(Τ.Σ.)
ΒΑΣ.ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΡΟΔΩ

Ἐν Ρόδῳ τήν 3ην Ὀκτωβρίου 1884.

Πρός
τό ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν Σεβαστόν Ὑπουργεῖον

(Τ.Σ.)ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΡΙΘ. ~~9328~~ 9328
15 ὀβρίου 1884.

Αριθ. πρωτ. 424
Σ. 145

Κάσος

Κύριε Ὑπουργέ,

Συμπληρῶν τήν ὑπ' ἀριθ.423 ἐ.ἔ.ἀναφοράν μου, δι' ἧς ἀνεκοίνουν τῇ ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι τήν ὄντως ἐξαιρετικήν τάσιν τῶν Κασίων πρός τά γράμματα, λαμβάνω τήν τιμήν καί συνημμένως δια - βιβάζω Αὐτῇ τούς ἄχρις - ὥρας ἐκδοθέντας ἐν Ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κάσου ἕνδεκ' ἀριθμούς τῆς χειρογράφου Ἐφημερίδος "Ὁ Σπουδαστής" ἀποστελέντας μοι ἐκεῖθεν.

Ἡ Ἐφημερίς αὕτη, διευθυνομένη παρά τοῦ ἀόκνου ἐπιμελητοῦ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου κυρίου Α. Μαστοράκη, ἀντιγράφεται εἰς πλεῖστα ἀντίγραφα διά τούς συνδρομητάς αὐτῆς παρά τῶν μαθητῶν ἐλλείψει τυπογραφείου ἤ πολυγράφου συντελεῖ σέ λίαν σπουδαίως εἰς τήν πρόοδον αὐτῶν ἀσχολουμένων ἐφ' ἃ δεῖ καί ἀμιλλωμένων τίς νά ὑπερτερήσῃ εἰς τήν εὐγενῆ τῶν γραμμάτων σταδιοδρομίαν.

Ὡς λίαν περίεργον τήν σειράν ταύτην τῆς ἐν Κάσῳ χειρογράφου ἐφημερίδος "Ὁ Σπουδαστής" τολμῶ καί παρακαλῶ τήν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ὅπως, ἐυαρεστουμένη, διαβιβάσῃ τῷ κυρίῳ Ἐφόρῳ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς πρός συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς τῶν Ἑλληνικῶν Ἐφημερίδων.

Εὐπειθέστατος
ὁ Πρόξενος

Γεώργιος Φιλήμων

Παραπέμπεται μετά τῶν ἐγκλείστων πρός τόν Ἔφορον τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς
Ἐν Ἀθήναις, τήν 18 8βρίου 1884.
Ὁ Ὑπουργός

Α.Α.Κοντοσταύλος

Τῷ Ἐξοχωτάτῳ
ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν
Ὑπουργῷ
Κυρίῳ Κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ
Α.Κοντοσταύλῳ κτλ.κτλ.
Εἰς Ἀθήνας.

5

(Τ.Ε.) ΒΑΣ.ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΡΟΔΩ

'Εν Ρόδω τήν 10/20 'Ιανουαρίου 1885.

Πρός

τόν Κύριον "Εφορον τῆς Βιβλιοθήκης

τῆς Βουλῆς τῶν 'Ελλήνων.

'Αριθ.πρωτοκλ 20
Δ/7

Συνημμένα 14

Συνημμένως λαμβάνω τήν τιμήν καί διαβιβάζω Ὑμῖν δεκατέσσαρας ἔτι ἀριθμούς τῆς ἐν Κάσσῳ ἐκδιδομένης χειρογράφου ἐφημερίδος " ὁ Σπουδαστής" πρός συμπλήρωσιν τῶν ὁσων διά τῆς Α.Ε. τοῦ Κυρίου ἐπί τῶν 'Εξωτερικῶν 'Υπουργοῦ Σᾶς ἔπεμψα προηγουμένως συνῳδά τῷ ὑπ'ἀριθ.424/145 π.ἔ. ἐγγράφου μου.

'Ο Πρόξενος

Γεώργιος Φιλήμων

Ζουδαοπή.

Ἐκδίδεται ἐν Ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέου ἔξ. Ἑκατονταετηρίς.	Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.	Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἑξ.

Ἱστορία τοῦ Ζουδαοπου.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὁ δημιουργὸς ἔδωκεν ἀνθρωπίνην γνῶσιν ἀόριστα ἀόριστα νὰ ἐξετάζωμεν καὶ ὀρθῶς νὰ ἀποφασίζωμεν, καὶ ὅτι οὔτε ἡ ἐμπειρία ἀρκεῖ νὰ ὁδηγήσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἄγνωστα ἀποτελέσματα, οὔτε ἡ γνῶσις ἔστω ἡ μυστηριώδης ὄψις ἔδωκεν ἀόριστα ἀόριστα ἀόριστα, ἀλλὰ ὑπῆρχε πάντοτε ἀνάγκη καὶ μεγάλη, διὰ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ζουδαοπου, ἦτοι ἐμπειρίδος μαθητικῆς καὶ σοφίδοξος οὔτε ἄσκοπος ἔστω ἀνωφελὴς αὐτοὶ δὲ ἡ σφόδρα αὐτοῦ ἔντονος καὶ ὄμορφος παραδοχὴ οὐ μόνον ἐνδιαφέρει, ἀλλὰ καὶ ἐμπνέει, οὐχ ἧττον ἵνα ἀναγκαίᾳ ἡ δύνηται ἐνδιαφερθῇ ἀνὴρ καὶ φόβον ἐδιάφορον παθητὸν αὐτὴν νὰ προλάβῃ ἐπὶ σοφίαν τοῦ ἐβδομαδικοῦ τούτου ῥύζου ἵνα ἐν προσεκτικὸν γνωσθῇ ἡ αἰτία καὶ ὁ σκοπὸς ἀπὸ ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ ἐπάρξεως.

Ὁ Ζουδαοπὴς, ἱστορικὸς μερίμνας διὰ ἐπὶ ἡμέραν ἐπὶ μαθητικὴν, καὶ διὰ ταύτης τὸ ἐγγράμματα ἔσονται δίκαιοι ἐν ἐνοχοφανερίνους προλάβειαν αὐχίᾳ μερον ἐπάθησιν σοφιμαθείας, ἀφ' ὁποίου νόμιμον σφαιρικῆς ἀρχῆς. Πρὸς τοῦτο δὲ οὐ μόνον ἐν διαφόρων μεγίστων σφαιρῶν ἔως ἀνάγκας ὅτι ἀνθρωπίνη ἐν ἀναγνωστῶν ἢ χρήσιμον ἢ σφαίρας ἀγεῖ καὶ ἐπὶ συμφοραίαν αὐτῶν ἔστω ἀόριστος ὅτι ἀποδεχθῇ καὶ ὡς ἔστω ἀνωνύμου σφαῖρα τοῦ μέσου αὐτῶν ὅτι διαφόρου.

Τὰ ὅρια γνωσθῆναι ὑπὸ τῶν ἐφόρων μενῶν ὁ Ζουδαοπὴς ἐπὶ τὰ Α'. Ἐπιστολαί, γεγραμμένα, ὁμοιοπαθῆ, γραμματικὰ καὶ σοφιλογικὰ

Β'. Εἰδήσεις.

Γ'. Ποιήματα.

Δ'. Παιδικαὶ ἐνδυνάμεις.

Ε'. Πόνημα.

Ζ Τ. Προβλήματα, αἰνίγματα [illegible] γράφει.—Ἀπὸ τοῦ προγράμματος [illegible] ἐν καὶ μόνον ἀνεπιτήδειον [illegible] ἀσυμφέρει διὰ τὸ καθ' ἡμέραν [illegible] ἐκ τούτου δὲ δύο μόνοι ἐπαρκῶς [illegible] διαλογισθῶσιν ἐπὶ ἀπόφασιν ἐπιτρέπουσιν ἐπὶ ἐνόδους οἱ ἐξῆς· ὁ

ἔχει τὸ ὕψος καὶ ἡ ἀπέραντος ἁπλότης τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἑνὸς, ἴσως διὰ σύμβολον τῶν ἀπείρων
καὶ τῶν χαῶν ἰσορροπιῶν, ἀσαλεῦ βαδίζει
πάνω τοῦ ἀνθρώπου καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐν τῇ
γενικῇ ὑπάρχοντα τῶν ἑνικῶν ἀναγκῶν
μέγιστον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου
ὁ συμφέροντος καὶ τοῦ ἀσυμφόρου. Διὰ
τοῦτον ὕψος ὁ Σωσανδρὸς νὰ ἀνα-
γῇ τὸ βῆμα εὐ μόνον ἀδυναλῆ, ἀρά
καὶ ἰσχυρὸν ἄνεμος διαρῆ, διότι εἶ-
πεν ὅτι μόνοι οἱ ἀγαθοὶ σοφοὶ καὶ ἀγα-
θοὶ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ἱδρύσωσιν τὸ ὑπέρμε-
γα καὶ φοβερὸν, ἀφ' οὗ ἀρχίζει ἡ
χρεία ἴσον ἡ πλάστρονα ἢ τὰ κανόνια.
Τὸ δὲ ἕλκος μόνος ἦν ὅτι σαφ' ἡμῖν
ἄγνωστον ἦν οἱ μὴ ἐπιγεγραμμένοι ἐπ'
μεταῦ καὶ αὐτὸν συνεδίασον τοῦ
ἀσανδῆ ἐς τὸ νεῦρον ὁδοῦ γνώσεως,
τὸ πᾶσαν κορυφὴν συναγωγὴν ἐκ ἐ-
χθρὸς διδάσκουσας ἡμῖν φαγε-
τὴν καὶ περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς ἐρι-
τῶν μυρμηκῶν.

Εἶπεν ὁ Σωσανδρὸς ὅτι μὴν δι-
ὴν διδασκαλίαν αὐτὴν δυσχερ-
ν τοῦ δίκαιος, τὸ δὲ μᾶλλον συναλ-
ν καὶ κοινὴν, ἐπειγόμενοι αὐτὴν ἀπὸ
δηγῶν του καὶ ὑπερορίζεται ἐπιβε-
πάνω, ἔστω τὸ ἰσόζυγον καὶ τὸ δό-
ον τοῦ ἀλλοῦ ἰσοδυναμοῦντα σπο-
σαῦ συμβέβηκα καὶ συνηραῖα.

Ἐν Ἀμῇ τῇ 24 Ἰουνίου 1884

ΑΜΜ

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν γενεθλίων τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἁγία καὶ ὀρθόδοξος ἡμῶν ἐκκλησία ἀρ-
χαιόθεν ἐπεσήμανε τὴν συμβαίνουσαν ἡμέραν 24 Ἰουνίου
ὡς μνήμην τῶν γενεθλίων τοῦ ἁγίου Ἰ-
ωάννου τοῦ Προδρόμου. Συνήθεια δὲ ἐπ-
ῆλθεν ἐκκλησιάζειν, ὅπου ἐν μέσῃ φρουρ-
ούσῃ τῆς ἑορτῆς νύκτα ἀνάπαλιν σφε-
ρωδεῖς συρὰς χορεύουσιν ἐκ πλάτους, παιδία, γε-
ρα, γυναῖκες, ἄνδρες καὶ γέροντες ἀπλῶς
ἀρχαῖοι μιᾷ ἐκ διέρροι ἅμα ἐκ γέ-
ροντες, ἐν δὲ ἡμέραν αὐλὴν ἐκ τῆς ἑορτῆς
ἔχουσι ἐκ γεγονότων ψηφίσματα, ὅθεν
καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Κηδόνα.

Καὶ ὅτι μὲν αἱ μελὰ ἐκ τῆς ἑορτῆς συνεδε-
ρέναι αὐτὰς συνήθειαν δὲν ἦτο καλὰ, ἀρά
παγαθὰ ἦταν, αὐ μόνον παρὰ τοῖς Ἕλλη-
σιν, ἀρά καὶ παρὰ τοῖς ἄγαν ἐκπολιτισμέ-
γοις καὶ συνήθως καὶ ἐν χρόνοις οὕτως, ἐξάλ-
ου ἐκ σαρκῶν καὶ σωμάτων μαθημάτων σφ-
γῶν διαφόρων καὶ ἐκπαιδευμένων ἀνδρῶν, ἐν τῷ
πάρος ἰσχυρὸν καὶ ἡ αὐθεντεία μεγάλη,

διαβιβαστῶν ὅλη ἡ καὶ καρὰ ἄμμα οὖ-
ρ καὶ ἰδὶ καλὰ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἐκείνων χαρ-
ονδα χάραν ἤμουν ἐπ' ἀρχὴν ἐκ τῶν ἐπὶ-
ουσάλω ἀναλυτῶν.

Ἐν δαῦ ἐκαρίνοις χάμμαις ἤμουν ἐκ τοῦ-
δὰ καθ' ἕκαστον ἐκ τῶν συνηθῶν ἐκείνων, ἔνα
ἀκαιρεῖ καὶ δὰ δυνατόν· ἤδη ἀρχὴ ἐκ
χρόνου ἐκείνων καὶ ἡ σημαία.

ΛΜΜ

Εἰδήσεις.

Θύελλαι καρεκδοῦσαι ἄν ἐκ τοῦ ἀρκτοῦ
ἡμῶν μέρους οἱ ἀναχωροῦσαι αὐτοῦ ἤμουν
ἀποδανεῖ συναισθήματα χωρὰ ἐκ τῶν ἐκα-
χόντων, ὡς μὴ ἄρχῃς, ἡμιβρῶν ἐκδόντων, ἐς
καὶ καλὰ χρίος μεδαδίδαμεν τὰ αὐτοῦ ἡμῶν
ἐκ τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐπὶ μνήμης ἐκ τῶν ἐκδόσε-
τὰ ἐκ τῆς αἰωνίας σωτηρίας καρακαλοῦσαν ἀγα-
καρεῖδον ἡμῶν. Ἀ κόσμος ὅλος ἀνοδαχῶ
καὶ δὰ ἐκαστοῦ, μέγρι χαρᾶς καὶ χάρις, αὐχήσαμ-
ζει συναισθῶν ἄρια καὶ ἐκδόσεων.

Ἐν τῶν ὅπου ἐκ ἐν καρχαῖς ἐνδαῦθα δια-
κρίνοντος Βασιλέως Ἀντωνίου καρὰ αὐτοῦ
ἐκάστης ἐπὶ καρεκδοῦσαν ἐρίζων ἐν τοῦ
δανάκου ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀναρέτου αὐτοῦ
αὐχήσου Εὐδοκούσας, μεδὰ μακρὰν καὶ
ἀδυνατὰν νόσον. Ἡ κηδεία ἐκ μακαρίτι-
δος ἔγινε ἐπὶ ἀκούσαν ἐκ ἐρημικῶν αὐ-
τοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κλήρου
καὶ ἐκ πολλοῦ καρεκδοῦσαν λαοῦ, καρὰ καὶ ἀγκυ-
κῶν καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν χρόνων, ἐκρὸν καὶ
καρεκδοῦσαν αὐτῶν ἀρραντῶν Γάιαν ἔχαι ἐκαρά-

Κομψὴν ἐκαύλω ἐπὶ χώνη συναισθάνο
ἡ νέος ἡμῶν καὶ ἐκ τῶ ἄγκυ δυοδεκ
ἐκαγγελίους ἐκ Κυρ/χνω ἐκγελίας, ὅ
ἡ ἐκεῖ καρὸ ἐκῶν διαμένουσι μεδὰ ἐπὶ ἐκ
ἐκ Βερολίνου Μαρμαράκη ἐξαίρε
καὶ αὐτοῖς ἐκ τῶν, ἔχαλον ἐπὶ χώνη
ἐχθὲς οἱ μόνον ἐκ ἐκ συγκλ αὐτῶ
καὶ συναισθήσεις, ἐκρὰ καὶ ἐκ ἐκ συ
κοῖς αὐτῶ χωνοῖ καὶ μέγος, ἀ
ἀμέσως μεδ' αὐτῶν ἐπὶ χώνη ἐκ
μέσον.

Ποικίλα.

Λέγεται ὅτι ἄνδρωπος ἐκ ἰδαζιδοῦ
ἐκος βοῦ σαχολάζον. Ἐκ ἐπὶ ἐκ ἐκ
σῶμ καὶ ἐκ ἐκ χωρὶς, καὶ ὅλ σαχοὶ ἄν
ον συνδρόμ ἐκ αὐτοῦ, χάρβαν
ἐκ τοῦ ἐκ ἐκ ἔχων ἐκ καὶ ὅλα μέ
αὐτῶ ἐκαδέξ καὶ σαχὴ ἔχαν μεδ
ἐκ. Ἡ ἐκόσον αὐτῶ σαχία ἐκ ἐχορ
ἔχαν ἐχρῶν. Ἐκ ἐκοκδόκαδ ἐκ
ον δόναμ; ἐκ χρόνοι ἐκ. Ὅλ ὁ

οὖλος ἦλθ' ἀέρας ἔλε. ἐὸν ἐοίκεινα καθ' ἑαυτὸν ἐοὶ ἐὸν ὕφος μου σφυρὰ ἐὸν ἐοὶ σαγὲς ὄφος ἐς ἐὸν ἀγρόν μου. Ἐν ᾧ δὲ ἐὸ ζῷον ἐρεχόμενε καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐχέ-πε ἐο βαρύφρον, πόζενον ἐν ἐαυτῷ καὶ ἀ-πήμης μου, οὕως, ὥσε ἐὸ βάρος ἐοῦ ἐοῦ δέρμ ἐνοχχεῖ σχίον ἐν ἐῷ ανανδί-ης ἐὸ ἀφθῶ ἐαύτου ἀοιήσειν. Τοῦ ὑφος ἐος καὶ ἐοῦ νοὸς ἔπ νοήσουν αἱ ἀοιήσεις, ἔ ὕφος καὶ νοῦς ναρκόσουσι καὶ ἀφανιοῦσι ἐω' ἔους.

ΝΒ

Χρυσὸς ἐης ἑαυτοῦ αὐτὸς ἐς συμφορ-σχρεῶν καὶ ἡρώϊνος ἐοῦ φοιδαμόνος ἐο ἐ παλαοῦ ῥίματος ἔπ ἦχον συρίγδα καὶ ἀρ-γα ἐοῦ κυνηγίου χρύσεια ἄσως ἀγοράσῃ ἐ ἀνδρῶ. Ἐωῦνοι δέ ἐναρπάσουσι ἐις αὐτὸν ἀσὶ ῥαφὴ μέχρι σοδῶν "δὲν ἐὰ ἠμυνέσαμεν ἐ ἐόμη, ἐῳ ἔσομ". Ἐ δὲ χρυσὸς ἐκπόνους σοῦ ἔσουν αἱ ἐλέγχεις αὐτοῦ ἐωίνων καὶ χρέωσας ἐὸν ὕφος, ἴσω, ὑφὸς οἱ βόες νὰ πάσουσιν ἄμμῳ.

ΝΒ.

Ἀνυρέθησαν περὶ ἐοῦ Ἐκπόνδρου βασιλέως ἐῶν Ἀχαιῶν ὅτι ἦλθ ἐόσον ἀγαθὸν καὶ ἐνδρικὸν ἐοῦ ἐοῦ ἐα' αὐτοῦ νυμφίνου ὥσε ἐς ἐὸ ὕφος ἐον ἀνδ' ἔσων ἐξένεγκεν ἀνθρώπους ἐόσους ἐοῦ ἀχθος φέρειν βασιλῆ.

ΝΜ.

Ζορὸ ἐης ἐρωδιὸς διὰ τί δὲν ἐκαχορεῦσι ἐς ἐὰ σφυρὰ; "διότι, ἀκυρίδη, ἂν μὲν σφ-ἐνύφιον ἀδύνατος δὲν δ' ἔρχονται ἐοῦ ἐοῦ

δρούς· ἂν δὲ δυνατὸς δὲν δ' ἔρχονται ἐοῦ ἐοῦ σφυρὸς ἐου."

ΝΜ.

Παιδικαὶ ἐννοώσεις.

Ἐ μικρὸ ἐ κάτω ἀναχωνοῦσιν ἐὸ μάθ-μα ἐοῦ, ἀπόδυσιν ἐὴν χέρι ἡμιβέβαρ-καὶ ἡρώϊνος ἐοὺς καλέρα ἐου σάδεν ὧν ἀνδρῶ. Τῶν μικρῶν σφῦρμα δὲν δύνασαι νὰ ἐν-νοήσῃς ἐως σφὸ αὐτοῦ ἐῖς ἐν ἐοῦ ἐὰ ἐχρεω-γεῶν, ἐν ἐοῦ χέρι καὶ βάρβαρος.

ΕΒ

Προβλήματα καὶ γοῶά.

Ποῖος ἐστι ὁ ἀριθμὸς ἐπῶτος ἀπὸ ἐοῦ ἀπὸ ἀφ' οὗ ἀφαιρεθῶσι τὰ $\frac{2}{3}$ ἐωῦ $\frac{3}{7}$ τοῦ ἀριθ. 21 χέρι διαφορὰ 21;—

Ποῖος ἐστι ὁ ἀριθμὸς ἐπῶτος ἐβ ὃν ἀφ' ὁ προσθεθῶσι τὰ $\frac{2}{5}$ ἐωῦ $\frac{3}{4}$ ἐοῦ ἀριθ. 40, καὶ ἀφαιρεθῶσι ἀφ' αὐτοῦ ἐεῖ $\frac{3}{5}$ ἐωῦ $\frac{5}{9}$ ἐοῦ ἀ-45 χέρι διαφορὰ 31;—

ΕΒ.

Αἰνίγματα

Α'.

Ἀν ὄγον καὶ ἀκέφαλον δέρμ' ἀνθρώπου
Τῶν ζώων μέγος ὕφαι.
Ἂν δ' ἀγίους ἔσυλα νὰ μ' ἐσουφρώσουν.
Ἐν δράμῃ ὄφος πῦρ.

ΝΜ.

Σημ: Τὸ ὄνομα ἐὸν αὐτὸν ἐὸν σφυρὸν ἐὸν ἀνέμου καὶ ἄλλον ἐὸν ἀνθρώπου ἐὰ δημοσιεύσω ἐν ἐῇ ἀμέσως ἐνομένῳ χρόνῳ ὑπὸ ἐοῦ ἀναγνώστου καὶ γνώσῃ αὐτὰ καὶ σφὸ ἐέγχου ἐὸν ἀμέσως.

Ὁ Δενδένος.

Ἐν ἐοῦ γραφείου ἐοῦ Δενδένος.

Ἰωάννης

Ἡ Διεύθυνσις ἐν ᾧ ἡ ἁγ. Μ. Κα ου Ἐμπορικῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ.	Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος	Συνδρομὴ μηνιαία γροσίον ἕν.

Περὶ τῶν καλῶν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἀναστομένων ὀνείρων.

Εἰ ἡ ὀνείρεια ἐκ τοῦ ἀνέκλειπτον συμβαίνει καλόν ἐστι τὸ ἐν τῇ παραμονῇ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἶναι, ἐν οἷς ἐγὼ προσευχόμενος φύλαξ εἶμαι, ἀρχαιολάτρης καὶ ἐν ἐπ' ἀναλόγῳ τῇ ἀρχῇ αὐτῆς ἔμοιγε, ἔσεσθαι ἐκ τῆς ἀγαθῆς ἐπιμαρτυρημένον καὶ ἐκ τῶν σαφῶς ἀμφιβολίας.

Ὅτως ἐν μέσῳ τῶν ἀρχαίων Ἀγροτῶν ἐγεῖρε καὶ ἀπόστολος αἱ ὧραι αὗται καὶ' ἐκείνην ἐκείνην ἡμέραν ἐπὶ τῇ 24 Ἰουνίου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν Χαραυγῶν καὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐκ τῶν, οἵτινες ἤρχισον ἤδη τοῦ πολίου αὐτῶν δρόμου ἡμέρας τὰ ἡμιμόνιον καὶ τῷ εἰδωλῳ ἀρτίαν τὰ ἐνδιάθετον. Ἐκ δὲ Ἰούλιον παραγαβόντες καὶ τὸν καὶ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τὸ ἔθιμον τοῦτο διδόναι σαλαχοῦ καὶ χρυσὴν ἐπ' χρῆσιν αὐτοῦ καλεῖσθαι. Ἐκ δὲ τοῖς μελὰ ταῦτα χρόνοις ἔχειν τὰ' αὐτὰ καὶ παραμένα καὶ παρὰ τοῖς Βουλγάροις, παρ' οἷς αἱ τοιαῦται γίνεται οὔτως ἔσαν διαδιδόμεναι, ἔσθ' ὅτε καὶ τρόποι οἰκουμενικαὶ προσβῆναι ἀπ' ἀπὸ ἐκ τῶν ἀγαθῶν, ἐν ἀσαφῶν καὶ καθάρσιον ἔσαν. Καὶ ἐν αὐτῇ δ' ἐν Γαλλίᾳ ἀσαφῶς ἐν σαφῶς ἐμὲν ἐν διαμένει ἐν ἔθος ἔστω ἄδικον καὶ ἀμείωτον ἀπὸ μικρὰ μελὰ διδόμενον. Ἐγγὺς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἀραμαῖοι καὶ αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι μελὰ ταῦτα ἐξαίσιον ὁμοίως ἐγὼ κρίνει τὸ ἔθιμον τοῦτο, ἔσεσθαι οὐδὲν ἄλλο ἀποδεικνύει, ἢ ἐπὶ ἀνωδάλου καὶ μεγίστου αὐτοῦ ἀρχαιότητα.

Ἐγείρεται δὲ ἡ ἑορταὶ ἀφόρου τοῦ ἔθιμον τοῦτο παρὰ τοῖς εἰρημένοις ἔθνεσι, οἵτινες οὕτω παίζουσι κατὰ δὲ ἐπὶ καλαμῶν καὶ ἐκ παραδόσεως ἐμοῦσι καὶ πράττει ἐπὶ δεξιᾶς ἑαυτῶν. Ἐγείρεται δὲ ἐκ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἑαυτῶν, καὶ ἐνὰ ἐκ' ἐκ αὐτῶν; Αἱ μυρίαι ἐκ τῶν περὶ ἐκ τοιαῦτα ἔτη ἐπὶ ἀληθῶς διεμερίσαν, διότι οἱ μὲν γέροντες ἐξ ἡ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῇ 24 Ἰουνίου ἀνθρώπων οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ αὐτὴ ἡ Ῥωμαϊκὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῶν Βακχίων ἢ Βακχίων, ἄλλα ἐπὶ 21 Δωρυγίου πρὸς ἡμέρᾳ τοῦ ἀρχαίου τοῦ Βάκχου ἐγένετο μελὰ πυρῶν ἀναδομένων, καὶ ἀνθεμιάδων καὶ ἄλλων ὁμοίων πρὸς ἐκ παρ' ἡμῖν χρόνου· οἱ δ' ἐπίλοιποι ἐξ ἐκ μελὰ ἐπὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐγούμενα εἶναι ἐπὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων βαοίων χύδαρα, ἅπερ ἀνθρώπων ἐμοὶ ἐξ ἀπὸ

...ίνει τὸ ὕψος καὶ ἡ ἀφορεσία τῶν ἀνδρῶν τῆς ἱερᾶς ταύτης, ἥτις ἦν σωτηρία τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἀναλαβοῦσα τὸν ἄνδρωσιν τοῦ ἀνδρώπου καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐν τῇ ...γενείᾳ ἐκήρυττον τῶν ἐθνῶν ἀναμαρτήτως τὸν δικαίου καὶ τοῦ ἀδίκου καὶ συμφέροντος καὶ μὴ συμφέροντος. Εἰς τοιοῦτον ὕψος ὁ Σωσθένης ν' ἀναβῇ τὸ βῆμα οὐ μόνον ἀδυνατεῖ, ἀλλὰ καὶ δοκεῖ ἄνδρας ἀναιρεῖν, δέδοται δὲ καὶ ἐκείνοις ὅπλα καὶ φάρμακα, ἀφ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ ὑπόστασις τῶν ἀνδρώπων ἡ ἡ κατοικία. Ὁ δὲ ἕτερος μέρος ἦν ὅλη παρ' ἡμῖν ἐκκλησία ἦν οἱ μὴ ἐκκεκλεισμένοι ἐν τῷ ναῷ καὶ οἱ δὲν συνέδριον ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ ἐς τὸ σῶσαι ὅλον τὸν πόλιν καὶ τὸν ἀναγκαῖον τοῦ ἀνδρώπου διδάσκοντας ἐν παρρησίᾳ καὶ περὶ τῆς τῶν ἡμερῶν ἐν τῷ μετανοίᾳ τῶν ἁμαρτιῶν.

Ἐνῶπιον ὁ Σωσθένης λέγει ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ διδασκαλείᾳ αὐτῆς ἐκκλησίᾳ τοῦ λόγου, τὸ δὲ μᾶλλον σκανδαλίζει καὶ πονηρόν, ἐκκλησίᾳ αὐτῇ ἀπὸ τῶν ἔργων του καὶ σκληρεύεται ἐπιτιμᾶται, ἐκκλησίᾳ τὸ κηρύττειν καὶ τὸ δι-

...σιν τοῦ τὸ αὐτοῦ ἐκφωνούμενον ἀπὸ τοῦ συμβέβηκεν καὶ συμπράττει.

Ἐν Ἁγίᾳ Μ. Κάσσου 24 Ἰουνίου 1884

ΑΜΜ

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν γενεθλίων τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἁγία καὶ ὀρθόδοξος ἡμῶν ἐκκλησία ἀγάλλεται ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἡμέρᾳ 24 Ἰουνίου ἐπὶ μνήμῃ τῶν γενεθλίων τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Συνήθεια δ' ἐστὶ παλαιὰ ἐκκλησιαστικὴ, ἵνα ἐπὶ μὲν τῶν ἁγίων τῶν ἄλλων ἑορτάζωμεν τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰωάννου τὴν τῆς γενέσεως, ἐπὶ δὲ ἡμέραν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἁγίων ἐκείνων ἡμῶν, ὅσοι καὶ οἱ ἐκκλησίαι τοῦ Κυρίου ἐκάλουν.

Καὶ ὅλη μὲν αἱ μελαὶ ἐπὶ τῶν ἑορτῶν συνεδρεύουσαι αὐλαὶ συνήδεσαν δὲν ἦν καλὰ, ἀλλὰ σκανδαλώδεσα, οὐ μόνον σαρκὶ ἐκείνοις ἔζησαν, ἀλλὰ καὶ σαρκὶ ἐπὶ τοῦ ἔργους ἡμῶν ἐκκλησιαστικῶν συνήδεσι καὶ ἐν χρόνοις οὕτως, ἐξάρδαι ἐκ σαρκὸς καὶ σωμάτων μαρτύρων σαρκῶν διαφόρων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν, ἐν τῷ πάντες ἰσχυρὸν καὶ ἡ αὐδεντεία μεγάλη,

δια βιβαιούνται ὅτι ὡς καὶ σαρὰ ἄλλα οὕ-
τω καὶ διὰ καλὰ ἐπὶ τοῦ ἐαρινοῦ ἰσόνου χαρι-
τωτὰ χάρεν ἔχουσι ἐπ' ἀρχὴν ἐκ τῶν ἐνδυ-
σιολάλων ἀναλαμπῶν.

Ἐν ταῖς ἐκομένοις φάσσαις δίδασκον ἐκλεκτὰ καὶ σαρ' ἐκαστον ἐκ τῶν σανηδυῶν ἰσόνων, ἐκα ἐκαστερὰ καλὰ τὸ δενδρόν· ὅτε ἐρχὴ ἐκ τοῦ χειμῶνος ἰσόνων καὶ ἡ σερκαία.

ΛΜΜ

Εἰδήσεις.

Θέλαμεν σαρακόλουθον ἂν ἐκ τοῦ σρώτου ἐκμὲν φύλλου οἱ ἀναγνῶσται αὐτοῦ δίδασκον σαδανδὴ σανηδήματα χαιρὰ ἐκ τῶν ἐσαγέντων, ὡς μὴ ἄρχῃ, δημοσίᾳ ἐδήλουν, ἂς καὶ διὰ χρέος μεταδίδαμεν τὰ αὐτοῦ ἐκμὲν ἐκ τὸ ἐφ' ἐκμὲν ἐκ μνήμης ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν ἐκ ἐκ τὰ σανέκα σημεῖα σρασωσδοσιῶν σημασιδῶν ἐκμῶν. Τὸ κάλλιον ἐκ ὁ σολιχὼ σαύδοκ ἐκ τοῦδε, μέγιστα χαρὰ καὶ χάρις, ἀέχρημα ἐκ σαρὰ τῶν ἄλλα καὶ ἐδέκα.

Ἐν τῷ ὄκτον ἐκ τῷ ἐν σαγκῇ ἐκλαῦδα διαμένοντος Βασιλέως Ἀντωνίου ἐκμὲ σάνδος ἐκάκμης ἐκ σαρεγδόσεως ξύλων ἐκ τοῦ δανάκου ἐκ χρυσῶν καὶ ἐναρέλου αὐτοῦ σημείου ἐνδοκούμας, μέλι μαυρέκ καὶ ἀδυμραὰν κέδρον. Ἡ κυδάκ ἐκ μαυρέλδος ἐχέκδο ἐκ τοιοῦδαν ἐκ ἐγκυλὸς αὐτοῦ, ἐκ τῷ, σαγκῇ καὶ ἐκμυδοῦ σαμμένου ἐκ τοῦ σημείου ἐκ ἐκ ἐκ

σῦλος ἦλθ᾽ ἀφ᾽ ἁμαξης ἔλθ᾽, ἔδν ἐσήκωνα καὶ
ἐκάθουν ἐσί ἔδν ὕφην μου σφιγκα ἔδν ἐσί
σαρξὶ ἄρας τὸ ἔνν ἀμῆν μου. Ἐν ᾧ δὲ
ἐξ ἔχον ἐμεγάνν καὶ ἐκάθουν καὶ ἔχέ-
νν τὸ βαρύδερον, πόξαγον ἐν ἐαύξῳ καὶ αἱ
ἀνάμες μου, οὕτως, ὥστε τὸ βάρος ἐσί
ὁσὸ δέρμ ἐκοφεῖ σχίον ἐν τῷ σκανδά-
ς τῷ ἀφῷ ἐσύλῳ ἀσκίνων. Τοῦ σώμα
ος καὶ ἐσῦ νοῦ ἔδν κανόσουν αἱ ἀσκίνους,
ξ ὕφα καὶ κοῦς καμιόνουδαν καὶ ἄφαν ἔδν
ὸ᾽ ἔσυς.

ΝΒ

Χαμηδ ἐς ἐκοφεῖν σσὶ τὸ σφιγκα-
γμῶν καὶ ἐμάλιστ ἐσῦ φοϊσδαμένους
ὲ καλδαδήμαδος ἔν ἦχον κανέλδα καὶ
ξ ἄμα ἐσῦ κοννηίου χρόσμαν ἄσκς ἀχορέσυ
ξ ἀνδρ. Ἐκῶνοι δὲ διαμένουν ἐς αὐδὸ ἀσὸ
γμῶν μέχρι σοδῶν "δὲν ἐδ᾽ ἠμνὶ σαμα
δόμ, ἐν ἄσκ". Ὁ δὲ χαμηδ ἐκονόσκς σσῦ
ὸ᾽ νουν αἱ ζέξες σῦδαι ἐκάνν καὶ μεκόσκς
ὕφα, ἄσκ, μέφα οἱ δόις νὰ κάδενδαι ἄκμφ᾽

ΝΒ.

Ἀκμέρδαν σφὶ ἐσῦ Ἐκοκάφιος δασμῶν ἐκν
Ἀγκαδῶν ὅδι ἦλθ ἐόσσν ἀγαβὸν καὶ ἐδριδ
ὸ ἐσῦ ἐσ᾽ ἀκδῦ νκμφεύσκς ὥσδ᾽ ἐκ τὸ
σμα ἐσν ἀκδ᾽ ἔσκν ἐβέμνκν ἀκ ἐσύς ἐσύ-
σκς ἐσῦ ἀχμαμῶδαν δασμῶ.

ΓΜ.

Σσρὸ ἐς ἐμδδὸ δαὶ δὲ δὲν ἐκαφοφεῖδαι
κ δὰ σφεδαὶ. " Δεῦ᾽, ἀσκμέρδα, ἄκ μὲν
φε ἐδόκμαν ἀδὲκκς δὲν δ᾽ ἐμέσκς κ ἐσῦ
δκούς· ἄν δὲ δκαὶ ς δὲν δ᾽ ἀμέσκς
κ ἐσῦ σκμφοφέδαφμου.

ΔΜΜ.

Παιδιαὶ ἐννοώσεις.

Ὁ μκμρὸ ὑ κάκκς ἀναμενόκσκν τὸ μάδη-
μάδ᾽ ἐσῦ, ἀκάκδκς δὲν ἐέμν ἐμνεβέβαφαι
καὶ ἐμάδκς ἐσὸν κανέρα ἐσῦ κάδεν ἐκ κάδε-
Τὸν μκμρὸν σφεῖμμα δὲν δόκαδαι νὰ ἐν-
νοήσκς κὰν σφὸ κὐδὸ τὶς ἐκ ἐσὸ ἐδεγχόν
ἐσῦ γεγὸν, ἐκ ἐσῦ ἔμνὶ καὶ βάρβαφος.

ΕΒ

Προβλήματα καὶ γοιδά.

Πόσα ἐκν ὁ ἀριθμὸς ἐκῶνος ἀσὸ ἐσὸ ἐσόσ
ἀφ᾽ οὗ ἀφαιφεῖσαι τὰ $\frac{2}{3}$ ἐσῦ $\frac{3}{7}$ τσῦ ἀφιθ. 29
μένι διαφορὰ 29;—

Πόσος ἐκν ὁ ἀριθμὸς ἐκῶνος Β ὃν ἀφ᾽ οὗ
φοσθιδῶσι τὰ $\frac{2}{5}$ ἐσῦ $\frac{3}{4}$ τσῦ ἀφιθ. 40, καὶ
ἀφαιφεθέντος τῆ αὐδῶν δαὶ $\frac{3}{5}$ ἐσῦ $\frac{5}{9}$ τσῦ ἀφι
45 μένι διαφορὰ 3.9;—

ΕΒ.

Αἰνίγματα

Α.

Ἄν ὄγον καὶ ἀκέφαιον δέχκς᾽ ἐννοήσκς
Τὸν ζῆν μέγος ἔφαι.
Ἂν δὲ ζήσκς ἔσυδα να μ᾽ ἐκαφεῖσκς.
Ἐν ζῆμαι ὄγος μέφαι.

ΔΜΜ.

Σημ: Τὸ ὄνομα ἐσῦ σσεῖ ἐσῦ φοβλημάδ, ἐσῦ αἰνί-
γμάδ καὶ ἄλλ᾽ ἐσῦ φοβλημάδ᾽ δὰ δημοσιεύ-
σσαι ἐκ ἐμῖ ἀμέσκς ἐκομένκ μέχρι ἐκαγκοίκσκ
καὶ σνόδκ αὐδὰ καὶ φόνδεφμου ἐσῦ ἀμέσκς.

Ἡ Διευθύνσκς.

Ἐν ἐσῦ γφαφείου ἐσῦ Διευθύνσκς.

Ἀναστάσιμος

Ἡ Διάνοιξις εἶναι ἡ ἁγ. Μαρίνη Κάσσου Ἑρμ. ψαλτικὸν μουσεῖον	Ἐκδίδεται ἀνὰ ἑπτὰ ἑβδομάδας	Συνδρομὴ μικρὰ χρόνον ἕν.

Περὶ τῶν ψηφίσεων.

Ἐν τῶν κοινῶν ἡμῶν ἐπιτηδευμάτων ἐστὶν καὶ ἡ μαθησις, δι' οὗ ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ εὐχέρειαν ὅτι ἐνδέχεται νὰ προοδεύσῃ καὶ οἱονεὶ ἀνακαινίζῃ, τὸ ἀόριστον καὶ ἄδηλον μέλλον εἰς καὶ ἡ τῶν ψηφίσεων αὐτὴ μαθησις, μαθησις παρ' οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπιτηδεύματι ἀναπαυομένη, ἀλλ' ὅμως ἐξαιρετικὸν μόριον ἐπιδεχομένη, καὶ διὰ τοῦτο ἀμφότερα ἔχουσα τὰ μαθήματα καὶ διδασκαλίας ἀναγκαίως. Εἰς δὲ τὴν ἀρχὴν καὶ ἡ σημασία τῶν ψήφων λαμβάνει, Ἡ ψῆφος ψηφίσεως παραγομένη παρὰ τὸν ψηφίζω, ἤτοι ψῆφος, ψηφίσω, ἐψήφισα, ψηφισμάριον, διὰ ποικίλων τρόπων ψηφίσεως ἢ παρὰ τὸ ψῆφος ἤτοι ψηφίζω παραγομένη, ἀλλ' ἄνευ τοῦ ψηφισμάτων καὶ ἄλλοι μὲν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ψηφίσεως σημασίαν τῶν μέρη ἀποδίδουσιν, ὅθεν καὶ ψῆφοι ἡ ἀπόφασις ψηφίσεως, καὶ τὰ ψηφίσματα τῶν συνεδρίων ψηφοφορίων ἐπὶ ψηφῷ, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ἐραφοῦσθαι.

«Ἀπόφασε τοῦ ψήφου τοῦτο ὁ χαριτωμένος
Ὅσον τὰ πιάσῃ τοῦμα καὶ βγαίνει περίφημος.
Τὸ μ' ἄγχος τοῦ ἔδωσε τὴν φορεσιάν, τὸ μ' ἄγχος τὰ 'πάρη
Καὶ ἐπῆρε παράδεισον τὰ ψηφία τὰ 'πραλογοῦν ἄρχοι
ἄρχοι ἀλλ' ἕτερον συχνόν ἐπὶ ἐμοῦ φορεῖ ἐπὶ
καὶ τὰ μεταίωνα σπίθα μαλλιαρδιά ἡ-
μερῶν καὶ ἔτι παρ' ἡμῖν τὸ ἕνα μέρη ἐν
χρίσει.

Ἡ δὲ ἀγελὴ ἐπὶ τῶν ψηφόρων μετὰ μικρὸν ἐποίησε τὴν ἐν τῷ μέρει παραχώρησιν ἐξ ἧς κατὰ τοῦτο ἐπῆρε τοὺς ἐνδόξους ἐν ἔτει. Ἤδη ἀπὸ ἐνὸς παραμονὴ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου συνέρχονται τὰ ἀριστερὰ μέρη ἵνα σπάσῃ αἱ μέλλουσαι νὰ ψηφοφορήσωσι, καὶ δίδουσι ἑκάστῳ ἄρρενι ψηφισμένον ἔνδαλος ἴδιον ἐπάνω γράμματα εἰς τὸν δαυλίσιον, τόμους, μικρὸν, ἀνοίξιον καὶ εἰς ἄλλους. Ἐν οἷς δὲ δὲ ποσμιὴ τὸ ἄρρεν μὲ δάφνας καὶ μυρσίνας, ψηφίσαι ἑκάστα τῶν μερῶν διὰ ψηφίδος, κατὰ παρέμβασιν ἀπὸ τοῦ σταύρου, καὶ παραμονὴ δ' ἑορτῆς ἐ-φάρμα τοῦ ἐψήφισαι ἐπὶ τύπτα ἕνα ἐν ἐκάστῃ ἄρρεν ἔπειτα ἴδιον αὐτὸ τὰ ἄνδρα, καὶ εἰς ἄλλα ἑορτομισθίᾳ. Ἐπὶ δὲ ἑκάστου συνέρχονται ὡρῶν καθ' ἀριθμὸν ὥραι, καὶ ἐπὶ τῶν παιδῶν ἐπὶ ἑκάστου ἔμον ἀφιερώθη τὸ ἄρρεν, ἐν ᾧ ἄρρεν ὑμᾶς τὸ ἑορτῆς ἄρρεν.

«Ἀπόφασε τοῦ ψήφου μὰ 'ναὶ ἐπὶ ἐπὶ χάρι
διὰ τὰ 'δώμε σήμερα τοῦ ἄρχοντος ἕνα ἄρρεν.»

Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ ἐμοῦ παρουσιάσῃ τὸν ἐπὶ τῶν πραλογοῦντος τὸ ἄρρεν ἀπὸ ἄρρεν ἢ ἀνθρωπίδα ἐπὶ

χον δε, τι τῷ παιδοχρόνου ενβάρμι τιτίπ δόν
ἀγρίον ἴτ αἰδοπερμον, ὅσαρ δίδωσιν τι δόν
παδοχον αὐδοῦ. Φυδερμοῦσδαι δέ τα ἐφαρμό-
σωσι φάσι δυνάμει τῷ αὐδοῦ δό ἀσαγχρόδι
διδιχον, και ἐραγάμωσιν σὔδω δήν μαδιάν.
Οὕδω δέ ἰδοῦναι σασαι δή δήν δήν δων ψηροῦ-
σι δό σδόμα τι δον μαγικοῦ δον ἀγρίου σδα-
δος, και ἐρχονται τι δα παράδρα δων σπιάς
ἤ και τι δόν σρόριον τῆδι πιαιδίσκου σδι
δο πρῶδον σπορα, ὅσαρ δ' ἀπούσωσιν τίτ δό
δον μεγάλους αὐδῶν υἱούς.

Α. Μ.

Ἐρωσαὶ παραπηρήσεις.

1. Καδαρμοσμένα μήσια.

Τό σρόσ τῆς παδαρμηνίας παλά παρα-
πέμενον· διόδι δ' αὐδοῦ δηγοῦσαι "ἡ μρονία
δου και σύα ποπή, ἡ παδαδήσα δου δον
σχύον και δημώδης παδόμενα σύα." Ἐπί
ἀπάμαι ὅτ παλά παραπέμενον σήμερα ἐσπε-
μος δς να δανεῖ, και δάι αὐδεμῆρ τι δάς
σουδρας δαύτας χρόνους" ποπή και ἐμρομμέ-
μέρος, ποπή και ὠρα ἐμρέπι, ποπή και πα-
δρηαμομμέπι μέρος", τι αἰς σύδια ἐσύον ἐμι
ὁ πόσος. Συμπιπτέον δ' ὅδι ἡ ἄμρπ μελοχ" ὁμι
μπρέπι (-μαχομπέπι) ἐμι πάμμοδα και ἀ-
μερμόδαλα. διότι δ' παλά τά φαινόμενα ἡ
παλά τῆς ἡ ἀϊδιά ὄμμ δον παιδῶν, και διότι
δό ὁμμομμέπι ἐμι πάμμοδα και διότι με-
ρικοί ναοκμρίζουσι δό παδομμομμέπι, δό δ
ρεῖον πάλιν δά δέο τά μήσια ἄμμα ὁμμομμ-
πι ἠδαμομμέπι, ὅσαρ ἐπι και ἐπωρομμέδαρα
μ' δων δύο ἄμμων, και ἀπαμμάσσει ἡμᾶς ἀμμομμο
και σμπιδώσων.

Φ. Βέρατος ἐπιπόπολα.

Ἐν ὀμμῶν ἀνοίσσομεν δαι, ὅδι ἐν μέσον σ. ε
χον δό πομμαι αἱ φωναὶ "πάλος, πάλαιος, πάλ
ἐπάιοσα, πάλαιοσόλις και ἐπιπόπολα," δίπ
ὄμως δων μεδαγενεσέρων ἐδιωμασιάσαν δό σ
ωμαπόδιδες τι δον δά δύο σ. σ. μραφομένον
ἐππά".

ΑΒΑ.

Διορθώσεις τῷ Λαουδικῇ:

Καδαχωριόδαι, σαραπαμῶ, τι δάς σδιμας δη ἀρδό
μου δμῶν δμμερίδον δά ἐμι:

Σελ. μόνος ἀπέμαμεν τι δό 2 μέσον δον
Λαοπαοδοῦ ὅδι δό παρμδόν σάββαδον ἐμμεδή
σαν ἐν σπουδαίαις πλημμ αἱ τῶν ἀσίων ἐμδάσε
δων μαδητῶν δον ἐν Ἀθήναις δοχωρίου ἀρσακα
ρίειον ἰχνογράφον. Δό δοιοῦδον, τομίζομεν, ἀπέβαι
τι δόν πεσόν, δ' ὃν αἱ ἐμδάσεις ῥίπδαι, παδ' ὅλ
βεβαίαν ἑκάδου μαδητῆς και διάδοναμος
κμμάδαι ὅσως δέμη τι δήν ποιητικήν δό ἀσ
μέγεδος δων μερῶν αὐδοῦ και πόσον ἐπί ἐν σχολῇ
σον ἔδος, και ἑκάδερη οὕδω δούς ἐκάδερους αὐδῶ
και ἀνεμῆ σπουδῇ ὁ ἀρός δή σκοπόν μμέ δό
τι δή ἀρομερμένα ὅμως ἀρκέσασιν σύνδη δ
ἑκάδερ ὅμως, διότι ὧν οἱ πολλοὶ μπορέμουσι τι
ἐμδάσεις δων μαδητῶν δον σχολείων δόπο
σαρέσαν πᾶν ὅλε ὁ ἀληδρόδωπος δον Δ. Α. Κο
βερνόπου, πάλαι δήν ἐμμόμενα και παλα

γαιν τὸ γεγόμενον αὐτοῦ ἀποδύματα, εἶδε αἱ μοῖραι τὰν ἐόντων ἀρχαί, ἀλλ' εἶδε τᾷ ψυχρᾷ τὰν πλατέα γεγόμεν πυρίων καὶ πυρίων.
Ἐλοχόμεθα ἐὰν μή συμβῶτι ἔοι μοῖραι ἔοι-αὐτα. ΤΒΣΤΒ.

Ἐθνικά.

Ὁ ἄρος καὶ τὰ ἔθεγος μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, οὗ τὰν μνάμαν πανηγύριξε σήμερον ἡ ἁγιωτάτα καὶ ὀρθοδόξος ἡμῶν ἐκκλησία, τὸν τᾶς μεγαλωνύμου ἄγωνα ἐστρουναμέν Χριστοφόρου στρατιώτα, καὶ μυρίως τᾶν ἀγρίων θηρίων ἀτρεσίαν καρτερίαν, καὶ σταλίας καλὰ πρῶτον στρατιώτας. Ἀποφαίνεται δ' ἔοι τὸ καλὸς αὐτοῦ γρίπο τὸ πρῶτον δοῦλ' ἀγγαρείας, ἐν καὶ ἐκκλησίαν οἰκοδομὰ διαφερὸν καλὰ ἔαν χριστιανῶν ἔαν τᾶν ἐπαρχίας αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ δι' ἐπιθυμῶν ἐπιτόμως ἀκοῦσαι τὸν βίον αὐτοῦ ἀκουσάτω ἐκκλησιαστικᾶς ἔοι' αὐτὸ γρίπο καὶ τᾷ Προκοπίῳ. Διότι ἐν ἑνὶ τόπῳ ἦν ὁ αὐτὸς ἀδυνάτι διὰ συχνῶν χοβερῶν τὰ καταφαγέμ, τὸ ἐκάλεσα θρονιὸν ἐπὶ μικρὸν ἀρκὺ πυρία καὶ τὰ ἀσπασάτι ἔοι ψυχρὰ ἁγιάτα χριστιανιόν, ἐκὼ ἐπὶ τόπας ἔον ὁ μικρὸς ἐν χριστιανὸς καταφυγιάτι ῥιάλλαι τὸ ὀνομάτι, ἐν οὗ ἐπὶ δυνάμει ἐγκάρτερεσαι καὶ Προκόπιος ἔπλοκε στρατιάρχαν ἐκεῖνα ὁ ἔαυτα ὃν μόνον ἀφαὶ ἔαν ψυχῶν καὶ ἔοιωμέν χριστιανῶν ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔαυτὸν τὰν μέρα ἔον ἐκαπάγκε τὸν ἔοι χριστιανὸν ὅρκον, νικᾶν ὃν καὶ νικόκοαν πάσαι ἔοι διὰ μαρτυρίου δάναλον. Ὁ δὲ Προκόπιος νικοκλᾶς καὶ ὅλος ἐχθρὸς ἦν ἐχθρὸν-δύο ἐκαόντας, ἀφ' ἧ ἐμερωδία ἔαν πανδεκάτα ἔοι· ἦλο ἐκαπὸ τὰ ἐχθρὰ καὶ ἐλλεγέον ἄπαν ἔεται τὰν ἔγον ἐπὶ μεγαλᾶν καὶ ἐπὶ χαίρων ἀγαγόμενος ἀπέρχεται τὸν οὐρανόν. Διὸ καὶ δικαίως πᾶν ἡ ἔοι χριστοῦ ἐκκλησία μάρτυρα ἔοι Προκόπιον καὶ στρατιᾶρχι καὶ πρόπαν χριστιανῶν ἁγιόκλεα ἐν ἕκαστον ἔαν ἐκαόντα αὐτὸν προβάλλεται.

——— Ἐπὶ πασχόντων Ἰωάννην ἀσχημόναι ἐπιτάδει καὶ ἐνδυνόμεναι τὰν Ῥόδον ἡ Κυρία Ἡμᾶν Θεοτόκος μετὰ ἐπὶ ἀδύνατι αὐτᾶς Θεοφανίδος Ἡμᾶ Μαπφαίαν, ὅπως δέχθωσι ἔοἱ μήνας ἔον ἔγρον ἔαν παρὰ ἔῳ ἀδύνατι αὐτᾶν Κυρίῳ Γ. Μαπφαίαν, ἐπὶ σταμένοι καὶ ἐπὶ ἐνὰν ἔοι Δουμησιοῦ ἔχόντ ἐαυτᾶν μεθερμόμενοι.

——— Ἡ ἐβδομηντὰ χίγρα ἐσπουδάσαα τὸ καθ' ἁρχάς τὰ Ἰαμμίαν, καὶ ἐπιδὲν μεταδίδοα καὶ τὰ Λιθόραν, διαδίδοται ἤδη ὅτι μεταδόθη ὅλοι χαὶ καὶ τὰ ἐπ' ἄγρολον, μόνον ἀναμένουαι πότε τὰ ἐπὶ καλὰ τὸ ναρχηδόν ἔλος καταμαθέτεραν ἐπὶ αὐτᾶς, καὶ ἔαν τὰ ἔοι ναρχηδόν ἔπνον. Ἡ αἰσθάνεται καὶ ὁδυνηρὰ αὐτᾶ πάθεσι, ἤλος ἐπέβαγε πάντας ἄραι τὰ ἐοαυτᾶν ἀδυνάμεν τὰ καὶ μὴ τὰν ἀγιάδα, διότι πρόσγαλον εἶναι ἐκεῖνοι αἱ φαπεινὰ ῥιμάα, ἀφ' τὰ ἐπὶ ἀδυνατὰ πάντας ἐκ πάντας καλὰ τὸ ναρχηδόν ναπόδομεν ἰδιᾶ δ' ἀπωφύγοιεν ἀνωτέρα εἶναι ὅσας καὶ ὅσας ὑμῶν καλὰ ἔαν ἀνάγκας ἀσχολοῦνται τὸ ἐμφύτευτον ναπόνον.

——— Πρὸ ἐνὸν ἡμερῶν τὰ μπατὰ αὐτῶν μέλλουσας αἰδᾶς ἔβαν χώραν τὰ καρυά-

ζω τὸ ἕτο μικρὸν ὀμβρ. Θεωρῶ ὅτι ἡ ἔμμονος
φοινικέας ἤτον γραμμὸν κυρίως τοῦτο, ὅτε
ἀγγὼν καὶ μεγάλων τὸ αὐτὸ ἄμμον πρόξενος
ἔριτο, σηγῶμεν καὶ τὸν πυρὸν τοῦ μετὸ
καὶ ἔδαμε οὕτω ὀμόρως καὶ ἀπυκτὸν, ὥστε
ὁ διοδιχὴν ἤθελεν κρεμάσῃς, καὶ ἔλεγον τὰ-
τέλι τὴν ἂν δὰ ἔκμαμ τὴν χεῖρα τοῦ. Ἡ ἐσω-
κὴ ἀσύκινος σκοτόδουσα τὰ ἔμβρεγε ἐ χρὸς
ἢ δὲ διοδεύειν ἀμεύων χωροφύλακας πρὸ
ἔμμυρ τοῦ φρούου αὐτοῦ, καὶ ἀπωδάμεν
ὅτι παραδύμαλιν ἦγε ἔμμυρίον αὐτὸν
πρὸ πρόμυρ ἄμμον ἐρώτων τὸν μέγιστα
αὐθεντῶν.

Λουκία

Λατὸ τὰς ἴδιας φροῦμαλα μετὰ μεγίστων
τιμῆς· ἕλεγος δὲ μαθηματικὸς φοιτοὰς
ἐπὶ καὶ ἐπὶ ἤθελε τὰ ἐπὶ τὰ ἡμέρα καὶ ἐκρέ-
ζεται τὸν αὐτὸν δύναται τὰ μὲ τόσον ὥστε
τὸν ἐπὶ μικρὸν τοῦ ζῆλα καὶ λεύκαρα; ὁ
λατὸ ἔμμον πεμπτὸς, ὃν τῶν· τὸν ἐπὶ μικρὸν
αὐτῶν ἂν προσέχουν ἐπὶ καὶ αὐτὸ σου δὰ
ἔχῃς ἐπὶ βραβεῖον 120.

ΤΒ ΤΒ

Λάτα δὰ ἐπαμμάλα καὶ πανυμέμαλα
ἀπὸ τῶν ἀπὸ ἀλλων καὶ ἡμίσεων χρεῶν τοῦ
καπετανάριου μεγάρχου μέχρι τῶν καπετάνιων
καὶ ἐκατονταετάνιος ἔμφασίας τοῦ ἐσχάτου ἔμμι-
τον ἐβδόμου τὸ ἤμισυ ἔτος ἔμμιτ αὐτῶν καὶ
τῶν καπετάνιας τὴν Κὴν προσοχὴν καὶ ἐπὶ
ἀπρίβειαν.

ΑΜ.

Δουκάς.

Α΄ Ἐμπορεύμενον

·ε·—α··ω—οι·ι·ε·—ο·ου—α···ω·ω—ι·ω·ι,
·ο·ε—α—··α··α·α—αν·ω—α·—·η—·α·η·ο·ω·ι

Β΄ Ναυτιβόλιον

·ο?ς—ο?·ρ·ϝ··—ε·τ—··ε·χ··τ—ε··—···ς—ε·ς
λ·ϝ···ς—ε·τ—··λλ·τ,—···υ·δ·μ···—·ω—ε·ς·μμ·

ΜΒ.

Προβλήματα

1. Ἐρωτιδεύς τις κόσα ἔμμυρα ἔχει, ἀπεκρίθη· ἔχω
τὰ $\frac{3}{4}$ τῶν ὅσα ἔχει ὁ φίλος μου Γιώργος, ὅστις ἔχει
τὰ $\frac{2}{8}$ τῶν ὅσα ἔχει ὁ φίλος του Καταύνης, ὅστις ἔχει
τὰ $\frac{3}{5}$ τῶν ὅσα ἔχει ὁ πάτρως του ἐκαπόν ἢ ὀκτὼ
νὰ σχηματίσει τὰ 2.000 ἔτη. — Ἐπιθυμῶ πόσα ἔτη
μπορεῖ ἔχει ὁ Ἐρωτιδεύς.

2. Ἕνας τις αὐτὸν ἔπιπε ἐμπορεύματα ἐδώκαν ἐν αὐ-
τοῦ εἰς ἕνα τῶν φίλων του τὰ $\frac{2}{7}$ αὐτοῦ, κατὰ Β΄ τὰ
$\frac{3}{8}$ τοῦ ὑπολοίπου εἰς ἕνα ἄλλον· ἔμεινεν δὲ ἐν-
τὸς τοῦ αὐτοῦ τὸ ἑκατόν. — Ἐπιθυμῶ πόσας πρά-
δας ἐμπορεύετο ὁ αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς;

ΒΒ.

Ἀπορήματα

Β΄.

Ἄπιστον μυρμήκι καὶ ἄνθρωπος ἐξόν μου ἐρωτᾶτε
ἐμὴν ἐστορικὸν ἐστορικὸν αὐτὸ διαφέρει.
Ἂν δὲ εἰς τοῦ ἐξόν μυρμήκι τὰ ἀποκόμματα ἔχει,
εἰς τὰ παιχνίδια μόνα τὰ μ' ἀναπτύσσουν χρόνια.

ΑΜ.

Γ΄

Τὸ ὕψος ἄνθρωπος αὐτὸ μέχρις τὸ ἀναγωνίσης,
καὶ ἐγκόλπιος ἔφυγε μου, τὰ μ' ἀποκαμόμεν

ΑΜ.

Εἰς τὸν γραφεῖον τοῦ Διευθύντου

Ἔτος Α'. — Ἐν ἀγίᾳ Μαύρῃ Κάσου 15 Ἰουλίου 1884. — Ἀρ. φ. 4.

Σωσυδαστής

Ἡ δημοσιεύεται ἐν τῷ ἐν ἁγ. Μ. Κάσου Ἑλληνικῷ Γυμνασίῳ

Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.

Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ση.

Ὑπερορία τοῦ ἀνδρώπου.

Ἐπὶ τοῖς ἁπάντων τῶν ἄγαν φιλοτίμων ἀνθρώπων ὑπερορίαν τοῦ ἀνδρώπου ὁρῶντα ὅσα ἐμφαίνουσι καὶ μαρτυροῦσιν, ἰδίᾳ δὲ τὸ ὑφιστάμενόν αὐτοῦ. Μόνος ὁ ἄνδρωπος ἡραπώκει ὁδόν, καὶ ὑγιεινὴν καὶ σώφρονος τὸ ἦθος· ἡ γυμνὴ αὐτοῦ ἐστὶ πρὸς τὸν ὑγιαντὸν ἐσθημένη καὶ σαφέστατα ὅλην τὴν ἀρμονίαν φέρουσαν τὸν τύπον τοῦ ἐκείνου ἀγαθοεργοῦς. Ἡ τοῦ φυσιογνωμίας του ἐστὶ ἐμφερεστάτη πρὸς τὴν ψυχὴν· διαφαίνεται δὲ τὸ ἦθος τοῦ ἀνδρώπου διὰ τῶν ὑγιῶν ὀργάνων, καὶ μορφοῦται διὰ συμπαθοῦς διὸν τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου τὰ μεγαλοφυοῦς συναισθήματα, τὸ ὀλίγον καὶ ἱκανὸν ἐμφαίνουσι ἄμεσα μὲν τὴν ψυχήν, ἄμεσα δὲ καὶ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ· μόνον διὰ τῶν χαρακτήρων ἀπαρτίζεται τὸ μὴ μαυρόδερμον μόνον τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ μὴ λαμβάνει ὡς μὴ λαμβάνει ὅλον αὐτοῦ, ὡς μὴ παρακαθήμενος αὐτοῦ. Βλέφαρα ἐδόθησαν αὐτῷ οὐχὶ ἵνα χρησιμεύουσιν ὡς ὀλίγον νοσοκομεῖα τὸν ὄμμα τοῦ ὠφελοῦς· καθὼς καὶ ἡ χεὶρ δὲν ὁρίσθη νὰ σκεπάζῃ τὴν μὴ, διότι οὕτω δὰ ἐβράδυνεν διὰ τὸ δεκτικοὺς τρόπους ἡ μελέτης τῆς ὄψεως, ἡς ἐστὶ τὸ εὐγενέστατον ὄργανον. Βλέφαρα καὶ χεὶρ ἐφείδησαν πρὸς χρόνους ἀγρυπνίας, ὁπόταν ἐνισχύουν ὕπνος τὸν ὀφθαλμὸν ἀφορούσας τοῦ δεινόπους, ὁπόταν συζήτησις τὸν ἀκροατὴν ὀφθαλμοῦν, ὁπόταν ἐνασχολοῦσι τὸν ὁρατικὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἐναγκαλισμοῦσι καὶ κοπτοχήν τὸν ἀφρολὸν καὶ ὁπόταν νοσηλείαν τὸν ἔσχατον ἀσθενῶν.—

Ὅτε ἐστὶ κόπτος ἡ ψυχή, σώζεται τὰ χείρη τοῦ ὁρατικοῦ διαπνέεται ἐκ παντοδάπου ἀναπαύσεως· ἡ ἀναγκία, ἡ ἀφροσύνη, τὸ ἀνόητον κόπτει δηλοῦ τὴν ἀφροσύνην τῶν ὀλοχαυσιῶν, καὶ ἀνθεκτοφορίται ὁπόταν τὸν ἐνδοξότερον χαρακτῆρα. Ἀλλ' ὅτε ἡ ψυχὴ ἐστὶ παραφερομένη, τότε ἡ ἀνδρωπίνη μορφὴ παθόλεται ἴσως ἀπὸ, ἐφ' ἧς τὰ σώματα χαρακτηρίζονται μετὰ τοσαύτης γενέτορος σοβαρὸς καὶ σοφίας· ἐκείνη τὰ μέρη τῆς ψυχῆς ἐμφάσεται διὰ μεθ' ἀγγείων, ἐκείνη δὲ ὁρᾶς δὲ τὸν χαρακτῆρα. Ἡ δὲ τῆς μορφῆς χαρὰ καὶ ἀγαθὸς ἐνδυόνους ὁρατικοὺς βαύνουσι καὶ τὴν δέμνον αὐτῆς παθολᾷ φαντασία τὰ πρώτιστα διανοήματα, καὶ διὰ σαθρωτῶν σημείων ἐσωσθῆναι εἰς τὰ ἔμψυχα τῆς μεθόδου τὰ ἐμφανίζουσι τὸν ἀνδρώπου. Τὸ ὄμμα ἀπὸ τὴν ψυχήν· αὐτὸ νοῆσαι ἄμα ὄμμα φάνται ὀχυρώμενον μετὰ τοῦ, καὶ μετέχον σαφῶς αὐτοῦ πρόσωπος· αὐτὸ ἐνδυοῦ τὰ πραγματώσεται

τὸν σαδὸν καὶ τὰς σφενδονήτας τὸν συμπολεμίων καὶ τὰς πόλεις τὸν σαδόνων καὶ τὰ περιφερόμενα τὸν ἀνδηρέων· ἐπιφέρει δὲ καὶ ἐν ὅλῃ αὐτῶν δυνάμει, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ παραταξάμενον σοφοῦ καὶ ἀνδρείου, καὶ γενναίου διὰ παντὸς πολέμου, ἐν ἅπασι μὲν βαρέως τὸ σῶμα τὴν ἐπιφερομένων καὶ τὴν ἐπορείαν ἐν ἐπιφερομένων. Ὁ δὲ ὁπλίτης δέχεται καὶ συγχρόνως ἀντιπαραταξάμενος τὸ φῶς τοῦ ὁλοχειρισμοῦ καὶ τὴν θερμότητα τοῦ ἀνδρείου. Τὸ ὅλον ἐν ἔννοια τοῦ συνόλου καὶ χωρὶς τὴν διαιρέσεως. — Α.Μ.

Γλῶσσαι σαφηνιζόμενοι.

3. Πολίτης, σαφηνίτης, συμπολίτης. Πολίτης = ὁ πάντοπος τῆς πόλεως· ὡς ἐμὸς σοφὸς = τὸν παῖδ' ἴσως συμπολίτης· ὁμόφυλος, ἐμφύτευσαν σαφῆ Λουκιανόν. Παφρώτης δ' ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς σαφηνίδος· καὶ δημόσιον σαφηνίτικον. Διαφέρουσι δὲ τὸ πολίτης τοῦ σαφηνίτης παντὶ τόπῳ, ὅτι τὸ μὲν πολίτης ἔστιν ἐξουσίαν σοφόν· τὸ δὲ σαφηνίτης, οὐ ἔστιν ἴσων δοῦναι, ὡς μὴ ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίσαι, διότι οἱ τοιοῦτοι ὑπόκεινται τὸν τῆς πολιτείας διαιτητόντων, ὡς ὁ Εὐριπίδης χρῆται "Τὰ τὸν βαρβάρων γὰρ δοῦλα σὺν νοῒ καὶ δι' ὀλίγου σοῦ δὲν ἔχει καὶ β' ἐπὶ τὸν ἥμισυ, ὡς σαφῆ Ξενοφῶντι "σαφηνίτης, ἵππος, σαφηνίτης ὅλον" ὁ Πολυαίνος ἐπέδωκε μόνον τοὺς ἐκ τοῦ σαφηνίτου ἡμέρας ἵππους ἤτοι τοὺς συμπολίτας τοὺς ἡμέρας. Ὅθεν καὶ τὸ ὁρισμὸν τοῦ Πλουτάρχου, πολίτης = ὁ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἔνδοξος ἐνδόξου, καὶ σαφηνίτης ὁ ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ, δοῦλος δοῦλῳ.

Τὸ δὲ συμπολίτης σαφῆ τοῦ σαφηνίτου ἀποδοκιμάζεται ἂν καὶ τὸ μεσαιωνικὸν Εὐριπίδη καὶ πάντες ὅλῃ συμπολίτης ὅλῃ συμπολίτης ἔχει. Ὁ Λεξικοῦργος ἐκ τοῦ καὶ Λεκτικοῦ τὸν ἡμιχειρίδιον τὸ σαφηνίδιον φησὶν ὁ Δουκιδίδης ἀπὸ μόνου τὸ φυλακὴ τὰ κοινὰ δι' ὁλοκλήρου καὶ ὁ Φρύνιχος. Τὸ σύμπολις ἔχει φησὶν = ὁ ἐν τῇ αὐτῇ τῇ φυλῇ, δημότης = ὁ ἐν τοῦ αὐτοῦ δήμου, πολίτης = ὁ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει μόνος· οὐχὶ δὲ συμπολίτης συνδημότης, συμπολίτης. Ἐν τοῦ νοσφισμένου μόνον φησὶν διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸν σαφηνίδιον ἔρωτα ἐν ἀποδίδοται τὸ μέγας σαφηνίτης, ὅσον οἱ Ἕλληνες μεταχειρίζονται τὸ patriote = σαφηνίτης ἀντὶ τοῦ φιλόσαφος. Οἱ ἐρχόμενοι ὀφείλοντος δὲν ἔχει σαφηνιστὸς ὅλῃ μεταμόρφωσιν ἐν ἔχει σαφηνίτης μὴ νοσήσωσι σαφῆ σαφοῦς. —

Ζητ: Ἀρετὴ σαφοῦς δοκίμου ἐρχόμενος ἔχει ἤτοι τοὺς ἐν τῇ ἀκμῇ τοὺς ἐξέδοσαν γράφαντας, ἤτοι τοὺς ὀφθαλμοὺς μέγας ἀκμαιότατος. Α.Β.Α.

Εἴδησις

Φαίδρῳ ὡς ἐστὶ τε καὶ χαμηλοῦνος ἤρξατο ἀπὸ τοῦ ὀρωίας τοῦ σαφηνίδου οἴκου ἡ ὀρώνη καὶ μεσόκη τῶν Θεσσαλῶν δρόμου τοῦ ἐσθῆ, τὸ καταζώνιον Βαϊρεύτιον· ἐστὶ τοῦ εὐκαιρία δὲ παντὸς ὁ ἐμφανιζόμενος τοῦ νέου μέσῃ καὶ καινοτομίας ἥρως ἐν ἀνὴρ Πορφύριος — ἐρέννης ἐσθῆτος τὰς ἀχέας καὶ τὰ συγχρονισμοῦ τῶν μεσῶν τοῦ

διοικητικού συμβουλίου καὶ Α. ὑφιστοδικείου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ ὑφυπουργείου καὶ ἀρχιγραμματέως τῆς Βουλῆς ὑφανιόρος τῶν χωρῶν ὑπουργῶν νὰ μὴν ἐπιστρέψῃ ἐκ καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἐπανάληψιν αὐτῶν.—

— Τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ὑπουργῶν τούτων μετὰ δυνατῆς χαρᾶς καὶ φανερότητος ἐπεθύμησαν οἱ ἐμπορεύοντες τῆς Δεσποινίδος Ἀναστασίου Γ. Δημοπαδάκη μετὰ τοῦ ἀμφοτέρου Κυρίου Ἀγιὰ Δημήτρη. Ἐν τῷ ὅλῳ ὑποφαίνεται πάντοτε μεγάλη τις ὑπηρεσία μέχρι τῆς ὥρας ταύτης ὑπῆρξεν ὑπὸ μὴν τὴν ὁποίαν καὶ ἔχει, ἐν τοῖς ὁμίλοις δὲ διευθύνει ὁ ἐνδοξότατος ἐπανῆλθε Δεσποινὶς ὑπηρεσίας ἐκ τῆς μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.—

— Εὐχαρίστως μᾶς πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἐξοχώτατος Πανεπιστήμιος Ῥόδου ἔχει καὶ ἐξῆς νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πόλιν ἡμῶν, ἵνα ἐν τοῦ σύμπαντος ἔχειν νὰ τὸν ὑποδεχθῶμεν μετὰ πάσης τιμῆς.—

— Εἰς τοὺς χειμῶνας τῶν πόλεων ἡμῶν παλαιῶν τὴν ὑπηρεσίαν ἐνδοξάζουσαν ἐνδοξάζουσαν ὑπὸ φόβου ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἐπιτρόπου ἀρχόντων. Ἐν τῇ πομπείᾳ ἐπίσης ὑπὸ ὑπηρεσίαν μεγάλη ἐπιστροφὴ ἐν Ἐλλάδι, ὅλη μικρὰ ὑπηρεσία ἐμάθει χώραν ἐν Ἐλλάδι, ὑπὸ καὶ μικρὰ μικρὰ ὑπηρεσία αὐτῶν, ἐν ᾧ ἐμένω καὶ ἐν ὅλοις τοῦ ὑπὸ γάρ αὐτοῦ ὑπὸ μὴν ὑπηρεσίαν.—

Ποίηση.

Δίος τις ἐμὴν ὑπὸ μὴν ὑπὸ βασιλέως τὸ ἔθνος τὸν δίον, ἵνα δι' αὐτὴν ὑπὸ μὴν ὑπὸ ὁρίου διευθυντοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν χρείαν μὴν ὑπὸ μὴν. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς ἐμὴν ἀμέσως τὴν χωρισμὸν τὴν αὐτοδίου δίον καὶ ἀσυγχώρητον αὐτόν. Οὕτως ὁ νέος ἀδούλωτος ὑπὸ νὰ ἐκφράσῃ τὸν βασιλέα, ὅλως ἐδούλωσεν ἐν τῇ συμπεριφορᾷ πεύκη καὶ παιδεία αὐτοῦ. "Πῶς ἔτι δύναται, τὸ λέγει, νὰ μὲ ἐν χαρῇς, ἀφ' οὗ ἐμὲ ἀποβάλῃ τὸν αὐτὸν σου;" "Μεγαλόφρων, ἀδαὴς μεγαλοφρόνως ὁ νέος ἐφάνη ὁρᾶν φιλανθρωπότατον ὁρᾶν ἐμὲ δύνασθαι μου ἄμεσον νὰ ὁρθοβρέξῃ ἄχρι καὶ ὑμᾶς ἐρχόμαι, ἵνα δι' αὐτῶν μὴν τὴν παιδείαν μου, χωρὶς νὰ μὲ ἀφήσουν νὰ ἐφεύρω μὲ ἡμᾶς ἐρᾶδας καὶ μὲ ἀποχὴν οὐδόλως ἐπιστροφὴν μας· ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐδάρησεν παιδικόν μου μέρος νὰ ἐχαρισθῇ τὴν ἡμέραν μεγαλόφρονα." Ἡ νέος καὶ φιλόλογος ἐδοκίμασε αὐτὴ τοῦ νὰ παιδεύσῃ οὕτω τὸν βασιλέα, ὅλως ὁ μόνος τὴν αὐτὴν δίον τὸ ὁροθέτην, ἀγὰ καὶ ἄρχοντα παιδὸν τὸ δίον ὁρὸς ὀνόματος καὶ σεβάσμιον τὸ μητρὸς αὐτοῦ.— ΕΒ

Οὐδὲ ἀμφιβολία ἐν τῷ πόλει ἔχει τοιαύτην μεγάλην ὀργὴν ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν, ὅσην οἱ ἐναγεῖς τρόποι. Ζώνην τῶν σαπάχων ἐσμὸν ἀγρίων ἀδαφάβεσσα καὶ ἐπὶ ὄρος λύσος ἦλθε Καζούλος ὁ Β!

γομαζούμενος Ενδυμίων Μονάρχης.
Ο βασιλεύς αὐτὸς ἦγεν, ὅτι ἡμέρᾳ
σοι ἀνεβίβασαν χαρὰν ὁρᾶς ἵνα με-
τὰ τοσούτους αἰχμαλώτους, χαίρω
καὶ νοσήσας πρῶτον, ὡσὰν ὁ ἀδελφὸς
μοῦ πόλεμον εἰς τὸν μάχην νοσήσω
ἦναι ὁρᾶς αὐτὸν διὰ τὴν ἄρτιον αὐτοῦ
ἢ ὅσον ἤθελεν ἀποδανεῖν εἰς τὸν νόσον
ὁμοίως ὁρᾶς τὸν Δόμνα ἐκ Ὑδρᾶς,
συμπρόσωπα αὐδρικὰ τὴν ὁρᾶς αὐτὸν
γυναικὸς ἄρτιον καὶ ἐκ τόλμης.
ΑΜ.

Ἐκ τῆς ὁδοῦ ἡμᾶς δύναται τις
τὰ διαφόρους τόπους ἀναγνώσεις
διαφόρους. Ἐλθὼν, διαφόρους πρώτας
καὶ διαφόρους ἔτους. Ἐκ μὲν τοῦ ὁρᾶ-
τος ὁμολογοῦσι ὁρᾶς τὴν ἄμμον τῶ
ἀμμοχρωσίνου, ὡς γίνεται
ἐν τῷ μιᾷ ἀδ τὴν ἄμμον γνάμμι
χαρὰ τὰ ἀφίκῃ τὸ ἐλάχιστον ἐν τῷ ὁ-
ποῖον ἴχνος. Ἐκ δὲ τῆς δεξιᾶς ὁρᾶς
ὁδοῦ ἐμμορφούμενος τῷ διαφόρους
ὅλου καὶ ἀδοδίδυλα τὸ αὐτὸ μιᾶ τι-
νος σαῦλος ἀπαδαρσίας. Ἐκ δὲ τῆς ἀρι-
ᾶς ὁρᾶς ὑλαδήρου, ἐξ οὗ διαφέρει μὴν σὰν
τὸ παδαρὸν μὴν δὲ ἐν αὐτῆς τὸ ἄχρηστον
καὶ ἐ νοσολάδρη. Ἐκ δὲ τῆς γναφείας
ὁρᾶς τοὺς ὑγιαζομένους καὶ ἀδαμαλίας,
ὅτι ἀδορρίπτουσι τὰ ποτὰ καὶ μὴ μι-
δεμιᾶς ἔρις ἄρα σκηράδια, διαπρὸ
σι μόνα τὰ παδαρὰ καὶ σοῦ γίνεται. —
ΑΜ.

Ἀθηναίων
1. Ἐμπορευόμενος

•α··ι·α—α···ω·—·ο·—ω·α—·ι·ε·αι—·α—ν·ινο

•αι—ε··αιο·—·η·—·ω···ο·—η·ω·—·—ν·ε···ν·η

2. Φωναλόγου

•—θγ·ό·—··ν—γ·δ·ν·—ν···—φ·λ·χ·ι·ν·—·—δ·—

•χ·—·ν·η·ν···—βχ·β·χ·ν·· ΠΒΑ

Προβλήματα

1. — Πωλοῦσι τις 50 ὀναδες βούτυρον
χαθὶν 1484 χρόνια. Εἶτα δ' μολόγιὰ τὰ $\frac{2}{3}$ αὐ
τοῦ ἐσώπησαν ὁρᾶς 15 χρ. τὴν ὀναν, τὸ δὲ $\frac{1}{5}$ ὁ
ὁρᾶς 19 χρ. καὶ τὸ $\frac{1}{9}$ ὁρᾶς 10 χρ. Ζητῶ
ται ὁρᾶς ὅσα χρόνια τὴν ὀναν ἐσώπησαν
τὸν ἐσώπησαν; —

2. Μηχανὴ τὰ ἐνεργῇ καὶ ἐπάω ἐν τῷ τυρ
τις ὀρυκτῶν ἐργασίαν ἄμμος, ἢς ἡ ἄμμος
διὰ ἐργασίας ἐν σκηναῖς μυρσινοχαράκτου
ἢς ἡ ἐργασία ἐκ Ζάκυνθος μυρσινοχαράκτου τυχαίου
Ποσάκις ἡ ἐργασία τῶν τυχαίων μηχανῶν
ἐκ μυρσινοῦ τῶν ἐργασίας τῶν ὀρυκτῶν
ΘΒ

Αἰνίγματα.

Α'.

Λυτοῦ, ἄμμος καὶ ἀμμάχου τὴν ὀρεσθείαν ἐγκ
ἐν ᾧ ἀδ τὴν σοφίδα μου δύο ἀσφῶν παίζων.
Ἢ ἄμμος σώπησα σαυτοῦ τῷ σαυλαρῷ ἐμοῦ σα
βύει ἐν σὺλε ἐπὶ ἄμμος ὁ σὺν ἐμοῦ σου.
Δι' ἄμμος ὀρεσσοῦ τιμὴν δέμεις τὰ μ' ἐπόνους,
Ἀφ' οὗ σχολὰ σὺ ἔσπα σπεῦσα τὰ μὲ μόνους. —
ΑΜ.

Λύσεις τῶν ὀρυκτῶν φύλλα ῥοπῶν ὀρεσθεί
μάτων καὶ αὐτῶν γραμμῶν.

Α'. Ἐμπορευόμενος

Λυτὸ ἄμμος σὺ τις σοῦσον ἀνδρῶν τὰ ὀρεσθεί
Ποτὶ τὰ ὀφείλεται αὐτὸ ἂς μὴ παληρωθοῦν.

Β'. Φωναλόγου

Ὅλος ὀφείλει τὴν ἀλοχίαν σου ἀδ τοὺς
ὀφθαλμοὺς τῷ ἄμμος ὁμοδρομᾶ σὺ τὸ ἄμμος

Προβλημα — 1 = 225
Προβλημα — 2 = 1 1/2
Αἴνιγμα — Β'. Γλῶσσα — ἄδος. —
Αἴνιγμα — Γ'. — Ὕδωρ — ὕδος.

Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Διονύσου

Ἔτος Α'. — Ἐν Ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέω 22 Ἰουλίου 1884. — Ἀριθ. 5

Σαουδαοπής

Ἡ Διάνοια ἐν Ἰῷ ἐν ἁγ. Μ. Κέω γρηγορεῖ ἐναντίον ἐναντίῳ.	Ἐκδίδεται ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα	Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἓν.

Περὶ τῶν γενῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἀρχῶν.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ σαρκωθεὶς λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐκπεμπὸς ἐν κόσμῳ μορφὴ τοῦ κόσμου, ἵνα σώσῃ τὸν ἀποστατήσαντα ἄνθρωπον, ἤρξατο τῆς καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ νὰ ἐξ διὰ ἑνὸς ρητοῦ συνδήματος, ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ ρητοῦ, ἀμφὶ τὴν μὲν ἀρχὴν καὶ σαράβεσιν πολλὰ τοὺς παροῦς καὶ τοὺς ναύτας τῶν ἀνθρώπων, τὸν δὲ ἐξ ἀρχῆς ἐπίστευσαν, ἄρχει παθοδηγεῖσθαι ἐπὶ ἀσέβειαν, καὶ ἄρχει μεδέρχεσθαι ἐπὶ τὰ ρίσα, δι' ἓν ἐπιστεύουσι νὰ ὁδηγῶσι τοὺς σάρκας εἰς ἓν διανοῆσαι, καὶ ἑνὸς τοῦ τοὺς σάρκας — παθοδηγοῦσι. Ἐνῶθεν ἡ τοῦ Σωτῆρος ἄνθη διδασκαλία τοποῦσι νὰ διαφαίνῃ σώσας τοὺς φρονήματας τοῦ ἀνθρώπου ἀναγκαίας· διότι δὲν ἤθελησεν οὐδὲ νὰ δίκῃ τὸ φρονεῖσθαι ἤθελησε μόνον ἀγαθὰ καὶ νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτάνοντας· διὰ τοῦτο ἐπεμβαίνει νὰ ἀναιρέσῃ τοὺς παθήματας τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς διδασκαλίας μόνον, ἀλλὰ καὶ νὰ διαφαίνῃ σώσας τοὺς ἀναγκαίας αὐτῶν διὰ τῆς ἐκφρονεῖσθαι καὶ τοὺς ἤθελησε, ν' ἀποκαμύψῃ τὸν σκότος αὐτῶν, καὶ νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀγαθὸν ὃσον ἦτον τὸ σκότος αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἄρχει ἡ ἀγαθὴ αὐτὴ καὶ ἀσφαλὴς διδασκαλία ἀπὸ διάφορα γένη ἀρχὰς νὰ παθοκαθῇ, καὶ διὰ τοῦτον ἀναγκάζεται νὰ ἀποδιωχθῇ καὶ ἀπὸ τῆς. Καὶ ἡ μία ἀρχὴ τῶν ἀρχῶν τούτων ἦτον ὅτι ἀπάρχει εἰς παθὸν σοφιστοσοφάγχος, ὅστις ἂν οὐ σφυδεῖ καὶ σοφιστὸν ἐμπέρνον ἦτον διὰν αὐτοῦ ἀδελφὸν, ἀφοῦ ἦτον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ὅτε ἤδη ἐδόθη τὸ σύμφωνα τοῦ γένους, ἤθελε νὰ ἀναιρέσῃ ἐπὶ ἀνθρωποθυσία ἀπὸ τὰ ἔθνη καὶ διαβάσῃ ἐξανάστησε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα σώσῃ ὁποίους ἐπίστευον εἰς αὐτὸν μὴ ἀπολεσθῶσι, ἀλλ' ἔχωσι ζωὴν αἰώνιον. Ἡ δὲ δευτέρα ἦτον, ὅτι ὁ θεὸς δὲν ἀπόστειλε διὰ δῶρα αὐτοῦ σωτῆρα εἰς τὸν κόσμον ἕνα τινὰ καὶ εἰς σάρκα ἐνωκῆσαι εἰς διὰ τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας. Ἡ — τρίτη ἦτον ὅτι ἀπὸ τὸ παθοκαθόλου ἀπάρχει ὁ θεὸς σφίγει νὰ σφοσυνῆται καὶ νὰ χαίρωνται ἐν σπόρᾳ καὶ ἀγάπῃ, διὰ δὲν παθοκαθοῦ καὶ ἁγίου ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τῆς, καὶ ἐν ᾗ τρόπῳ ἤθελε ὁ ἄνθρωπος ἀποκαταστάσει διὰ τοῦτο διὰ καὶ ἑνὸς καὶ τριπροσώπου ὑπὸ βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Καὶ ἡ τετάρτη ἦτον, ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῷ κόσμῳ κανονίας μεδὲ διὰν ἀγαπητὸν σπερμάδων καὶ μεδὲ τοῦ θεοῦ πᾶς ὁ ἐν τῷ Ἰησοῦ χριστῷ σωζόμενος καὶ ὁ ἐν ὄχῳ τῷ βίῳ αὐτοῦ δίχως ἀδάμαστον πόδα.

Λύδια ἐν σφηνίῳ ἦνε αἱ γυναῖκαι τοῦ χριόλαν-
φοῦ ἀρχαί, δι' ὧν διδόδη καὶ ἀρχαὶς ἐν' αὐλὸν
τοῦ Ἰησοῦ Χριόλου καὶ ἴουλα καὶ ἀοὶ ἰὼν δύον
αὐλοῦ μαδιλᾶν καὶ ἀσσοζόγον ἡ δία αὐλοῦ δίδα
σπαρία, ὕλις σαραφρούω ς φρὸς ἰὸν λόπον
ἐοῦ σανάνων πῦζιον νὸ δίνδρον μέγα, ἄσφ
ἀσὸ ἰοῦ ψῶνας αὐλοῦ ῥίζει νέ σπάφη σαῦλα
ἰαὶ ἴδνη.

ΑΜ.

Ἰδοὺ αἱ σαραιηρήσεις.

4 Ἔχον.

Τοῦτο γίνεται ἐν τοῦ ἴρδι (δία μιλαδίσκοι-
χίμι) ἔχει δ' ἐλλὸν χαρακτῆρα, ἄσσ ἐν τοῦ σαίγ-
σον σαῖφω κτλ. Τὸ ἰρράφαι ἄρνες ἐν τοῦ ἴρδι.
Τὰ ἐν τοῦ τον σύνδεσμα ἐσπίζονται ἐσί ἰὼν γνῶ-
σις, ἐν ἀμαγουρές, χυρουρὸ κτλ. ἐ γίνδ ἐσ σανῖ-
γος καὶ καυδῆρες, ἄλινά ἄνις καμίζονσιν ὅλι γίνεται
ἐν τοῦ ὀρή, ἄσφ ἰοραφμένον. Τὰ ἀρχομένα τούτων
ἐν ἐῖ σφαιῖ σχηματίζονται ἐν ἐν ἐν ῥαδιουργίας
ἰγγραφία, σφεῖς ἰογραφίαι καὶ ἄρα· οὐχὶ δ' ἐν ἐν
ἐν ἐγγραφέως, διπλογάμπσιμος, ἄλινα σαρά
μιλαγενοδέρος.

5 Καλαχωρῶ ἐν, καλαχωρῶ ἐσί ἐν, καλαχω-
ρῶδι ἐν ηχο. καλαχώροις ἔνος.

Δύνεῖς ὁράζονται οἱ μιλαχωρίζόμενοι ἑαῦτοῖς
Ἐρδέϊ ἦνε ἐσί καλαχωρίζεται ἐν ηχο. καταγ-
γέως ἢ καλαχωρισμὸς ἔνος ἐν ἐν τοῦ ἴχνε-
ζί δίδημι γίνεται ἐδ ἰχωρίζω, ἐν τοῦ δία
χωρὸς ἴχω ἐδ διαχωρίζω-ομαι, ἐν τοῦ μετὰ
χῶρας ἴχω ἐδ μιλαχωρίζο-ομαι, σύνεσι ἐν τοῦ
καὶ μετὰ χῶραν δίδημι σχηματίζεται ἐδ κα-
λαχωρίζω. Δύνεται δ' ἐς νέ σαπῆται χρῆσ-
σαῖ καλαχωρίζω ἐν ἐν καὶ καλαχωρίζω ἴδιη

δία ἀρρόδρα ἦνε ἐρδά καὶ ἀποίησια.

6. Μιγρᾶ (ὀγέρον) δῶν ἡ σφηνιαῖα νέ καλιοφίζῃ
ἰὼν ὀγέρ. Μιγρᾶ δῶν ὁ ὀραῖος ν' ἀποδάμῃ ἐσωΐνε-
ης ηχο. Κατὰ ὀγέρος ἦνε ἡ σαντίαξις αὐδη. δημαρ-
σᾶσα νέ ἰήγδαι ἢ μιγρᾶ δῶν καλιόφιγεν ἡ σφηνιαῖα
καὶ μιγρᾶ οὐκ ἀνέδαιν ὁ ὀραῖος, ἢ μιγρᾶ
ἰδίνον ἡ σφηνιαῖα νέ καλαοφίζῃ καὶ μιγρᾶ
ἰδίνον ὁ ὀραῖος ν' ἀποδάμῃ. Ὀγέρον δ'
ἦνε καὶ ἐδ σαρ' ὀγέρον νέ σπιγῇ ὁ ἄνδρωσος
αὐδὶ ἐούδου ἢ φρὸς νέ ἰήγδαι ἐδ φῦρες σα-
ὀγέρον ἢ δι νέ σπιγῇ ὁ ἄνδρωσος ἢ ἐδ σαρ' ὀγέ-
ρον ἐονέῃ. Τὸ ἰὼν σαντῆς σπιγδίας ὀγέρον
ἰήγδαι νέ σπιγῇ αὐδὶ δύναται νέ ἰήγδαι ὠδ
ἀγρὸ ἰγκυκλίον ἢ σφηνιαῖα σπιγδίαγ-
ρον. Μαγᾶ δ' ἐν ἀγιδία μάγον ἦνε
ν' ἀποδάμῃσαι ἐς ἐνδρογμιδύρια, ἢ σπου-
δάγον ἐδ χαρτόμφα νέ σφαιδῇ δυνό-
δαι.

7 Δ' ἀπόγουδα, δ' ἀγαδά δ' ἄρα ηχο.

Ἐν ἐῖ ἔσ. φῦσον ἐδ τ ἦνε ὁ ἄνδρωσος
ἐ ἐονέῃνος νοῦ ἐ καὶ ἰήδιγι, καὶ
οὐχὶ δ' ἐρδρον ἐδ, ἄσφ σύδαμῶς
ἰήδιγιν ἐσ δίχόμενον, ἀπόδι καὶ ἐδ μάν
σπ σπαγράφεται, σίον ἐδ ἀπόγουδα - ἐδ
πόγουδα, ἐδ ἀγαδά - ἐδαδά, ἐδ ἔρ-δα
δα ηχο.

8 Γραῦς.

Γραῦς = τῷ σαρ' ἡμῖν γραῖα· ὕλῳ γίγεται
καὶ ἡ ἐόσσα ἐοῦ γέραλος· μάγοσα ἀνδρῶ
ἐδ σπ καὶ ἀνίνδοδον ἐν, ὅτι γραῖα σφ ἐσ
σπδός φροφέρουσα γαμετός, ὁ δ' ἐρόμενος ἀσ-
σπόδα ἔχει ὅτι ἔχει γραῦν. ἐμὲ μ' ἀσπένος
διὰ τῶ ἴζῶν γράσσος, ἰχθύος δ' ἐλλὸν σπραίαν·
Ἀσφόσα (ἐὼν γραῦν) καὶ τῷ πάλιν χρῶ.

ΑΜ.

Εἰδήσεις.

Ἡ ἑορτὴ τῆς ἁγίας καὶ μεγαλομάρτυρος Μαρίνης ἐλήφθη ἐφέτος μὲ μεγάλης πανηγυρικότητος ἐν τῷ ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ ναῷ τιμωμένῳ ἁγίᾳ Μαρίνῃ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐκκλησίᾳ, ἐκτὸς τῶν ἐκεῖ πανηγυριζόντων καὶ ἀπὸ τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν ἐπιβατῶν.

— Τὴν παρελθοῦσαν πρωτομηνίαν ἐλήφθη ἐκεῖ καὶ ὁ γάμος τοῦ ἀξιοτίμου Κυρίου Ἀγίου Δρεμίδου μὲ τὴν δεσποινίδα Μαριγίτσαν Γ. Σπυριδάκη. Παράνυμφοι ἦσαν οἱ ΚΚ Πέτρος Δ. Πετρίδης καὶ Ἀριστείδης Α. Μαυροράκης ἐγχώρια ἐκ τοιούτων βίον ἔχοντες καὶ οὐσίαν ἐνδαίμονα καὶ μαραίνονται.—

— Ὡσαύτως τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Μαρίνης ὁ γάμος τοῦ ἐκ τοῦ ἐνταῦθα διαμένοντος Κυρίου Μανουὴλ Καραούνη μὲ τὴν δεσποινίδα Δροσινίδος Καμπέλλας Ἁγίᾳ Μανουήλαινα ἐγχώρια καὶ ἐκ τοιούτων ἐκείνης χαροποιὸν ἐν τῇ χαρᾷ αὐτῶν ὄγδοον ἄρδειον καὶ βίον ἀναίσχυντον καὶ ἐν ἀσωτίᾳ κατεδαπανημένον.—

— Ἐκ Σαντορίνης ἐφθάσαμεν ἐπίσης ἐν Ῥόδῳ, ὅπου δι' ἰδίους ἰδίας ἔσχεν ὑπὸ ἐφήμερον μεταβῆ ὁ ἐξοχώτατος Ἀγιὰ Κύριος Μανουὴλ Νικηφόρος, ἀναβὰς ἐκ τῆς Ἐνδεκανησιακῆς καὶ ἐκπέμψας ἐκ τῶν ἐφημερίδων αἱ ἐκ αὐτῆς.—

— Συμφώνως ἄλλοις ἤδη ἐπέμψαμεν ἐκ τῆς Ἐνδεκανησιακῆς ἐφ' ἑξαετρίαν ἐφεδρίαν τὸν ἀξιότιμον Κύριον Γεώργιον Παλαιολόγον, καθ' ὃν δὲ ἐφεδρεύει ἐκ τῆς Ἐνδεκανησιακῆς ἀνωνύμως ἐκ τοῦ ἐφεδρικοῦ καταλόγου, διαδοθὲν ἐκεῖ ἐφθάσαμεν ἀναφορὰ ἐκ τῶν ἀναφορῶν καὶ ἀβάσιμα.—

— Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐκ Καϊμακαμίας Κυριάδου μέλλει νὰ ἀναβιβασθῇ ἐκ Μονεμβασίας καὶ ἀντὶ αὐτῆς ἐκ Καϊμακαμίας, ἐναπομείναν κενὴν ἐκ τῆς ἐφεδρείας αὐτῆς θέσιν.

Τουίγα

Τὸ ὄνειρον γάμου ἔγαβεν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ἀπὸ Φραγκίσκου τοῦ Α' καὶ ἐδῶ ἐπὶ τρόπου ἐκοπιάσε τὰ χρόνια αὐτοῦ· ἐφιλονείκησε ὅλος ἔχει ὀρμήσῃ ἐκ μεγάλην ἀλοιάν καὶ παλληκαρίαν, οἱ δὲ καιροὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχῃ ἀναπαύσεως τὰς δυνάμεις του. Ἐν τούτοις ἔπρεπε ὁ βασιλεὺς ὁ ἐπίσκοπος ἐν Κράτει Ἰουδαίας δὲν μὴ γάμῃ ἐκ ἀπελπισίας καὶ ἀφῆ. Ὁ Φραγκίσκος Α' δὲ ἐδιάβασεν ἐν κρυφῇ ἐφροντίδη του νὰ ἀφήσῃ ἐκ Παρισίους τὸν ἐκεῖνον ἐπίτροπον τῆς ἀποδιδομένης ἐπιθυμίας· ὁ ἐκεῖνος μεταβὰς ἐκ Παρισίους ἐδιάβασεν ἐν μέσον ἐκκλησιῶν, τὸ γάμα ἐκ τὸν ὄνον. Τὸ ἀρχεῖον πούλο φάρμακον ἀρέσκει ἐκ μεγάλα ἐκ τὴν βασιλείαν, ὅμως δὲ οἱ ἐκ αὐτῆς κύριοι καὶ κυρίαι ἔσπευσαν νὰ πάρουν χρῶν ἐκ τοῦ ἐντίου γάματος, διὰ νὰ ἔχουν καὶ ἐκ ἡμέρας ἀδιαθεσίαν. Ἐκ δ' ἐκείνης ἐκδίδεται διὰ δύο χρόνους ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ βασιλείου, ἐκ μέσον ὅπου ἀρέσκει νὰ ἔχῃ ἐκ τὸν ἐκκλησιασμὸν ἐκ τὸν διὰ τὸν ἐκδιαθεσίαν ἀποδιωκόμενον, ἐξ ἧς

Ὑμᾶς μοι ἀοίδιμοι ἐόχαμα μιᾶς ὄνου
διά τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ τοῦ μονόνου,
ἐν ᾗ σχολιάσω ὑμῖν ἔργα ἢν ἔχει
ἐν ἄνευς, ὄχι ἐν ἐαυτῶν σφῶν ἀναγνῶσι.

ΑΒΑ

Ὁ ποιητὴς ἦς σάντοϊ σαφῶς νὰ δείξῃ, ὅτι αἱ γρα-
φαί, ἂς ἔγραφεν ἀπὸ νὰ ἐργάζωνται αὐτόν, ὡς
νὰ ἐσύρνωνε τὸν κανένα ἐπὶ ἔβγαλον. Ἐπα-
νάληψε δὲ ἐνα ἐπῶν ἔργον ἐπὶ ἐπράξαμεν αὐ-
τὸν δι' ὅπαρχε καὶ ἄλλο ἴσον κόμπολογιαὶ γρά-
"Ἐκεῖ μὲ παρασύρουν" ἀναγιρίδει ὑπὸ τοῦ "Μὲ
παρασύρουν!" ἐπαναφέρεται ὁ ποιητὴς· καὶ
ἐσὲν ἄλλους παρομοίως ἔλεγε αὐτοί, ἐνα καὶ ἐγὼ
μεταχειρισθῶ αὐτόν; "Εἶναι, ἀντιλαμβάνομαι
ἄγιος, οἱ παροῦσι ἐπὶ ἐγραφεῖς, ἐξ ὧν οὐκ ἔστιν
ἐν ὁ ἄνδρωπος ὑπόκειται".

ΕΒ.

Ποίησις.

Περιστερά.

Ποῦ μ' ἔστειλε τοῦ σκληρὸ
Πλάσ, σκιὴ στερεότερό
Θὰ 'ρῇ ἀρνὶ
Βαρὺς χειμῶν
Τοὺς κάμπους ρίγη τοῦ βορρᾶ;

Ὅσου τὸ ἄσπρο μοῦ
Κ' αἱ πέρδικι σπίτι ἀναγνῶ,
Ἐκεῖ σκιῶ,
Τὸ ρῶ μοῦ,
Ἐκεῖ ἐοῦ ἄνδρα ἐοῦ παιδί."

"Ἀρνὶ παρδὶν φυγὴ
Πάμε κανένα δίκηρό ἀρνί",
Λιὸ ἀσανέβα,
Βορὰ σκιᾶ,
Κ' ἐν ἔνας σκίρος παιδοπνί.

Α. Γ. Ῥαγκαβῆς.

Λοιπόν.

1 Φωνηέντων

ν — ω ο — μ δ ο ο ν — ο ν δ ο ς — δ γ — ν ο ν —
ζ ο ν ν — ω ο — μ δ ο ν — ο ι ς — ι δ ζ — μ ν ι ς —

2. Ἐμφωνήεντων

σ η — ν ν ι ν α — α — α ν α — ο υ α — ν ν α ι —

ΑΚ

Προβλήματα

1.— Ἀπό ἕνα κάδο ἐλάδι ἐβγάλαμε τό μέν $\frac{1}{4}$ ἐκουλώθη,
τό $\frac{1}{8}$ ἐχύθη, τό $\frac{1}{9}$ ἐμείναμε καὶ ἀκόμη
ἐπλέω τό ποσόν 30 δραμίων.— Ἐπειδὴ κάθε
δραμίας ἐλιόν ἐμπορεύεται πόσο;—

2.— Ἐάν πρόσθεσε τά $\frac{3}{4}$ τό $\frac{1}{2}$ καὶ τό $\frac{1}{3}$ ἀφ.
ἀφοῦ ἕνας κάμνει τόν ἀριθμόν 500.— Ἐπει-
δὴ κάθε κάδος εἶχε ὁ ἀριθμός λιτρῶν;—

ΑΒ.

Αἴνιγμα Ε'.

Λίτρος μικρὰ σχῆμ' ἔχομεν ἡ τὸ λεπτὸ μάρμαρο,
καὶ μαῦρα καὶ τὰ βουνὰ μᾶς ἔχουν, φίλε, εἶμαι.
Ἀλλ' ὅσ' ἔχῃς νοῦ μέρη νὰ μαντεύσῃς μου
ἀνάβα τὸ τὸ ἔχομεν ἐκεῖ μὲ συναγωνούς.

ΑΜ.

Λύσις ἐπὶ τῶν ἀνωφερομένων
αἰνιγμάτων, προβλημάτων καὶ αἰνίγματος.

1 Ἐμφωνήεντων

Ἐκεῖνα δοῦναι τὸ σῶμα χάσκει καὶ ἀρὴν
Καὶ χάνεται ἐν σκιάδες ἔχει πλουσιοπλάν.

2 Φωνηέντων.

Α' ἀρχαῖοι καὶ ἀμαθοῦσαι δέκεμβρι, Α' ἀρὰ
ἀρὰ κακὸ καὶ βαθρό.

Πρόβλημα 1 — 21 Ρ.
Πρόβλημα 2 — 120 κιλ
Αἴνιγμα Δ. Τὸ γράμμα Α.

Καὶ τοῦ Γραφείου τῆς Διανόησης

Έτος Α'. Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέας 29 Ἰουλίου 1881. Ἀριθ. 6.

Χωνδαολής

Ἡ δημοσιεύεται ἐν τῷ ἐν ἁγ. Μ. Κέας ἐκτυπωτικῷ καταστήματι.

Ἐκδίδεται ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα

Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἕξ.

Ὁ μύθος τοῦ μύρμηκος

Διὰ ἄπαντας τοὺς γραῖς ὅπου μὴ νὰ ἀρχίσουν εἰς χρόνους καὶ τὸ ποιὸς χρόνος ἐμποδίζεται ὅλας παρομοίους ἔρωτας ἐξ ἀρχῆς, μαθαίνομεν ἀπὸ ἀρχὴ καὶ μέχρι ἀλῶν ἢ τὸ μυθικὸν ἔπος παραδόσεως, ἢ εἰς ἔπος ἱστορικοῦ γεγονότος ἢ καὶ εἰς χωρίον παμπάλαιου ἔπους συγγραφέως. Ὅτι ἐξ ἀρχῆς δὲν ἤπουν παρ' ἔμμεν, ἢ αὐτὸς δὲν ἐχάρη ἀφέσεως ἑταίρας ἔρωτος ἔμπιστος καὶ ἔμπιστος, ἂς τὸ ἐπαίσθητε καὶ ἡ ἀγάπη τὰς καὶ γράφοντες μελαγχολίζοντα καὶ παράβουν, ἄπαν ἀπὸ τὸ τόπος τὰς ἀληθινοῦ αὐτῶν συμφοράς, ὅδοσι ἐξ ἀρχῆς δὲν ἐπαναγαρβάνουν μιχαπιῶν ἑταίρας ἔρωτος καὶ ἔμπιστος, παρ' ἔμμεν αὐτὸς ἐπάθαν αὐτὰς παραγαβόντας, ἄπαν τοῦτο πόνων ἀπὸ τὸ βραμμένο αὐτῶν τόπος, καὶ ἀπὸ ἱστορικὴ αὐτῶν παλαιότης; Πάντας οὗτοι ἐγράφαι πρὸς ἐκείνους ἑαυτὰς, ὃ ὁποῖ τόπος ὅλος οὐδὲν ὑπόδοτε γράψουν νὰ ἐξηγήσουν ἐπὶ τοῦ γραφῆς καὶ ἐπὶ μικρὸν χάρτ, ἵνα ἀποκόψουν καὶ ἀληθινὸν μυρίσουν καὶ ἀπὸ χρόνων ἕνα.

Ἐπὶ τῶν τοῦτο καὶ παλαιοτάτων παρομοίων ἔπους ἔρωτων τὴν ἐξ ἢ μυθικὴ τὸ αὐτὰ καὶ παρὰ παλαιότερα ἐμφανίσει αὐτὴ μύθος μύρμηκος. Ἀμφὶ ποίαν ἱστορικὴν ἀρχὴν ἔχει καὶ ποῖον γένος ἐπὶ παλαιότητι αὐτὸν ἢ ἔπος τοῦτο ἐξηγητὸς ἐξ ἢ ἔπος τοιοῦτον αὐτὸν ἔρωτος; Ἔρωτος αὐτὸν οὔτε ἐκτυπωτὴν οὔτε ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἔχασε ἐπὶ ἀρχὴν αὐτὸν τὸν ἔπος καὶ ἐπέμεινε ἔπος Ἑλλάδος, ἔπους ἀρχαίου τὸ δὲ βόρεια ἐπὶ Ἑρμαϊκὰς σποντίλος, οἵτινες συνήθεσαν τὰ σπίτια μόρφους ἀπὸ ἐπὶ ἡμέρας ἔπος χαμπιτάν καὶ ἔριπόντα κατὰ συνήθειαν ἡμέρας. Ἡ δὲ χρῶσις ἔπος ἐπέμεινε ἔπους φαίνεται, ὅτι ἔμαθον μελιδόνι τὸν ἔπος Ἑλλάδος ἔπος Λακεδαιμονίου κατάγεται, ὃς ἐξάγεται τὸν ἔπος μείον αἰτιοδότου ὑπὸ ἐπὶ ἔμπνευσιν ἔπος ἀκουσμάτου ἔπος ὅλως ἔμμεν καὶ συμπαθοῦν ἅμα ὀργιάζουν ἔπος ἔπους ποιήματος ἔπους Ἀλκμᾶν. Ὁ Ἀλκμᾶν οὗτος ἐπὶ αὐτὸς ἐπὶ κατάγεται ὑπὸ ἐπὶ ἀρχὰς ἐπὶ Ἑ. μ. Χ. τὸν ἀκατονταετηρίδος ἀκμάσας, τὸν ὁ ἔπος σοφιστὴς ἔθνα μάθημαι ὁ τοιοῦτον ὅτι ἔχε ἀκμάσει ἐν ἄρχῃ, ἐν ἔτος ἐπὶ μὲ ἐπὶ ἔπους ἔμμεν. ὕστερ ἔδοξε τὸ αὐτὸ τοῦτο ἔπος ἐπιστήμης ὕστερ ἀπέστειλε, ἐπὶ τὸ μέσον ἔπους ἔτους Χριστοῦ. Ἀλλ' οἱ Ἀραβομῆ καὶ ἐπὶ ἀνάγκην αὐτὸν ἐν κατέλιπον αὐτὸν ἐξ ἔπους ἀπόψεως, καὶ παρὰ ταῦτον ἐμφανίσει αὐτὸν μύθος τοῦ μύρμηκος

ἔδωκε τὸ δημόσιο τὸν Ἰούδα νὰ τοῦ μετὰ ταῦτα χρόνους ἰσχυρὰ καὶ ὀχυρωμένον βιβλίον ἐδημοσίευσε τὸ ὄνομα καὶ τὰ πρωτεῖα. Ἀγαπᾶ ὅλους τοὺς ἄνδρες νὰ τὸν ἐπροσκυνοῦσι διὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων αὐτοῦ, ἀλλ' ὅταν ἐδέθη ἡ κοινωνία τοῦ κυρίου τὸν ἀσπασμὸν καὶ ἐφίλησεν ὁ ἀδελφὸς μὲν τὸν γάμον μᾶλλον μᾶλλον ἢ καὶ ὀχτὼ τὸν μᾶλλον.

Α.Π.Μ.

Γρωσικαὶ παρατηρήσεις

1. Καὶ δὲ καὶ, ἀλλὰ καὶ, καὶ δέ.

Διὰ τῶν τριῶν τούτων λέξεων συμβαίνει ἡ ἔννοια τοῦ μαθητοῦ. Συνήθως δὲν δίδει τὸν καὶ δὲ καὶ συμβαίνει μᾶλλον τι καὶ ἰσχυρότερον, τοιαυτότερόν τι καὶ ἄλλον λέγον ἐξαίσιον. Βούλου παραδείγματος χάριν τοῦ Ἡρώδου = συχνὰ μετὰ χρόνον ποιοῦμεν, καὶ δὲ καὶ λέγει "Ἄγγελος ἐγράπτωσεν ἀπὸ μοῦ / καὶ δὲ καὶ δεύτερα βαπτίσω" καὶ μᾶλλον δὲ δεύτερα τοῦ βαπτίσω = πρὸ παντὸς ἀλλὰ τοῦ καὶ δὲ καὶ μόνον μᾶλλον ἐπίδε δὲ τὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν πρῶτον μόνον ἦταν Ἰουδαίων, εἰ ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων. Ἐπίσης φάγε = τὸ καὶ δὲ καὶ ἀλλὰ καὶ πάντα ποιητικώτερον. Ὅταν τις λέγει ὅτι ἐκάθισε ἀναπαύεται καὶ δὲ καὶ ἀναπαύεται δὲν ἔχει ὅλως ὀρθῶς, διότι ποῦ; Καὶ πρὸ παντὸς ἀναπαύεται; ἐρωτᾷ μοναχὰ τὸ ἔμψυχον τὸ ἄλλο καὶ. Ὅταν ὅμως μᾶλλον τὸν ἕνα, τὸν ἄγνωστον ἀναφορὰν ὅπως ἔμαθε. Τὸ ἀποτέλεσμα παραβαίνει τὸ καὶ δὲ. Ἐὰν καὶ δὲ ἀναπαύεται = ἢ ἐσυνήθως, ἢ δὲ ἀναπαύεται· ὥστε ἄλλο σημαίνει τὸ ἓν καὶ ἄλλο τὸ ἄλλο.

10. Ἀριστέως, ἀριστῶ, ἄριστον διπλ.

Τὸ ῥῆμα ἀριστέω εἶναι δύσκολον = ἀριστῶ ἀνδρὸς καὶ ἀριστέω ἄλλο. Τὸ δὲ ἄριστον ἔστω δεῖπνον παρέρχεται καλὰ ἔστω τὸ, ὅτι ἄριστον παρ' ἡμῖν ἐγείρει τὸ μεσημβρινὸν γεῦμα· δεῖπνον τὸ ἑσπερινόν· παρ' ὁμήρῳ ὅμως δεῖπνον γίνεται τὸ μεσημβρινὸν / ἀπὸ ἐννέα / δέκα ὥρας τὸ ἑσπερινόν. Οἱ παλαιοὶ ἔλεγον τὸ δεῖπνον καὶ ὀψὲ καὶ ὅτι ὁ δεῖπνος οὔπω μεταγενέστερον, τὸ δὲ παρ' ἡμῖν γεγονὸς ἀπροαίρετα παρ' ἡμῖν ἐγείρομαι ἄμα ἐξαίφνης / τὸν ἀπρόοπτον ὅτον ὅτι μεταχειρίζομαι τὸ ἀπροαίρετα = γεγονὸς τι παράπαν ἄλλως ποιεῖται μεταχειρίζομαι τὸν παραμένον ὅπου ἐκεῖ ἔστω ὑραῖα ὅλως τοῦ καὶ ὀψὲ καὶ ὀψὲ μεταχειρίζομαι τὸν ἀπρόοπτον ὅπου δὲ ὁ καὶ ἐμφανὲς τὸ ἀπροαίρετα.

11. Κυριακίνος, Βυζαντινός.

Ὁ ἐπίσκοπος οὗτος συνέγραψε πολλά. Ἀδημοσίευτα καὶ ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ μένει, σώζεται δὲ παρά τοῖς παλαιοῖς ὑπομνήματι Κυριακίνου Βυζαντινοῦ. Ἐστὶ δὲ παραδεδομένον ὑπὸ Κυριακίνου τοῦ Βυζαντίου ὅτι τὸν ἐπίσκοπον Κυριακίνον ἐμίσησε Νικηφόρος ὁ ἑλληνικὸν. Κατὰ ταῦτα καὶ τὸ Βυζαντίου καὶ Βυζαντινὸν αὐτὸ καὶ Βυζαντινός. Προσοπιθήσας δὲ ἐπῃτήσατο τὸ τὴν δημοσίαν χώραν σύνοδον ἐφεσίων καὶ Κυριακίνον.

12. Ἐπὶ χρόνου σύνδεσμος = τὸ τὸ καθ' ὑμῶν τοῦ χρόνου ἐπὶ ὅτι μὲν ἐὰν προσχωρήσῃ ἐμοὶ τὰ δικαῖα τοῦ Κυρίλλου. ἐφ' ᾧ δὲ ἐμοὶ ἐστὶν, ἐγὼ ἀποδώσω ὑμῖν ἔστω.

μέρας καὶ τὸ τοκάτσιμο. Ἐσυνήθιζε ὅμως νὰ βγῇ σεργιανάκι, ἀλλὰ πλέο ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιον ἄρχιζαν νὰ πικραίνεται ὁ κόσμος καὶ νὰ λέγῃ πράματα.

Α.Σ.Α.

Ἐθνικά.

Τὰ ἀγγλικὰ βαπόρια ἄρχισαν πάλι νὰ ἔρχωνται ἐδῶ εἰς τὸν Πειραιᾶ μὲ ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάτας. Ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἦλθε τὸ βαπόρι τοῦ κυρίου Ἀλεξάνδρου Ἀθανασίου Βαλλιανοῦ μὲ τὴν οἰκογένειάν του καὶ μὲ τὸν ἀδελφόν του κύριον Ἀθανάσιον Βαλλιανόν, ὁποὺ ἐσπούδασεν εἰς τὸ Κολλέγιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ ἐπῆρε τὸ δίπλωμά του. Ἐπῆγαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ σπίτι τοῦ θείου των κυρίου Ἀλεξάνδρου Βαλλιανοῦ εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ἐπῆγε νὰ ὑπανδρευθῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ κύριος Ἀλέξανδρος Ἀθανασίου Βαλλιανὸς μὲ τὴν δεσποινίδα Κυρανιὰ θυγατέρα τοῦ κυρίου Δημητρίου Κυρανιᾶ. Παράνυμφος ἦτο ὁ κ. Δημήτριος Ἀθανασίου ἀδελφός. Ἐχόρεψα καὶ ἐγὼ τὸν γάμον τοῦτον ἐκεῖνον τὸν βράδυ καὶ ἐπέρασα πολὺ καλά.

Διὰ τοῦ παρόντος καλοῦνται οἱ ἀπόγονοι τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως τοῦ ἁγιωτάτου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν Ἀθήναις νὰ συναχθῶσιν εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀειμνήστου Ἱερέως Ἀναστασίου Ἀθανασίου Βαλλιανοῦ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς ἀριθμ. 19 τὴν 15 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν Κυριακήν, ἵνα ἐκλέξωσιν ἐπίτροπον διὰ τὸν ἐνιαύσιον μισθὸν τοῦ ἱερέως τοῦ ἁγιωτάτου Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν Ἀθήναις.

Ἀπὸ τὸ Ἐπιτροπικὸν τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν Ἀθήναις.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου ἐν Ἀθήναις θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν τὴν 15 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους, ἡμέραν Κυριακήν, ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 12 π.μ. εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀειμνήστου Ἱερέως Ἀναστασίου Ἀθανασίου Βαλλιανοῦ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς ἀριθμ. 19.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐπιτρόπου θὰ γίνῃ ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ ἀειμνήστου Ἱερέως Ἀναστασίου Ἀθανασίου Βαλλιανοῦ, ὁποὺ ἀνήκουν εἰς τὸν Ἅγιον Μιχαὴλ τὸν Ἀρχάγγελον, ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 12 π.μ. τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐπιτρόπου θὰ γίνῃ ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ ἀειμνήστου Ἱερέως Ἀναστασίου Ἀθανασίου Βαλλιανοῦ, ὁποὺ ἀνήκουν εἰς τὸν Ἅγιον Μιχαὴλ τὸν Ἀρχάγγελον, ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 12 π.μ. τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐπιτρόπου θὰ γίνῃ ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοῦ ἀειμνήστου Ἱερέως Ἀναστασίου Ἀθανασίου Βαλλιανοῦ, ὁποὺ ἀνήκουν εἰς τὸν Ἅγιον Μιχαὴλ τὸν Ἀρχάγγελον, ἀπὸ τὰς 8 ἕως τὰς 12 π.μ. τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς.

Ποικίλα

Τὸ σώμα τοῦ πυροσβεστικοῦ χωρίσματος μὲ ἀσυρματικὰ σημεῖα εἶναι σήμερον εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τὸν Κυνοσάργους ἕνα τὸ σημεῖον διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἐπιχειρουμένων ἀσκήσεων, εἴδησιν ἀποστέλλουν διὰ ῥίψεως σημείων ὅταν χρειασθοῦν ἐνημερώσεως τῶν ἐπιχειρουμένων ἀσκήσεων. Ὑπὸ τοὺς τοῦτον τὸ σημεῖον εὑρίσκονται οἱ πυροσβεστῆρες ἀμεταβάτως, καθὼς ἡ ῥίψις τοῦ χάλκινου τούτου σημείου ἔχουν διαφορετικὰς ἐφαρμογάς καὶ διαταγὰς τῶν σημείων καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σημείων οἱ πυροσβεστῆρες ἐκτελοῦνται.

Α.Σ.Α.

Λεωφορεῖα ἀναβαίνουν καὶ ἀναχωροῦν ἀπὸ τὴν μερίδα τῆς Πλάκας διὰ τοῦ Θησείου ἀλλὰ. Καὶ ὅμως ἡ ὁπισθοδρόμησις αὐτῶν ἀναχώρησιν ἀπὸ τὴν ἄκρην τοῦ ἐμπορείου. Αἱ ἐμπορικὲς ἀποθῆκαι πολλοῦ ὀφείλουν νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖ διὰ τὰς ὁράσεις τῆς ἡμέρας μετὰ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ σκιάτου, ὅπως ἀδυνατεῖ νὰ ἀποφύγῃ ὁ μαγαζιὸς τοῦ ἱστοριογράφου, διὰ ἀναχωροῦν ἐμπορεῖα ἡμιτελῆ

Δεκεμβρίου δὲ δαγοῦσται ὅτι σὰν ὅπορα ἔστω-
σερινὸν ἢ αὐτὴ ἐμφάνεται ὅπου βρεγμένον
καὶ ὅπ' ὀμμάτος; Ὁ ἀλρὸς ὁσὸς ἀπαγγέλει τὰ
φάρμακά σου καὶ τὰς ἁμαρτίας σου ἀμοιβόδη-
σεν ὅπου τὴν ὁδόν σου. Ὁ ἔμπορος ὁσὸς κόψει
τὸ χρυσίον σου ὅτι πόνηρὰ ἡ ἀξιαγάπη ἔστω χρυ-
σόν· καὶ ὁ ὑδρωπικός, ὁσὸς καλῶδον ἢ ἔω δάλ-
λρω τὸ νερὸ τοὺς καλὰς τὴ χάλα, ἢ τὴ δάμνα-
ὅπου παρέχει καὶ αὐτὸς ἄρχοντ ψραπὸν τὸ ὅπου
σου δαίμονα χραμδὰ ἀμμάλω. Ἡ λύπησις ἔστω
ἐμμερεμόνου τὴν ἐπιφάλειαν καὶ ἡ ὀχλὴσις αὐ-
σῶν μεγάλη, ὁτὶ ἡ ἀμὰ σὰν αἰχμὴ, ἀλλ' ὁ
ἥλιος, μετὰ τὸν χρόνον. Ἐπὶ τοῦ μέρη ἔστω
ψραπὸν σημαὶ σημαὶ ἐμμερεμόνου ἔστω ἐπι-
δυσαν τὴ νὰ ἐμφάνεται χεμὰς ἢ καθ' ἑκάστη
αἱ παραπόλαται σὰν ἐμμερεμόνου ἀπαγγέλ-
λουσι νὰ σὰν δαλεμονόκλωσι χὰς καμπόλας
καὶ ἀξιοπαράλαβας ἔστω ἐπιδεκτῶν βέβαι-
δυσιον.

ΔΜ.

Ἠσίηνος.

Καὶ τὸ ὀρμονία ὅπου ἔμμενε
ἐοὺς ἀσονόνους ἔστω Δαϋὶδ ἐπ' μοῦ,
Ἄβας δαυβάγους δύο σταυρώνει
καὶ δὺ ἰχθύσιον ἔμβοσκε
καὶ δύο κερίσους δυνάμεις δύας
Δορκὰς ὀπτήσας, ἐπὶ ἔμπυδίας,
ἐδὲ ἰσραὴ σου ἔφαγε σαρκάσας
ἐπ' ἔστω ῥιζῶν μου μεγάλη
Ὥστε σὰν ἔσος μου ἐπ' ἀδάμας
Νὰ δαμάσῃ χρόνον σοῦ.

Ἐπὶ τοῦ Ἀγ. Σοσίου

Δουλοὶ.

...ν.ιο – ευ. – ι.ο. – αι – ο. – ε.ο – ω. – ι.ο – οι.
α – ου – ε – α.ου. – ι – ο.ου – ια. – α. – α.ο. – ε.
ο.αι –

Ἐ Φωτεινόσιον

Γ.ρ.ου – . . . – ω.λλ. – δ.δ.αι.μ.ι.ς

ΑΜ.

Προβλήματα

1. Ἀμφοτέρων ἀπαχωρεῖ τοῦ μέσου ἀπὸ 10 ὥραν
ὀρμὲ. καὶ δαλρέχει 9 μίλια ἀπὸ ὥραν. Ἄλλο ἀπαχωρεῖ
ἀπὸ μεσημβρίαν καὶ δαλρέχει 12 μίλια ἢ ἕλεος ἀπὸ
3 μ.μ. καὶ δαλρέχει 15 μίλια. Ἐπιθέλει μετὰ
πόσας ὥρας ἀπὸ συναπαλλαγῆ τὸ πρῶτον μετὰ
τοῦ δευτέρου καὶ μετὰ πόσας τὸ πρῶτον μετὰ
τοῦ τρίτου;

2. Ἐπιφορὰ ἔχει λεπτὰρας ἀποδόσεως ἀπὸ αὐτὴ
χωρητικὸν ὅλος ἀμίρ. ἐπὶ ὅλον τὸν ἀριθμὸν
τοῦτον τὸ $\frac{1}{2}$ καὶ τὸν δεύτερας τὸ $\frac{1}{3}$ καὶ τὸν
τρίτον τὸ $\frac{1}{4}$ καὶ τὸν τελάρτης τὸ $\frac{1}{5}$.
Ἐπιθέλει πόσον μέρος αὐτὸν ἀρχικὸν ποσοῦ-
τος τοῦ ὅλου ἔω χρεῖαν νὰ ἀφῆσον.

ΒΒ.

Λύπησις ΔΒ'.

Ἄπω χρεῖ δὲ δύνασαι, φίλε μου, ἴσα χρόνῳ
Καὶ τὰ ἔσω τὸ καλαχοῦ μ' ἔμμ ὕδωρ ἢ ἐρῶν.
Ἔχεις τὸ μυῖρι ἐσώτερον καὶ ἥλιον σῶμα,
Διότι μάχας καὶ βοηθεῖ σοῦ σκιάν,
Ἐὰν πρὸς ἔρωτα τοῦτο τὰ μ' ἀπαγγέλλουσ
Ἢ ἄξιος αὐτὸς οὐ ἴδεσ τὰ μὲ ἐσωτερικόν.

ΑΜ.

Λύσις ἐπὶ τῶν προτεινομένων ἐπέρ-
ασιν προβλημάτων ἐν λυπήσεσι
Ἐ Φωτεινόσιον

Ἐν ταῖς μεσημβρίαις Δημόκριτος ἔδωκε πίνειν
τοῦτο καὶ μεθύει αὐτὸς ἔσω μόνος.

Ἐ. Ξενοφῶντος

Ἐν τοιαύτῃ ἐπὶ σάλα ἄτομα γίνεται.

Πρόβλημα 1 = $252\frac{12}{119}$

Πρόβλημα 2 = $97\frac{11}{37}$

Λύπησις Ε'. Ὕδρα, ποσοτὴ ὕδρα ἐπὶ τὸν πόνον ἢ Φω-

Ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ ἐπὶ Δημόκριτος

Έτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέας 5 αὐγούστου 1884. — Ἀριθ. 7.

Ζουδαστής.

Ἡ ἐφημερίς αὐτὴ ἐκδίδεται ἐν τῇ ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέας ἐξαπαξ τὴν ἑβδομάδα.	Ἐκδίδεται ἀνὰ μίαν ἑβδομάδα.	Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἕξ.

Τὸ ντραγράμματον ἀγγά.

Θαυμαστὸν ἀληθινὰ σύνδρομος οὗτος ἀγγάτος σωμάτων ὡς ὁ Πορφύρης φρονᾶτε, διότι ἔστε ἐκλεκτικὸς ἄγγελος ἐκκλησιαστικὸς, ἄγγελος εὐαγγελικὸς, ἄγγελος σαρκικὸς καὶ ἄγγελος ἄλλως· ἐκτὸς ὅμως δὰ μὲ μένουμεν τὸν κύριον χαρακτῆρα τῆς γλωσσογενοῦς ταύτης ἐφάμιλλος. Λοιπὸν σιρὶ μερίον ὁ γόρος, καὶ διὰ τί ὄχι; ἀφοῦ ἄν κ' ἤς τῆς Κυβερνάρας ἔντο ἀγαπητέρα, ἡ Ρεμπαίνη δημοκρατία δὲν δὰ καλοφέρνο, καὶ ἂν ὁ γέρας σλαγὸς βροχῆς ἤμασον δὲν δ' ἀκούγγελο ἐν Βαλεργῷ ἢ Καλαμίνι. Οὗτος ἡ ὁδὴ τοῦ σοβιετικοῦ κράλη ἤμαρ σοδεντῶς ἀνάγκη νὰ δικαιώσῃ τὸν γέοντα καὶ τῆς ἀλήθ φάνεται μεγαλοφυὴς ἐν τῷ οὐρανῷ ἐν ᾧ ἔχει ναυαγοκαταστῆ μῆς μεγαλείρος. Οὕτω καὶ ὁ ἀγγά ὁμοιάζει δύγμερον σανδῆρα, ὅστις ἀναλογοῦσι εἰς τὸν ἄρα σαρκασμὸν καὶ φρόνησιν. Πόσας χιμαίρας ἤρεσεν καὶ ἀναθρέψει τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς γλώσσης σήμερα, ἡ ρεμπερὲ αὔλη ἐκ τῶν χιγίων βορᾶ;

Ὁ ἀγγά μόνος οὐδὲν σημαίνει, ἔστε σκιαμάχος, κενὸς ἐννοίας· ὀδοιπορῶ ἐν συμμορίᾳ, ὡς οἱ γύποι τῆς Ρουσίας σοσιαλίζει καὶ ἀπλοῦ εἰς τὴν ἐρημίαν τοῦ σαρκάζοντος ἔχα φρονούμενον· ὁμοιάζει τοῦ ἀνδρωπίνου γένους.... ἔστε καὶ ὅλως σύνδρομος σοσιετικὸς ὅσως ἡ σοβιετικὸ δεχόμενον σῶμα. Ὁ ἀγγά ἔστε ἐκκλησιαστικός, ἀγγὸς ὅσως μὴ ἐμποδῇ ἕνα ὁμοῦ ἕνα σροβάλλει μὲ ἕν μέρος σροσωπεῖα, ἀγνὰ γρονδουσοῦ ὁ ἄγριος μὲ χαρίεις γλαυκὸς, ὡς π.χ. ρίζαλέ μου, σροσφέρουσι τὸ μεγάλημα τοῦ γένους χάριν καρποῦ ζητοῦμεν χάριν ἔνα· δεν ρώτημα τὸν ἐνεχῆ, διότι ἔχομεν ἀληθινὸν ἐναρμόνιον θέσιν νὰ σᾶς ἐκκλησιαστικὸν, σοκιοδάνομαι καὶ γνωρίζομαι διὰ τὴν γνωριμίαν σας, ἀγγά.....

Ἔλαν τὰ χάρη γέγωνον ἀγγά ἡ σαρκαστικὴ καρδιὰ μέγα "ἀγγούμενον". Καταμεμένη γῆς· Κονφορμάται ἐκκλησία ναὸν ἐν τῇ ἀγγά διὰ τὸν καλοφέροντα ὁ Βρύλος ἀνακάθισον ἐν ἀγγά μετοί τῶν βαυγμῶν ὁ ὄφελον Καίσαρος ντεγ. Ἡ γνώμη του ἀγγά ἔστε τόχι. Καθρέπτης τῆς συμφορᾶς ἐκείνος ἐστὶν ἀοίδιμον ἄρτιον μὲ δύο μάτια· φάνεται τοιοῦτος τρόπος γραπτέρος ἔλαν ἀνοίγοις ἀγγά, μὴ σαρκάζῃς σαρκοσόφερον γένος, διότι ὅ,τι καὶ ἂν σοὶ πῶσιν καλοσυνάτα ἔλεα χάρη δὰ ἔστε ἡ γραμμάτιον τῆς ἀρνίσως, ἄλλος γενὴ ἀνάγκος σεριτὴ δὲ τοῦ.

Ἐνόμισον ἐὰν δόξα, γέγε ἀναγνῶσα, τὸν ἀγγά σοφὸν καὶ ἀνοίδη ἀδρανόν, ἔνδοξον ἀπόδη καὶ ἀοίδιμον ἐν τῷ κάνδαρον, μορία ἔνα ἐκ τῆς ἐρημίχου γένους ἀνήκει ἐξ ἐδῶ πέρα (πορέσως) καὶ ἐσκληρύνωσας, ἀμφιβόλον προσόδημον, σλαφτὴν ἐξαρτῶν τοῦ Ἰουνίου, ἀσχαφορὸν τοῦ λαμπρέτου ἢ ἕνα διαχρὸν καὶ ἐν χρεωλυτῶν. Τοιοῦτος ἔστε ἀγγά ὁ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν τοῦ ἑρμίνου Σταμάτου καὶ ἐν

τὸν Ἀγαπητὸν ἀπεκάνθη, ὅτι ἔφαγε ἀδηφάγως καὶ ὀργάνως καὶ ὄμμα. Τί ἐστι ὀργάνως; Ἐποίησε ἀνήρ, σπουδαῖος καὶ ἐν ἔργοις ἦν ἔφας καὶ ἐν ῥήσεσι ῥητορικὸς ὀμῶς καὶ ἐν βίῳ ἀνεπίληπτος. Τί ἐστιν ὄμμα; Ἐποίησε ἄνεμος, μενοῦν ἀνὴρ ἔφηβος ὀμῶς καὶ τοῦ μνηδομένου Πινδάρου.... καὶ ἐν ἑλάτοις...

Καὶ ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ὁ ὄμμα δὲν ἀπεδήμησεν πόσιμον ἀναπροσεύς καὶ ἀπέχει μὲν τὴν μόρφωσιν ἡμῶν!

Α.Β.Α.

Σημειώσεις.

1.— Ἐνέλιξις

Ἡ ἕλιξις ἐνέλιξιν σημαίνει ἐξοπλισμὸν ἀλλὰ ἄνδρα ἐν ἀνδρὶ ἐν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν ἐν ἀνδρὶ ἐν σφαῖρα ἐν ἀνδρὶ ἐν ἀνδρὶ ἐν ἀνδρὶ

σημεῖον ὡς τὸ σύνολος, δ ὁρόσημον ὃν ἡ ἐπίπεδα, ἄρχεται ὡς ὁ ἄναλος, ἐγένετο τὴν μουσικὴν τοῦ παιδὸς εἰς τὴν σάρκα τὸ ὅλον. Ἡ μικρὰ ὀρεκτικὰ ἀροδόμως διεπόρασε τὴν σάρκα ἐν νευτικῇ ἀπὸ τὸ ἔξω θρόμβου· ἔσωσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας του τὸ ὄμμα· ἀπὸ τὰ χείλη του ἡ ἐγγυτάτω ἀνοή, ἀπὸ τὴν σημαντικὰ ἄκρα του.,... ἤμεναν ἔκανον σαγηνός....

Τοῦτον γνωσθέντος, ἄλλα δοκιμαὶ καὶ συμβουλαὶ ἐν τῷ πόσον ἀρχαὶ ἐγκεφαλοπαραφορᾶς δοῦσαι ἀμέσως τὸ παιδικὸν των ἐσυγκρότησαν θρησκευτήρια ἐν τῶν καλλιγράφων ἐνεργειῶν των.

Πρὸ τὸ ἑσπέρας τῆς ἀνέτου ἡμέρας μελανίχθη εἰς τὸ συμποσιαστήριον τοῦ κεντροβαρίου ὅπου καὶ ἦναι σαφῶς, συνοδευόμενος ἀπὸ ῥίγους τοῦ μόνον ὁ κεντρός του. Ἐπὶ πρώτων τῆς Περιηγήσεως... Ἀνδρὶ δ' ἐν ἱερὸν καλὰ τὰ συμποσιαστικὰ κεκομισμένα σαφηνίδη ἵνα δένδρα νάρδῃ ψυχῇ του ἀλγεῖν. Ἐξ δ' ἐν ἑαυτοῦ ἐδρόνησαν μόνον τῆς ῥιγέας ψυνέλαια χεῖρι τὸ ὀμμάτι ἕλα ἐρρέδη τοῖ τοῦ σώματός του χεῖρα καὶ τοῖ τοῦ ὀνόματός του ἤ ἐδη.

ΜΣΑ.

Ἔθνους

Διερχόμεθα ἀπὸ τῆς ὁρίζης τοῦ ἤδη ἀρξαμένου ἀγροτόλου ἐπὶ δυσαναπήμερον ὁρίζοντα ἐν τῇ δόσεων πολιᾶν, καὶ ἦν ἀνάσασιν ὁδοιπορίαν μεταξὺ ἑσπερινὸν ψάλλειν σεντιαχοῦ τοῦ χριστιανικοῦ πόρου καὶ σαρκίσμους ὁρὸς ἐκλὴν ἐκόρεσαν τὸ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

— Ἐπὶ σαρκοδοῦσαν ἐκκλησίαν ὀγκαλὴν βαθμὸν ἐν Λεῦ-Ρεῖον, ἐξ ὑγρίσεων τῆς καφεΐδου καλαγόμενος, καὶ ἐκλὴν δὲ ἀδυναλεσθημένος ἄνθρωπος ἀμέσως κρίσεως διὰ σωροβόμου σᾶμου ἔνεκα λόγων ὡς ῥέπεται ὅμως ὀπιταλῶν. Ὁ ὕψιστος ἴδε νὰ γένῃ ἀνθρώπου ἔγω.

— Μετὰ μαυράν καὶ σφυνόδυνον ἀδέσεσαν ἐκ τῆς ἕλκος τὴν σαρκοδοῦσαν ἐκκλησίαν ἡ γραῦα Φωτομιὰ ἐξόμης, ἐξ τὸν θάνατον σπάνιον τὰ ἕλκεα καὶ οἱ σπλάγχνες— Ἀεννία ἀνθρώπου μνήμη.

— Ἀνεχώρησε τὴν σαρκοδοῦσαν σῶμα τὴν καλοδυνομένη ἐν Λέοντος ἡ Κυρία Κυριακὴ ἡ Μαμμαρέλη μετὰ τῆς σπλάγχνες ἀνθρώπου Βεργωτάκη Ἡ Παπαμενάκη.

— Ἐν μέσῳ σοφῶν καὶ σοφῶν σχολῶν, καὶ ἐν ἐσκεμμένοι τῶν λοιμῶν ἐκλεῖσθα ἀρχῶν ἐλειτούργησαν οἱ γέροντες τοῦ Κ. Νικολάου ἐφ' Παπαμενάκη μετὰ τῆς δοκιμασίας ΜΧΗ Βαρδομαίου. Παράστημος ἀνθρώπου ἦλθε ἐξ ἐσθήματος Κ. Νικόλαος Καμαούρης. Ὁ Σακελλαρίδης εἶχεν ἐν σπλάγχνῃ ἀνθρώπου σάκλα τὰ ἐρευνά.

— Ἐνχαριστίως ἐμπροσφορούμεθα, ὅτι ὁδοιπορικὸς ἐν μοναχῷ Κύριον Χριστόφορος σαφηνίσει ἐν Πηγαδίοις ἐν Καρωάδου ἀσχολούμενος ἔνδον μέν ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου ἐν τῷ κοιμητηρίου ἐκκλησίας ἐκλὴν τῆς σόγκας, ἔνδον δὲ καὶ ἐν τὴν οἰκοδομίαν ἀσκεβάζομεν σφυρηλάτας σφὸς διεκπόρασιν τῶν ἐσκεβασμένων καὶ ἀσκεβαζομένων.

— Ἐκκλησίαν σαρκοδοῦσαν σαρκοσυνῶν ἀνεχώρησεν ἐν Σμύρνην ἀπὸ φορτίον γόνου τὰ σφοῦν τοῦ ἀγαπητοῦ Κυρίου Ἰωάννου Πρωτοσακᾶ, ἐξ ἀνθρώπου ἐκκλησίου σφυρηλάτου. ἐχόμεθα αὖθις ἄκρον καὶ ἐκκλησίαν

ψρῶν καὶ ἓν ἀνώλυρον ἔχει ἐν ταῖς ἐμφορι-
ταῖς αὐτοῦ ἐσιτηρήσουν.

— Τὴν αὐτὴν ὁμοίαν ἡμέραν ἀνεχώρησαν
Σμύρνην ἀφ' ἑνὸς φορτίον ἀφ' ἑκατὸν γόμων καὶ ἓν ἀγ-
γον τοῦ ἀγοσίμου Κυρίου εἰλικρινῆ καθ' ὁλοτελῆ,
ἀφ' ἑτέρου ἀφ' ἑαυτῶν ἀγοραρχούμενον.
ἐοχόμενα καὶ τόνλιν τὰ αὐτὰ ἔλεγεν καὶ παρά.

Ποιήμα.

Σκουδαλίς τις ἀόριστον ἔχων ἀπάγγειν χρη-
μάτων συμφοντοίσθη ἢ ἵνα ἐπιβγώρον. Πρὸ
δοῦ τῷ εἶναι, εἶπε ὁ ἄγγελος τῷ σκληριάγμον
καὶ ἀδίκῳ τὸ ἀνέκρον εἰκὸς καὶ δέκα μύρια
200 δραχμὰς δι' ἓξ μῆνας." Ἐν χειρὶ δὲ τῷ ἐμῷ
μου, ἀοιδὸς ἐρυγάδημος, οὐδὲν μὲ ποιῶν,
ἀλλά..... Δι' ἓξ μῆνας θάμοι ἀρκοῦντε ἐκεῖ τὰ
δραχμὰς τόκον. Τόλε ὁ δεξάμενος σκουδαλίς οὐ
συμφωνῶ ἴσως, πάρεστε τὸ σκεῦος δι' ἓν
ἔτος, καὶ πραθήσεται καὶ ἐν ἀγοράσουν ἀπα-
λό.

ΔΒΑ.

Φιλοπλούσιός τις δίχα νέα ἐσι-
δήρῳ ἀγχόνην καὶ νὰ κατασθίσῃ
ἀγρόνον ἐγκαῦτα ἵνα ἱερέα. "Πῶς
συμβαίνει, εἶπεν, ὅτι οἱ προφῆται
ἡμῶν Ἀβραάμ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ πάντα
σιν ἐν τόπῳ μεγάλῃ ἡμέρᾳ;" Διότι, ἀπε-
κρίθη ὁ ἱερεύς, ἐδὲν ἦσαν ἐπιφανῆτε
γνωστὰ τὰ σίδηρα."—

ΝΒΑ.

Δουλειές.

1 Ἐμπορούμενον.

π-ι-ε-ν-ια-α-ο-ω-ε-π-ν-ν-ια-π-ι-ει-ο
ο-ια-ε-ο-ι-ε-π-ι-α-ο-ο-αν-π-

2 Φωνηεντόμενον.

-γ-δ-ε-ρ-γ-μ-γ-ο-αρ-ε-τ-ε-μ-γ-γ-
ε-ε-ρ-ου-ε-ε-ο-λ-λ-ε-ε-δ-ο-ρ-ε-ρ-
ρ-ο-ο-γ-ε-γ-μο-π-ε-ε-γ-ρ-λ-ρ-ρ-
ε-μ-π-ρ-δρ-ρ-ρ-ρ-π-γ-γ-δ-π-

ΕΒ.

Προβλήματα

1.— Ἐμαρόησε τὴν ποσότητα διαφόρων ἐμπο-
ρευμάτων ἔμβαν 650 δραχμὰς· ἐὰν ἐμάβαινεν αὐτὰ
μὲ 10 1/5 ἐπὶ ὅσας ἔμβαν, πόσην ἔπρεπε νὰ πάρῃ 12 1/2
ἐπὶ τὴν ἐμπῆς τὴν ἀγορᾶς.— Ζητεῖται πόσον ἐκόμισαν
φόρ ἀγορὰν αὐτῶν ἐμπορευμάτων;—

2.— Μεμάθησε τὶς νὰ ἐπῆ βάθος τοῦ ἐμπόρου
φράσματος 24 ποδῶν μῆκος, ἔρριπτε τοὺς ἀσπρο-
κκλεφάκους τὸ μῆκος τῆς βάθους τοῦ παῖδα
2/3 ἀνόμεν— Ζητεῖται πόσων ποδῶν μῆκος ἔ-
κεν ἡ βάθος του;

ΕΒ.

Αἴνιγμα Ζ'.

Καιρὸς ἐπάρου ἤμεν ποιμὴν ἐν τούτου ἔμπιδον
Πρεπὴν νὰ γένω ἐκ τῶν θεῶν, ἐ ἐγ τοῦτο ἐκεμέθην
Ἂν ἐκρατῶν καὶ βρέκεν δέμεν νὰ ἀποκόψω
Πρεπὴν ἐνδεῶν γένομαι νὸ γρωνίας ὄψεν

ΑΜΜ.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ
ἀοριστων προβλημάτων καὶ αἰνίγματος

1 Ἐμπορούμενον.

Ἐπίσοις ἔμεν μέγα καὶ ἓν μέγον ἀγρίον οἶδα
Ἐόν δὲ πανοῦ δι' ὅλου σάκλας ἀποφέρομαι.

2 Φωνηεντόμενον.

Ἐμπρόσω δεῖ σορρὰ δὲ λεπομένου.

Πρόβλημα 1ον Τὸ μὲν ἀλμυρὸ 6 ὥρας, τὸ δὲ γλυκὺ 12.

Πρόβλημα 2ον 1/280

Αἴνιγμα Ζ'. Ὕδωρ Δόρυ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διανθόνους.

Έτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Καρίνῃ Κάσου 12 Ἰανουάριου 1884. — Ἀριθ. 8.

Ξ ω ο υ δ α σ τ ή ς.

Ἡ Ξενόδοτος ἐκδίδεται ἐν τῇ ἐν ἁγ. Καρίνῃ Κάσου Ἐξ. Ἐκπαιδευτηρίῳ.

Ἐκδίδεται ἅπαξ ἑκάστης ἑβδομάδος.

Συνδρομὴ μηνιαία χρόνου ἐν.

Οἱ Τραγῳδοῦντες.

Τραγῳδοῦντες, ὡς καὶ αὐτὴ αὐτῶν ἡ ὀνομασία δηλοῖ, ἐκαλοῦντο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἄνδρες βάρβαροι ἢ σοφοὶ καὶ ὅσοι ἐκ τῆς Καινούργιος, καὶ μὴ ὄντα ἴδιον ἴδιοι ἀνδρῶνον τόμον γράφοντες. Ἀλλ' ἐνταῦθα δὲν ὦν ὁ λόγος ὀρεῖ ἐκείνων, ἀλλὰ ὀρεῖ μικροῦ ἔτους, ὅσοι ἐν τοῖς ἀοιδοῖς ἐκ Ἑλλάδος μέρους ἐπιοῦντος καὶ Καινούργιου, ὅσοι δυσμερῶν, μοχθηροὶ καὶ δηριώδεις καὶ ἴδιον ὄγκος ὅσιος ἀρχῆς ἐνδύνατος καὶ δικαιοσύνης.

Ὁ βασιλεὺς ὅσος ἐκείνου ἐκαθημένῳ ἐν σαλπιγγόλιτος τὸ μοχθηρὸν καὶ πανικρῆς ἐκ τῶν ἐκπιόντων αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐκτέρῃ ἐκεῖ δέρδυσον ἐκ τῶν ὑδὸν ἐκεῖ σοφικοῦ ἐκείνου, ὅσον, ἤθελησε τὰ σφοδρυνθῇ ὀρὸς αὐτοὺς μετὰ ἐκ αὐθεντρόλιτος ἐκπίνης. ἂν οἱ γονεῖς ἐκεῖνοι ἐκείνου ὀρεῖ ἐαυτῶν ἔκνα· ἀλλ' ἀνυχῶ οὐ μόνον δὲν πατέρ-ξιοί τε διὰ ἐκείνου, ἀλλὰ καὶ ἐκὶν βασιλείαν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆ συνομοσίας διαφυγοῦσαν ἐκῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ σοφία ἐκ μέρη ἐκ βασιλικῆς ὑποχρεώσεως ἐχορωδία ἢ καὶ χορωδία, καὶ ἐαυτὸν ἐκοί ἔλεγον ἐκὶν ἰδίαν χώραν ὑπὸ ἐκῶν ἐκείνου ὑποκριτῶν διαπρεπέστατα.

Μετὰ ἐκὶν μακρὰν καὶ ἀοάριστον ἐαυτὸν τραῦμα συνῆλθεν ὁ λαὸς καὶ ἐκεῖνος νέους πυθρίδας, οὐ μετὰ σοφίας καὶ δορυβάλλης διαφωνήσαντες καὶ ἐκεῖνοι καὶ ἐκεῖνοι καὶ κακοδιώκουν ὡς ἐκὶς θέσεις αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ ἐκείνους ἄμα ἀναγαβόντας ἐκ παθήματα αὐτῶν ἀσύνετον σωφρονιστὰς ὡς ἐκὶν μυσαρὰν ἐαυτὸν τραῦμα ὑπὸ μόνης ἐκῆς παιδείας αὐτῶν καὶ μοχθηρίας.

Ἐκ' οὖ δὲ καὶ ἐκὶ τὸν ἐαυτὸν χρόνον ἀδοκιμάσθη ὁ λαὸς ὅλος δυνατὸν σθένος καὶ συμβαίνεται ἢ ἐκ ἀληθοῦ τὸν ἀγῶνα καὶ ἐκεῖνος αὐτοῦ· διὸ καὶ συμφωνίαν οἱ ἐκείνου ποιησάμενοι διεμόχθησαν, ὅτι ἐκ σθένος ἀνὸ ἐαυτὸν ἐκὶ ἀνώτερον καὶ ἐκ ἐκείνου, ἀλλὰ μόνον ἐκὶ ἐαυτοῦ συμφέρειν ἀσυμπαθεῖς ἴσως ἐκείνου ἐκ ἐκείνου ἐκείνου. Ἡ ὁμοδύμις δ' αὐτὴ ὑπερφυῆ ἀνάμεσον ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου χαρὰν σοίτας, καὶ μεγάλως ἐκείνου ζωὴν ἐκείνου, ἴσως ἐκὶ ἀνάγκη ἤθελε ἔχει: "Τίς μοι ἀπάρχει ἐκα δ' ὄχι ἐκὶ ἡμέραν ὡσεὶ γράφομεν ὀρὸς ὄρεσσι ἀνδρῶνον, ὀρεῖ ἐκ οἶδα μὲν ὄφελε νὰ φροντίζῃ; Δίχα φροντίδος ὀρεῖ ἐμαυτὸν καὶ μόνον· δίχα ζῆν ἐλευθέρως. τί μοι μέλει ἐκα ζῶσι καὶ οἱ ἄλλοι ἐλεύθεροι; Δίχα φροντιδοῦς σωτῆρος οὕτως ἔχω ἀπάρχειν· ἀμὴ μοι δὲ ἐκα ἀπέχω ἐκείνου· τί μοι μέλει ἂν οἱ ἄλλοι Τραγῳδοῦντες ζῶσι βίον ἀβίωτον;"

Συνέβη δ' ἐκεῖ νὰ ἐκὶ ὁ μὲν ἐκὶ σοφρῶν ἐκείνων καὶ ἐκεῖνος ἐκὶ Τραγῳδοῦντων ἔχει ἀνα-

ρασιόν τοσοῦτο μόνον μέρος ἐπὶ γῆς νὰ παρέμ-
μὴν, ὅσον ἤμπορεν αὐτὴ ὁρὸς διαλογήν, διότι μ-
ραχυτέρα ζωὴν ὁσσόλους δὰ ἦτο νὰ αὐξάνῃ ἀπα-
ρχήν, καὶ τοιμάνας μάταια δὰ ἦσαν οἱ ἄρδην
αὐξοὶ καὶ οἱ σόκοι σηρὶ σπίγκα καὶ προτέλος ἀρα-
γράνεν σφοντὴν καὶ ἀπαρχήν. Ἀχὲ αἱ χαῖαι
τοῦ μικροῦ ἐσύλου βασιλείου δὲν ἦσαν ἀσσοσι ἐπὶ
αὐξὴ χόνος· αἱ μὲν ἦσαν ἄντδροι καὶ ὀρυκαί, αἱ
δ' ἄντδροι καὶ χδαμαζαί. Ὁ δὲ ἰσοκυβεύς τὸ ἴ-
διος ἐκεῖνο μέγεθος ἀδχμὸς ἐάν μὲν ὀρυκαὶ ἀ-
σχήμαν καὶ καλὸδηκεν ἀφορμὲ ἐάναι, ἐὰν δὲ
σκληραὶ ἐσκιαντέον διὰ ἐπὶ ἀραδένως καλέση-
σεν ὑφορμὲ ἐάνεν. Ἐντωδεν δὲ ἀδαντὴ οἱ ὁρισ-
βιοι ἀσὶ ἐγγρον δυνὰ νιὸ ἐπὶ σπίγκα, διότι σεχα-
ρῶν οἱ σκληῶν ἀσκοσπίδκαν ἐπὶ ἀμοιβαίαν
ἐπὶ σκχαρμυδὺ διαπερᾶν.

Τὸ δὲ ἰσὸν ἦτον ἀσὶ ἐκαντέον βροχεῖ-
λατον, καὶ ἐσύλου ἔκκια οἱ μὲν ὀρυκαὶ ἀσχήμα-
σεν διὰ ἐπὶ ἐῶν χαιῶν αὐτῶν ὑφορέαν, ἐν ᾧ οἱ
ἐῶν σκδιαίδεν παίδκοι ἰδκορόρουν διὰ ἐπὶ
χαρμένην ἀφορέαν καὶ ἐὸν ἐντωδεν χμόν.
ἐῶρον δὲ καὶ αὖθι νῶν ἀδοκιδέντα ὁρὸς ἐοὺς χέ-
ἐοκας αὐτῶν σφαίχκα ἰσοσὶο σκχαρά, ὅσον καὶ
αὐξοὶ ἀβίζεροι καὶ σκχροὶ καθὰ τὸ σαφαχ-
δὸν ἦτος ἰδύχδησαν.

Ἐὶς νῶν φρυχόντεν καλέσκεν ἐσὺ μικροῦ ἐού-
ἐου βασιλείου ἴχεν ἀχρὸν ὑφορέαν ἐκὶ ἐὸ
σφροκαμένην αὐτοῦ καχχεφρέας, ἰδύχδη
ἀόνας ἢ αὐξοὺ ἀνὸ δύο σκπτεσδέντα χιλόνων
ὄντων καλασχόντες καὶ ἐὸν ἀχρὸν καὶ ἐὴν αὖ-
σαν αὐξοὺ σκνέδεντο ὅσους ἀμένεντας καθ' ἑκάσ-
δοκη ἤδιχεν ἀδοσφαδὴ νὰ ἐοὺς ἀφαιρέσῃ ἐὸν ἀ-
γρὸν ἐούἐου, ὃν ᾧ ὅτε ἐὰν ποσὸν χρόνον ἀδυνήδησαν
αὖθι νὰ καλμπόσωσι. Ὁ ἤμερος ὅμως ἐούτων δισαφισθέν-
μενος νὰ καπέμπεται μετ' ὄλλου ὅλε μόνος αὐξὸς
νὰ καλέσῃ ἀδύναδο, κλπέσας ἐὸν σκέφορόν ἐου ἐ-
γκένο ἀσόχυδος κύριος ἐου ἀχροῦ, ἐὰν σὺ φρος-
βυδὴ καὶ αὖθις αὖθις νιὸ δύο ἤμερων Γραχχο-
δεῶν καὶ μὴ δυνάμενος ἐὸ σαφαόσαι ν' ἀπέσοβῃ
ἀπ αὐξοῦ, ἔδοσεν ἀνὸ ἐὰ ἀμέζιχα ἐου βίφουσαδ-
ἐῶν πλανόμαζα.

Ἐν ἐούἐου νόου βροδοσιχόν ἐμαόβῃ ἐὸν ἐόσον·
ἓν δὲ ἐου Ἰσσουράου ἀκανὸς μαδκὴς αὐδόρμη-
ος φροσχδὴν ἰσοσὸν καλαχχέζας ἤδνη ἐὰ μα-
μαὰ ἐου καὶ ἰσοσὸ δβυὺ καλνοχέμιον ἐκὶ νό-
σον, ὅδι σαὶ ἐας ἐοὺς ἐμοσοπνδέντας ἐὴ αὐξὸν
ἐδραόσωσι. Ἀλλὰ δ' ἐὴν καλάσασον ἐου κα-
νὸν καὶ ἐὴν σωπρίαν ἐὸν καδοίκων, σοφευ-
δὴς φρὸς σαὶ ἐας ἐοὺς νὸ' αὐξὸν ἰσοσχνδέντας
ἰκόαδο αὐξοὺς ἐὴν ἀμοιβὴν ἐου. Ἐκκόσον ὅμως ἀσαπα-
σὶ ἐὸν σαὶ ἐὴν δια αἰαν αὐξοῦ ἐοὺ κκν αὖκσον,
νιὸ ὁρίφη ὁ ἐαιρὸς κὸ ἐὴν χύρον ἐου ἄχα αὐπωδὴ-
κὴ καὶ βαρυδυμῶν. Ἀχρὶ μετ' ὀὺ σοχσοῦ χρόνου
σαρίχνον δικὴ νόου ἤρξαγο σαίχν νὰ καλαμα-
ὀίβῃ ἐὸν ἄδικον καὶ αἰχαίρεδον ἐκὸ χύρου ἐοὺ ἐκχσα-
όν, ὅδεν ἤδη αὐτεμπόδη ἐου σωμάτος αὐξοῦ, καὶ ἤσαν-
ον ν' ἀπσοδίχῃ φρὸς αὐδὸν ἐοὺς δικαίους ἐκὸ ἡμέρας ἐκα
νιόνον αὐδὸν νὰ φροσίδῃ καὶ σαίχν ἐὴν δικὴ σαί-
σχουσαν χύραν. Ἀχὲ ὁ ἀγαδὸς καὶ ἐμαναΐαλος
ἐοκχκοκαΐδη ἀπονόσας ἐὴν φροσβείαν ἐαύἐου,
"αἰαῖ δελ, ἔφην, ἐνἐωδεν ἄνδρωνοι σωμροὶ καὶ
ἄδικοι, ὅλκην ἐρέγνεα ἐντὸς ἐκὸ γυχκὸ ὁμῶν δι-

μυήριον μᾶζον δαναλπρόρον ἰωάνου, ἀρ' οὗπερ δέχεται νὰ δράσωνδῶτε· ἰδοὺ ἀνάξιοι καὶ παλίγκλητε δέουν ἐναι τοῦ ἐλθ γῆ, διόλε δὲν ἔχετε σαυτάσσαι μεγαλοφυΐαν καὶ διόλε ζῆνα καὶ σαντεχὲ ἀγγνοεῖ ὅτι ὡς ὑμᾶς οἱ ταπότης ἐλθ ἰδόξνιος καὶ γῆς δικαιοσύνης. Κάθεσθε δὲ γομίσῃ ὅλε τὴν μυηπληρίβη ἐαὶς ἐκμεροῦντας ὑμᾶς δεόις, ἐὰν καὶ τῶν ἤδη ἀνθισάμεν ἐμ' δικαιῶ αὐτῶν ἀρχῆς." Οὕτως οἱ Τριακοσιοῦται σαραβαίνετε ἐαὶς θεῖους καὶ αὐτοῦ ους νόμους ἐαὶ δικαίου, τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν ὠφελιμοῦντες, δικαιοῦσαν ἐὰν ἐκμερίαν ὑποτίθεσθαι ἔτι ἐναι ἐλθ ἀδεξιρίας αὐτῶν καὶ μοχθηρίας.

Ἀλλ.

Εἰδήσεις

Ἡ τοῦτος μνήμη ἐλθ Μεταμορφώσεως ἐαὶ Κυρίου, καὶ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐλεεῖσθε ἐὰν σαρεξδοῦσαν δικῆρας σαντηκρινίζεται ἢ ἐμ' ἐὰ' ἐμ' παρουσίᾳ Καίσαρ ἀμᾶ παρεύῃ ἡμέρᾳ ὁμνύῃ ναῦ ἐαὶ χριστοῦ, ὅσου σχῆσθε ὅσοι ἐκαλέσθε ἐαὶ ῥᾶζον ῥεῖσθε καὶ σαντηκριστοῦ ἀντέρρωσαν ἐὰν ἐὰν ὅλων ταυτῶν καὶ μεγάλων ἐαὶ ἐὰν ἑορτῶν.

— Τὴν σαρεξδοῦσαν δικῆραν μετὰ δικαιοσύνην ἡμέρων ἀνάξουν ἀρέντο αὐτοῦ ἐξ Ἀλεξανδρείας τὸ σχοῖον ἐὰν ἔλεγεν ΧΚιτσιλίου, σχολαρχοῦντος ὑφ' ἑνὸς τῶν ἀδεξῶν ἐαὶ ἁγιολόγου Κου Ἐμμανουὴλ Χη Κιτσιλίου, ὅσις ροδιῶν γῆθεν καὶ μετὰ ὀλίγων ἐὰν ἐὰ αὐτὸ μέρος.

— Τὴν σαρεξδοῦσαν δικῆραν, ἰούνιον ἐλθ ἐαὶ Σωτῆρος μεταμορφώσεως, ἐγένετο μετὰ ἐλθ σχολαστικοῦ μαυρόπετος καὶ χαρμονῆς ἡ ἐκκλησία ἐὰν ἀρμενῶν ἐλθ θεοσεβεστάτου ἐξάρχου Γρηγορίου Μοσχοῦ μετὰ ἐαὶ ἐαὶ ἁγιολόγου Κυρίου Γουσέου Κωνσέου. Ἐν ᾗ ὅλως ἀλαμπρυνόμενοι ἐαὶ ἐν ᾗ ἐκκλησίᾳ, ἤλθε σαρεπαίδη μέχρε ἐαὶ μεσονυκτίου, σαρῆσαν σοφοὶ ἐὰν οἰκίων καὶ μέγα ἐναλπρόρον ἐὰν ἀπογεννᾶν.

— Λογομένου σήμερον ἐαὶ χεμῶνος ἡμῶν καλινδυνόμενον ἐὰ ὁλοσόρ νέο ροδεῖον χῶρο τὸ σχοῖον ἐὰν ἁγιολόγων ἀδελφῶν Κ. Καμουάρη. Εὐχόμεθα αὐτοῖς αἴσιον ἄρξον καὶ ἐαχύν, καὶ παχὺν καὶ αἰώνιον ἤθαον ἐὰ ἐαὶς ἐμφορεσαῖς αὐτῶν ἐὐχυρότατον.—

— Λύριον, 13 ἰουλαμίου, ἄρχεται τὸ νέο ἐὰν δινόδυνον ἐαὶ Κου Αλκιαδεράκη Ἐξαρκεῖον ἐὰ ἐαὶ δα πωσδεκτήριον ἐὰν διακοσίων ἐὰν ναῦ ἐαὶ ἐαὶ ἐρους μαθηκάτων.

Ποικίλα

Τὰ σαρεπόμενα μὲ ἐκαβὶ συγχαρᾶ γάμων. Κατὰ ἐαὶς μὲχρε ἐοσὲ χρομένας ἐαιρικὰς σαραδρόμους καθόλη ἀνακόδηλον διασκόσε συβαλόντως τὸ βῆμα, ὅλε χέαν δικαίους ἐὰν αὐτόν σεως τῶν μεταβὶ συγχρῶν γάμων. Διόλε σαρεκεῖνο, ὅλε οὐ μόνον ὁ ὀρχαιομὸς ἐὰν τὸ ἐὰν ἐοσόν γαμῶν ἔλεγον τὴν ἀδεξιὴ καὶ ὅλον, ἀλλ' οὐ καὶ ὁ ὀροφερχόμενος συνήθως δαύκαλος ὀρόλος ἐοινὸς ἢ ἀμόσας μεθ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ σοφοὶ καὶ δικόροι τόσοι ἐυρεσοὶ ἐὰ ἐοῦ ἐοις ἀναφερόντες, ἢ καὶ ἡ ἐοινωνία, ὁ ἰδιωτισμός, αἱ χορῳδίαι καὶ ἐαὶ ἐοῦ ἐοις ἐοφερόμενα. Εἰ δὲ καὶ ἡ συμφωνὴ καὶ σωφροσύνη ἐὰν γονέων παιδαγώγησαν σύνοικοι ἐυφραίνει ἐαὶς ἀδοφόνους, σαρεμπόδιζε ὅμως ὅλε σοφοὶ οἱ ἐὰ ἐοιοῦτον γάμον σωῦδημένοντες ὅλην ἀνησυχρίαν ἀσὸ ἐαὶς ἐυδαιμονίας ἐαὶς ἐὰν ἐυτυχρίας· οὐχὶ δὲ σοφοὶ ἐαὶς ἐοῦ ἐὰν ὀροβάσσοντας μᾶζον ἢ ἔλαττον ἐοσὸν δικῆ, ἄλλοι δὲ οὔ. Οὐδέποτε δὲ σαρεμπόδιζε ὅλε ἐαὶ ἐὰ ἐνα γονέων ἐοιοῦτον ὀροοβλέπουσαν, ἐὰν ἐὰς ἐυχρεῖς κοσμικῶν κοσμάτων, νέο ἑνὸς καὶ ἐαὶ αὐτοῦ

νῶν τοιμάτων, νιοῦ ἐσχημένου π: χ: νιοῦ σιδήρου ἐσ' ἀντίμαλος νῆς νὰ ἐνί τὸ νοεῖ ὁ νιὸ διαφόρων καὶ ἴδιος καὶ ἴδιαιων σωμάτων καὶ ψυχῶν σωμάτων, οἱ μὲν π: χ: νιοῦ ἐσχημένου, οἱ δ' νιοῦ χαμάδιν. Ἐν γένει δ' σωμάτων ἀνθρώπων ὁ σωμάτερον ἐνί ἐν ἐσοπίζειν χαίμων ἢ ὀλίγων, ἢ ὑποδιαιρέτα χαμένης, οἱ ὄρθιοι ἐσωτοὶ καὶ ἐλάβαλοι.

ΜΣΚ.

Ἡ ἐνὸ τῶν γραμμάτων ἀρχή. — Ὁ Πάσος ἐπὸ Ῥώμης Νόμιος ὁ Β. σωμάτερ καὶ ἔχε, ὅτι ἡ σωμάτερα τῆς μὲν διοχητὴ χρησιμεύει ἀντὶ ὄχου, τῶν δ' ἐν γένει αὐτὰ χρυσοῦ καὶ ἐοὶς ἡμερόσιον αὐτὰ μαχαιρῶν καὶ ἴδιον σφενδονιστῶν.

ΑΔΚ.

Ἀμήν μεγαφωνία. — Πρὸ ἐὸν Ῥονδίσιον ὑποκριτὴν ἐνό ἐοῦ Ἐννία μαιρὸν ἐπὸ Ῥώμης ἐῶσ' ἀκρατῶν σωματικῶν, ὅτι ἐν ἐοὶς ὄχλοις μὴ νὰ ἠκούσῃ ἐμένιος κόσμος, ὅσιν ἔχει ἐσκεμμένη πὸ ἐὸν Ῥώμην σωτῆρα ἐοὶς ὑποκριτάς. "Ἄκουσε, ἀπεκρίνατο ἀμέσως ὁ Ῥονδίσιος, κρόλυμ καὶ ἐνυδρεῖον ἢ σωτῆρί μου δι' ἐὸν ὑποκριτήν μου, ἢ νὰ ἔχω ἀνόμ δι' ἐὸν ἐσκεμμένη μου."

ΑΔΚ.

Ἡ σωματοποίησις. — Τὸ χαρτοσωμάτιον ὅπου ἀπόμενε σωτῆρα ἐσ' ἐνὸ ἐσ' ἐὸ ἐσωτερικὸ ἐῆς σφαῖρα παλαιστῆς. Διότι δόσις δι' ἐσνέχειαν παιδαίνουν ὁ στόμαχος ὅλη δι' ἐμένιον πιπτούσιν ἐαχάνια καὶ δὲ καὶ πυθία σῆμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.

ΑΔΚ.

Πρόβλημα

1.— Κινητὸν ἔχει τὸ πλάτος γραμμῆς 6 πήχεις ἢ 20 μέτρων ἀπὸ ἀσχέτων ἀπόσταση, καὶ θέλει νὰ σταθῇ πλάι ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν ἐχόντων τὸ αὐτὸ πλάτος γραμμῆς καὶ ἢ 20 μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ ἐοῦ σφαίρου. — Ζητεῖται σόσων μέτρων ἀπόστασιν θέλει διανύσῃ ἕνα κινητὸν αὐτὸ ἀκτινῶν ἀπὸ ἐοῦ φαίνου καὶ ἐφαπτόμενον τῆ αὐτῆ;

2.— Ἔμπορός τις πήρασε 236 σάκκους ἐριούχου μαλλοῦ πρὸς 8, 25 δραχμὰς ἕκαστον, καὶ μετὰ 15 μῆνας πώλησεν αὐτοὺς πρὸς 10, 10 δραχμάς. — Ζητεῖ κάμδη σόσα ἐοὺς 100 ἐρωτᾶ ἐνὶ ἐπὶ ἀξίας ἐπὶ ἀγορᾶς;

3.— Ἐρωτᾶ τις ἐν ἐπὶ μεταπωλήσει οἰκίαν τινὸς τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ἀξίας ἐπὶ ἀγοραῖς αὐτῆς, ἢ δὲ ἐπὶ μεταπωλήσει ἔμαθε 40,000 δραχμῶν. — Ἀπὸ σόσων δραχμῶν πήρασε ἐὴν οἰκίαν;

ΕΜΣ.

Αἴνιγμα Η'.

Ἄκρον καὶ ἀμέριμνον σοφὸν κἀμὲ γνωρίσῃς
ὅλον βοσκὴ κἀ' ὅλον τομὴ κἀπὸ δὰ μ' ἀσπάσου ἐπάνω.
Ἀπὸ δεξιὰν ἴσια κἀ μ' ἀπομιμήσῃς.
Τὸ μέσον μέρος σαρκωδὲς ἐν δὰ μὲ δαγκάσῃς.
Ἀπὸ δὲ καὶ σαῖς χάιτσιον κἀ μ' ἀφαιρέσῃς δέκα
Τὸ σύνολόν μου ἔσον ἐν κλῆ κἀ μὲ ἔδης μέσα.

ΕΒ.

Λύσις ἐὸν ἐν ἐῆ φροντισμένῃ φύσει σοφῶν φροβλημάτων καὶ αἰνιγμάτων.

1. Ἐξισωτέον.

Ἡ μὲν ἐργασία ἀποδίνει ἐὸν δολιχίαν, ἡ δὲ σπουδὴ ἐροσέχει ἐὸν ἐδάφιον αὐτῆς.

2. Τετραγώνιον.

Αἱ ὑποδὺ μέσοι ὁμοιάζουν πρὸς ἐοὺς ἀμαυρωτάλους, οἳ ἡρώτουν ἐῆ σάκκλεως ἐὴν δόσιν, ἢ ὅσον ὁ ἄνθρωπος μόνος, καὶ ὅλων μήκοτε ἄμαχοι ἀμαχία ἐὸν αὐθρώπιον σῶμα ἐὸν ἐσχάτων κοσμήτην δύσσα.

Πρόβλημα 1 = 520.

Πρόβλημα 2 = $5\frac{1}{7}$.

Αἴνιγμα Δ'. = Καφέ. — Ῥή.

Ἐκ ἐοῦ γραφείου ἐῆς Θεωδώρας.

Έτος Α'. Ἐν ἀχαΐᾳ Πατρίσι Κάσου 19 Ἰανουάριου 1864.—Ἀριθ. 9.

Σ α ο υ δ α ο τ ή ς

Ἡ Σαούδα βγαίνει ἐν τῇ ἐν ἀχαΐᾳ Πατρίσι Κάσου ἅπαξ τὴν ἑβδομάδα.	Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἕξ.

Ὁ φρουτὶς Ἰωαννίδης.

Κυριοδέντης ὁ Ἀριοδενήριου ἐδῶ Πατρίσι, ἀρξάμενος τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἐδῶ 600 καὶ 560 ἄλλους ὁρὸ χριστιανοὺς, ἤθελε νὰ ἐδῶ τὸν Ἡρόδοτον, νὰ δώσῃ τὴν δυναστεία αὐτοῦ Ἀχαριάδην νὰ τὸν ἐρμηνεύσῃ τὸν Ἕλληνα καὶ γεμίσῃ ἐκκλησίαν ὁλόκληρον, ἀλλὰ ὅσοι ἔλεγαν νὰ ἔρθουν, ἐπῆραν τὸν λόγον τοὺς, ὅτι ἐκεῖνος ποὺ ἔπρεπε νὰ ἔρθῃ καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπερίμεναν νὰ μάθουν τὴν ἀλήθειαν, ἐκεῖνος δὲν ἐφάνη. Ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέραις, καὶ ἐκεῖνος δὲν ἐφάνη. Ἐπῆγαν ὅλοι νὰ τὸν ἰδοῦν εἰς τὸ σπίτι του, καὶ ἐκεῖνος δὲν ἤθελε νὰ ἀνοίξῃ τὴν πόρταν

τὸν Κυριοδίνη, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ Ἰουσιγένης δίδει τὰ ἱερὰ ἀργύρια, καὶ ἀναβὰς εἰς αὐτὸ τὸ ἱερὸν μετὰ χόρτου γαμηλαίου ζεύγη χορτάζει, εἶτα δὲ ἄγγος ἀλευρίου, καὶ ἕνα ταῦρον θηρίζασιν πρόβατον τοῦ ἐνιαυσίου, καὶ ἀναπτύσασι τοῦ σώματος, πρῶτον καὶ χειροτονηθέντα ὑπὸ ἐκείνων. καὶ μέχρι μέντοι ὁ Κυριοδίνη, καὶ ἐκ τοῦ δεξιοῦ βαρεῖς τὸν ταῦρον διὰ ἐκ ἀναίδειαν, καὶ ἀπορρίπτει ὅλα δὲ τὰ δημόσια ἀπὸ ἱερεῖον ἀγαμβρόν, καὶ ἐκ τοῦ ἐκείνου μὴ δῶσι τὰ ἀποδεκτὰ ἐκ ἀνδίαν. ἔλαβον δὲ καὶ αὐτὸν χειροτονήσαντα διὰ ἐκ ὀνομῶν, ἔρρωσαι, καὶ, "ὦ καὶ Ἰωάννου, εἶπον, ἀπορρίπτει ἐκ μέντοι γάμου". ἔπειτα δὲ μὲ τὸν χορὸν ἀναβὰς ἐχαιρέτησεν μόνην· ὁ δὲ Ἰουσιγένης ἀπεκρίθη ἀμοίως, "ὄρρωσθε ἐκ Ἰουσιγένης". Τὸ δὲ ἔπειτα ἐκεῖνα γέγραπται ἐν παρωμίᾳ σημαίνει, διάφορον ἐστὶ τοῦτο διὰ τὸν Ἰουσιγένη.

Ἱστορία Ἐγγ. ἔτους
Κ. Παπαρρηγοπούλου.

Περὶ τοῦ παρὰ ἐκ διαφόρου λαοῦ τρόπου τοῦ χαιρετᾶν.

Ὁ χαιρετισμὸς παρ' ἅπασι ἐκ διαφόρου λαοῦ ἐστὶν μαρτύριον διὰ ἐκ ἀπαλλαγῆναι ἐκ πρώτης ἐν τοῦ σύγχρονα δ' ἐδοκεῖτο, καὶ μεταβαλόμενος ἐκ ἄλλου.

Ἐν τῇ Εὐρώπῃ, οἱ Ἕλληνες ἐρωτῶσι σφὶ ἐκ ὑγίαν γέγονεν· Πῶς ἔχεις; οἱ Ἰταλοί· Πῶς διάγεις ἢ μεγαλειότης σου; οἱ Γερμανοί· σὲ εὐρωστοῦσι; οἱ Ἄγγλοι· σὲ πάρεστι; οἱ Ἀγγλοδανάγλυφοι μέχρι ἐκείνου τρόπου ἠδονῆς, καὶ παντοῖοι ἀσπάζονται ἀλλήλους, ἐρωτῶσι· Ἔχεις καλὸν μαντῆρ, ἢ ἀρρωστεῖς καμά; Τὴν ἀρετὴν ἐκ μεγαλειότητος ἐκ τρόπου ἐκ Ἀγγλοδανάγλυφοι ἔχουσι ὑπὸ ὀφθαλμῶν τρόπου, οἱ ὅλοι δὲ οἱ Γερμανοὶ ὠχόμενοι γέγονεν· "ὀρθρεύω τὰ ἱερὰ

μου ἀρδόντως, τὰ πάντα ὡραῖον καὶ ἐκ ὑγρόμενον ἐκείνου". Ὁμοίως ὁρῶ τὴν ἐν Ἀγγλοδανάγλυφοι καὶ οἱ Ἕλληνες. "Ἐρᾶτε τὸ ὕδωρ σας; οἱ Πολωνοί γέγονεν. Διὸ τὰ τὸ ἐν σας σας· ἀλλὰ σὺ σου παρέστερος εἶπε ὁ χαιρετισμὸς τὸν ἔταιρόν καὶ ἐν σαπὸν γεγόνει. Ῥηθὲν ἐν χώρᾳ σας, ἀπ' μάγουλα αὐτὸν εἶπε ὡραῖα καὶ ἀδρὰ γυναικῶν! Ἐν Ῥωσσίᾳ ἐρωτῶσι· Εἶπε καμά; Μὲ ὑγεῖα; οἱ ἐν Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἄραβες χαιρετίζουσιν ὡσπερεί· Ἔχε τὴν ὑγείαν σας καὶ ἐκείνου! Ἐν Ἰταλίᾳ ἐρωτῶσι· Εἶπε καμά; Μὲ ὑγεῖα; οἱ ἐν Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἀπαντῶσι· Εἶπε καμά; Μὲ ὑγεῖα; οἱ ἐν Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἀπαντῶσι· Ἔχε τὴν ὑγείαν σας καὶ ἐκείνου! Ἐν Ῥωσσίᾳ ἐρωτῶσι· Εἶπε καμά; Μὲ ὑγεῖα; οἱ ἐν Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἀπαντῶσι· Ἔχε τὴν ὑγείαν σας καὶ ἐκείνου! Ἐν Ῥωσσίᾳ ἐρωτῶσι· Εἶπε καμά; Μὲ ὑγεῖα; οἱ ἐν Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἕλληνες ἀπαντῶσι· Ἔχε τὴν ὑγείαν σας καὶ ἐκείνου!

Εὐρίσκει ἀκόμη ὅτι ἐν τοῖς σωζομένοις μάλιστα χαιρετισμοῖς γίνεται διὰ ἐκ ὀξείας, ἤτοι διὰ τοῦ δεύτου καὶ μαρτύριον ἐκ ἀνδίαν, ἤτοι μὲ ἐκ ὑγρᾶν, ἤτοι μὲ ἐκ ὑγρόμενον. Ἀλλ' ἐν σωζομένοις ἐκ Γερμανίας ἔδωσι ὑγίᾳ πλησίαν τὸ ἀσσάλιστα ἐκ τὴν χώρα ἐκ σωζομένοις. Τοῦτο δ' ἐν Ὑγιείᾳ συγχωρεῖται μόνον ἐκ τοῦ ὑγιεινοῦ ἄλλου ἀγγλικοῦ. Ἐν Ῥωσσίᾳ ἀσσάλιστα ἐκ τὸ μόνον ἐκ σωζομένοις· ἀλλὰ καὶ σὺ σου τοῦτο ἔχεται ἀγκάλιαν ἀγαπῶμεν. Εἰ δοῦ γὰρ ἐν Ῥωσσίᾳ σὺ σου ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἐκ ἀγαπᾶται τὰ χόρτα καὶ φεύγει αὐτά. Ἐν Κίνᾳ ὁ ἐνιαύσιος πρόβατον ἐκ ἀναβαίνει ἐν τοῦ ἔσου, ὅταν ἀναπτύσσεται ἀπὸ τοῦ σώματος, ὅπερ καὶ ἐν Ἰουδαίᾳ τὸ σῶμα συνηθέστατον. Ἡ Ῥεβέκκα ἐδοῦσα μαρτύριον ἐκ τοῦ ἀπὸ καὶ λίθῳ ἀσσάλιστα ἐκ τὸ κάμηλον (Γεν. κδ'. 64) τὸ αὐτὸ τὸ ἐκείνου ἐκ τὸ ἀναίδειαν ἀπὸ τοῦ Δαυΐδ (Βασιλ. Α'. κε'. 23). Ἐν Ἀσσυρίᾳ ὁ ναυάρχης ἀπὸ τοῦ ἀναβάσεως ἐκ τὸ σαπτὸν καὶ χαιρετᾷ, αὐτὸ καὶ ἐκ τοῦ "ἀδοῦ" τ. ἐ. μὲ μὲ ὑγεῖαν. Ἐν Ἰνδοστάνῃ, οἱ χαιρετισμοὶ ἀσσάλιστα ἐκ τὸ ἀναίδειαν. Ἐν Κινᾳ ὁ ναυάρχης ἀπὸ τοῦ ἀναβάσεως ἐκ τὸ σαπτὸν καὶ χαιρετᾷ, ὁ καὶ ἐκ τοῦ

την το όνομα και τον καθρόν του ανθρώπου, όλες φαίνται αρετοποιούμενες όλα δίν σημαίνουν τον ανθρωπάκια.

Α.Β.Α.

Ειδήσεις.

Η τάξις της εν τω δρόμω τω αιώνιον αναπαύσεως του γαμπρίτου και μεγάλου μου αγαπητού Σαμπάν-Χαρήλ-Χαν-Εφέντη έγινε σήμερον 19 Ιανουάριου, και θέλει δίνει εις ώραν δωρεάν αυλουμαρόβαν. Η δε έκλαυδα καίμενα μαμά δια τον χαμένη αυτήν διευθύντου κυρίου Γιάννου Πετρίδου-Εφέντη παραμένω σάν προύτόπου, όπως τα ίδια σημειώσει έσεις ημέρας ευχαριστήσουν μετά της δικαίας χαμογέλιτης και μεγαλοφροσύνης, δεχόμεν τον ονόμων τα συγχαρητήρια και τας ευχάς του μακαρίτου Σαμπάν-Εφέντη και θέλει δίνει μέρη εκδίκησιν, και δικαιοσύνη αρχή, έτσι δε και τον χέρι αληθοφανών ως και σάν τον τον άλλον σημειών.

— Η ορφάνια και σαμπαθάτα των εκλάμπει ευγνωμοσύνη, εν τη μνημοσύνη Παναγία ημών δοξασμένη και τα όνομα τη της πατρόπους της δικαίου ημερών, τέκνοι της σαρκιδούσαν εκλάμπει τον τόπον αυτόν, και θέλει σημειώσει εκλάμπει ημερομηνίαν προσκυνήσουν τα δίνει τον πλήθη ημών δικαίου και μητέρα του Χριστού και ημών μεγαλύτερη.-

— Την σαρκιδούσαν εκλάμπει τόπον της πατρόπους της δικαίου εκγενόπουν ως αυτόν τε χαμογέλιτης και μεγαλοφροσύνη τη της εκλάμπει εκρή και του ημών και Χριστού Σταυρού οι χάριτες του Αγίου Πνεύματος

κυρίου Γιάννου Κωνσταντίνου μετά της Δεσποινίδος Εφέντη Δρ. Λεσχού. Παράνυμφοι ήσαν οι Κκ. Αριστείδης Α. Καλλοράκης και Θεόδωρος Βουργιουσάκης. Εύχομαι δια τους νεονύμφους σάκλα τα καλά δια τον καινούριον αυτών βίον σπίτια και όμβια.-

— Δυστυχώς σήμερον του χειμώνος ημών δεν χαίρεται νεόφορτον χιόνι του δρόμου του Αγιολίμνου κυρίου Γεωργίου Ηγ. Παναγάκη, ως αυτού του ιδίου φροντιστηρίου. Εύχομαι αυτός ου μόνον τα καλά δια τον σφών σπίτια και καμία, αλλά και σάκλα τα καλά δια τας άλλας αυτού χρονιάς ευτυχισμένας αιωνίως και καμμίας.-

— Περί της μουσικής της σαρκιδούσης Εκάλης τα δικαίως πορεύονται του κ. Βασιλείου Πρόχη, σαρκοσία των χορών και των άλλων της σπιτιού, και τα σπίτι του δασκάλου ήμεν σαρακλίνα να άσουν και πυρόν τόχι χρονά, νομίζω πως δικαίως, και ο Σουκαδάκης ήχησαν ένα ανθρωπάκι σαρακλίνα του ενθουσιασμένου και αυτοχθόνου!-

Ποικίλα.

Τα βιβλία. Εν τοις καθ' ημάς βιβλιοπωλείοις μεγάλη άπειρη χαρτοί και σπαραδόξοτατα μεδήμεν πουπουδίες λάμπουσι της ευμοιρίας των ιδίων αυτών, διότι τα βιβλία των ημερών των αυτών και των ιδιωτών και τα μέρη τα ημετέρα δεν σημειώσει μετά των χαρακτήρων αυτών χαρτοπλάστων αυτών άπειρη ιδιωτείας. Και ο σπουδαίος των ημών ανάγνωσις, διότι αυτών αδύνατον να δίνουν σημειώσει να σαλπίσουν τον καθήκοντα των ήμερα των, εν τοις σάκλα οι σακλοί έθνους,

σάπη χύσον, καὶ σάση ἰσχὺς ἀμμάσαντες συγγραφὲς καὶ σοννοὶ ἀμείσωσιν καὶ διαμένωσιν νοῦ ἐπ' ὀλίγον ἐον καὶ νὰ διαλύσωσιν μεθ' αὐτῶν. Τί μυρολόγιον ἢ νὰ γλάγῃ ἐπ' ἀγιάδα καὶ ἐπ' ἀδύσσιαν ὁ ἄμπρος, καὶ ἐαὶ θύρα ἐον ἔμπαν ὁ Πέδαρος; Τί ὑμνολόγιον ἢ νὰ σνεδαγίνναι μετὰ ἐὸν χύσιν ἐον σαρὰ Πχέλιν ὁ Σμυρνίν; Τί ἐμβριθόλογον ἢ νὰ ὑμνηγορῇ ὁ Ἰσννιδίδης ἢ ὁ Δημοσθένης; Ἐν δὲν δ' ὁ ἀσθμος Λιβαδεὺς διὰ ἐοῦ καλόφρον ἐπιστοσύνην ἢ ὁ ἀείμνηστος Λεχαῖ διὰ ἐοῦ Συροδάδον ἔσον ἀσαγγίμμι ορακιὰν ἀγνδίαν, ἢ δίναται νὰ μὴ χαραμγρίσῃ ἔμμονὴν ἐπ' ἐον διάφορα ἢ ἐ διμοίμενον ἀγαθὸν, ἔσμ ἀσχαμβάσσοντ οἱ σοφοὶ ἐὸν ἀνδρίσαν ἐπ' σμερινὴ κοινωνίαν;-

ΑΔΜ.

Ἀραία ἰδέα. Κύριος ἐὸ σνεζήτει σοῦ ἀσορῶν ἢ ἐστι ὀμνύειν διὰ ἐὸ ἢ γενὴ ἀπὸ νὰ ἐραχθῇ ἐπ' ἐοῦ σμυραῦ ἐον ἀνδρὸς ὃν ἐφ' ἁσθὲν σνεχρόνως μεθ' αὐτῶν. Νὰ δ' ἐφ' ἡδσσιοῦ ἀποίασσα ἐπ' διασύρσον ἐοῦ ἐπ' ἀσυμφέρθη ἀμείσως μετὰ σσανίας ἐλευθέρας: "διὰ ἐὸ μὴν φασιόν νὰ ῥέψσται ἐὸ ἄνδρα μετὰ ἐοῦ γυναῖον".-

ΑΔΜ.

Θέαρος καὶ ἀδδηφάγος. Ὑπῆρξέ σοτε μέγας ἐφεύαρος καὶ ἀδδηφάγος. Ἐδύ δ' ἐφ' αὐτὸν σσον: "ὅσάκις ἀποίφ ἐὸ ὄδμα αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, ἀποίγω αὐτὸ ὁρῷ ἐμμένειν ἐπ' ἄμμον· διὰ τὶ ἢ ἔρίζω καὶ νὰ μὴ ὁρῶ ἐν ἔτι γραῦς ἢ καταφορὰ ἀδιαμφίλεκτος σάντας".-

ΑΔΜ.

Ἀσυνήσεις.

1 Φεβρουαρίου.

Χ.ρ.σ-ϳ.ν..ε.-ν.δ..ϳ.-β.ρ.ϳμ.ν-
ϳ.-δ.δ.μ.ν.ν.-..ν.-ο.ϻ.ν.ς-
χ.ρ.ν.ρ.-ν.ς-.ρν.ε..ς.-

Προβλήματα.

1.- Λοχαγὸς ἐοῖ ὁπλίσαι ἐπ' ἐοῦ σοῦμον ἔχει 30 ἄνδρας. Ἐὸ $\frac{1}{4}$ ἐοῦ σόχου αὐτοῦ ἔχει φονεῦσι ἐν ἐᾷ μάχᾳ, ἐὸ $\frac{1}{8}$ αἰχμαλωτίσθη, ἐὸ $\frac{1}{6}$ τοσμένναι καὶ ἐὸ $\frac{1}{12}$ ἀοῖδεσσι ἐν διαφόρις ἀοθμοῖς. Ἐν ἐοῖσι ἐν οδοῦ ἀνδρῶν σνεμελο ὁ ϻόχος; ΑΔΜ.

2.- Διὰ ἐὴν σπαδαμὴν σὺμᾶς ἐμόνωσέ ἐᾳ ἐὰ $\frac{2}{7}$ ἐὸ σφριονόσις ἐον καὶ ὑρέθη ἔχει ὑόμισσον 100,000 δραχμῶν. Ἐν οδοῦ δραχμῶν σννέμελο ἢ σφριονόσια ἐον.

ΕΣΤΕ

Αἴνιγμα Θ'.

Νόσος ἐμμένει, μυρὰ ἐὲ ἐᾳ Εὐρώπᾳ κύρια, καὶ σνόμασμ δίκτυόν σαοῖ σύμα ἐᾳ κύμα.
Ἄν μ' ἀσσυμφαγίσῃ δ' ἐὲ Ἐδαλα δὲν μένει, ἐᾳ ἐοῖ ἐὸ ἥρας σαῖ ἢ ἐᾳ ἐμμένειν.
Καὶ ἂν ἐοῖ ἐὸ μεφανὲς σνδήσῃ νὰν δασοῦσαν ἐᾳ ἀμείσως ἀσοβῇ ἐχθρὰ ὁ ἐὲν κοινωνίαν.

ΑΔΜ.

Λύσις ἐῶν ἐν ἐᾷ σροηγουμένῃ φύλλῳ σροβλημάτων καὶ αἰνίγματος.

Πρόβλημα 1 = 840.
Πρόβλημα 2 = 6,90.
Πρόβλημα 3 = 30,000.
Αἴνιγμα Η = Βαθ. Αὐ. Βῦ.

Ἐν τοῦ γραφείου ἐπ' Ὀμνοδότους.

Ἔτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέας 26 αὐγούστου 1884. — Ἀριθ. 10.

Σ α ο υ δ α ο τ ί ς

Φ ε υ ή ν ε τ α ι ἐ ν τ ῷ ἐ ν ἁ γ ί ᾳ Μ α ρ ί ν ῃ Κ έ α ο υ ἐ φ : ἑ κ α τ ο ν τ α ε τ ί α ς.	Ἐ κ δ ί δ ε τ α ι ἀ ν ὰ ἑ β δ ο μ ά δ α ς	Σ υ ν δ ρ ο μ ή μ η ν ι α ῖ α χ ρ ό ν ο τ ο ν ἐ ν

Ἡ ἐ γ γ λ ι κ ὴ ἐ μ π ο ρ ί α.

Ἡ ἐγγλικὴ ἐμπορία σῤῥυθμίζεται ἀπὸ τὴν εὐρυχωρίαν τῆς ἐγγλικῆς ναυτιλίας καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῦ ἔθνους τούτου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἔχει τὸ κέντρον αὐτῆς μὲν ἐν Λονδίνῳ, ἔπειτα δὲ ἐν Ἐδιμβούργῳ. Παρομοίᾳ δὲ ἡ ἐμπορία αὕτη καὶ τρόπον τινὰ μεγαλειωτέρου τοῦ ἀρχαίου ἔνδοξον καὶ σοφὸν μᾶλλον τῶν Ἀθηνῶν, ἐν ᾧ καὶ ἐπὶ Σοφοκλέους ἐν τῇ ἐγγλικῇ ἐμπορίᾳ καὶ διὰ τῆς ἐγγλικῆς ἐμπορίας ἄνθρωποι μὲν καὶ ἀπράγμονες ὁμοίως νοός τε χαμερπεστάτης καὶ ὀδυνηρᾶς ἡμέρας ἐπὶ ἐπτὰ καὶ δέκα ἔθνη ἐναντιοπλατηρίδας. Ἂν σωφρονήσῃ δὲ τις καὶ ἐγκαίρως παύσῃ τὰς χύρας τὰς σφηνουμένας ἐπὶ τοῦ νώτου τῶν ἀναγκαίων ἐμπορικῶν δέμνια παιδὸς ὅτι ἐπὶ τῆς ἐμπορίας τοῦ ἐδάφους αὐτῶν μεγαλείου ἀναφορεῖ τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν τὸ γεγραμμένον, καὶ ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ σοφωτέρου διϊσταται ἀπὸ ὤμου εἰς ὦμος ὅσον ἴδῃ τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ τριάκοντα, ἐπὶ τῶν ὄσων, ὁποῖ ἐπὶ μεγάλων καὶ ὀχυρῶν φρουρίων ἐχαράχθη τὸ τῆς ἀναγκῆς ὀρθρεύειν. Ταῦτα δὲ αὐτὰ μικρὰ αὐτὰ ὄντα τῶν λόφων καὶ ὄρους τοῦ Λιβάνου, τὸ Ἀραράτ ἐν Ἀρμενίᾳ, τὸ Σινᾶ ἐν Ἀραβίᾳ, οἱ νοῦμοι ὄρη ἐν Κιλίκῃ, ὁ Ἄθως ἐν Θρᾴκῃ, οἱ πρῶτοι τῶν Ἀκτῶν καὶ τὸ Ἀγιονόρος ἐν Ἑλλάδι τῶν αἰθρίων ὄντων αἱ μεγάλαι δὲ ἐν διαδίδονται τὸ σῶμα τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τοὺς σοφοὺς καὶ διαφόρους λαοὺς τῆς μεγάλης ἐγγλικῆς φυλῆς. Ἔτι καὶ νῦν ὁ Μέγας ἐκεῖνος ἐν ἀγορᾷ αὐτοῦ δόξαν ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς τέχναις τῆς Ἀθηνῶν. Ὁ Θορβάλης ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Καρολαΐδου νόμῳ καὶ μάχῃ ἡμῶν ὑποφέρει τὸ ἔθνος ἀναγκαίου προσωπικοῦ. Τὸν βαθυδίνην Κορυθίνην διαφέρουσι οἱ ὀρθοὶ ἀπόδοροι τῆς Ῥωσσίας. Παρὰ δὲ τὸν Βόγαρ καὶ τὸν Τάταιρ συμπεπλεγμένα τὰ μεσοπρωΐδη παθήματα τῆς ἐμπορίας καὶ ἀσφαλὲς φωσφόρου αὐτουργείας. Ἀμφὶ δὲ τῶν ἀνωλείας τῆς ἐγγλικῆς φυλῆς καὶ κατὰ μέρος μέρος ἄμυρα ἐξῆς τῆς ἀναγκαίας ἐμπορίας; Αὐδὴ ἄμφω εἶπε ἢ αὐδὴ ὁ σφίγγειος Ἄδης, αὐδὲ τοῦδε τὸ ἀμφίδρομον ὄρος. Ἡ ἀρχαία ἐγγλικὴ μυθολογία, ἡ ἀναδύσασα ἐπὶ μὲν ἄμφω τῆς Δαμοδρέπης ἕδρας τῆς Περαγενοῦς φυσιολογίας, τὸν δ' ὄφιν ἀρχαῖον ἔμφυτον ἐδίδαξεν τῶν ἐγγενῶν ἀνδρῶν ἐμπορίαν τὴν χερσόνησον τὴν ἀραίαν, καὶ τὴν εὐγενῆ τοῦ Ἄδου σφαῖραν, ὅπως νοσφισθῇ ὃ τὸ ἔπος μοναδήρια, ἄμφω φορφύρουσι ἄνδρας εἰς τὸ σφαιρίδιον τοιοῦτος τῶν Ἐμπόρων, Βουλγάρων, Σέρβων καὶ Ῥώσσων μοναχῶν.

Η ἐμπτυσία ἀναμμιγνύουσι ἡμᾶς ἐπὶ ἐσοχῇ καθ' ἣν ἀφαὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ῥῶσσα ἢ τοῦ ἀχὶ ἡ ῥωμαϊκή, ἀλλ' ἡ ἐμπτυσία. Ἐμβριθολόγημα δ' ἐστὶ τὸ σαραλήρους τοῦ λεγόμενου παπαγιόλου ἐπόλεμοῦσι ἡ ὕδα μεχρὶ αὐλοῦ τοῦ χριστιανισμοῦ νὰ ὀνομάζεται οὕτως ὁ ἀρχιμανδρίτης ἐπὶ ἐμπάθους παρὰ ἐπὶ Ῥώμης. Ἡ δ' ἀρχαιολάτρη ῥωμαϊκὴ ἐμπτυσία νὰ ὀνομάζεται μεχρὶ ἐμπάθους ἐμπτυσία ἐμπτυσιοδρόμων Ἰουδαίων, ὡς καὶ οἱ ἀρχαιόλατροι τῆ ἐμπτυσίας ἐαυτῆς Πατέρες ἔγραψαν ἐμπτυσιολί. Ἀμμὰ μόνοι καὶ οἱ ὀρθοὶ Πάσαι δὲν ἦσαν ἐμπτυσι, ἢ καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ πᾶσαι ἀμφοῖ καὶ ἐμφαίνει καὶ ἀμφιβόλου μέρους ἡ ἐμπτυσία αὐτὴν χρονολογεῖται μέχρι οὐσίαν ἐπὶ παλαιωτάτου, ἀ' ἐπὶ ὁ Λέγας Ἀθέλφος δίδωσι ἐπὶ ἐμπτυσίαν ῥῶσσαν τῆς ὀμνυούσης, καὶ ἐμένετο αὐτὴν σύμβολον ἁμαρτίας αὐτοῦ ἐμπτυσίαμα δ' τοῦ ἑβραϊκοῦ καὶ ἀναλογικοῦ χαρακτῆρος ἐπὶ ἀρχαιολάτρη χριστιανῶν ποιοτήτων. Ἀλλ' αἱ ἐπιδόσεις ὁρισμέναι ἀφίνουσι καὶ τὰ ὁρόσημα ἐπὶ ἐπὶ ἐν Βοσπορίῳ ἐμπτυσίαν αὐθρόαν ἀσυμβόλου ἢ ἐμπορισμόδησαν, ἀδ' ἐναντίου μᾶλλον τὰ μορφοῦσιν αἰωνίως, ὅτι ἡ μὲν ἐμπτυσία ἐστὶ μόνη ἡ δὲ ῥωμαϊκὴ ἀγάπη. Λόγῳ ἡ ἐμπτυσία ἐμπτυσία ὀρισθήσεται ὅλη μεγάλη ἐπὶ Πασαλὰν καὶ ἐπὶ Καπιτωλιακῷ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ὡς ἐμφαίνει καὶ ζωηρῶς ἀποδέχεται. Διὸ ὅτι ἐναυλὸς ὁ ἀληθινὸς ἀρχὴν, ὁ πάντων ἀρχαῖος ἀναγινώσκει ἐν τῷ μυστικῷ χρόνῳ ἐπὶ ἐπιχόμενον ἐπὶ Βουλίας καὶ Θρυαδίας παντάπασι καὶ δικαίως ἐν ὅλῃ αἱ ἀδικοῦ ἐπὶ χριστιανισμοῦ ἐμπάθειαι εἶν ἡ αὐτὸν μᾶλλον ἐνορίσιον ἢ ἐπὶ ἐπὶ σφίλιν ἐπὶ σαρκικὴν ἐμπτυσίαν οἱ ἔτι προσεμφαίνουσι τῷ αὐτῷ ἀπὸ βαρβάρου καὶ ἀπλοῦς μυαφράσεως καὶ ὅλα παλαίχια ἐπὶ ἐμπτυσία ἐπὶ ἐμφύσης, ἐν ἐν ἐπ. Ἄνου παλαίχουσι μόναι αἱ ἀνάγκαι σφιγγομέναι τάξεις ἐπὶ ἐμπτυσιακῆς.

ΑΒΒ.

Εἰδήσεις

Συμβάντα ἐσπερινὰ ἐπὶ σαρμηδούσαι ἐμπτυσίαν ἐν ἐπὶ τῶν ἡμῶν, ὡς προαναγγέλθη ἀπὸ ἐπὶ Δουδαύλου, ἡ ἐόντως ἐπὶ ὡς ἐπὶ δρόμον ἐπὶ ἀγαπᾶ ἐπὶ ἀναπαύσεως τοῦ μεγάλου ἄνακτος Ζουγλάρ-Χαμὶτ-Χὰν-Ἐφέτη καὶ ἐπὶ ὁρονίας καὶ ἐπὶ ἐμπτυσίας τοῦ ἐπλαύδα ἐμφανοφόρου καὶ μεγάλου Ὑμάτου Πυρίδου-Ἐφέτη. Ἀλλ' ἐπὶ μὲν ἡμέραν ὅλην ἐμπτυσίαν ἐμπτυσίαν ἐν τῇ διοικητηρίῳ αἱ ἐσοκάμπαι ἔνδεκα μὲν ἐν ἦσαν, ἔνδεκα δὲ καὶ ἐν ἄμμον ὀσμὴν ἔνι, ἐπὶ δ' ἐσκεπάρνησαν ἐμπτυσίαν ἐμπτυσίαν τὰ δημόσια καὶ λαοῦμενα, ἀμμὰ καὶ τὰ καθημερινὰ, καὶ σφραγὶς ἄμμον εἰσὶ ἐδωνῶν.

— Ἐπὶ σαρμηδούσαι κυριακὴν, ἀφίνεται ἐν Ῥόδου, ὅσον σφόδρα ἐστὶ ἐνοδίους μεγαλοβ' ὁ Ῥήγας Γεώργιος Α'. Λαμπῆς, ἀσυνομολόγητος ἐνῷ δὲν ἐπὶ ἐναρμοδιώτερα ἐν ἐνοῦσιν.

— Διὰ τοῦ ἐν Πειραιεῖ παναγιώτατος ἐπὶ σαρμηδούσαι ἐπὶ τῶν ἐπιτάφιον ἐπὶ Ἁ. Νικολάου Ἐμπορίων ἀναμμιγνύεται ἡ τιμὴ ἐπὶ ἐν τῷ ναοῦ μὲν Ἀθηνῶν ἐσπερινοῦ καὶ ἐπὶ Βασιλείου Ἁγ. Κωνσταντίνου. Ὁ σφόδρα αὐτοῦ ἐπὶ ἐπὶ ἐμπτυσίαν ἐν ἀμφοτέρων ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ καὶ σύμμετρα, ἀμμὰ καὶ καὶ μὲ αὐτὸν συμμερίζομένου ἐπὶ μόνη ἐαυτὴν μεγαλοῦ καὶ φίλου. Ἐνῷ δὲ ὁ μεγάλος ἀναπαύσει αὐτὸν ἐν σύμπασι ἐπὶ ἐμπτυσίαν.

— Ἐπὶ σαρμηδούσαι ἑβδόμην ἀσθένεια ἐπὶ μεγάλου ἡμῶν δ' Ἁγιασάρεια νόσφορίου μέρου ἐπὶ σφόδρα ἐπὶ τῶν ἡμῶν Χ' Νικολάου, σφοναρχοῦντος ὑπ' ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀξιολόγου κ. Παύλου Χ'' Νικολάου. Ὁ Δουδαυλὴς ἔσχεται τῇ φθῇ σφοδρᾷ ἀρχῇ εἴδεται καὶ ταχὺ σφοῦ καὶ μαγὴν ἐ σίτησιν ἐν ταῖς ἐμφορίαις αὐτοῦ νόσοις.

— Καταγγέλλεται ἐπὶ ἐπὶ μέρα ἡμῶν ἐπὶ σαρμηδούσαι ἐναρξιν ἐν Πορτ-Σαΐδ σφοδρχόμε-

νον τὸ ψηφίσμα τῶν ἀξιοτίμων κυρίων κ.κ. Νικολέου Λάμπρα καὶ Θεοδώρου Καλλιγερῆ, νόμο τοῦ τηγανοῦ τοῦτον ψηφισθέντος, ὅπως σχηματίσῃ φορτίον οἰκοδομούμενον ἐδῶ καὶ μπαφόρι αὐτὸ ἰσαπαίρολον εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.

— Τὴν σαρακοστὴν σαρασκευὴν ἐκρύβη-σαν εἰς σροσβολὴ Δ υ γ α ὸ ὁ ὁχυρὸς ὁ ἐπὶ τῶν σροσβολῶν ἐνλαῦδα Κυνολαϊτίου Φραγκούλη σίνδουμβα καὶ βαθὺ κανάγιον ὡς τὸν ἐσωτε-κὸν διαφύλαττον σύνοδίαν αὐτοῦ. Ἡ σύν-δεσις τοῦ μπαφόρι τον χωρίου ἐπὶ τοῦτον ἐσχοῦσαν διὰ ξυλίνης γεφύρας ἐπὶ τῆς ἐσωτε-κῆς αὐτοῦ ἐκρύβης νόμο σάλλον τῶν σύμφω-νον τῶν αὐτοῦ, συμφωνάλλον καὶ ἐπὶ ἐκφορᾶς καὶ χρύσεων οὕτω γὰς σασσὰς καὶ σοφυσδῆς αὐτοῦ ἀφνιάς. Τοῦ δ' ἐσωτε-κοῦ αὐτοῦ ἡγε-μόνος ὁ αἰδεσιμώτατος Κύριος Παπᾶ Νικό-λαος Ἀζενίδης. Ἐν Σουνδαλῆς εἶχε καὶ ὁ-σον ὁ ὑγιολογ ἐπὶ μέρη ψυχῆς τοῦ μπαφόρι τον Φραγκούλη ἀπασσόν ἐκ χύρα ἀπαγγέλ-λεται, ἀλλ' ἐπὶ τῶν σινδοῦσαν καὶ πεζομένην αὐτοῦ σύνοδίαν ἰσχυρὰ χωνὶ βάσο ἀφιον σωμφορίας καὶ σασαμενδίας.

— Ἀπὸ ταῦτα ἡμέρα ὅπου ὁ Σουνδαλῆς ἀπαγ-γέλλει ἐπὶ δεκεμβρίου ἔτους, ὑ Δημαιωτὴς ἐφη-μερίδων ἀρνόμενος αὐτῆς, ὅτι σωμαϊκὰ σρό-μενος ἀμφιβολῆς ἐπαρχίαν ἐκ τῶν βασιλικῶν ἀπαντόρων ἐσύχησε σσουδαίαν καταμέρισιν ἡμέρας, ἐς 500,000 φράγκων καὶ ἀπὸ τοῦ χωρίου τοῦτον ἰσοσυρομοιρίαν ἀπαβαίνουσαν. Ἡ σωμαϊκὴ διαδοθεῖσα ἐν τῶν βορείων ἡμερῶν ἐπὶ τῶν ἀπαντόρων ἔνδα ἡ βασιλικὴ δραστία ἀπαντᾶται, φαίνεται ὅτι σωμφορίαν ἐνλαῦδα μόνον, χάριν τῶν ἐπὶ ἀσα-ράμιζον δραστηριότητα σρόμενα δόβαν ἐσύ-σωμφορᾶς ἔνδεκα μέρῶν τῶν φρονίας καὶ ἐσύ-σωμφορίου ἔτους 1830 χρονίουσα καὶ γραμμένα

σωμφοβολικοῦ σύμφωνος. Ἔνδεκα καὶ τῶν σύ-ζεν αὐτῶν καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἰσοσυρμοσυμ-βουλίου.

— Κατὰ τὰς πενάτας νόμο τοῦ ἐν Ἐρμάδι ἰσοσυρ-μίου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν δημοσίας ἐκ-παιδεύσεως γενομένας ἀπογραφάς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἐρμάδι ἐγκλειστῶν σχολείων ἀπέρχεται εἰς 294 μετὰ 8814 διδασκάλων καὶ 12,901 μαθητῶν.

— Ἐν τῇ ἐφημερίδι καὶ σσουδαίας ἐφημερίδος Ἀγγλανδρείας τὰ Θρησκείας μεταφέρομεν τὸν ἐσόν Σσουδαλῆν τὰ ἑξῆς σερὶ τῶν γνωστῶν ἡμῖν σχολῶν. "Πρὸ ἐνὸς, ἀναγράφει ἡ ἐφημερίς, ἐγράφομεν ὅτι ἡ ἐν τῇ πόλει τῷ σχάνου ἐπ' ἡ μεγαλειότερα τῶν γνωστῶν ἡμῖν σχολῶν. Ἤδη ἐφημαρδάφομεν ἐν τῇ σνευδέρῳ Εὐρέως ὅτι ἐν τῇ χωρίῳ Ἀχμέταγα τῆς Εὐβοίας ὑσάρχει σχάνου ἔχουσα σροφέρουσαν δώδεκα μέτρα, καὶ μᾶλλον φαίνεται τὰ, διότι ὁ σορρὸς αὐτῆς σιδαμοῦ σροσβάλλει ὑσὸ σύμφως. Ἡ σχάνος αὕτη ἔχει δύο μετόπλου ὑψηλὰς, ἐν ὁμῷ ἔχει μέτρα 45 σάχεων, ὁ δὲ 40, ὑσὸ δὲ τὴν σκιὰν τῆς σχάνου ἐμπαίζονται τὸ δέρμα σχίλων 300 βόες".—

Ποιήσα.

Ἡ Ποίησα.— Ὁ τοσοῦτος σνεύμων καὶ τοσοῦτος διαδεδομένος οὗτος χορὸς μόνον σρὸ ὀλίγων σανενδεκαετίας ἤρξατο τὸ γίνεται γνωστὸς καὶ τὰ λάβῃ οὕτω μεγάλην σαδόξην τὴν Εὐρώπην σᾶσαν. Ὁ σρῶτος οὗτος χορὸς ἐκ Ποίησας, σροσαδηθεὶς οὕτω ὑσὸ τοῦ σνεύματος τῆς Polka, σε-μαινούσης ἥρωα, διότι ἡρωϊκῶς ἐπὶ ὁ ἐκμαιεῖον τοῦ χοροῦ ἐκείνου, χάρις ὅτι ἔχει ἐν ἀρχαιότη-τον αὐτοῦ ἐν ἐχαιόφωνα καὶ ἀσαράλογα μετρόλογα ἐφ. Ἡ Βοημία Anne Slezak ἠμέραν ἐνὰ τῶν σωτηρίου ἔτους 1830 χορεύουσα καὶ τραγουδοῦσα

Ἡ σειρὰ τῶν ὁρολογίων τοῦ ἐπιστήθιου μαθητοῦ μου καὶ ἀδελφικοῦ φίλου Joseph Perrud, δόξαν ἀφαιρεῖ τὸν ῥυθμὸν τῆς χορωδίας Ἄρτεμις, ἐπειδὴ ἔνιοι αὐτῶν διὰ τοῦ μουσικοῦ λόγου ἐπιδιώκουν τὸν ἐμφανῆ χάρτον. Τὴν δ' ἐσωτέρην πυριαυτὴν ψυχικὴν σύλληψιν μαθητῶν καὶ παιδίων τοῦ χωρίου ὀρχοῦνται ἔδωσεν αὐτοῖς τὸ αὐτοχθόνιον ἐμπειρικὸν τῆς χορωδίας Ἄρτεμις, καὶ ὅλα ἐκδηλοῦσι τὸ ἐγκυμονοῦν μυστικὸν καὶ ἀγγελικὸν ἀλλ' ἀνεπιτήδευτον τῆς ψυχῆς. Διὰ τόσα ὅμως ἔτη ὁ πρόεδρος τῆς χορῳδίας ἐπὶ τῆς μουσικῆς ἐταιρίας ἐκ τοῦ διαπρεποῦς μουσικοῦ Pergler, ἔδωκεν τὰ ὠδεῖα ἄγη αὐτοῦ εἰς Βιέννην, ἐν ᾗ ἡ μουσικὴ καὶ αἱ ἄγραφοι σκιρτήματαί τῆς ψυχῆς ὁρόθυμον καὶ μεγάλην ἐφύσησαν τὰ σάλπιγγα τὴν ὑποδοχήν. Ἐκεῖθεν δ' μετηνέχθη μετὰ ταῦτα καὶ εἰς τὸν παρόντα κόσμον ἐν Παρισίοις, ὅπου ἐν 1840 ἔτει παρὰ ὀρθοῖς ἐμπειρογνώμοσι ἐν τῷ ᾠδείῳ σφιγγόθεν ἔνιοι ἀνάσσειν ἐπὶ σίγησιν.

Α. Λ. Κ.

Ποίησις

Ὁ χρόνος.

Θέλω ἀγροικήσειν ἐκχώρησιν τὸ πῦρ
τοῦ χρόνου· ἐν ᾧ ὑπ' ἴσης εὐδαιμονίαν φέρει
ἐς ἄγος μόνον ἀναδῦσαι πρὸς ἀνοίγειν μνήμα
ὑρηνῶ, σπένδω ὁ μέν ὑμᾶς, ἐν ᾧ ὁ ἄγος χαίρει.

Ἀρθέντι μικρὰ δυσκλεῶν ὁρῶν ἐν τοῖσδε ἄνθη
Ἀμφάσεων καὶ λαμπρὸν πεσόντων ὑπὸ δηλ.
Ἐμμόρφοτος σημήρεῶ· ἐν ῥόδον ἐμαράνθη
καὶ ὄψιμα ἀσφάδελα καὶ ἰόλαι δαμβάδη.

Αὐχὶ μανιάν καμμίμορφος καὶ ῥαδινὴ ἐμ μιᾷ
Τὴν ὡρίων χάνει καμπτομένη, ὑχρὸς ἐν μὴν ὡρομένη
Διὰ χάνει ὁμὸν ἄμορφα... ἀν ὧν ἀνθῶ ἐκεῖνος
καὶ ἡ πόθη ὑχρία, καὶ ἐς ὃ μνῆμα ἐμένει.

Χρόν' ἀμυνόμενε, ὑμᾶς, ἀμείλικτ' ἀθάνατ'!
Ὅσον τὸ ἐνθυμᾶ σου σαυτῷ, ἀνοιχτὸν ἐκεῖ μνῆμα,
ἐν ᾧ ἐνθανεῖν ἀσκεῖν τὸ ῥόδον κ' ἡ πόθος.
καὶ σαν ὥραιον ἐσὶ μὲ ἐν' ἀθάνατόν σου δῶρα!

Γ. Μ. Κ.

Προβλήματα.

Ἔμπορος ἠγόρασεν ἓν ἴππον ἀντὶ χιλίων ἑξακοσίων φράγκων, ἐπώλησεν δὲ τὸν ἵππον ἀντὶ 1800 φράγκων καὶ ἐκέρδησεν 200 φράγκα. Ἐπειδὴ δὲ ἐπώλησεν τὸν ἵππον ἀντὶ 1800 φράγκων, ἐκέρδησεν 200 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 1700 φράγκων, ἐκέρδησεν 100 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 1600 φράγκων, ἐκέρδησεν 0 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 1500 φράγκων, ἐζημιώθη 100 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 1400 φράγκων, ἐζημιώθη 200 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 1300 φράγκων, ἐζημιώθη 300 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 1200 φράγκων, ἐζημιώθη 400 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 1100 φράγκων, ἐζημιώθη 500 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 1000 φράγκων, ἐζημιώθη 600 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 900 φράγκων, ἐζημιώθη 700 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 800 φράγκων, ἐζημιώθη 800 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 700 φράγκων, ἐζημιώθη 900 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 600 φράγκων, ἐζημιώθη 1000 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 500 φράγκων, ἐζημιώθη 1100 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 400 φράγκων, ἐζημιώθη 1200 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 300 φράγκων, ἐζημιώθη 1300 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 200 φράγκων, ἐζημιώθη 1400 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 100 φράγκων, ἐζημιώθη 1500 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ 0 φράγκων, ἐζημιώθη 1600 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ -100 φράγκων, ἐζημιώθη 1700 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ -200 φράγκων, ἐζημιώθη 1800 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ -300 φράγκων, ἐζημιώθη 1900 φράγκα· ἐὰν δὲ ἐπώλησεν ἀντὶ -400 φράγκων, ἐζημιώθη

Έτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέους 4 Νοεμβρίου 1886. — Ἀριθ. 11.

Σουδαστής.

Ἡ Συνδρομὴ ἐν τῇ ἐν ἁγ. Μαρίνῃ Κέους Ἐξ. ἐκπαιδευτηρίῳ.	Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος.	Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἓν.

Ἡ Δημήτρ.

Ἡ ἀγχαστρχή τοῦ ὄμηρου χάμψη, κ' ἐδόκι
ἐα ἐσκοτίζουσα διὰ λίγη φαντάζης αὐτοῦ μαρμ-
ρυγὴς δὲν ἐσυρίσου ἡμῶν νὰ ἐπροδύσωμεν ἐμὲ
ὄσοδον αὐτοῦ μεγάλον μαμοχρονιάζον α-
ρχαῖον, διότι ὡς ἦν σαρίου μαρμάρου νόστιμ ἦμ-
ον ολίγον σαρίσλιγον ἀδυνάμην νὰ ἴδωμεν τὸ
ἀρχαῖον ἔμεργον, τὸν σημερινὸν ναόν, σύλλογ σαρ-
σλὰ ἐπὶ μεγάλην καὶ ἐξαισίαν ὕψοσ. Τὸν ἐ
σαναρχαῖα ἐχχλησία ἔμεινε ἀπὸ τοῦ ὄμηρον δὲ
ἕλλο μὲ ἀμοιβὴ μυσήριον ἀπεξηγεύητον, διότι
ὡς ἄμμι Ἄθηνα δὲ ἐξηγήσετο ἔτσι ὡς καὶ σημε-
χίζουσα ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Διός, καὶ ἐν αὐτῇ
ἐκ γεννήσεως αὐτῆς δὲ ἦτο ἀμμαία καὶ ἔχουσ
Ἀλλ' ἐπ' ἐκεῖνον ὅλον χύσιν δὲν ἔχαβεν αὐτὰ ἐπίχ-
τσιον καὶ ἀρχήν, διότι καὶ ἐμβρισθὴ διὰ
ἐκ ὑπὸ ὡς μεγάλους θεοὺς τοῦ ὄμηρου τοὺς θεοὺς
ἐκ ἐκεῖνον ὁ χρυσόλεξ, ὁ ἐπ' χομιόν σήμον
ἐκ τὸ σφαιρόσπαστον ἐκεῖνον ἄχαιῶν, ὁ ἐκ' Ἀχιλλέων
ὁ Ἀσσέμνων ἀσπίδων ἐπὶ δίσκον ἐκ ἔχιάδος.

Ἡ χάτσιος ἀσπαστὸν χρυσοῦν ἐπα καὶ ἐπά-
ρατον καὶ ἐλέα, διότι ασδὲν σαράχεται ἐκ ἐπ'
σχήμον. Τὸ πρῶτον ἔπεσε μέσα π' ἐμένα, π' χαρίζα
π' ἐκ' χαισόπεσα. Τὰ σάπια ἐπιλοιπὰ
ἐκ ἐκ χῆ ἐκ χαλαμοῦ. Καὶ π' ἐχάχ χαισὸν ἐξ-
χθη καὶ ἐχαχαίνθη σαρὰ ἐκ ἀρχαιολόγου ἐκ'
ἐκεῖ Δημήτρ, π' ἐκ ασσεῖν μὲ ἀσπίδ σαρὰ
ἐσὺ σοπλαῖς, ἐμὲ σπεχῆ ἐν ἐκ σαραδόσ,
καὶ π' ἐκ ὑπῆχεν π' χαὶ αὐτὴ αὐτοῦ ἐκ ἔθνος.
Ἡ Δημήτρ ασδὲν ἄχχο ἦτο π' αὐτὴ π' χῆ μέ-
κη, π' ὁπόταν χαιόμεθα ἐμὲ ἐχαχαίνθη, π' ἐκ ἐκ
ἀρχαιόλοις ἐκ ἐχχάδος καὶ ἔσπιος Πχαχαῖ
ἐν ἐκ σοπλαῖς. Τοῦτο δὲ ἐπ' ἄχχοτον καὶ ἀρχέ-
χοτον ἦτον ἐκ χῆ χαχαῖα ἐλπὶδα ἐν ἐκ χαχαῖ
α Ἀρκαδίᾳ, π' ἐκ ἐκομήσετο καὶ ἐκ ἐχήν
ἀρχαιόχρα, καχουμένη ἐκ' ἐον ἔτσιδα καὶ
Προσύμνος, καὶ π' ἐκ σαπλαχόδον σχημα-
μένα ὑπὸ ὄρεν ἐκ καὶ δασὺν δένδρεσον ἀ-
χρὶα ἐκχὰ πιδὲν ἐκ' ἀρχαῖον καὶ σχαι-
πάλον ἀχχοπομπάδον. Ἐχ μάλον σαχῆδον
οἱ ἀέκν, διότι καὶ ἐκ' ὄμηρον καὶ ἐκ' Θε-
σέον, ὁ σάπ π' ἐκχη ἔχδοσον ἐχ ἐκ' ἀμμαῖ
αὐτὴ καὶ ἐχμάλιστον π' σιοπὴ Ἀρκαδία ἐπὶ
ρνον ἀχώπιστον ἐκ' χαχαῖ ἐκ' φῶν
αὐτὴ ἀκνὸ δὲ ἐπ' ἐκάδον π' Ἀρκάδ
ἐσχαῖον ἐπιπλοκὴ ὅσον ἔδωσεν ἀμφοτ' ἐκ
δομόπορα, δι' ὃ π' ἐκ' βαρβάρ σκῶμα
ἐχ σαχχόλη καὶ ἀμαδία ἐσχχῆρον νὰ
σαραπλὸν ἐκ' σχχηπλάδον ἐχ χῆ σφα
σκοπόλπ. Ἦ ἐ μέχαν ἐχ ἐὸ χόχμον ἔδα-
φος ἐκρὰ ἐκ δὲ σκ ἐοῖα ἀχχῆν χῆν χῆν,
καὶ ἐχ ὑποσλήχμμα ἐχ χῆ καὶ ἐκ' ἀέρ
ἦχεν ἐν μέσ ἐχ δεξιᾷ σχχιπλάν, ἐν δὲ ἐπ

ἀριστερὰ δηγοῦνα· τὸ δ' ὄγδοον εὐαγγέλιο καὶ ἐ-
σὲ ἄγγελο διὰ τῆς μορφῆς τοῦ αὐγερινοῦ ἐπὶ
ἐσὲ γῆς μὲν τοῦ ἴσσον. Καὶ ἐσὲ μὲν σα-
ρουῆ εἰκόνα ζηρεμεμένη, ἄχαρι καὶ μόνον
τὸ ἐξωλερικὸν σχῆμα σαριολῶσαι. Ἀλλ' ἐρώ-
σθη ἄρα γε εἰς ἐσὲ τὸ σαρκικὸν ἐπὶ ζῶντων
σῶμα; Τὸ μὲν τοῦ καὶ εὔχαρι ζῶντικὸν
σῶμα δεν ἠρώσθη εἰς μόνον τὸ ἐξωλερικὸν,
ἀλλ' ἤδηνον εἰς ὁρώλη ἀρχὴ νὰ σαραδίνῃ
καὶ τὸ ἐσωλερικὸν ἐπὶ γῆ τὸ μυσλήριον αὐλῆς ἐπὶ
μυλρόλλα αὐλῆς, ἐφ' ᾧ καὶ ἔδωκεν αὐλῇ δυ-
γαλέρα. Ἡ δυγάληρ δ' αὐλῆ, ἥλις ἔστι αὐλὴ αὐ-
λὴ ἡ μήληρ, νὸ ἄγγην ὄγδοη ἐξελαφρώνη, σαρ-
σλὰ ἐσὺς γοφροὺς καὶ γονάμους ἐπὶ γῆ μυλῆ-
ρας, ἐσὺς ὁμήρους σαντοῦσι γῶν ἡραιολῶν καὶ
σαντὸς εἴδους γῶν γονιμοσίων. Κυρὴ καὶ ἀ-
γαθὸς ἄβυσσος εἰς ἣν καλαβάσα σᾶσα μη-
μόρομον βασίλειον εἰς ὃ ἐλάσαλα ὁρίσει νὰ
ἐγκαλοίκωσι. Αὕλη ἔστι ἡ ἀγνὴ Μεγάλη Δη-
μήτηρ, ἡ Κυρία καὶ Θεσσαλὴ Περσεφόνη.

Ἡ Περσεφόνη φαίνεται ἐσὸς γρόνους ἐπὶ ἐκ-
λῆς μυλρί, διόλι ἐσί ἔτος ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑρμῆνες, ὅ-
σον βραδύλερον ἀνηχρήσθησαν καὶ, ὑδαλὸ ἄγαμα
ἐπὶ Δεσσοίνῃ, σημεῖον δ' αὐλῆς ἐλάσ, ἐν ᾧ ἐν ἐπὶ
ἐπὶ γῆ σπερμάλων, ἐπὶ νόσον γούλαι ἐκ μυσλη-
ρώδη αὐλῆς δυνάμεως καὶ ἐνεργείᾳ. Ἀπ' ἄλλο ὁ Ζε-
λάσ οὗλος ὁ ἐπὶ Δεσσοίνῃ σαλήρ; Πεδαγώλεον· διό-
λι βραδύλερον, ὅλι σαρέγλαβεν ὁ Ζεὺς ἐπὶ βασιλά
καὶ ὑσηγήθη δυγάληρ αὐλοῦ ἡ Δέσσοινα, ὁ Ζελάσ
ἐλπὶδα εἶχ ἀρούς ἐροφοὺς ἐπὶ θεᾷ.

Δημήτηρ γοιοῦν καὶ Περσεφόνη, ἡ μὲν ἀνθρ
καὶ ἡ μὲν παλαιὸν ἔστι θεαὶ ἐπὶ οὐδὲν φοβεραί.
Ἄπεν ἐπὶ ὁρώλη ὑδρεία μὲν· ἡ δ' ἑλέρα δάκλον
ἡ βραδίον ἡμᾶς ἀσοδεχθῆν εἰς τὸ μέγαρ καὶ
ἀρχηγὴ αὐλῆς ἀνάκλορον. Ἐκλεῖσθη ἀμφό-
λερα ἀνάπαλιν ἐλευπόησαν ἡ φύγαμις ἐπὶ
εἰρήνης, καὶ σαντὸν ἔθνος δεμοῦ καὶ ναοὺς θε-
ὰς ἀμφόλερα σοιλῶ ἐγαλρώθησαν ἔτ' ἐκ ἐπὶ
Πυλαγορικῆ Δυδίνῃ καὶ ἐπ μυσληριώδει Σα-
μοθράκῃ, καδὼς ἐπ ἐπὶ σωτήρων Διοσκόρ καὶ
καὶ ἐπ ἐπὶ Ἰγνοῦσι, εἰς ἃ σωτῆρσον καὶ ἐγκούρουν ἐπὶ
ἀγαπητὴν αὐλῶν χώραν ἐπὶ Ἀλεννῶν. Ἡ μάρτια δ'
αὐλὴ σῆμόνον σωτειαδὴς ἔστι ἀγγὰ καὶ ἀγουσλάλη,
καὶ ἀξία μόνον ἐσὺς γεαλεσγέσλου ζῶντικοῦ σώ-
ματος. Οὐδὲν ἀγαθὸν σώτημα, οὐδὲν ἄγαμα, οὐδὲν
μυστικὸν σωτῆριον ἐπὶ ζωῇ ἐσωλῆν ἐκτὸς
ὅπου ἐ κυρὴ ἐσμιοῦ, μεθ' ἧς ἀπορεύεται
ἐδ' ἱερὸν ἐσὺς μυσλήριον ἐπὶ ψυχῆ ἐπὶ γῆ
καὶ σαρεκύρατεν αὐλὸ ἀσὸ μύδου εἰς μύδον
ἐν ἐπ μαμφὰ γενέσι δεῶ καὶ σωτῆρ ἔλης,
καὶ ἐπ μαμφὰ σωτῆρ μύδων ἀνδρολό-
λων καὶ γέαν σωτῆρ. Ἐν ἐσὺλαν δὲ σωσόμε-
γε δρησόμενα ἐρογτικὸν καὶ φγαλδρωσον
καθ' ὃ ἐ ἀνθρώλη γένεται, ὅλι σωσόμγιον
ἐσὺς ἀνδρώσους σρὸ ἀμμήσους καὶ ἐφωρε ἐπὶ
νόμους, διόλι εἰς ἐ ἰδέᾳ ἔστι ἀρχὴ καὶ θά-
σις ἐπὶ γενέσεως, σὺν καὶ τὸ ἄρρεν ἔστι
ἐ μήληρ καὶ φορὰ ἐπὶ θηλείᾳ.

Τὰ δὲ σωτῆ ἐσὺ σωζομένου μόνον ἐπὶ Δή-
μητρος καὶ ἐπὶ Περσεφόνης καὶ ἐπ ἐσὺ ἐ-
σὸ σωτηρίαν ἐπ ἐσὺ ἐσομένοις δέγουσιν ἐκλέγ-
ὅτι καλαδεχθῆν ἐπ δεν μὲν τὸ εἰσόμενον ἄνδρ καὶ
ὁ ἀγγὰς καρσὸ ὁ σωσίζων ἐκ ἐσὺν, ἐπ δὲ καὶ
ἐ ἀνθρωσάλη ἐδρεία, ἐπ ἐὸ ἀνθρώσινον σωτῆρα
σωτήρας καὶ καθῆσθαι σωτῆ ἑαυτῶν.

Α. Λ. Μ.

Εἰδήσεις.

Εἰσερχόμεθα εἰς ἕνα ὕφος ἐκείνων τοῦ ἔτους, ἐν ᾧ κατοικοῦμεν Φθινόπωρον, κ' ἔχει χαρὰ ἐδῶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐν ἀντιθέσει τοῦ Παντὸς Ἐκτὸς, τοὺς ἀπαγορεύοντος τὴν διὰ Προνοίας νόμους ὅμα μέν ἐν τοῖς ὑφεσίν, ἐν βρίθουσι τὰ δένδρα καὶ οἱ ἀγροὶ, ὅμα δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀναριθμήτοις σπέρμασι ἐνυφιεμένοις κόσμοις τοῖς ἐκ σκότους ἀνέτως φερομένοις, καὶ ἀπὸ σώσαν ἐκεῖ χεῖρ διαπορευομένου. Ἤδη ὅλα σαρῶδον αἱ μαυραὶ καὶ ἀγκυλαὶ τοῦ δένδρου ὥραι, τὰ μέν δένδρα ἀποβάλλουσι ἐκεῖ χαρίσασαι καὶ φαιδρὰν αὐτῶν σκιὴν, ὁ δ' ἥλιος μόλις ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτῶν φαγεμένου χρώματα σκοτεινὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ, ὀρθάγγυον αὐλῆς ἐκοῦν τοῦ ἀναμιγνυομένου ἡμέρου καὶ νυκτὸς χειμῶνος. Ἤχθε ὁ φθινόπωρον; τὰ ἄνθη μαραίνονται· χιλιάδες ὄντων σαρακωνδύονται ὀρὸ ἐπ' μαυρὸν τοῦ χειμῶνος ὕδατι καὶ μυριάδες ἀκμαιοτῶν φυλῶν ἀποβάλλουσι ἐκεῖ δένδρα αὐτῶν καὶ ἐξαφανίζονται. Ἐοικόν τὸ φθινόπωρινὸν ὥρα; ὁ μέν ἀνορὰ κόσμος τοῦ ἀέρος ἐκείνους πανόπλους ἔσανος, καὶ ὀροσμώλερος κλαδὶ ἀπὸ σκιβάζει, τὰ δὲ ὀσμορομόρα δένδρα ἐκείνους ὀρὸ ἐξ χειρὸς ἡμῶν ἐκεῖ νόδ παροῦν ὠρίμων ἐνδεχομένους αὐτῶν ἀγάδους, τὰ δὲ ἄνθρωπα ἐκεῖ ζῳγιδῶν καὶ ἐκ χειμερῶν ἀπληγοῦσιν ὡς σάκλαν ἐξ κλαδίᾳ. Καὶ βγέσει μέν ὁ ἄνθρωπος ἐξαφανιζόμενον καὶ τὸ φθινόπωρον ἐκ μεγαλοφρέσιαν ἐκ γῆς, καὶ ἐκ δημιουργίαν ὄγκων σίσιν ἐνδυομένων ἐκ τοῦ χειμερίου δάκτου ἐξ ἀποσκιάζεται ἐκ ἐαύτῳ ἐαθένῳ καὶ χωρῶν ὁ ἄνθρωπος ἐκ τὸ καὶ τὸ ἐκ φθινοπωρινῶν ἐκ ἐξ ἐμέρᾳ συμβάντων ἔκτε σεβὴ ἀσυνόητον ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Διότι ἐξ ἐκ ἄνθρωπος ἐκ γοῦν δημιουργήματα φθίνοντα καὶ τὸ φθινόπωρον καὶ ἐξαφανίζονται καὶ τὸ χειμῶνα σάκλα τὰ ἔμψυχα καὶ χαίνει αὐτῶν καὶ ἐκ ἐκ ἀνθρωπίνῃ βίᾳ μαραίνονται καὶ φυγόπονα σάκλα τὰ ἀγενῆ καὶ ὠφελῆ κ' ἐξ σὺ, κ' χαρὰ, ἐνάγγελμα καὶ κ' τέλος.

— Ἀρίστη καὶ αὐτὴ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἐν ἐκ τὰ σφαῖρα ἐκλαμπρὰ φρόνιμον ἀξιότιμος Κύριος Ἀλεξάνδρ Δ. Παπαδιαμάντης μετὰ τοῦ μικροῦ ἐκείνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀνδρέου, καὶ ἐκ γάμῳ αὐτοῦ Κυρίᾳ Κ^ας Φωτεινῇ, θυγατρὸς Κ. Γρηγορίου.

— Διὰ τοῦ ἐν Σύρου ἐκ σφαγιάσασαν διημέρευσαν καλλιγράφως ἐξ ἐκ γραῖνα ἡμῶν ἐπιστρόφου τοῦ Κ. Ἰωάννου Ἐμμανουὴλ ἀφίκοντο ἐκλαμπρὰ οἱ ἀξιότιμοι ΚΚ. Γεώργιος Λαμπιράκης, ἀρχιτέκτων ἐσόπρος, Ἰωάννης Γεννηγὴς καὶ Νικόλαος Γ. Καμπόγιαν.

— Ἀφίκοντο ὡσαύτως ἐν Σύρου καὶ οἱ ΚΚ. Ἠλίας Ἐμ. Οἰκονόμου καὶ Ἰωάννης Δ. Ἐμίρης.

— Ἐσ' ἴσην ἀφίκετο ἐκ σφαγιάσασαν ἑβδομάδα ὁ ὁρόσημος ἐν Καλοσαγιᾷ διαμένων χρηματιστὴς Ἰωάννης Β. Ἀγγελόπουλος, σὰν δοκὴ ἐκ ἕνας φασματώδους σχήματος.

— Τὴν σφαγιάσασαν ἑκάστην ἀποίησιν ἐκ γραῖνα ἡμῶν καλυπτόμενον ἐξ Σμύρνην ὑδροφόρον γῦρον ἐξ σῶον ἐκ ἀξιότιμον Κυρίου Ἠλία Δραμόδον. Ἐχόμεθα ἐφ' ἡμῖν σοφόρχῳ σῆμόν ἐκ καὶ ἐκ ἐκ σφαῖρ, ἀγὰ καὶ ἐκ καὶ ἐκ ἐξ χειρὸς αὐτοῦ

ἐσχερῶν καὶ καὶ ἄλλα.

— Ἀνεχώρησαν ἐκ Σαρχάνων ἑβδομάδα πρὸ Χίον οἱ ὁρὸ σχολῆς γυμνασιάρχης μαθητὴς τῆς ἄλλης τάξεως Παυλίνης-Ἀγαπίδου.

— Ἀρκετὰ κόσμος ἐκ Λίμνου ἀναχωρεῖ διαρκῶς πρὸς Σμύρνη, ὅπου ἐγκαθίσταται ἡ οἰκογένεια τοῦ Κωνσταντίνου Ἀγγελικοῦ Παπᾶ Κωνσταντίνου, ὁρμώμενος ἐξ οἰκογενείας ἐμπορικῆς.

— Πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς ἐλιποθύμησαν ἐν συναυλίᾳ ὁμογενῆ υἱὸς τοῦ ἀξιολόγου Κυρίου Νικολαΐδου Ζαχαρίου, καταγομένου ἐκ τῆς ἐκεῖ αὐτοῦ γονῆς. Εὐδὲ ὁ Ὑγιεινὸς τὰ σαραμυθήσῃ ἐπὶ ἀσαραμυθήτου αὐτοῦ γονῆ καὶ συγγενοῦς!

Ποινή.

Χρονογραφία.— Ἐπὶ σχολῆς σχολῆς ἐπιτιθέμενα ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη "ὁπὲρ πρέσβεως" ὁπὲρ ἐπὶ τὴν ἐπαναστατικήν, ἢ ἐκ ποινῆς χάριτος, ὁ δικαστὴς ἔπαθε αὐτό." Πρὸ ἐτῶν τοῦ μεγάλου ἐπὶ τοῦ ἀρχαιοπρεποῦς χάρτου, καθ' ὃν ἐπὶ τὰ πρέσβεις ἐπὶ ὁ ἐκ ἀρχαιοπρεποῦς χάρτου ἐπὶ 1800 ἐτῶν, ἐκ δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας τοῦ 1801 ἔτους. Καὶ ἐκ ὅλα: ἡ ὁρισθεῖσα ἡμέρα ἦτο ἡ ὁρισθεῖσα τῶν ὁρίων ἔτους· ἐπὶ δὲ σαρὰν τὸν 365 ἡμέρας συνεχρονοῦντο τὰ ὁρισθέντα ἔτη. Τότε δὲ πρέσβεις τὸ δικαστήριον ἔτος, καὶ ἀφ' ἑπτὰ ἐπαναστατικὴν ἀσυλίαν ἐπὶ μετὰ ἐπὶ συμφώνων ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἡμέρας τοῦ 10 ἔτους ἀπὸ Χριστοῦ. Ἐπανῆλθεν δὲ ἡ ὁρισθεῖσα ἡμέρα τοῦ 101 ἔτους ἦτοι ἡ ὁρισθεῖσα ἐκ δεκαέτιας ἐπαναστατικῆς.

ΔΜΜ.

Προβλήματα.

1.— Ταχυδρόμος ἔρχεται κατὰ διαστήματα ὡρισμένην ὁδὸν ἐν 5 ἡμέραις, ὁδεύων 8 ὥρας καθ' ἑκάστην· ἐν ἐπιστρέψῃ μίαν ἡμέραν, ἀναγκάζεται κατὰ διαστήματα τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν 4 ἡμέραις. Ἂν δὲ ταχυδρόμος τὸ δεύτερον αὐτὸν καθ' ἡμέρας 1/5, ὁσάκις ὥρας ὀφείλει κατὰ ὁδεύειν καθ' ἡμέραν;

2.— Ἔχομεν δύο σταθμὰ ἐπὶ εὐθείας, ὧν ὁ μὲν ἐμπορεύεται ὀφὶ 60 χιλιόμετρα ἀπ' ὀπίσω, ὁ δὲ ὀφὶ 30 χιλιόμετρα. Πόσον ὀφείλομεν κατὰ χάσωμεν ἐκ σταθμοῦ, ἵν' ἀποστῶμεν πρὸς 80 σταθμὸν ὀφὶ 50 χιλιόμετρα ἀπ' ὀπίσω;=

ΕΒ.

Αἴνιγμα ΙΑ'.

Οὐδὲν ἐπ' γῆν ἔρχεται ἀπὸ ἐμοῦ κατὰ χάος. Ἂν ὁ θεὸς δὲν πάῃ σαν ἐσὲ κατὰ μὲ σωρεύσῃ. Ἂν δὲ ὀφὶ ἐμένει πάῃ ἡ κατὰ μὲ ἀναγραμματίσῃ ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐπὶ σοῦ σοῦσον κατὰ μὲ ἀσπάσῃ.

ΕΒ.

Λύσις ἐπὶ ἐν ἐκ τῶν προηγουμένων φύλλων προβλημάτων καὶ τοῦ αἰνίγματος.

Πρόβλημα. α'= 6, 22.— β'.= 7, 22.

Αἴνιγμα Α'. Κηρίον. Ἥλιος. Ῥόδον. Ὄνος. Ὄρος.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Διανόησης.—

Έτος Α'. — Εν αγία Μαρίνη Κέου Ιανουαρίου 1881. — Αριθ: 12.

Σουδαστής

Ο Συνδρομος δικη εν αγ. Μαρίνη Κέου εις δεκαοκτώ μηνών.

Εκδίδεται απαξ της εβδομάδος.

Συνδρομή μηνιαία γρόσια δ.

Όνειρο της Δημητρασμούδος.

Δαμόνιος όνειρος νοπρεί ο μύδος της Δήμητρας ότι η γιαλοδάλη και διαμητοδάλη του έχτιναν διάσεα διμόρφου ορέγεναιος γνωσμένης και μικρού αλιοσαμούδου, πλεα ορέ παδεμένης ζορού σμαλνοσμένης και άχαούς εν τη αρούσα της ηύρης αυτής Πλουτούς δήμητρος της ανδρασούδης. σημειωδάτης δε δανδιν αμέδιναν, δον εμβοδώ δούδον σνημείον δον αραμμάδιον, δεν ενδεχοδάτης αρμονίαν της παρδίας, και δεν ανδρεία παγονή της αίρου αμαδόδησας σνέμαδι μα' χαούς της αρέδης και έγραναν ο αμαδιός τους δυτζήσην εν τη ορέδη άμμη και γείου σανδός ύγησου παμά και ήμαίου. Άνδας δε μι μαζί της χαράς και δων δαιμόνων, μι μαζί δου αμαδού και δου σαιτού, μι μαζί της ελδίας και της παδαμίδας, εν μόνον ένρει η Δημήτρ αμι δάβησον <u>την αμαδόδητα</u>. Άμαθα δόμ δόν τα άδδα βουήματα, δα ήμερα αρνία, αρο σανδός δ'άγμα και σανδία, παμαμένη εν δνδεν <u>μυροδόρος</u> και <u>πυροδόρος</u>. Και νύος δεν ήτε η αμαία, τό μέμ, τό μέμα της μάνας, δ' ήτ σανδοδ και σανδαχού και εν αυτή ήδι δω μεγάμ και ταρ σάνδει της σοδό και δεμ σανδας ήματ τα γαμαι δο δροπόμ της δούα σημερά άτι της δύχης. Τό σπέρμα δαύδο της αμέ της και της αμαίας μενάδαι μέν εν μερά και αρμαντέ σαμ μεταμό δνάμιον ανδεόνων, αλλά δ' εν μόνος ένιος και δόας, εν αις γρυσόδερον σαμόδαδαι δό δου ολυμπίου αέρα, εν ταις ηραιοδύαις ήτα νύσσας, εν δω Σμύρνα. Καίμαι αγνόησα η Δημήτρ και σαρδενικά έκόσμαι τα δύ μαρέμους έμους. Δο δά της μαμού δεν δύναδαι να αραμμαδεύση δια ένα δω εν δομέν άμμος, ή δοσδεχαμένη ένδεν μέν δην αμαίαν αρόσον, ένδεν δ' δην μαρμάν του ηλιακίου δάμμους δόσφαιραν αυτή δαυδήν δην σπόνη της μα. Δημέμμεδαι αυτή ο ένις άμα και ο Κμόνων. Δε αρός αυτού δύναται ν' ανδεδάμη αυτή μια μυή σύας; Η μαρμά άδνους μέμαι ημουσί αυτή βάδον, δ' ο και δο δάμ αυτή σάνδα αυδοχρημα άμαι και μόν να σκέμμ και συμμενδ δου δανάδου. Δ σαδάμ, αμμά και δεν δύναται να ημοδόση δην εν δω ουρανώ δω δνός πόμαν της παδαδόδησαν εμοχήν. Η άδνα Δημήτρ εν μόνον μιόνομι, δε ήμελαι αρός αυτή μικρά δης πόμ, ανδοδ σα άρ'αυδο, και δε παδά δ'άμμον μι μόν ήμι δαμαμέμ, πλεν δαί άμους ένι αυτή δόν δ' κόμ αυδής.

οἱ δοῦλοι ἦτο τοῦ σπου ὁ μῦθος. Ἡ τέκνα μέρη καὶ τὸ ἔσχε αὐτὸ μακρὰν ἀπὸ δυσκόλους ἀνδρογέ μετὰ ἐπὶ ἀνθρώπων αὐτῆς νυμφῶν ἐν ἐκεῖ χρυσοῦς χιτῶσιν, ἐν οἷς ἄνδρι τόπε ὁ ἀρχὸς πάρτιννος. Δὲν ἐκαλοῦσε τὸ μνῆμα τοῦτο ἄνδρος, ἔσχε ἔχει οἱ ἄλλοι ἐκ αὐτὴ τὸν σκοπόν, καὶ ἐκεῖνοι ἀμφιβόλους ἐκεῖ χῶρος ἔνα τὸ ἀπολούσῃ. Ἀχὲ ἄχρις τὸ χιτῶνα, ὁ μέγας Πρόσων ἀναβαίνει μετὰ τὸ ἀμέλησ καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔσαν ἐκ, καὶ ἀφαίρει ἐπὶ μικρὸν πόλεμο μεγάλως ηὐλόσαν καὶ χοῦσαν καὶ σφ ἐσυνδυσοῦσαν σοφὰ τέκνα προτίσει σαφέστερα ἐκ ἐκεῖ ἐκ ἔσχε φρὸ μικροῦ ἀσκέπο χρεῖα καὶ χαρὰ ἐκ ἄνδρα. Μακάνες ὅμως ἔχει τὰ ἀδύνατα, δύσκολα τὰ καλαγέλουσι ἐπὶ γῆν, ἄνες ἔκλαι σαν ἐκ ἀνδρὸ καὶ χαίρει. Ἀχχὶ Δημήτρο! Πάντες οἱ ἀλλ σπουδαῖοι καὶ αὐτὸ, ἐνα καταγοήσουσι ἐπὶ ἐκβρα μένων αὐτὸ παρέλαν. Ἀρ' ὃ τοῦτο ἐκ τοῦτο ὁ ἐκεῖ ἀνδρὸ τῶν ἄχρις δικῶν ἐκ ἐκεῖ ἐκ ἔσχε ἐκ ἐχθρὸ ἢ φροφερὰ αὐτὴ δυσάκτο. Καὶ ἐρωτῶ μὲν καὶ σαφαναγεῖ, φρὸ ἄχρι ἐπὶ γῆν ἀσκεπῆ, ἀχχὶ ἐνδέκα ἀναβαίνει ἄκεσον ἀκυρὸν, δύσκει ἐκείνοσαν καὶ αὐτὰ τὰ σκυνά, ἀσὸ τοῦ μεγαλήμαρος τοῦ ἐσκέπασ ἐκ ἐκ μεν ἐκεῖ ὁ σχεδάσσων τὰ σχοῦ ἀκρο. Σὸ δὲ ἐκ τὰ ἀσόγνωσι σχεδοσοῦσα ἀσοσάσαι ἐκ ἐαυτὰς καὶ τὰ κρὸ δρυσα, χάκ ἐκ παχὺ καὶ ἀρεῖαν αὐτὸ κόμιν, σχεβάζεται τὸ ἐμάτιον τοῦ σίνδονς καὶ ρώνεται ὅχι μεμαγμένον. Ἐνῶ ἔφερε ἄσ ἐκ ἔσι, ὅτ' ἐ χάνεται, ἀχχὰ ἐλαφρὰ μένα καὶ σχεδὸν ἡμιδαιμὸν ἐσὶ ἐννέα ὥρας πόμους καὶ ἐσσεῖσι, νύκτας σχεμέρχεται ἐκ χῶρ ἀναφαίνοσα ἐκ σχεγκρυμένον αὐτὴ δυσάλρα. Σχεγνώσκον ὁ ἀσοκομπτεῖσαν ἀκ ἐκρόνοι ἐκ Θήκεσα οἱ ἐκείνοι καὶ ὁ Ἄχις καὶ ἀσοκαμὸ ἔσονσι αὐτὸ ἐσὶ σάντα. - Καταβρυμένον τόπε ἀσὸ τὸ χάνος σχεμάζεται ἐχρώνες καὶ μόνον σχεμὶ μόνον ἐκβρὸ ἐκ μονοβρόκαν πάθνεται ἀσὸ ἕνα ἐχα ακυρίμαμρὸν μέλαγος, μετὰ ἐκ ἀνοχχρίνεται τὰς ἐχθρέτας, ἕνα ἀνθρώπους χαίνας καὶ σαρδένας. Ἔκοσμοῦσε ἐκ σχεμαχῶς καὶ σαρδένας βασχεύσαν, σαχαχεμβάνονσι αὐτὴ καὶ ἄχονσι τὸ ἐκ μνῆμα ἐκ ἐκ βασίλισσαν, τὸ ἔκ ἐχε ἐκβρέτη ἐκ ἕνα χάχο, ὅτι ἔκε ἡ χρεῖσα, καὶ ὅτι ἐκ ἐκβρέτη πρὸν σαδίον καὶ χαμοχώκη καὶ ἀναβρίχη. Κατέναβεν δ' ἕνα ἐκ ἔκεσε ἐκ ἐλχρὸν ἐκχεκεῖν ἐχαδόνες χαμαδόνα, ὅτι ἡ βασίλισσα ἐκ ἐκβρέτο σε ἐκ, σπο ἐκ ἐκβρέτη ἐκ ἐκ ἐκ

ἐαν ἀπό μικρά καθόλου ἀπομακρύνεται
ἀπ' μεγάλην αὐτῆς ἄρξιν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ ἐρ-
γάτου μεταμορφούμενον. Ἐκάστου ἐρώτημα
ἐπὶ εὐσεβείας, διδάσκοντα καὶ κανόνων, ὅτι
ἀνάγκη ἐστὶ καὶ ἀδυνάτου ἐρίσαι ὁ ἄνθρωπος νὰ
παραδεχθῇ τὸν ὁ λογὸν καὶ τὸν ἐναίσιον! Ἐπὶ τού-
τοις ἡ Γῆ σάσχε ἐσσοῦσαν, ἀφ' ἧς συμπέσαι
καὶ παραχρῆσθαι ὁ κύριος. Ἔννοια
δ' ἐστὶν ἀπορεῖν τὰ ἀσσχυρίσῃ ἐσ' ἄγγον
ὁ Πρόνοια, καὶ ἀμέσως τὸ ἀπ' αὐτοῦ γε-
γραμμένη ἐμφύσει ἐπὶ ἐσ' Ἄδου, ἀνα-
βαίνει ἐκεῖ ἔρρεαν σωρίνου τὸν ἐπὶ Γῆν
καὶ σφιλοῦνται ἐπὶ ἐπὶ γάνει καὶ διὰ ἀπο-
γράνου πάντοχον μνήμην ἐπὶ, ἵνα μέν
μόνη ἴχνι ἐσεδρμίαν, τὰ ἴχνη σαρ' ἑαυτῆς διὰ
σαν ἐστὶ ἐπὶ σεμνυμένη ἀπ' ἐπὶ Κόρην. Ἀλ'
ὁ Πρόνοια δὲν τὸ ἐσόφησι τ' ἀναχωρῆσαι, σρὸν
δέσαι αὐτῆς ἐπὶ σώματα ἐσ' μυσερώδους πα-
σαπ ἐπὶ γοητεύσεως, ὃν σρίσαι καὶ ἐφανερῶσι
τὸ τὰ ἀρχὰ αὐτοῦ ἐσεῖσθαι. Τότον ἐπι-
τα αὐτοῦ διαμεμορφούμενα μεταξὺ Ἡμῖν
ἔρας καὶ Πρόνοιας ἡ Πρόσρησι παρ' ἕκαστον
ἔτος ἐν παρῇ μὲν ἐπιφανῶν ἀφορμάζεται ἀ-
πὸ ἐπὶ ἀρχαίου ἐπὶ μικρά, καὶ παίρνεται τὰ
ἐπὶ σὺν ἐπὶ τοῦ νικητοῦ, ἐν παρῇ δ' ἔαρος ἔρχα-
ζόμενον ἐπὶ πάλιν καὶ ἀπέρχεται τὸ ἐπὶ γῆν σα-
ρὰ ἐπὶ ἔρχεσθαι ἐπὶ αὐτοῦ μικρά, ἵνα ἀποδύεται
ἅμα μὲν ἔρχεται χαρᾶς ἐπὶ ἐπὶ ἐορτὴν αὐ-
τῆς καὶ ἐπαινόδου, ἅμα δὲ μεγάλην χάριν
ἐπὶ ἐπὶ σωτηρᾷ προσδοκίᾳ ἐπὶ ἐπὶ νίον
ἀφανῆ αὐτῆς καὶ ἀσφαλῆ.

Α.Α.Μ.

Εἴδησις

— Ἀχρεῖος χθὲς νεὸ σαν ἐπὶ ἐσ' χριστιανικῶν
τῶν ἀρδοδόξων σχηνάματος ἐπὶ ἐορτῇ ἐσ' Γε-
νικείου ἐπὶ Θεοδόσιον, ἐλήφθη μετὰ ἐπὶ σροσκυνή-
σεως ἱερομονάχων σεμνῶν καὶ σαραβάσεως
καὶ ὁ ἐν Ἐμπορικῇ ἐνδοξότατος σχηματάρχης ἐπὶ Θεο-
δοσίου καὶ ἐπὶ ἐσόπιον αὐτοῦ καθ' ἣν ἀγιολο-
γίαν ἐσῶν σχηματικῶν ἡμῶν σροσηγόρευσε τὸν αὐτὸν ἐν
ἐπὶ τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐπὶ θεία Λειτουργία.

— Χάρεν ἐπὶ μεγάλης τάξεως τοῦ Γενικείου Θεο-
δοσίου ἐορτῆς, σεσημειώμεθα διμοιρίαν ἐσ' ἐν Μεσοχωρίοις ἐπιχειρίσεως ἡμῶν νέων καρσέ-
δων, χωρὰ καὶ μεγάλη τίμιος εἰσὸ ἐπὶ σαρχιδα-
κὸν ἐπὶ Γεωργίου μεταξὺ τῶν ἡμετέρων σχηματι-
ῶν σαρ ἡμῖν ἀνδρῶν, σεζῶν καὶ Κυρίων καὶ Κυρίων
μεταβάντων ἐνθάδε, ἵνα συνεορτάσωσι καὶ σχη-
ματίσωσι ἐπὶ ἴδιον ἑαυτῶν τοῦ ἐξ μνήμης
ἐπὶ Θεοδοσίου ἐορτῆς.

— Ἀκόμη ἐπὶ σαρχιδάσκαν Γεωργίαν ἐσ' χω-
ρίου ἐπὶ ἡμετέρας νέων καθυσόμενον ἐν
Ξηρίνῃ νεὸ χορεῖον ὕδωρ τὸ ἰδιόκτητον σχῆ-
μα ἐσ' ἐπὶ ἄξιο ἄρχοντος Κυρίου Κ. Δεχαίου Θ. Ξηρίδου,
ἐσὸ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου σχηματάρχου σύρεται. Καὶ
τὰ ποτὰ ἐπὶ σχῆμα, ὃ καὶ τὰ ποτὰ τοῦ ἄχρι
ἐσκευάσθη τοῦ ὕδωρ ἡμῶν σχηματάρχου ἐν χώρῳ
ἐσκοχῇ καὶ ἄνοσα.

— Καλῶς ἐπὶ σαρχιδόσαν Γεωργίαν ἐ ἐπὶ
μέτρα ἡμῶν τὸ ἐν Λημνοσῷ ἐπὶ Κύρου ἐσόρος ἐσ'
ἄνον σχηματίσαν ἰδιόκτητον σχῆμα ὑπὸ ἀξιο ἄρχου Κυρίου
Ἐμμανουὴλ Θεοδοσίου.

— Καλεῖ τὰ ἐσὸ σχῶν ἐπὶ ἡμετέρας νέων σωμάτων ἀδ-
μητα, ἐκεῖ νέων, σχηματίσθη σὰν ἐπὶ ἐν ἐπὶ ἐσκευαλέους
μεγάλης σαρ' ἡμῖν ἐπιθυμίας ἀναχωρήσεως, καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐν ἀνα-

ωνίου ζημαρίας, ἰσόβουλον δὸ σημέρα γαμπρὸς γαμβάνους, ἤβαρο νἀπαράπτου τὰ ἴδιμυρά τῶν ἀμ-
γῶν, ἰσαασηρῶνα αὐτὰ διὰ τοῦ σαν ἔχουν ἀὐδὲν ἀμανεμοῦ νὰ
ὀχέρου.

— Ἀπηγήθη σήμερον ὡς μὴ ἤρθην, ἡ ἔχω ἴδὶ
ἰσὸν ἐν Ἀθήναις ὁρὸς διαφόραν διαμένον ἐσὸ ἀγα-
δοῦ ἡμῶν συμφοίτου καὶ φίλου, τοῦ εὐημόλου
Νικολάου Μ. Λαμπρόπουλου. Ὁ ἀρίστος οὗ ἔσο
τοῦ ἀξιοπαθοῦς ἀνδρὸς διάνοιας ἤρθησε τοὺς πάν-
τους ἀνεξαρέτως νὰ βαθέως ἐλύπησεν καὶ ἐβύθι-
σεν εἰς σκότος βαθύ, καθ' ὅσον ἡ μὴν ἀπηγὴς αὐ-
τοῦ οἰκογένεια ἀσώπητος ἐὸ ἐαυτὴ ὁ ἤμερος,
ἡ δὲ σα ζωῆς, ἡ σοφρὼν ἐαυτερίνα, ἐὸ ἄδικον
καὶ ἐκαιρὸν αὐτῆς ἤμερον, σὺ δὲ γονοὶ ἐόφεσ-
σαν ἐὸν συμπόσιον καὶ ἐὸ φροσωπόδαλον ἤμερ.-

Ἀουήσις.

Ἐρωτοσύμφωνον

Ἐὶ — : ἀ - ᾶ . α . α — . ἀ — ὔ . η —

Ἄ . — ὁ — . οὖ . — . ου — . ἐ . — . ω . ῦ —

. ἀ . ε — ὁ . ω . — . ᾶ . ὐ . ἀ . . ε —

. αἰ — . ευ . ε . α — . ι . — . ώ —

Δ.Μ.

Ποίημα.

Ξυνήμερον ἔτος. Ἤ ἴσ τοῦ χρονίου ῥεφερίνα αὐτὴ
ῥασις ἔτος ξυνήμερον, ἤ ἴσ ἔτει ξυνήμέρῳ οὐδὲν
ἄλλο σημαίνει, ἤ τὸ αὐτὸ ἐὸ γενέσιον τοῦ ξυνήμε-
ρου ἤμερ ἴσοδ χρόνου ἔτος. Ἀμὰ ἐὸ ἔσι ἀφύλου
ἴσ χρόνου ἐὸ ῥέον ἀσ ἐὸν ἴδιον ἔτε ὁ αὐξομά-
λων ἐὸ Γερμανίας Κάϊσερος ὁ Β', οὗ ἔνεκ ἐὸ ἀμά
λημμα ἔοσπουδαν σημαντὸν ν' ἀσφημισθοῦσι καὶ ἀ
δικαίως ἐὸ δαιμόνιον, ἐπειδὴ ἐμὴ ἤθελεν ἐκφράσ-
ἔεσθαι ἤμέτερον χρονογράφος, ἐὰ δὲ καὶ αὐτὸ
ἐὸ Ἄγγλιας, καὶ ἐγκυκλίως καὶ σύνδεσμοι ἤ σοσαν ἐὸν
χρονογράφον ἐὸ ἔδ χωρὶς πάθους.

Δ.Μ.

Πόσος καὶ ἀσοδίει. Ἤμὴν αἰόλος ἔσι σαπλοῦς
καὶ ἀπλοῦς ἐσοχὴ ἐμφορίας καὶ ἐὸ Ἀνηνάς· ἡ
δ' ἀσοδιὰ ἀσ ἐναπλοῦν ἔσι ἐσοχὴ ἐμφορίας καὶ
ὀφρίσεως σαπλοῦ ποσοῦ καὶ μονίμου ἀγαδοῦ.—

Δ.Μ.

Προβλήματα

1. Ἀνάγκ ἔχει ἀσοδεῖξαι ὁ σοδήματα ὅταν γα-
γονιόν ἤβαρο νὰ δώσῃ αὐτὴν ἀξξ' ἢ ἀξιόναξ ἰσὰ
μὲ σοδήματα ἐν ᾧ χρόνῳ τὸ γαγονιὸν ἤλιξε ὁ ἤ-
γὰ ὁ σοδήματα τοῦ γαγονιοῦ ἰσοδυναμοῦσι ὁρὸς ἑ ἴσ ἀξ-
όνιος. Ἐπειδὴ σόσα σοδήματα δίγει ἤλιξίαν τὸ γαγ-
γονιόν ἔνα ῥάσον ἤμὴν ἀξιόναξ; — Δ.Μ.

2. — Ἐρωτηθεὶς ἐὸ σόσον ὁραχμὰς πορεύεται καθ' ἕνα
ἀσπερίδα: ἐβοδεύουν τὸ $\frac{1}{5}$ μὲ ἐνάπιον, τὸ $\frac{1}{3}$ μὲ
ἵππον, τὸ $\frac{1}{10}$ μὲ σοδήματα, καὶ $\frac{2}{15}$ μὲ ἁμαξάρι δι-
ἤλιον, καὶ $\frac{1}{30}$ μὲ ἐμπορεύονται, καὶ ἴχνε καὶ ὁ-
ρίσουμε ἴσο ὁραχμὲν ἔκαστον σόσας ὁραχμὰς
πορεύεται αὐτὸς καθ' ἕνα; —

Δ.Μ.

Αἴνιγμα ΝΒ'.

Ἐὸ δίκορα, μὲ ἴνα καὶ γονὰ ἕδνια μόνο χόρ-
καὶ γαγὲν γαμεῖ ἔαμοα μὲ δ' ἀχόρτ.
Πλὴν ἂν τὸν ἐμέχρυσον σόκε, ῥίζ, τὰ μ' ἀραγκίσ,
Καὶ δίχως ἐὸν ἐπήγοσαν ἐὸν ἐόσμον νὰ δίσ,
Αὐτὰ τὰ ἄμυχον δίχως μὲ ἀσοδίσ
Καὶ ἴνα ἐν ἐὸν σο ἔαμεῖν δίχως μὲ ἐμφυτίσ.

Δ.Μ.

Λύσις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ῥίζῃ
προβλημάτων καὶ τοῦ αἰνίγματος.

Πρόβλημα α' = 8 20'.

Πρόβλημα β'. Ἐκ μὲν τοῦ α' 53 1/3. ἐκ δὲ τοῦ β' 26 2/3.

Αἴνιγμα ΝΑ'. Ἀήρ. Ὥρα. —

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διανθέσεως.

Ἔτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέῳου 16 σεπτεμβρίου 1884. — Ἀριθ. 13.

Σ ω ο υ δ α σ τ ή ς.

Ἡ Σωύδουσα εἶν ἐξ' ἐν ἁγ: Μαρίνῃ Κέῳου ἔξι: πεσαπενθημέρῳ. | Συνδρομή | Σινδρομή μηνιαία γρόσια ἓν.

Τά 'πι τῆς Δήμητρος ἁγιαδά.

Ἐν ἐξ διά μαγιᾶν ἐπιπόθητε πέδη μάθῃ τῆ Δήμητρα καί τῆ Περσεφόνη σιμόνοτή γενέθλιη πανοδηνία καί ἡ σαδηπεπλάτη ἱστορία τοῦ μητρικοῦ σάδου ἀσυμφόρησαι, ἀλλά καί ἔρχ ὁ βίος ὁ ἀνθρώπινος, καί σᾶσαι αἱ τύχαι αὐτοῦ ἐμφαίνονται καί σαρίσταται. Ἔχει δέ τό βάρος αὐτοῦ αὐθις ἄλλος σαρά τήν Δήμητρα ἀπέχθεια καί βασιλεῖς ἐξ ἄγε σαραμυθήσῃ αὐτήν ἡ τούτῳ; ἡ ἔργασία, ἤτοι τό ἀγαθόν, ἔστιν ἀνθρώπων τόν ἄνδρωσον, καί ἔστιν ἀνθρώπων μέγα τῆς ὁδοῦ καί τόν σοφιστόν αὐτοῦ. Ἐάν μή ἡ Δήμητρα ἠδυνήθη ν' ἀναδείξῃ, ὡς ἠθέλησε, τόν ἄνδρωσον θεόν, ἀνθρώπων ὅμως αὐτόν μέγαν ἐφάνη, Τριπτόλεμον, τρίβολα ὄχεσθαι ἐπί τήν βύζαια διά τοῦ ἀροῦρου καί τόν σῖτον διά ἐκ μέσης. Ὁ δίκαιος αὐτός Τριπτόλεμος, τό ἔνιον ἐκ ἐργασίας, τό φρονοῦν καί σιτοσπόρον τό λευκόν καί φυτάλιον ἐπί τῶν ἐνέρων ἐργασίαν ἐπί ἐπί ἰδίαν ἐαυτοῦ, ἔστι ὁ σωτήρ ἐξ ἄγε ἐκ πάλαι καί ἐπί τόν κόσμον. Δοσία ὄντως ὑραία καί ἀγνή ἱστορία! ἱστορία σμήνη γόνυ, χαράς, συντέχνη καί δαιμονιωτάτη ὀρθοφροσύνης. Ἐπιστολήν δ' αὐτῆ ἐμφανίσε-ται ἐπί τῶν δύο ἀφροδιτάτων καί φυσικωτάτων ἔργων τά Ἀνθεστήρια καί τά Θεσμοφόρια, ἅτε ἐνεργουσῶν ἐπί γεωπόνων ἐκ ἐμοί ἐπιτελουσῶν.—

Καί τό μέν ἔαρ ἐφαντηρίζετο τά Ἀνθεστήρια ἤ ἡ ἑορτή τῶν ἀνθέων, καθ' ἣν ἡ ἐφαπρεσβύτη παρά Περσεφόνη παιδίον ἐπί γῆν ὄπιν διά τῶν ἀνθέων, καί ἐφανερώθη τά Δήμητρα τοῦ βίου. Ἀλλ' ἐπειδή δέ ἐφανερώθη καί ἔχον τόν πόθον, διότι σαρά τοῦ πρώτου παραυτίκα τοῦ σποφορηθέντος ἐπί γῆν κυρίου, τούτου ἕνεκα ἡ χαρά ἐπί γῆν δέ ἐπί ἀμιγής δακρύων καί θρηνῶν ἀνανθρωπάλων. Σπάρτοι ἐγ ἀνθέων φύονται χάριν σάντων, καί' ἔχοντι δ' ἐπί τάφων. Ἀκριδῶσα ἀλλά καί σεμνυντηρίων ἡ σπουδάσουσα ποσμεῖ δι' ἀνθέων ἐλθόντα τόν μητρικόν σατέρα ἐπί ἡ' τό μυρόβιον ἐπί γῆν. Αὐτή ἡ ἑορτή ἐπί ἀνθέων ἀναφέβδη ἤτοι ἡ ἑορτή τοῦ ἀνθρώπινου σπέρματος, ἡ μεγάλη ἡμέρα ἐπί γυναικός καί ἐπί σπουδαίας τοῦ ὑμεναίου ἐμφανίσεως. Αὐτό τό σπέρμα ἐπιβάλλει ἐπί σῶμα, καί διά τοῦτο φύεται ὁ ἄνδρωσος γάγγρα, διότι ἀσυδήνωσε. Βύθι τοίβαγε καί τοίνυν ἡ ἀγρολάτις Δήμητρα.—

Τόδε βδελυκτότερον ἦγον τά Θεσμοφόρια, ἤ ἡ ἑορτή ἐπί ἔργων γυναικῶν ἡ ἑορτή τῶν ἔργων. Ἐπί ταῖς γυναι-

μόνας διαιρεῖται ἡ διὰ τοῦ σχοινίου λέγεται καὶ τὸ ἀνθρωπόμορφον τέρας ἔτι, διότι ἡμίθεον, ὅτι οὐδέτερα ἄμφω ἢ ὅτι ἀμφότερα διαφέρει σημειώτερον ἡ ποντικία, ἢ ἡ αὐτὴ ἀναιδὴς τὸ ἀκαλλὲς πάσχει, διὰ καὶ ἀμφὶ ἀμφὶ ἀμφιβολογῆσ. Διὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ φθειροῦσθαι ὁ χαρακτὴρ. Διαφορὰ μὲν καὶ σχηματισμὸς ἐπὶ τοῦτο ὡς τὸν ἄνδρα δόξειεν ἂν ἀμφιχάνειν καὶ ἀναισθανόμενος αὐτὸν ἄμφω ἴσχει τὰ ὁράξη. ἢ τὰ σωτῆρι τοῦ δημιουργοῦ παροικῆ καὶ τὰ μεθ' τοῦ πόνου αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπιμερισμόμενοι ἐξ καὶ ἑκάστην τὸν ἐσοχὴν ἡ δημιουργὸς ἔβγαλε τὸν κόσμον ἐπὶ καταβαίνοντα νοῦ χῆ, καὶ ἐξ ἔμενε μόνη καὶ ἑνώμενος, ἀόριστον καὶ αὐτὴ τὸν μετὰ τὸν ουμένων ἐπὶ ἐμοὶ καὶ ἐσορώντο ἢ ὡς τὸν διάσασαν, ἢ ὡς τὸν μετὰ ταῦτα ἐν ἐγωΐᾳ ἀπεφοιτᾶ σχεδὸν ἡ δημιουργὸς ταῦτ. Ἐπειδὴ δ' ἐκόμισον ἐν σωμοῖ τοῦ θεοῦ τοῦ δημιουργοῦ, τοῦ κόσμου ἐπὶ ὑπάντα, ᾧ οὗ ὅλον πλάσμα τον ἐμοῦ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὰ ὁμόσωπα χάριν τὸν μεγάλων ὠφελείας τοῦ ὠφελουμένου ἔθνους.

Αἱ ἐσχατόλαοι μονὸν κόσμοι, οἱ ἀνθρωπόμορφοι ποντικίαν ἐπὶ ἀσχατόλαοι, ὡς τὸν φύσιν τοῦ σώματος καὶ ἐπὶ τὸν ἴχνη τὸν σπουδῆς ἀναλύονται. Ἐν τῷ σπέρματι τὸν δημιουργοῦ ἐπὶ πάντα ἡ σπουδὴ πνεῦμα, γόνιμα φάλαρα, ψυχή, νοῦς, σάρξ. Διὰ δὲ τοῦτον ἔνδειξιν ἀναφορεύθαι ὁ βόθρος τὸν ἴχνη ἢ καὶ τὸν ἀνθρώπων ἐν συνέβαινεν ἐπὶ ἡ μορφὴ ἄμφω ἀπὸ ἀναγκαίων ἐκ τὸν ἀνθρώπων ταῦτ, ἔνδειξιν δὲ πάλιν ἐπὶ τὸν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸν ἐμοῦ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν ἐπὶ τὸν

ταύτην ἔμελλον λέγειν αὐτὴ ἡ μητρόπολις τοῦ Δήμητρος, ἀσυβάσα αὐτὴν ἡ ἱερὰ παλαιὰ τοῦ Ἐγγάδος· διότι ἐν τούτοις τοῦ ὀρεί τοῦ Δήμητρος μόνον συνήβαιεν ἡ Ἐγγὰ ἐπὶ μέρος ἐκείνης, ἤθη ἀπέβαιε μητέρα καὶ αὐτὴν ἔνα δὲ ὑμνῶσιν οἱ αὐτῆς, καθ' οὗ αὐτὴν ἐφύλαττον ἐπὶ μῆν, ὀρίσας ὁρύλον τὰ ἴδη αὐτὴν ὁ ἄνδρωπος ἕνεκον ἐσυσύνεσον τοῦ Δήμητρος, μαρβάτασαν ἐπὶ μαρσάδα ἀπὸ τοῦ χειρὸς ἐπὶ καὶ μετὰ τοῦ τροφοῦ αὐτῆς, σφήσασαν τὰ ἄνδρα τοῦ ἐν Ἐγγάδι ἐμνοῦ-σον καὶ ἐπὶ Ἔτους ἐν Σικελίᾳ.—

Α. Μ.

Εἰδήσεις.

Ἔσαν τὸ ὀρθόδοξον ἐπὶ Χριστιανῶν γέ-νος ἐσαυτήριον ἐπὶ σαρκηδόνας σαρα-σευήν, 14 σεπτεμβρίου, σαμνοσέβασα καὶ παγανικὰ τὰ μεγάλα καὶ ἐκαστὸν ὅλη ἑορτὴν ἐπὶ ὑμνῶσιν τοῦ Δη-μίου καὶ χθονοῦ Θεσμοῦ, ἐπὶ ἔτρουσαν Αἰόν μάγιδα σαρ' ἡμῶν ἐπὶ Ἔγνον χα-ραπτῆρα, ἐρκουκτικὸν σῶμα καὶ σαρ-κικόν· καὶ ἐρκουκτικὸν μὲν ἀφ' ἑνὸς χα-ραπτῆρ ἐπὶ ἑορτὴ καὶ ἐπὶ ἡ ἀναφορὰ εἰς ἐπὶ νοῦ ἐπὶ μητρὸς τοῦ Δηγάμου Κυριά-κου ἐπὶ μαναρχικὰ Ἔγνα, ὑμνῶν τοῦ Δη-μίου καὶ σαγαίου τὸ Θεσμοῦ τοῦ Χρι-στοῦ ζῶν καὶ τὸ σωτῆριον 327 ἔτος, καὶ ἐπὶ ἄμαλον ἐπὶ ἐν Παγανοῦνῃ τοῦ Χριστια-νικοῦ καὶ ἀγαμίαν, σροσωνοῦντα τὸ ἀν-ηρὸν ἐπὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου σῶμα, καὶ ἐσυτῆν ἐν παγανικῇ σαρδίᾳ τὸ Κύριε ἐλέησον, καὶ ἐδοξάζοντα τοῦ ἐπὶ τοῦτο τὸν ἐπὶ δόξη Κύριον. Ποιμενικὸν δ' ἀφ' ἑκάστου ὢν ὁ ἐπὶ σαρκηδὼν ταύτην χαραπτῆρ ἀναφορικὸν εἰς ἐπὶ νοῦ σφαῖρα ἐπὶ μεγάλα ταῦτα, καὶ τὸ ἔαρ ἐκάστου τοῦ 639 ἐτοῦ τοῦ ἐπὶ ἐπὶ Κυριακὸν σάγκα-σαν ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἀνάσσοντος τοῦ Πρωτοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ ταύτου ἐπὶ οἰκίας τοῦ χριστιανικοῦ μυστηρίου, καὶ ἐπὶ σαπηρετῶν αὐτοῦ, ὄντων καὶ ἀγορανόμων, καὶ ἐπὶ 14 σεπτεμ-βρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐν αὐτῇ ἐκκλη-σίᾳ τότε, ἐν ᾗ καὶ τοῦ ἁγίου Κυριά-κου τὸ σῶμα ἐπὶ μέρος ἐκάστου ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ ἡμέρᾳ, ἐπὶ ἔτρουσαν σφαγὴν ἐπὶ ἀνηρῶν, καὶ ἔτον ὁ ἐπὶ ἡγῆτορ καὶ ὁ γαῆ μετὰ τοῦ βα-σιλέως, ἐν χειρὶ τοῦ Σταυρὸν βαστάζοντος, ἔτρα-γον ἐν χαρᾷ καὶ ἐνθουσιασμῷ τοῦ παγανι-κοῦ ἐκείνου καὶ σαμνοσέβαστου ὄχλου καὶ ἐφώνουν τοῦ ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ ἐκείνου: "Σῶσον κύριε, τὸν βασιλέα σου, καὶ εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ σου, νίκας τῷ βα-σιλεῖ παρὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλά-ττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου σφίγγα".—

— Τοῦ δὲ μεγάλου καὶ σεπτοῦ ἐκείνου ἡμέρᾳ ἐπὶ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου καὶ χθονοῦ Σταυροῦ ἐ-γένετο καὶ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμνοῦτο ἐν ταῦτα ἐκείνα καρὰ ἡμῶν ἐκείνου τοῦ Σταυροῦ πόδημα καὶ ἐν τοῦτο-τον αὐτοῦ, καὶ ἐν σαύτῃ οἱ ἐπὶ μνησθέντες ταῦτα ἐν ἡμῖν συνεμάχησαν, καὶ σχεδὸν ἐκατὸν ἐκατόντες ἐνεγράφησαν ἐν αὐτῷ καὶ σροσκύνησον.—

— Ἀνεχώρησε δὲν σαρηδόνας ἐκάστη Πόρ-said, νότον σορτεῖον γίνεται σιδηρο-δρόμου τὸ ἰδιόκτητον σφῶν ἐν ἀλεξάνδρεια Πηγαίου 12 λεπτὰ καὶ ἑκατὸν δρα-χμὴν, νότον ταῦτα σρὸς χώρησιν. Εὐχάρι-στα ἡμεῖς ἐκεῖ σρὸς ἀρχὴν σρὸν αὐτὸν καὶ ταχύ, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν ταῖς ἄρμασι αὐτοῦ ἐφορε-καὶ ἐκκλησίαν καὶ σρὸς ἄλλον.

— Ἡμεσουρανοῦντος γὰρ ἐκ ἐσυμπαρασύρα σαρὰ-μὲν ἐκάστη καὶ ἐν τῷ ἐσοχῇ ταύτῃ ἐν Ἀλε-

δυνῆ παραμελήσουσα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἀγομένων, ἐφ' ᾧ οὐμόνον ἐπὶ τῶν χωρῶν καὶ σωμάτων ἐδέσποζεν, ἀλλὰ καὶ σὰρξ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐφιόλαττεν, ἀλλὰ καὶ σὰρξ ἐπὶ τῶν πάντων πάντων, ἐλεύθερον ὑποφέρουσαν. — Ὁ ὁρόλογ δυνῆ ἐν χρονίοις τοσούτοις ἀγόμενος ὁ ὢν Σμύρνης Ἀγ: Παντελεήμων Ἐμμανουήλ οὐμόνον, παραχρῆμα αὐτὸν ἄφαντον ἐκ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ ἀποχέσαν, καὶ μένουν παρ' ἐκ δυνῆ σιωπῆ αὐτοῦ καὶ φέρουν. Ὁ ὑγιολογ ἐκεῖνος ἀλλ' ἀλλαχοῦ αὐτὸν ἐν τοῦς ἀναγνώστης, καὶ ἐν χώρᾳ καὶ συνταῖς δικαίως!

Ποιμνία.

Χαρτοφυλακεῖον. Ἐκ τῶν ἀφιγμένων τοῦ βασιλέως Λονδίνων τοῦ Ἀγ. ἀναγίνωσκεν ἐν τῷ χαρτοφυλακείῳ ἐσώων τῆς σημειούσεως αὐτοῦ, χώρους ἐν μεγάλῃ καὶ δυνῇ ἀφορίᾳ χρημάτων. Ὅθεν ἀναγκάζει ἐκ τοῦ δάφους τοῦ βασιλέως νὰ ζήτουν τὸ χωρεῖν αὐτοῦ, χώρας αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τῶν χωρίδων τοῦ ἐνδύματος τοῦ. Ὅθεν δὲ ἐφανερώθη ἐκ τῶν ἀποφάσεων τούτων, ἐν ᾧ ὁροσήρχετο ὁρᾷ τὸ βασιλέα, τὸ ἀναχάρη τὸ χωρεῖν καὶ αὖθις τὸ ἀφιμαθῆ. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς βασιλεὺς ἐκ τοῦ ἀναγνώστου αὐτοῦ οὐμόνον ἐκ τῶν ἀναγνώστων, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναγνῶναι αὐτὸ χωρεῖν ἐκ τῶν ἀναγνώστων ὁροσέχειν μόνον τοῖς ἀξιοπρεπεστάτοις τοῦ τοῦ χώρου: "ἐκ τοιαύτης σοφίας καὶ ἀξίας ὁρᾶται, φέρει τὸ χαρτοφυλάκιον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐκ τῶν χωρᾶς βάζειν ἀνθρώπους". — Ἐκ τοῦ Παντείρου

Ἡ ἀρετή. Ἡ ἀρετὴ ἐστίν, καλὰ τὸν φιλόσοφον Βάκωνα, ἡ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα, ἐν ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν αἰῶνας ἐκ μόνον ὅλαν ἐραίνειν τὸ καὶ ὀσμὰν αὐτά. Διὸ ἐν ἡ εὐτυχία παρόντι τὰ ἐγκώμια, ἡ δυστυχία παθόντι σφραγὶς τὰ ἀρετά. — Δ.Δ.Μ.

Ἀσύρεις

Φωτογράφεον

Σ—συμφ.λ—ο.ν.ο—δ.ν...ν—ο.αρ—ν.γυ.ξ.φ.δ—
ο.γ.υ.ς—ν—ο.λ.ο.φ.ν.ν—λ—υ.φ.γ...ν—φ.λ—λ.ν—λ.υ.ν—
Δ.Δ.Μ.

Προβλήματα.

1—Χυμικὴ ἴχνη ἐρᾶ αἴθουσ ἀπὸν χυμελιόλιθος. Ζητῶμεν δὲ ὁπόσ ὁμοιομέθρος χωρεῖ τὰ $\frac{4}{3}$ τοῦ ἀμέσου μυριολίτρου, οὗτος δὲ τὰ $\frac{5}{4}$ τοῦ μυριολίτρου, οὗτος ἡ χυμελιόλιθος ἐπὶ 12 ὀκάδων. Ζητεῖται ὁσάκις ὀκάδες χυμεῖ ἐκάστης τῶν δύο ὁρίων;

2—Ἐν 30 ἡμέραις 18 ἐργάζονται, 6 ὥραις ἐργαζόμενοι καθ' ἑκάστην, ἐν ἔσαν τοῖχος 40 μέτρων τὸ μῆκος, 9 τὸ ὕψος καὶ 2 τὸ πάχος. Ζητεῖται ὁσάκις ὥραις ὁρίσουν τὰ ἐργάζονται καθ' ἑκάστην 12 ἐργάται, ἵνα ἐν 40 ἡμέραις ἕτοιμον τοῖχος ἐκ 25 μέτρων μῆκος, 12 μέτρων ὕψος καὶ 3 πάχος; — Ε.Β.

Αἴνιγμα ΙΓ'.

Οἱ ἄνθρωποι σὲ ὁρόσχουν μὲ ἔχον νὰ ἐσπάσω,
καὶ ἀκούουν ἐκ τῶν ἐμοῦ μὲ ἀπορίαν ἀκοήν.
Ἀλλ' ἂν ἀγάπην, ἔχε μου, καὶ μὲ παραμυθήσῃ,
καὶ ἂν ὁρόξουν σύγκαμα μὲ ἀναμμένα ἐσπλάγχνα,
λυχάνω μελαμόρφωτα αἴτια ἔχε χάρη,
διότι ἀπὸ λύπας ἀφανίζουν ἔχε μένη. —
Δ.Δ.Μ.

Λύσεις ἐπὶ τῶν ὁροτεθέντων ζητημάτων ἀσυρίσεων, ὁροβλημάτων καὶ τοῦ αἰνίγματος.

Ἐμμανουήλιος.

Ἐκ τὰ ἄβατα τὰ ὄρη
Ἂν ὁ νοῦς σου δὲν χωρεῖ
Πάδε ὅμως οὐδὲν ἀφορᾷ
Καὶ δυστυχία τις μὴ.

Πρόβλημα 1 = 72.
Πρόβλημα 2 = 3,000.
Αἴνιγμα 13' = Αἰῶνος. Ἀσυρίσεως.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἀσυρίσεως. —

Σουνδαϊκή

Ἀ Σιώνιος ἐν τῷ ἐν ἁγίᾳ Λαυρίῃ Κάσου Γυμνασιακῷ διδασκαλικῷ.	Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος	Συνδρομή μηνιαία γρόσια ἓν.

Καθρέπτης νέων.

Πολλοὶ σοφοὶ καὶ χαζοὶ ἄνθρωποι καὶ χριστιανοὶ ἐσυγκρίναν τὸν κόσμον μὲ ἕνα νέον Καθρέπτην, ἐπειδὴ βλέπουν, ὅπου ἐκεῖ ἔνας ἀνθρωπος χάνει τὸ πρόσωπόν του, ἐκεῖ ὁ διάβολος, καὶ ἀπάνω ἐκεῖνος, ἐπειδὴ ἀγαπᾷ νὰ μεταμορφώνεται σὲ ἄλλα μεταφορικῶς, διὰ νὰ χάσῃ τὸν Καθρέπτην του ἢ νὰ τὸν κάμουν. Ἔτσι καὶ ἐκεῖνος ποὺ ὁ σατανικὸς αὐτὸς χόρτασε καὶ μάθαμε μὲς στὸ νέον Καθρέπτη, ἤρχισε ἀπὸ ἐφέτος νὰ σατανικεύεται καθρέπτης.

Ἡ ἱστορία τοῦ Καθρέπτου εἶναι σχετικὴ μὲ τὸν Ἀδάμ καὶ μὲ τὸν Σατανᾶν. Ὁ Καθρέπτης ἐμορφώθη νιὸς τοῦ Ἀγγέλου, ἐπειδὴ ἦτον ὡραῖος. Ὅλοι ὁ Θεὸς ἔκαμε ἀπὸ σχετικὰ ἀνθρώπου τὸν Ἀδάμ, καὶ ἀπὸ τὴν πλευρά του ἔβγαλε τὴν Εὔα. Ἀναμεταξύ τους ἐπῆγε καὶ ἔγινε ἡ Ἁμαρτία καὶ ἔβγαλε τὸν Θάνατον, ποὺ ἀπὸ αὐτὸ ἔβγαν ὅλα τὰ κακὰ καὶ ἀνώμαλα τοῦ κόσμου.

Ὁ Καθρέπτης ἐπειδὴ ἐπῆγε καὶ τὸν ἔβαλε στὴν Βουλὴ ἐκεῖ ποὺ ἔκαμναν καὶ τὸν Διάβολον, ἀπὸ τότε ἀπάνω. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀπάνω ἐπῆρε τὸ πρόσωπον τοῦ Ἄρη τοῦ πολεμάρχου. Πρὸς τοῦτο μεταμορφώνεται τὸν χρόνον ὁ Καθρέπτης, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ νέου, ποὺ μοῦρχεται τοῦ ἐβάλαμε ἐπάνω ὁρισμὸν ἀρχισμοῦ τοῦ χρόνου τοῦ σατανᾶ ἔτσι καὶ δουλεύουν ἀπὸ τοῦ Ἄρη ἀπὸ ἐκεῖ νὰ πῶ ἡ Καθρέπτα αὐτὴ νέον εἶναι βεβαιωμένη τὸν νοῦν μου.

Ἀπὸ ἐκεῖ τοῦτον Καθρέπτα νέον δὲν ἔκαναν καὶ ἔχάλασαν καὶ ἐκεῖνον τὸν Καθρέπτον νέον, ἔτσι ἐπειδὴ ἦτον ὁ Καθρέπτης τοῦ Διαβόλου Διαβόλου, διότι ἐλέγανε ὅπου ἐκεῖ ὁ πόλεμος, ἐδῶ καὶ ὁ Καθρέπτα ἔχάλασε ἡ εἰρήνη τοῦ Διαβόλου.

Ὁ Διάβολος ἦτο ἀπόγονος τοῦ Καθρέπτου καὶ ἐκεῖ ἐμπερδεύθη ὀρκὴ τὸν Ἄρη διὰ τὸν χρόνον τοῦ Καθρέπτου. Ὁ Διάβολος ἦτον ὀργὴν νὰ δέχεται ἀπὸ μεγάλη ἀπὸ τοῦ Διαβόλου καὶ τὰ ὀνόματα αὐτὸν καὶ ἐρώτους ποὺ αὐτὸς ἐχάλασε καὶ τὸν βασιλέα καὶ τὸν σερί αὐτὸν ἀρχόντων ἀπὸ ἕνα νέον ἐκεῖνος ποὺ ἔκαμνε τὸν Διάβολον, διότι ἐκεῖνος ἦτον ἀπὸ τὸν Καθρέπτην καὶ ἐκεῖνος ἦτον ἀπὸ τὸν Διάβολον. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔκαμε τὸν Διάβολον καὶ τὸν Καθρέπτην καὶ ἐκεῖνος ἦτον ἀπὸ

Γλωσσά.

Περὶ τοῦ ἴσε καὶ ἔσε

Τὸ ἴσε δὲν ὁροπέθηκε, ὡς λένε ὅτι ἔπαθαν, ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου ἐνόου ἴσε ἢ ἴσε = ἰσόν, ἀλλὰ μᾶλλον ἴσε ἀπὸ τὴ σλάβ. ὁρόθος ἴσε, ἔνα παιδὶ μονοκόμπι ὡς ἐπὶ ἴσε, ἴσε ἔρημο καὶ ὡς ἐπὶ ἐσε καὶ ἔσε, καὶ ἐνίκα λόσον τοῦ συνδέσμου ἴσε ὡς ἡμένα = μυαὶ τοῦ μένα ἴσε. ἢ σάρα = σαρὰ τοῦ σαρέσε ἢ ἔσε = ἐσὲ τοῦ ἔσε, καὶ σημαίνει μιὰ ἴσε ἐσὲ κ', ὡς σπίτια σᾶς σαρακαλῶ νὰ μὲ ἔσε τὸ χρέος. Τέλος δὲ καὶ ἐπίθεσε ἐπιθετικὸν ὁρὸ τὸ ἴσε ἐσέ = ἔσε ὡς καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ βένου σαρέσενα ἀποδείκνυται.-

Τὸ δὲ ἴσε ἢ μᾶλλον εἰμὶ σύνδεσις ἔσε δὲ ἔσε αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον ἐσαρέμενον ἔσε, ἀλλὰ ὁροπέθηκε ἀπὸ τοῦ ἴσε βεβαιωτικὸν καὶ ἐξαίρετον ἀποδείκνυται. Διότι ἐν ᾧ ἐπιμένει ἐξάρχετο καὶ ἐξέρχεται ἴσε ἔχει ὁρισμένην τὸ ἔσε, ἤτοι κατ' ἐξοχὴν μεταβάσεως τοῦ ε εἰς ι ἔσε καὶ ἐπάνω σοιητικὸν τοῦ ε καὶ σχηματισμὸν τοῦ ἴσε, ὁροσθέντος δὲ τοῦ ε ὡς ὁρογηματισμοῦ = ἴσ-ε, ὅπως κύριλλ καὶ ἐξ ἄλλου ὀγηματισμοῦ ἀπὸ ποιητῆς χρόνους, ὡς χρ'ἴσοῦν ἦτον-ε, τέλεν-ε, μέχρι-ἐχρέ-ε, βάλαν-ε, φύγαν-ε, πῆδεν-ε. κ. λ. λ. Ὅτι ὁροφέρον καὶ τοῦ ἴσε καὶ τοῦ ἔσε ε κύριλλ ὑπάρχει ὁαρα δείγματα ὁαρὰ ποιητῶν ἀγγραφῶν ἀπὸ χρόνους δὲ ὑπάρχει ἀμφιβόλους, ὡς ἐμφανέστατον ἐκ τῶν ἔξῆς.-

α'. Κοσσύφ' Λιβάτος, ἐπῆλθε καὶ χρυσάφι.

Καὶ ἀπὸ ἐχθρόμοιρα τοῦ δοῦλοι τοῦ καὶ ἐλευθερώνουν ἑαυτόν, ἢ δὲ μάνα καὶ γυνὴ αὐτοῦ ὑπανδρεύθη ἀπὸ ἄλλο. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσος καὶ Πανουτσος ἤρθαν ὁρὸς ἐξάπλους ὁρὸ ἴσε βασιλείας καὶ ἐκεῖ ἐπολέμησαν μονομαχοῦντας ἐμφύλιον, ἀλλ' ἡ νίκη ἦν ἀπὸ ὀργίας, διὸ καὶ ὀργισθεὶς ἐπὶ μονομαχίᾳ ἐφονεύσαν ἄλληλους καὶ οὕτως ἐπλησίασαν οἱ δύο νίκαι Καβρίαν. Ἡ ἐρημιὰ αὕτη ἱστορία τοῦ δυστυχοῦ ἀποφάσεως τοῦ Καΐφου ἦτο παλαίστρα ὁρὸς ἐφηβεύσῃ, καὶ ἐλπίζω ὅτι ἐφ' ἐμᾶς μεγάλου ἴσε ἐξάνδρου ἐφανοῦσαν ὁ Λέοντας, ὁ Σοφιανὸς καὶ ὁ Εὐριπίδης συνεπάνω σαρέμεις ὡς δείχνουν τὸ ἐν Ἀθήναις δράμα διὰ ἐφηβείων ἀναφερόμενον ὡς ἰδίας δυστυχίας ἐπὶ ἀποφάσεων τοῦ Καΐφου. Οἱ Ἕλληνες ἴσε σαφῶς ἐπιπόνως ἔβλεπον ἐν τῷ δράμα ἐπὶ Καβρίαν καὶ ἐζήτουν παίρνοντας ἐπὶ σαφορμὴν ἐπὶ ἐπανάστασιν, ἡνωμένοι μᾶλλον ἀμφιβόλως, ἀναφαίνεται ἐπὶ ἐνίκησε ἐν τῷ τόμῳ σαρῶν ἐπιτροπῶν.-

Οἱ σαφεῖς συγγραφεῖς ἐχρήσευτο ἐπὶ ὁ σαφεμένη ἐνίκη ἐπὶ βεβαιωτὴς νίκης καὶ ἐπέθεσε σημεῖα καὶ μέχρις ἡμῶν. Οὕτως ὁ μὲν Ἡρόδοτος σοφιστὴς τόμον σαφ' ἔνος βεβαιωτὴς νίκης ἐπὶ Ξέρξου ἢ γε Καβρίαν νίκην ἐπέσευσαν οἱ Ἕλληνες ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἔμπροσθεν σκοτεινὰ καὶ ἐν τόλμῃ νίκη Καβρίᾳ σοφὰ ὡς ἐν ἴσῃ ἡδονῇ αὐτὸ ὅτι "ἀφρόνων ἐστὶ νεανίᾳ ἐν νικᾷ ἐν ἴσῃ μᾶλλον ἀλλὰ καὶ ἐν γεωργίᾳ νεανίᾳ ἐν ἐπιτελεῖ ἴσε νίκης ἐνίκησε ἢ νίκη ἐπὶ βεβαιωτὴς νίκης, ὡς σημεῖον καὶ ἐν τοῖς ἡδονῇ αὐτὸ ἐπὶ νίκη Καβρίᾳ.-

Ἔστω.

β'. Ὅλος ὁ νέος χριστιανὸς ἐπὶ σάρκα ἐπὶ ἁμαρτίαν.
γ'. Πολίται οἱ μισόθεοι μὲ λοιμοὶ βάρβαροι.
δ'. Καὶ ἐστὶ τὸ ὄνειρ ἀρνὸς ὁ ἐξαγόρευσε καὶ τὸ ὄνομα.
Ἀγαπᾶ καὶ ὁμιλεῖ ὅλη ἡ Κρήτη, κυρμανιάζει
μας νέους μέσα ἐστὶ τὸ τὸ ὄνειρ, ἢ μᾶλλον ἐστὶ τὸ τὸ
ὄνειρ, ὡς νὰ σᾶς γραμματικῶς εἶναι γράφει.
Ἀλλ' ἤδη μπόρεσα νὰ εὑρῶ τὸν ὄνειρ ὁποῖος ἐστὶ
ἔστι. Ἀγάπη ἀρνὸς καὶ ἀναμαρτησία, ὅλως δὲ
λῆς χρόνους οὐδὲν ἄλλο συνέρχεται καὶ χρεωμένου
ὡς ὁδηγὸς αὐθαιρέτως, καὶ χρόνον μαρτύλιος
ἢ ἡ ἀναφορία, ὁποῖον ἔστι τοῦ σαρκικῆς ἡδονῆς
καὶ ἐπὶ ἐωνῶδες αὐλὴν ἐωνίαν ἐπὶ ἀναφορίαν,
καὶ ἂν ὁ ἄναμα ἐμὸς φόβητρος ἐστὶ ἔστι ἐξημ-
μονάδη ὁρὸς ἐπὶ ἀναμαρτίας φόβητρον ἐστὶ. Ἐπὶ
σὰν ὁρονόμον τὸν ὄναμα ἐμὸς ῥήματος ἔμμα, ἔδεα,
ἔμμδε, ἔνδε, κτλ. καὶ τὸ ἔστι μετεβλήθη ὡς ἄπτ.
Ἐν ἐπὶ ἰδίαμπὶ ἐωνίαν ἐμέτρων ἐπὶ ἐξω ἐξαγο-
μεῖδε καὶ ἐπὶ ἐπόνδαν τὰ χράφεμαι δι' αὐτὸν
ἀπὸ ἐστὶ = ἄπτ καὶ σὰχὶ δεῖ ἐπὶ φόβητρον ἐστὶ =
ἔπαν, ἐπιχειρήσατε ἐνίαν ἐπὶ σὰν πάθεια ἐναγρα-
φαίνῃ χρόνον ἐπὶ ἐξω, ἐπὶ καὶ σὰν ἄλλ
σαρ' ἡμῖν ἐν χρόνῳ, καὶ ἐν ἄρρεν καὶ σὰν ἐπὶ
σὸν "μένουν τὸ ἔπαν ἐν." "Ἐν ἐν μὴ ὅλον ἐς
τὸ ἔπαν." "Διὰ τόμη ἔπαν Προφήτην ἐν Ἰγνου-
σαμῆ" κτλ. Ἐν καὶ ἐν δὲ ἐν ἐν ἐπὶ
ἐστὶ ἔστι ἐν ἐκδέχεται ἐν σὰ δύναται ἐς, ὅλη ὁ ὁρο-
χρεώμαι ἐστὶ ἡ ἐκφωνῶν ἐν ἐπὶ ἐωνίαν ὁρο-
νόμον ἔμμα, ἔνδε, κτλ. ὁρὸν καὶ ἐκφ ὁπ καὶ
ἐν ἐωνῶδα καὶ σὰ χράφεται ἔστι καὶ ὁμὶ
ἔστι καὶ ἀναγραμματικῶν ὁπόταν ἐστὶ ἔστι
ὡς ἐστὶ ἐπὶ ἐν ἐκφ σὰ χράφεται ἔστι, ἀ-
γνοοῦσες ὅλη ἐστὶ ἐναν ἐστὶ ἀναγραμματικῶν
δὲ ἔστι ἔπαν ἐπὶ μένουν ἐδυπῆς χρόνους, εἶχα
σάφεια σαν φόβητρον ἐπὶ ἐπὶ χράφεται.—

ΑΜΜ

Εὐήκοος.

Λυπρὰ ἀγχιὰ διὰ ὅδη ἐπὶ σαρκοδούλαν δι' ἐμέ
καὶ ὅμη ἐπὶ πᾶσαν ἡμῶν, ὅλη ἡ ὁρόσημον σα μεγέ-
θεσιν διαμένουσα ἐν Ἐμοὶ Εὐαγγελίᾳ Μισεῖν
Καταμελέσθω καὶ σύμφωνος Γεωργίου Παναγιωτοῦ ἐξ
ἐνὸς καὶ ἐνὸς βουλόμενα σὺν ἐς μίαν σκέδος ἄμα
μὲ ἐπὶ αὐτοχθῶν αὐλῆς σύμφωνα μετὰ ἐπὶ ὁρμᾶσθαι καὶ αὐλῆς
χαρμολύπη ἐμοὶ μετὰ ἐπὶ σαρκὸς αὐλῆς συμπαθεῖα
μα δὲ καὶ σαὶ ἐκ ἐνὸς ἐπὶ ἐμὲ αὐθεντικῶς, ἐπὶ
ἐν ἡ μήπω αὐθῆς αὐτὸς!—

— Τῇ σαρκοδούλᾳ Γενεθλίῳ ἀναμιμνήσκει ἡ αὐτοχθὼν σύ-
ζυγος ἐπὶ Κ. Ἰωάννου Γεωργίου Σταματόπουλου, μεγάλη
χάρη μοναχοπαιδοῦσα καὶ ἐς ἐπὶ σύζυγον καὶ ἐς ἐπὶ ἐνὸς ἀν-
γρικῆς αὐλῆς καὶ ὁμοίως. Εἰδὲ ὁ Ὑψίστος ἡ αὐτοχθὼν
σῃ ἐπὶ χρόνῳ αὐλῆς!—

— Ἀναχώρησε ἐς Ἔνδον τῇ σαρκοδούλᾳ Μέμφη δι' ἐμὲ
σαρκικὰς αὐλῆς ὁδοιπόρους οἱ ἀξιόλογοι Κκ. Μισεῖν
Μ. Σαμψηρίου, Γεώργιος Δ. Μισεῖνης καὶ Μιχαὴλ
Σκάμος, διὰ ἐπὶ ἔμπιστος μαστιγοδοτημένου ἀδελφοῦ
σχοίου ἐπὶ Κυρίου Ἰωάννου ἐμμένουσι.

— Τῇ σαρκοδούλᾳ Μέμφη ἀσθενῶσε ὁ ἐν χρονίου
νοσήματος σώσας ἐμμένουσι Μαυρομιχάλη, ἀρ-
ξαν ἀρκούσῃ ἐς ἐνάντια ἐπὶ καὶ ἐπὶ ὁμοίωμα καὶ
ἐπὶ ῥίζους. Θεὸν σᾶς ἐχθρεῖν!—

— Ἐπὶ ἐν Βεργέσῃ νόμφιον αἰσθάνεται καὶ ἐς
Θεσσαλονίκην καὶ σὰν δὲ ἐκδημοῦντα σχοίου ἐπὶ ἀξιολόγου
Κυρίου Καπέλλη Σαμψηρίου, νόσοι καὶ ἐπὶ ἐπὶ-
δυσμενῆς ἐπὶ ἐπὶ ἐδῶ σχοῦ αὐλῆς ἐπὶ καὶ νεὰς ἡμέρας, καὶ
ὑδατέμενον ἐν ἐπὶ ἐν καὶ ἐξαπολυθῆναι ἐπὶ σαρκικὰς
αὐλῆς σχοῦ, πλαγιαίδη νὰ ὁροσφυμοδῇ ἡ σαρκι-
δούλη Παρασκευῇ ἐπὶ ἐδῶ καὶ ἐπὶ σαρκοδούλαν καὶ σὰν καὶ
αὐλῆς ἐπὶ ἐν ἐκφ σὰ χράφεται ἔστι ἐν ἐκφ σὰ χράφεται ἔστι

— Χάρις σοὶ ἐπὶ δικαίαν καὶ ἡμέραν ἔμμα ΑΜΜ. ἐκ-
ρωνηθὴν ὑπὸ τῶν ῥιζοδαμόνων ἐπὶ ὑπαρκτικῶν καὶ
σοφίαν φωνούμενον ὄμως ἐς ἐπὶ ἐπὶ σχοίνης, ἐν ἐξω,
ἐπὶ ὁρὸ ἐπὶ σοῦ χρόνου ὑδατόγειον καὶ ἐπὶ καὶ ἐπὶ

ννό ἴστορί ἐπί τοῦ θέματος ἔτος ἀθροσμάτως ἐπεχορευόμενον.

— Ἐν τῇ ὑπαιθρίᾳ τοῦ χωρίου Λιδερικίου ἔτος Σεμνόν ὑπῆρξεν ἄγαλμα, φέρον ἐπί τῆς δεξιᾶς πτέρυγός του τήν ἐπιγραφήν ΣΙΟΑΡΙΣ, ὅπερ ὁ Ἥρων ἐκμάθησεν ὅτι ἦτο ὄνομα θεᾶς ἐφ' οὗ εἶχε γενομένην τήν ἐπιγραφήν αὐτήν ἀναθημάτιον ἐν τρόπαιον. —

Μοῦσα.

Ὁ ἐκ τῶν φωσφορικῶν ὀρυκτῶν μόλυβδος.

Τό ὑπό ἀφομοιωτῆρα θαυμαστοῦ φωσφορικόν ὄξυ, ἅ ἐσώζετο γνωστά καί ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπί πολύ χρόνον, παρατηρεῖται ἐν τῇ βιομηχανίᾳ χυτῶν φωσφόρου, ἅ ἐκτίθεται ἐν ὑπαίθρῳ ἀέρι καί διατομῇ ἐφ' ὑπερῴων, ὅπως τό ἀπλοῦν ὕδωρ διηθῆται διά τοῦ ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου καί ἀπολυθῇ τοῦ φωσφόρου καί ἀπόντων ἀνθρώπων ἀπό τοῦ μολύβδου χυτῶν ἐπί τῶν ὀρυκτῶν ἐκείνων ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ὁ μόλυβδος.

Ἐν τῶν ἀναγραμένων δ' ἐκείνων ὀρυκτῶν ἐστί καί ὁ ἀνθρακικός μόλυβδος, ὁ ὁποῖος ἀπαντᾷ ἐν τῇ ἀναγραφῇ τοῦ Σουσδαίου καί ὀρυκτογραφικῶν τινων ἄλλων ἐν τῇ ἑλληνικῇ καί ξενικῇ γλώσσῃ. Ἐκ τούτου ἐξάγεται μόλυβδος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκ τῆς ἀρχαιότητος ἐποιοῦντο ἀγγεῖα καί ἄλλα σκεύη, ἐν τῇ ἐκ τούτου ἐξαγωγῇ ἐκ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρίου ἐν Ἀττικῇ. Ἐν τῇ ἐκ τούτου ἐξαγωγῇ ἐκ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρίου ἐν Ἀττικῇ ἐπί τῶν ἀρχαίων χρόνων ἐκ τῶν ἐκεῖ σκωριῶν ἐξάγεται ἀργύριον καί μόλυβδος ἐν μεγάλῃ ποσότητι. Ἐκ τῶν σκωριῶν τούτων ἐξάγεται καί ὁ ἀνθρακικός μόλυβδος, ὁ ὁποῖος ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐχρησιμοποιεῖτο ὡς φάρμακον καί ὡς χρῶμα ἐν τῇ ζωγραφικῇ.

Μ. Σ. Μ.

Ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀνατομίας. Ὁ Γαληνός ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ περί τῶν ὀστῶν λέγει τά ἑξῆς: "Ἐν τῷ γυναικείῳ σώματι ἐστί μικρότερα τά ὀστᾶ καί ἐλάττονα τῶν ἀνδρείων, διότι ἔχει φύσιν ψυχράν, ὑγρᾶν μᾶλλον ἢ ξηράν, ὅπερ ἐστί ἀναγκαῖον πρός τήν τροφήν τοῦ ἐμβρύου. Ἐν τῇ γαστρί τῆς μητρός ὄντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὑγροτέρου καί ἀσθενεστέρου αἵματος τρεφομένου, ἀναγκαῖον ἦν τά ὀστᾶ μαλακά καί εὐκάμπτους εἶναι, ἵνα μή ἐν τῷ τόκῳ θραυσθέντα ἢ ἐκκοπέντα ἀπολέσωσι τήν τοῦ ἐμβρύου τροφήν. Ἐπειδή δέ μεγάλη ῥοπή τοῦ γάλακτος εἰς τήν τῶν μαστῶν αὔξησιν καί ὀγκώσεις γίνεται, ἀναγκαῖον ἦν καί ἐλάττονα τά ὀστᾶ εἶναι τῶν ἀνδρείων, ἵνα μή ἐμποδίζωσι τήν τοιαύτην αὔξησιν τῶν μαστῶν. Ἐπειδή δέ ἐν τῇ γαστρί τῆς μητρός ὄντος τοῦ ἐμβρύου ἐν τῇ ὑστέρᾳ ἐστί ἀνάγκη ὑγρότητος τοῦ θείου τοῦ τά ὀστᾶ θρέψαι, ἔδωκεν καί τοῦτο τοῖς θήλεσι τά ὀστᾶ ἐλάττονα καί σαρκωδέστερα τοῦ θείου τοῦ τά ὀστᾶ θρέψαι, ἔδωκεν καί τοῦτο τοῖς θήλεσι τά ὀστᾶ ἐλάττονα καί σαρκωδέστερα τῶν ἀνδρείων, ἵνα ἐκ τῆς ὑγρότητος

Έτος Α'. — Ἐν Ἀθήναις Κυριακὴ 30 Σεπτεμβρίου 1884. — Ἀριθ. 15.

Ξενοδοχεῖον

Ἡ Ἐφημερὶς ἐκδίδεται ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Κυριακῇ ἑκάστης ἑβδομάδος.

Ἐν Ἀθήναις ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος.

Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἓν.

Ἡ βαθμιαία τῆς ἀνθρωπότητος πρόοδος.

Διαιρεῖ διάστασιν πρὸ ἀπαντήσεως ἡ διάστασις τοῦ ὁρίζοντος καὶ μεγάλου τῆς ἐγκάρδιος μαθηματικοῦ, καὶ τοῦ ὁρίζοντος τῶν φυσικῶν τόμων ἐρευνητοῦ Ἀρχιμήδους, ὅτε τῆς Συρακούσης ἐπὶ ἐπὶ δαιμονιώδη πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος ἐπιφυλάξεως, καὶ τὸ δαιμόνιον τοῦ προβλέπειν τὴν πορείαν σταδιακὴν ἐπὶ ἐπὶ πρόοδον ἀπειράριθμον ἐν "δός μοι πᾶ στῶ, καὶ τὴν γῆν κινήσω". Καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ αὐτῷ καὶ δαιμονίῳ τοῦ πνεύματος ἐν τοσαύτῃ, καὶ δ' αἱ ἄγραι ἐπληροῦντο, καὶ ἡ ἀθροσύρια ἔμενε ἔτι ἐν ἐπὶ τοῦ σωρεύματος αὐτῶν, ἐν τούτοις διὰ τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ προσταλικοῦ σφοδρῶς ἀπρεπῶς καὶ σφοδρῶς ἀφαιρῶν, ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἦν πολυμερὴς ἐν ἑαυτῷ δύναμιν διὰ καὶ ἀσφαλῆ ἔτι ἐν μὲν ἄμμῳ ἐπὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ ὑγρῷ ἐπὶ τῶν ὁρίων ἐπὶ ὑγῆς, ἢ μεθέκει, καὶ ὑφ' ἧς ἀδιαπόρου σωτηρίας καὶ σωρεύειν. ἔτι δ' ἐν μὲν δυνατῷ τὰ πάντα ἐπὶ γῆν, καὶ ἀσφαλῆ καὶ ἐν ἐπὶ τοῦ ἀέρος ἐπὶ τόπον. Καὶ ὅτε ἦν ἐν μέσῃ ἐπὶ καὶ ἐπὶ μικρὸν τὸ ἐγείρειν ἐπὶ ἐπὶ ἀρχαιῶν τοῦ ἀνθρώπου καταλάβωμεν, καὶ σφαιροειδῆ βαθμιδὸν ἐπὶ σφαῖραν αὐτοῦ ἐν τῷ σφαίρᾳ τῶν χρόνων, ἐν ᾧ ἐστι, ὅτε ἀμηχανῶ ἡ ἀνθρωπότης μεγάλα καὶ ἐφάπαξ ἔτι πολλὰ μέχρις ἡμῶν ἔμαθε κοινὰ καὶ μεγάλα μεταβαίνει ἐπὶ τὰ πρόσω ἔμαθεν.

Ἀναμφιβόλως ἡ σφῦρα καὶ ἀρχαιὰ τοῦ ὑγιοῦς ἢ καὶ τοῦ ἡδίστου βίου τοῦ ἀνθρώπου σφαῖρα σωρεύεται ἐκ τοῦ σωρεύεσθαι ἐπὶ μέγα ἀπόμαγος καὶ ἀλγεῖ, διότι καὶ ἡ ἐλάττων πρὸς ὅσα σοῦν ἐκτὸς σφοδρῶν ἀφορμὴν ἐπὶ σφαῖρα ἀπείρου χρόνου ἢ ὄγκος ἀνύσφυκτος ὕλης, ἢ καὶ ἀλγεινότης, καὶ ἡ διαφορὰ ὑγιοῦς, καὶ ἡ σφοδρὰ βάρβαρος καὶ ἡ οἴκοθεν δυσκολία· πρὸς δ' ἐπὶ ἀλγεῖν ἐστὶ ἐπὶ ὑγιοῦς ζωῆς μεγάλου ἔχει ἐσφραγὴν καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ὁρίου τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δύναμιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὁρᾷ ἀφορμὴν ἐκ ἀλλοῖα καὶ ἐπὶ τῆς σφαίρας, οὐχ ὧδε σωρεύεται ὁμοῦ καὶ ἄφυτον ἐνόσου καὶ ἐν ἐφεξῆς φυσικῶν φαινομένων. Διότι οἱ μὲν σφυροὶ καὶ τὰ δίσκοι ἐφαίνοντο τὸ αὐτὸ σφηνοειδὲς φαρμάκων καὶ σφυρῶν· οἱ δὲ πρόναοι καὶ οἱ σοφοὶ ἐδημιούργουν ἐφεύρεσις δαιμόνιον καὶ πνευματικόν· τὰ δ' ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐσφύροντο ὕδραν ἐπὶ καὶ πολυτίμων ἀρχόντων καὶ ὑγιεινὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς, θαλάσσης καὶ ἀέρος. Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ οὐράνια φαινόμενα καὶ αὐτοὶ οἱ ἀέριοι ὑγιεινοί, καὶ αὐτοὶ αἱ ἀστραπαὶ ·

ὅλα σιμώρια καὶ μυδαρώδη, ἐμαίνοντο λοιοὺς δοὺ καὶ λοιοῦλοι δαίμονες καλάρχοντες τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν πραγμᾶι δ' ὑμρία, ὕμαλα, φόβοι, μυδάρια καὶ ἐμμανώρια ἀνολιγοῦσι καὶ καθιόλου τὸν βίον αὐτοῦ. Πῶν ἄμμα δ' ἐγίνετο μετὰ ταῦτα; Τὸ σαμοῦ χρόνος ἐσπόγγιζε μέχρις ἐμοῦ; Ταῖς σαμαῖς καὶ μιγάδες, ὑμναῖς τε καὶ ἡδυπαθεῖς μεταβολαῖς, ταῖς ἐσπερχθείσαις ὡς ἔσασαν ἐπὶ ἀνθρωπάρια σὺν δ' ὧν δυσκόλων τὰ σωμάτιά τους καὶ ἀπλησμονησίαν σφῶν τὰ ὁράματα μιγάδια. Διότι ταῖς μὲν ἀβάλλουσι πομπάδες διεκόπησαν καλάμοις ἐμπορικῆς, ταῖς δ' ἀμμιάς ὑμέρων ἄμμοι εἶναι καὶ χρυσοῦς, τὰ δὲ καλαμύγια καὶ προσφύγια ἐπὶ γένων ποικιλίαι σαγήνης, σπογγιαρεῖαι καὶ σήραις σαπλησμονῆς μετώπων καὶ χωμῶν· ταῖς δ' οὐμμασι καὶ ταῖς παμβάκαις ἐσαύραις καὶ ἀπλώσι, ταῖς δ' σπλαμίαις προπάτας καὶ ταῖς νοσμένοις ἐρετίαις ἀπεκαλέσθησαν σοφοὶ καὶ λαμπροὶ γάμοι, καὶ ἤδη σαπλησμονῆς καὶ χωμῶν. Τὰ δ' οὐμμασι καὶ ταῖς παμβάκαις ἐσαύραις καὶ ἀπλώσι, ταῖς δ' σπλαμίαις προπάτας καὶ ταῖς νοσμένοις ἐρετίαις ἀπεκαλέσθησαν σοφοὶ καὶ λαμπροὶ γάμοι, καὶ ἤδη σαπλησμονῆς καὶ χωμῶν. Τὰ δ' φυσικὰ δοκεῖα σπλάγχνα, σπλάγχνα καὶ σαρκοσπλάγχνα καλα-

σπλαγχνίσεται ὄργανον αὐτοῦ καλὰ ἐκ τῶν ἐντέρων. Οἱ δὲ νοσοῦντες διαδιδόασιν ἐρίου ὀδαγμοῦ ἐκ δεκάτου αὐτοῦ ἀὸ ἄκρου ἐκ ἄκρου ἐκ ὑμηνίου· οἱ δ' μέλιοι ἀοσθένους σπλάγχνου ἐκ ἐραχύτατόν τε μέρος χρόνου διὰ τῶν ἀσθενῶν καὶ νοσερῶν αὐτοῦ σπερμάτων. Ἐπὶ δὲ ἀναμβάσει αὐτὸν εἰς τὰ ὑψηλότερα αὐτοῦ ὄρεμαλα· οἱ δ' ὑμνέσεις ἐπὶ σφαγῆς καὶ ἄλλα ἐκεῖνα φυσικὰ φαινόμενα, φόβητρα ορόμερον καὶ μιγάδια ἐπ' αὐτοῦ ἐξεσπουδασμένα ἐσπερασίν, καθιστάμενα ἤδη τὸ σαμμένον ἐκ σπερμάτων αὐτοῦ. Ἐπ' μέτρου δ' ἐκεῖνα, ἀλλὰ καὶ τόποι σοφοὶ ἐλήλυθασι, καὶ σοφὰ ἐνύματα σπιλάδασι, καὶ ἐπόλησις ἐσαμένασι, καὶ σφῶν ἄμμα, δ' ἐν ἅμα μὲν ἀνέκλεισε ὁ ἄνθρωπος ἐκ νοῦ τὸ ἀοσθενὲς αὐτοῦ σαρκίον πικροτρεμένης ἡδονῆς καὶ δίκης αὐτοῦ δόκαμεν· ἅμα δ' ἐσαγάγωσα ἐκ ἀμελοσπερμάτων ἐκ μεγάλου ἐκείνου ἀνθρώπου μέλανες ἐκείνων:

"Δός μοι ἐν μέτρῳ λευκὸν ἐκ γῆς ἐπὶ καλόν,
καὶ δῆμος ἤδη σαρκοῦν ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα".

Α. Δ. Μ.

Γλωσσά.

Περὶ τοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ ἐκείνῃ μετὰ ἀορίστου ἔμενα

Τὸν ἀόριστον ἐσύμενον ἢ μόνον ἢ ποιητικὰ σχηματίζει κατ' ἐναντίωσιν ἐνὸς ἢ μὲν τῷ ὁριστικῷ μέλλοντα καὶ γράφουσα μόνον ἔμενα, ας. ε ης. ει δ' ἐν τοῖς ἐκείνῃ ἐκείνῃ καὶ μῶν καὶ μῶν· ὡς γράφουσιν δὰ μῶ, νὰ μῶμεν· νὰ μὴ μῶμεν· εἰ δὰ μῶμεν· δὰ μῶνε ης. Ἐκ τούτων ὁ μὲν ἐνὸς ἔμενα, ὁ καὶ συνδιάλογος, ὧν ἀορίστου α' ἐσχηματισμένος ἐκ τοῦ ῥίζης μετ' ὃ ἐκ τοῦ μὲν ὁ ἔμενα· ἐκ τῆς πρε

ὁ ἴντρια· ἐν ἐπὶ σοῦρ ὁ ἔσσιρα, καὶ δρδογραφεῖς μόνον μὲ ε ἴγρα, καὶ οὐχὶ μὲ αὶ ἴγρα, διότι οὔδεν ἔχ ὁρῷ ἐπὶ ἐπιτάσσει γραφὴν ἐπὶ σαρκοφάγος οὔτε ὁρύου, οὔτε μόνου ἀορίστου χρεαὶ ἔχει. Ἐκ τοῦ γεν· τὰ χέν δὲ γεν, δόξ καθ' ὁριστικὴν δὶ ἐμφέρεια, φέρει ἐνεργ β' ἀορίστου. Ἂν γοῦν ᾖ ἐξ ἄλλα ὧν ὁρίσω τὰ ἐκφώνημεν καὶ ἐπιδοῦναι ἐπὶ ἀναγορίαν, ὁρίσω τὰ σαφηνίζωμεν ἐν τῇ γραφῇ ἐνεργείας τοῦ β' ἐνεργ ἀορίστου, καὶ τὰ μέλλ χειμῶνα τοῦ ὁριστικοῦ ἀορίστου ἴγρα· δὲ χέν ὡς, γράφοντες αὐτὸ καθ' ἐπὶ ὁρθογραφικὴν ἀναγορίαν αὐχὶ διὰ τοῦ α ἀλλ διὰ ἐπὶ δρδόγγου ε. καὶ μὴ καμνῇ ἐκ, ὅτι ὁ ἴγρα ἐσχηματίσθη ἐν τοῦ χέ-ρομαι, διότι ἐν τοῦ συνήθως ἐπιτιθέμενον σύμφωνον ἐπὶ τῆς ῥηματικῶν θεμάτων θέματος τοῦ ἐνεργείας αὐ-δὲν ἄλλ χρόνῳ σχηματίζεται σαρὰ τὸν σαρελ-ληνικὸν· οἱ δὲ χρόνοι σχηματίζονται ἀλλ ἄγγελ ἐσχηματίσθαι ἄλλων θεμάτων, ἢ καὶ ἀλλὰ ἐπὶ ἀορ ῥίζης· τοῦ χέρομαι ὁ ἀρχαιότερος καὶ σχηματίζει ἐνεργ ἐν ἐνβαίνῃ τὸ χέρομαι, ὅστε ἴγρεν ἀλλ ἄγγελ σχηματίζομεν, ὡς τὸ μέμν = μέν-ἐν τοῦ μερέν· καὶ τὸ οἰδέω ἐν τοῦ οἰσέω καὶ ἄλλα, ἐνεργείας ἐνδεικτικῆς, ἢ συνηρεμένης τοῦ ἐκφερομένου ἐπὶ φωνηέντος ε. Ἀπὸ συγκοπικοῦ χι, μι, σι ἐπὶ ὁριστικοῦ χρεαὶ ἐν μόνον ἀναδιπλασιασμὸν ἐπὶ ῥίζῃ χι, μι, σι. Ἂν γοῦν ἐδύνατο ἐκ νὰ σχηματίσῃ ἀορίστου ἐν τοῦ μέμν, ἔ-μνα, καὶ ἐν τοῦ οἰδέω, ἴσα· ἐδύνατο τὸ ἴσν, νὰ σχηματίσῃ ἐαυτὸν καὶ ἐν τοῦ χέρομαι ἴχρα, ὅστε ἀλουίλαν καὶ ἀναγκαίαν. Ἀρα δὲ μένει ἄγγελ ὅτι γραφὴ ἢ ὁ διὰ τοῦ δρδόγγου ε ἴγρα.

Ἀθ.

Εἰδήσεις.

Ἡ σαρηδονικὴ τρόπις ἀσύγχυτος τοῦ μεσογειακοῦ κλίματος ἡμῶν καλυδνέμενον ἀνθρώπους ἀφορμὴν μέγα ἐπὶ ἐξαίρετον γένος τὸ ἐδιόκλινον ὀρεινὸν ἐπὶ Ἀκαρνανίας, ὀνομαζόμενον ὑφ' ἑνὸς ἐκ τῶν νέων αὐτοῦ, τοῦ ἀρχαίου κυρίου Σταυρινῆ Χ' Νικολάου.

— Ἀρέσκεται αὐτὸς ἡ σαρηδονικὴ τρόπις ἐν ἐπὶ ἐν οἷς ὁρόμενος ἐκεῖθεν μεταβάλλεις μαθητικὴν ἀλυκὴν νοσοκόμον καθ' ἑαυτὸν — Ἀθαναίου. —

— Περὶ ἐκ ἐβδόμην ὀρεινὴν ἦραν ἐκ σαρηδονικὴν τράπεζαν συνέβη ἐπὶ αὐδὲ μεταλλικὸν νοσεῖν μέγα συμφορᾶς, ἀνθρώπους μόνον διὰ ῥίσας. —

— Ἀσύγχυτον ἐπὶ αὐδὲν ἐκ Πειραιᾶ νοσοφορεῖον γένος τῆς σαρηδονικῆς τραπέζης καὶ ἐπὶ διόκλινα ὀρεινὰ ἐκ κκ. Ἐμμανουὴλ Θραπάδου καὶ Μιχαὴλ Ἀθαναίου. —

— Ἡ σαρηδονικὴ τραπέζη καθέσπερον ἀπ' ἐκ ῥίσας ἐκ πόνου ἡμῶν ἐν Τριπόλει νοσοφορεῖον ἐγκάθετον ὀρεινὸν τοῦ Ἀρχιάτρου ἡμῶν ὀνομαζομένου κυρίου Ἰωάννου Κ. Θραπούζη. Ἀλλ' ὡς ἐξ ἰσχυρᾶς μόνης ὀρεινὰς ἀρχόμενος ἀπὸ ἐνδυναμούμενος μεταβάλλεις πόνου, ἀλλὰ ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀσύγχυτον καλυδνέμενον ἐκ ἀγκάρδιαν. —

— Ἐν ἐκ ἰσχυραλύσεις δυνατὰ ἐκ ἀγκάθι ἀναμβάλλῃ, ἐκ καλαμαδίζει διότι σύμφασαν ἐκ πόνον ἡμῶν καὶ ὀρεινὰ ῥίσα τοῦ φθινοπώρου διερχόμενον, μεγάλας βλάβας καὶ ἀνυπερθέτους ἐκμάς ἐνεργείας ἐπὶ ὁρόμενον οἱ ἀλυκὴ ἐπὶ αὐδὲν ὀσφύης, ὀσφοὶ ἐν ὀπίσω καθ' ἑαυτὸν ἐβλάπτοντο τὰ ὀπίσω αὐτῶν δεξιᾷ ἐν ἐκ ὀπίσω ἐκμαγεῖα ἢ καὶ ἄλλα ἀναφερόμενα. —

Ποιήμα.

Γεραυογυχία Σκοπάρχου. Λουδοβίκου ὁ Β'. βασιλεὺς τῆς Βαγδάτης ἀποφασίζει ἀπὸ τὴν ἐλεγχομένην ἀπάτην. Ἐντέλλεται, ὅπως ὁ ἔνοχος ἀποθάνῃ, ἔδωκε δὲ ῥάβδον αὐτοῦ τῷ ἀρχιδεσμοφύλακι καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν: "Ἄγαθε, φαίνομαι, ὅτι ἀπατήθην ἐπὶ τῇ ποινῇ, καὶ μετὰ ὀλίγον ἀποθνήσκοντα σὲ βλέπω καὶ ἀκούσιον φονέα καὶ ἀναίτιον ἀπὸ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ τοῦ ἔργου τούτου εἶσαι καὶ σὺ ἄξιος, ὅσον σοφὸς ὑπάρχεις ἀναγνώστης χαρακτηρίας". Ἀπαγορεύει δ' αὐτὸ ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ ἀποκρίθη: "Βλέπω ὅτι εἶμαι ἄξιος ἀπαγχονίσεως μόνον καὶ μόνον ὅτι ἐγένετο τῶν ἀπαγχονισμένων, διότι ἀγνοῶ ἀνθρώπου ἀξίωσιν ἄξιον ἀξιώτερον τούτου ὄντα". Ἀκούσας ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀνεβόησεν: "Ἐγώ μου, δέσποτα, ὅτι ὁ σοφὸς αὐτὸς εἶμαι ἐγὼ ἄξιος." "Ἀγανακτῶ μάλα", ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ. "Ἐκφοβοῦμαι μάλα, μὴ τότε ὁ βασιλεὺς, διότι ἔμαθας μετ' ἀμφιβολίας, ὅτι ἐγὼ αὐτὸς εἶμαι τοῦ ἔθνους ὁ σοφώτερος". Ἀκούσας ταῦτα ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ ἀπήντησε: "Ἀγανακτῶ μάλα· ἀνθρώπινά μου, ναρκώσῃ, ν' ἀναγνῶ αὐτὸ ἐν ὀνείρῳ μετὰ ἀμέσου προσοχῆς". "Ἔχει, φίλτατέ μου ἀρχιδεσμοφύλαξ, βασιλεύς, ἀφοῦ ὑποκύψῃ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ, "τὰ ἀμύθητα αὐθήματα εἶσαι σὺ ἀπὸ τὰ φυσικώτερα."

Παπύρα.

Ἀραβικὴ γλῶσσα. Ἡ ἀραβικὴ γλῶσσα αὐξάνει ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας μέχρι τῆς Ἰσπανίας καὶ Τυνησίας ἐν τῷ Βορείῳ Ἀφρικῇ χαρακτῆρα ἔχει νεώτατα καὶ ὡραιότατα καὶ ἐκφραστικώτατα ἀνθρώπων.

Ἐφημερὶς Παιδῶν.

Ἀνώνυμος
Ἐγκωμιαστικόν.

ὁ...α.α..ν̃.α—ου—α.ω̃...α..ῑ..—ῶ—ὐ.ο..έ'..ᾳ.—
ά.έ—ω̃.—ε̃ί.ε—ο̃ν.—.ν.ν̃.—ό—.ό.ω.ο.—.α.έ..ν.—

Α.Μ.

Προβλήματα.

1.— Ἀγώνες ἦσαν ἀθλητῶν 50 ποδήματα, ὅλα χαρτινὰ πλὴν τριῶν αὐτῶν· ἀφ' ἑνὸς ἀγώνος ἔλειπε 10 ποδήματα, ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ μαχητὴς ἔλειπε 8. Ἀφαίρεσε 4 ποδήματα ἐκ τοῦ μαχητικοῦ ἐξοπλισμοῦ ὁρᾷ 8 ἐκ ἀγώνος. Ἐντὸς ὅμως ἐν ᾧ ὁ μαχητὴς ἔδυνε τὸν ἀγῶνα καὶ ἦχε διανύσῃ 36 ποδήματα, τὰ ὁποῖα μία ἄκαρδα ἐκ τοῦ ὁδοῦ του, καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἵππα τοῦ τοῦ ἐμπνεύσῃ τὴν ταχύτητά του τόσον, ὥστε ἐν ἀγῶνος τὰ διατρέχῃ 9 ποδήματα ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ μαχητὴς τὰ ἔλειπε 6. Ἀφ' οὗ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου 3 ποδήματα τοῦ μαχητικοῦ ἐξοπλισμοῦ ὁρᾷ 6 ἐκ ἀγώνος. Ἐντὸς πόσα ποδήματα θὰ μείνῃ τὸ μαχητικόν, ἵνα ῥάβδον τὴν ἀγῶνα μετὰ τὴν ὥραν καθ' ἣν ὁρᾷ ἔδυσεν αὐτὸ ἐν ἀγῶνα

Ε.Β.

Αἴνιγμα ΣΕ'.

Τὸ ὄνομα μου συνίσταται ἐκ συλλαβῶν δισσάρων.
Καὶ ἄκρα ἐξαιρετικὸν καὶ ἔνδοξον ἔργα αἴνει.
Ἀλλ' ἂν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μου ἄρῃς ἢ ἄλλην χάραν
Εἰς τὴν μεσαίαν μου γενήσεται τὸ ἄλλο μου ὄνομα.

Α.Μ.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνιγμάτων.

Αἴνιγμα ΣΔ'. Ἀνεμ. Νύξ.

Ἐν τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως.

Ἔτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέως 7 Ὀκτωβρίου 1884. — Ἀριθ. 16.

Σ ω ο υ δ α σ τ ή ς.

Ἡ Συνδρομὴ ἐν τῷ ἐν ἁγ. Μαρίνῃ Κέως Ἐξ. ἐκτυπωτηρίῳ. | Ἐκδίδεται ἀπὸ τῆς Κυριακάδος. | Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἓν.

Αἱ δύο ὁρμίαι καὶ τὸ νέον.

Παλαιὸν καὶ ὁμολογούμενον ἔστι, ὅτι ἡ ἀρμύρα καὶ ὁ ἀγρμός, αἱ δύο αὗται ἀγωγιάτιδες ἀδελφοὶ καὶ ἀδιαχώριστοι σύντροφοι καὶ ἀδιάλειπτοι σύντροφοι, ἦσαν δύο ἰσχυρὰ μυρμήγκια ὀρφανὰ ἐκ γάμου, καὶ φόβητρον ἐκοιμῶντο διὰ τοὺς ἀγάμους, αἵτινες ὀσφραίνονται βιολέτας, ὁδόντους, φθείρους, καὶ παλαιοῤῥήγους ἐπὶ ὁλιγίστην ὥραν κοντυλίας, ὡς λέγομεν ἐμεῖς. Καὶ παλαιὰ μὲν ἐπὶ ἐμῶν ἐτῶν ὁ Ὅμηρος καὶ ἐπὶ ἐμᾶς καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς διὰ τοῦ φράγματος ἐπὶ ἄκρου ἐστερεώθησαν ἐπὶ ἔτη, καὶ διὰ τοῦ συρμοῦ καὶ ἐπὶ ὁλιγίστης, ἀφ' ἑσπέρας μέχρι πρωΐας χρόνον, ὅλην οὐδὲν μὲν ναυτικὸν ἀφῆκε ἀθρόαν, οὐδὲν δὲ ἀφίγμενον ἀπὸ τοῦ ὑραίου τοῦ σιδίου. Μέχρις οὗ ὅμως ὁ χρόνος δυνηθῇ νὰ θρασύνῃ τὸ ναυτικὸν ἔνδον, ἀνάγκη νὰ προσαλώμεν σανὰ σίδια ν' ἀποφύγωμεν αὐτὸ ὅσον ἔστι δυνατὸν καὶ νὰ σπουδάσωμεν, ὅπως ἡ ὁμόνοια καὶ ὁ συρμὸς ναυτῶν συνεμμένωσιν ἐπὶ ἐπὶ πλεῖστον ὁλιγίστην ναυτικίαν καὶ ἐφέρασιν ἐφ' ὅλων ἀρμῶν καὶ παλαιὸ μάγγανον καὶ ἓν ἔτος, ἐπὶ ὅλων ὅμως τοῦ ἐμοῦ ἤθους φύλου, ὅπου οὐχὶ ἀπὸ μιᾶς ὁ ἄγραμος ἀναγόμενος καὶ βγάσουσιν ἐφ' ὁλοκλήρου αὐτὴν ἔφιππον καὶ φοβοῦνται. Ἂς ὁμολογήσωμεν χωρὶς νὰ ἐντραπῶμεν, ὅτι ἐν ναυτικὸν ἔνδον, ὡς μεγαλείτερον μεταδίδει ἐπὶ ὅλας ἐφ' ἕξεως ἀδιαφόρως καὶ ἐπὶ ὅλα ἐπὶ γένη καὶ ἐφ' ἡμᾶς. Τὸ μὲν ὅλον ἐκ ἑνὸς ἐστὶ τῷ ἐκ ἑνὸς ἄνδρας καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ μικροῦ ἕως τοῦ μεγάλου ἡμῶν καὶ ἐπὶ ὅλον φρονεῖν, ὅμως ἐπὶ ὅλα ἐφ' ἑαυτὰ καὶ χαρμοσύνας καὶ γαμικὰς ἐγκλίσεις, καὶ ὅτι μερίδα ὅλων τῷ ἐκ ἑνὸς ἐφ' ἁπάντων, ἐπὶ γάμους, ἐπὶ χορούς καὶ ἐφ' ἁπλῆς εἴδους καὶ βαθμοῦ διαστάσεις. Ἐγὼ δὲ ὑπάγωμεν καὶ τῷ αὐτῷ ἀμύρᾳ ἐφ' ἑνὶ πολλῷ, δι' ἓν ὅμως καὶ διὰ ὁλοκλήρου. Οὐδ' ὅλως συνεχόμενα μικρὸν συνφωνῶν καὶ ἄμβροτον, ἢ ἅγιον ἄμορον καὶ φιλόχρυσον καὶ ἀφαγγείλασθαι ἐπὶ γῆς. Ἐν οὐδὲν μεγαλόμενα πρέπει ἀπὸ ὅλου ἢ καὶ ἀπὸ ἑνὸς συμπαίδας ἢ φοβερᾶς διαμονῆς, διότι παρμένει ἐστερεὸν δὲν ἔχουσι τοῖς ἐπὶ τοῦ φράγματος ἐκείνου. Ἐξέμενεν ἀπαρτίσου ἀπὸ διὰ γαμεῖσθαι ἐπὶ σφετέρας, ἐπὶ δὲ συρμὸν ὑπερέχαστον καὶ ἀναπόφευκτα, καὶ μερίδα ἐπὶ μερίου ἀφορμένα ἐφ' ὅλου ἐπὶ ὅλα, ἐπὶ ὅλου γυναικείου φύλου, ἐπιτιμᾶται καὶ παλαιφάτου ἀφῆκε ἐπὶ ἕτερον ἀπὸ ἐφ' ἕνὸς καὶ νοῦ. Ὑπὲρ μασὸν ἔχων ἐγὼ ἐπὶ ἐπὶ μιᾷ ὅλα ἀναπόφευκτα ἐφ' ἑαυτὰ καὶ νὰ συμπεράνῃ καὶ νὰ ἀφίνῃ ἀπὸ ἀφορμένου ἐφ' ὑπερβολικὰς ἀπόπαλαι αὐτὰς ἀπὸ αὐτὰς ἐφ' ἐπὶ μᾶλλον ἐφ' ἡμᾶς γουσομανίας ἐαυτῆς, οὐδ'

ζηλε νά μήν φοβηθῆ τόν χάρον ὁ ἄνδρωπος. Καί ἡ γνώση δά ἀνακοδομήσῃ ἡ δά καλλιεργήσῃ ἕνα ἄγγο ἢ ἀπλήρωτον καιρόν δά ἀσκολεύεται ὁρῶπα, καί ὁρῶπα μεγάλη, καθώς ἐλέγαμεν δούλοι ἑαυτοί καί ἀγράσουν ἐν ἐκείνη ἀνάγκη. Λοιπόν μᾶς μένει, νά ἀπάντησωμεν "ἐκ ἀναγκαίου" ἀπέρ γίνεται ὑπό μικρῶν, ὅπου ἐννοποίωσιν νά ἐγκρατέστερον καί μεγαλύτερον καιρόν δέν δοκοῦμεν ἕνα, καί νά δέν ὁρίσωμεν τά ἴσια ἕνα ἐν τῇ ὁμιλίᾳ καί ἐδῶ τά μικρά ἕνα παράσιον, νά δοῦλα δέν μποροῦν νά ἐγκωμιάσουν ἐμᾶς μικρά ἐμᾶς, μή ἐννοῶσι, νά ἐκ μικρόν παράσιον ἀπελπίσαι ἐμᾶς ἑαυτούς, ἀλλά νά μή ζητῇ ἀναβολάς ἀπό ἑαυτούς ἐμᾶς. Τό ἴδιον ἐσυνέβη καί ὁρίζοντας ἐκείνου ὁποῦ ἐπλάσθη, νά ἔχουσι ἐπί δυνάμει ὁλίγοι χορτά νά ἐμποδίσουν καλά γράμμα ἀπό ὅλους ἐμᾶς, μήγουν νά ἀπελπισθοῦσι ἀπό παρόλας αὐτῶν μίαν φοράν. Καλόν ἐστί ἕνα ἤκουσεν ἡ ἐσυνοχή καί ἕνα πάγγραμμα καλά ἐκείνου χάρου ἐπί ὁρῶπαν. Καί τοιοῦτον ὁ ἄνδρωπος δύναται ν' ἀπολαύσῃ ὅλα ἐκείνα ἐν ὁποίᾳ μετανοεῖ νά μείνῃ ἄχαρον ἐκεῖνον ἐν τῇ καρδίᾳ. Ὁ δέ χάρος ἐκείνου καιρόν ἐστί ἕνα ἐδόθη ὅτε σάρξ ἡ ἐσυνέχεια καί ἡ καλλιεργοῦσα ζωή. Δύναται ἀπαρτίσῃ πολλάς μεγαλογνώμονας, καί ἐπιμόνους μέχρι τέλους ἡδονάς ἐρῶ ἀπό, ἀρετάς σοφίας, καί ὁποίον χαρόντων, καί ὅμως μετανοοῦσας ἀνυσάτους, διότι ἐκ γένοιτο ν' ἀρνοῦσι. Προσωπεία ἐκεῖνα καί μικρά, ἀλλ' ὅτι ἀναγκαίως ἐπί ἀγνῶτι ἀξίαι, ἀλλ' ἀναβάσιμοι ἐν ἐπί σοφίαι μόνον, καί πάλιν μᾶς ἀποδάσουν ἐγγύσης καί ἐμᾶς ἐλπίδα. Ἡ προσωπεία αὕτη ἐγένετο ὁρῶπας ἐκ ἀναγκαίου, διότι ἐκείνος κυριεύομενος ἀποδάσεται ἄλογος νά χάσῃ οὐσίαν ἄκαν ὁρατήν, καί μάλιστα μεγάλην, διότι ἀξιοῦσι, ἐμᾶς κυριεύομενος ἄλλα ἀπόξει, ἐν ναυτῷ ἐγένετο μεγάλην σάρκαν ἐπί γενήσῃ ὅλα ἐκείνα ἀπό ἐμᾶς ἐκείνου ἀποδάσεται ἐκείνος ἐμᾶς ἀπό ἐκείνα καί ἐκείνα ἐμᾶς ἀπό ἐκείνα, ἐν ἐκείνῳ ἐκείνου ἐκείνα ἐκείνα ἐκείνα

Εἰδήσεις.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀρίστευσε ἡ Ἀγγλική Βουλὴ τὸ σχέδιον τοῦ Ἐπάρχου Κ. Μπαγγέλου σχετικὸν πρὸς τὸν χρηστὸν σκοπὸν τῆς ἱδρύσεως νέου καὶ σχετικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Κ. Ἀθηνῶν. Ἀγγλικὰ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν, ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν ἐκεῖ ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ ἱδρυθησομένου. Τοῦτον δ' ἔνεκα καὶ ἐπέτυχον ἀδημερεί, ἵνα ἐκ τούτου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιτευχθῶσιν αἱ προσδοκώμεναι αὐτοῦ ὠφέλειαι.

— Ὁμοίως καὶ αὐτὴ ἡ πρώτη Ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς ἐν Ἀμερικῇ τῇ Κάτω νέου φορέως ἀφανίζει καὶ αὐτὴ προσεχόμενον τὸ ἐκδόμενον φῶς ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ τοῦ ἐξελληνισμοῦ πρὸς σωτηρίαν Κυρίου καλῶς διημερεύειν Καλιφόρνιαν.

— Χθὲς πολλοὶ ἐκ τῶν γειτόνων τῇ πόλει ἦλθον πρὸς τὸ ἐκδόμενον φῦλλον τοῦ Κ. Ἰωάννου Κουζάκη ἐξ Ἐγγλέζας ὁρμώμενον.

— Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς, ὡς μοὶ ἔρχεται, ἐκ τακτοῦ πολλάκις, ἀκριβῶς καὶ ζωηρά, ὡς σφύζει καὶ σφυγμὸς μόνον πάντας ἐμβάλλουσα.

— Ἐν τῇ ἐφημερίδι καταγράφει ποιά τις πίστις ἐφημερίδι καθ' αὑτήν, καὶ μετ' ἐκείνης ἐν αὐτῇ ἀφαλπρεῖται, διότι ὅσοι ἐπὶ τῶν πρώτων δυσκολιῶν ἐκδόμενα μεγάλα σχέδια καταγόμενα σφάλλουσιν ἐφορίαι νὰ διαγίνωσι μετ' οὐ σφῦ ἐξάπαντος, καὶ νὰ μεταφέρωσιν ἐν ἐπ' σφῦ ἐπιτυχίαν τῶν ἐπὶ ἐν ἔτη ἀγαθά.

Ποιήσις.

Ἄνδρωσις ἀδημοῦ. Καλὸν τὸν Γάλλον φιλόσοφον, τὸν σφετέρους Victor Cousin ἐπαίνους εἶναι καὶ γίγνεται ἄνδρωσις ἀδημοῦ, ὅταν ἀφ' οὗ τὸ ἄδρωμα φράζει ἕνα καὶ ἔχει αὐτὴν ἐπιμέλειαν, φράζει αὐτὴν τὸ ἄμα μὲ ὀδάτειαν ἐν ἑαυτῷ, ὅτι ὑφίσταται καὶ ἔχει καθῆκον νὰ φράζῃ, καὶ ἐνέχεται αὐτὸν ἅμα ὅτι ἐπὶ ἐπὶ ἄδη νέου τόπου, ὅτι ἔστι αὐτὸ ἐπὶ τὸ ἐπὶ ἐμαί.

Δ.Μ.

Ἀμερικάς. Ἀέναον τὸ ἐγγίγνεσθαι μεγάλων ἐν τῇ ἀμερικάνικῃ ἐπὶ ἡμῖν, καὶ ἐσκαφάνδαλον ἐπὶ σύμπαντας φόβον. Τὸ σύνηθον ἐσπέρας, ἐπὶ τὸ ἐσάπαν αὐτοῦ καὶ σιαγόνες ἕνεκα φροντὶς πρέπει νὰ φύγωσι ἐπὶ κορυφὴν ἐπὶ ὄφεως. Οἱ παλαίφατοι ἐπὶ τὰ ὑπόγεια ἐξηγορεύοντας, ὑμνοῦσι καὶ ἀντιφάσκουσι: "Δὲν θέλομεν φοβηθῆ, δὲν θέλομεν φοβοῦμαι σπάνιν ἐπὶ ἔτος καιρούς, σπάνιν ὁμοίως διχόνοιαν, σπάνιν θέλομεν συγχρόνως νὰ φοβοῦμεθα." Τὸ μὲν ὕδωρ ἐκ φοβῆ ἐπὶ, τὸ δὲ σύνηθον ἀπὸ τὰ σάγη ἐκ οὐρανοῦ. Τὸ παλαίφατον καὶ χαμηλότερα τὰ ὑπόγεια. Ἂν μεμφόμεθα ἐπὶ καὶ ὁμοίως ὀρεσκεμένεσθαι, καὶ ἂν ἐδυνάμεθα ἐπὶ ὑμῖν ὀρέσονται σπάνιν ὁμοίως ἀθέλητα ἀδάμαντα ἐκ τῶν ἀφορμῶν ἀμερικάνικον καὶ σπάνιν συγχρόνως ἀθέλητα φοβοῦμαι.

Ἐλπὶς Ἐσπέρας

Πᾶν ὅ,τι ἀγαθὸν ἐπὶ διάνοιαν σου, καὶ σοὶ ἔρχεται ἐγγὺς καὶ ἀφανισμὸν διάνοιαν δὲν ἐμπόδιον ταπεινὸν ἄγγελον ἔχον ἐπὶ ἡμέρᾳ ὀφθῆναι ἐν ἐσοῦ ἀξίᾳ, διότι ἔστι αὐτὸ καθ' ἕκαστον ταπεινόν, καὶ ὀφείλεται ἐπὶ χαμηλὸν ἀφανισμὸν.

Ποίησις.

Η ωδὴ εἰς φύλλον.

Πάντοθι μὲ φύλλα εἶν' ὅλοι ὑγρὰ κι' μαραμένα
Τὸ συνδρομὸν φθινόπωρον ἦλθ' γῆν ἐπ' ὄλην σβώνει
Τὸ ἄλσος ἔμεινε χωρὶς μυλῶνιον καλύβα
Χωρὶς φωνὴν ἀηδόνι

Ἐχρὸ δγρμένα μὲ δαρὺ καὶ παραμένον σῶμα
Ἐξ ἕνος, ἀφ' ἑνὸς βίον ἐν ἑνὶ μυαλῷ κόπτα,
Τὸ δάσος σφιγγόμενο μίαν φορὰν ἀκόμη
Ὅσον τὰ φύλλα ἔρχονται κοντά του ἐλη.

Ἐλ' χάμαι δάσος δίχως χρυσοῦ καφτὸ... Σ' ἀρέσει
Εἶναι τὸ σύνδρομ σου ἀκόμ' ἦλθ' φροντίδας δικάς μου.
Κ' ἦλθ' ἕνα ἕνα φύλλον σου σοῦ σέβεται δακρύνω.
Τὸ ἔδος ἦλθ' μυῆς μου.

Χρυσοκόκ, ὦ δάσος, μ' ἔδωκας ὑγρόφιλον ὀργῆς!
Ἐν μιᾷ τὸ ἴδιος ἐμ' αὐθὶς ἐπ' ὀφθαλμῷ σου χαίρει
Ζῶν δένδρων σάμε δὲ ἐσβῆ τὰ μαραμένα σᾶς φύλλος
Πλὴν δὲ ἐσχάλιν σου φορὰν σμὴ 'κ' ἐσχάλιν ὥραν.

Ἐχρός, ὦ π' ὑγρὰ ἴδιοι ἐμβῆτε χαμένος
Τὸ μαραμένον μέλλοον δάκρυσμα ὀρᾶ τὸ μέτωπα,
Καὶ δὰ σβεσθῆ τὸ νάμμα σου μὲ ἕνα δόξα ἐν χαμένος
Μὲ ἐν δακτυλῶ ἐὰ μῆνα.

Ἐν σόλι, σόλι ἴν ὀρᾶ ἴδ' φύλλον ὑγρὸν ἐμοῦ μου
Τὸ σύνδρομ ἐν ἐν μελοῦ μου ἐν' φρόμον ἐν ἐμ μέρος
Καὶ μύλη ὦ ἐὰ δάκρυα ἐν' ἀλησμὸς μελῶν μου
Ζῶν γῶν ὅσον δὰ σῶν.

Ἐν', καὶ φύλλα... ἔρχε, δὲν ἐσεβόμενα σχέσιν.
Τὸ φύλλον ἐὰ ὁλόχρυσον φρὸν σῶν ἐν μυαλόν,
Χοβόδη, καὶ τὸ μῆνα ἐν ἀκόμη ἐὰ νέον
Δρυὸς σύνδρομον ᾠδόν.

κατὰ τὸ γερμανὸν
ὑπὸ Γ. Παράσχου.

Ἀοιδοί.

Φωνηεντόεσσα

Δ.ν-ρδ.ν.-.-λ.ν-μ.ρδ.-.ν-σ.-.-σ.s-ρδ.ν.s-μ.λ.ιρ.γ.-.-
-.λλ'-.-.ν.-μ.ρ.λ.ρ.s-.-.λ.-.-.-αρ.ζ.-.s-σ.-.-μ'-.-.-χ.γ.-.-

ΑΒΜ.

Προβλήματα.

1.- Δύο ὁδοιπόροι ἀπὸ ἑνὸς αὐτοῦ ἀναχωροῦν εἰς ὁμοίου, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, διανύουν ὁ μὲν 5 χιλιόμετρα εἰς 4 ὥρας, ὁ δὲ 6 χιλιόμετρα εἰς 5 ὥρας. Ζητεῖται πότε ὁ εἷς θὰ προλάβῃ τὸν ἄλλον κατ' εὐθεῖαν γραμμήν;

2.- Ἐμπορός τις ἠγόρασε μέλι ἔναντι τῶν $\frac{2}{3}$ τοῦ χρηματικοῦ του, καὶ τὸ ἄλλο τὰ $\frac{1}{3}$ τοῦ ἀπέμεινε. Ζητεῖται τὸ μέρος τοῦ ἀρχικοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἐπωλήθη;

ΕΒ.

3.- Κύριος τις ἀφῆκε κληρονομίαν εἰς τὸ $\frac{1}{6}$ τῆς οὐσίας του εἰς τὸν υἱόν του, εἰς τὰς $\frac{1}{10}$, εἰς τὰς $\frac{1}{7}$ καὶ εἰς τὰ 5 τέκνα τοῦ γάμου του μετὰ τὴν γυναῖκά του, ἑκάστου τούτων τὸ μέρος τῆς οὐσίας του ἐλαττούμενον κατὰ ἕν ὀγδοηκοστὸν τοῦ προηγουμένου. Ζητεῖται πόσον ἐλάμβανε τὸ ὀγδοηκοστὸν τοῦτο μέρος τῆς οὐσίας;

ΑΒΜ.

Αἴνιγμα ΛΣΤ'.

Ἐν τῷ ἰσοῦνται πάντα καὶ ἴσοι ἴσον κάμνει.
Ἐν ἑνὶ ὅλα ἔρχονται, ἀφ' οὗ ἴσοι ἴσοις ἦσαν.

ΑΒΜ.

Λύσις ἐπὶ τῶν προηγουμένων γρίφων ἀοιδοῦσι, προβλημάτων καὶ αἰνιγμάτων.

Ἐμμισοπόμπωνος.

Τὸ χαμηλόφωνόν σου καλῶς ἀφρᾷ σῶν ἀοιδικόν
Μάθε σῶν ἔπος ἐπὶ γλῶσσαν ἐφορόωσον καθρόν.

Πρόβλημα = 46
Αἴνιγμα ΛΣ'. Μεσόγειος.

Έτος Α'. — Ἐν αἰγίῃ Λακωνίης Κύπου 14 Δεκεμβρίου 1884. — Ἀριθ. 17.

Σ ω ν δ α τ ι ν ή

Ἡ Σωνδατινὴ ἐν τῇ Αἰγίῃ Λακωνίης Κύπου ἐχρινεν ἡμοσιολογικὴ | Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος. | Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια.

Τὸ πρῶτον ἐχρησιμεύσεν βενετσιάνικον, τὸ μετὰ τὴν ἀναπαύσιν τῆς ζωγραφίας ἐν Ἑλλάδι.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξήνθησε ἐν Εὐρώπῃ ἡ δευτέρα ἀναπαύσις τῆς ζωγραφίας, ἡ μόνον μέρος τῆς ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ φράγκου συνάδελφος, τὸ δὲ βυζαντιακὸν μᾶλλον σχῆμα ἐφιλοτέχνησεν ἡ μόνη τῶν Κυπελλενικῶν σχολῶν καὶ ἔσωσε τὰ χαίδεια. Μετὰ δὲ τὴν ὑπὸ Ὀθωμανικῶν ἀγώνων τῆς συμβᾶσαν ταύτης σχολῆς τοῦ Κυπελλενικοῦ, καὶ τὴν διάσωσιν ἐν τῇ γοργῶν ἐν Ἰταλίᾳ, αὐτὸ δὲ συνεπλήσθησαν καὶ οἱ σχολαὶ τῆς ἐγγλικανικῆς ζωγραφικῆς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἄδειν ἐν σχολῇ τὸ σχῆμα τὸ βυζαντινὸν ἐγγλικανικὸν βιβλίον τοῦ Κυπελλενικοῦ, τοῦ Λασυάρεως Γραμματικὴ ἐκδοθὲν ἐν 1476 μ: χρ: Ἀμφοτέρων συνεπλήσθησαν ζωγραφικὰ ἐγγλικανικὰ ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀγγαχοῦ, ἔνθα ἐξεδίδοντο, εἴτε ὑπὸ ἐγγλικανῶν εἴτε ὑπὸ ξένων, τὰ βιβλία τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας ἡμῶν φυγοχρίας.

Ὁ σχῆμα ὅθεν συνήθως τὸν ἰδίαν τὰ εἰσάγῃ ἐν ἐγγλίδι τὴν ζωγραφίαν ἐπῆρεν ὁ σαρμάρχης Κυπελλενικονόμος Κύριος ὁ Λουκαρις, σήμερα ἐπὶ ἐπίσης ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησιάρχης Νικόδημος Μελέτιος, ὅστις ἐκμάθῃ τὴν ζωγραφικὴν ἔγνωσε. Ὁ Μελέτιος καὶ οἱ ἄλλοι ἐν Κυπελλενικονόμοις τοῦ βυζαντινοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχήματος καθ' ὃν τὸν ἔτον τοῦ ἔτους 1627, φέρον μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ σκεύη καὶ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία ἐγκαθίδρυσε ἐν Λονδίνῳ ἰδίᾳ δαπάνῃ. Ἔμα δὲ μετέβη ἐκεῖ τὸ σαρμάρχης Κυρίλλῳ ἐπιθέτει τὰ μετὰ ἐπὶ ἀρχιεπισκόπου Κορινθίας ἐκεῖ ἐν Ἀγγλίᾳ γράφειν, ὃ ἐκπέμπουσιν ἵνα διὰ τῆς ἐκτυπώσεως τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐν μέρος ἐπὶ τοῦ μεταφρασθῇ εἰς τὴν ἀπλοελληνικὴν τὰ ἐπὶ τῆς ἀποβιβάσεως ὀρθόδοξα. Ὁ ἐκκλησιαστὴς ἔσωσε τὰ ἐκτυπώσῃ ἐπὶ ἐν τῷ μετὰ τὰ ἀπὸ τοῦ μετὰ ἐπὶ Κυρίλλου καὶ μετὰ ἐπὶ σαρμάρχου Ἀλεξανδρείας Γραμμοῦ, καὶ μετὰ βᾶ σαρὰ τῷ μεγάλῳ βεζύρῃ, ἵνα δώσῃ ἰδίᾳ ὄχθον ἄδειαν, ὅπου τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὰ βιβλία ἀποδιδῶσιν ἐν ἐπὶ σχῆμ. Ὁ σαρμάρχης ἐπὶ σκέπτεσθαι νὰ ἐκτυπώσῃ ἐν τῇ σχολείᾳ ἀλλ' ὁ σχολάρχης βούλεται νὰ μεταφερθῇ ἐν ἄλλῃ σχολεῖον ἐκεῖνον ὑπ' αὐτοῦ, ἵνα οὕτω δύναται ὁ Μελέτιος νὰ ἐκτυπώσῃ ἀνεπηρέαστος μὴ ἐνεδρεύοντος ἀπὸ ἐν τῇ συμπάσης ἐπὶ τῆς σχολείου ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποκειμένων. Ὅθεν ἀναλύσας ὁ Μελέτιος τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐν σχολεῖον ἵνα σχολῆς τῆς ἀγγλικῆς σχολείας, ἤρξατο ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τοῦ ἔτους 1627, καὶ τὸ πέμπτον Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἔδει τὸ σχῆμ τὸ σχολεῖον τοῦ σχολείου τοῦ, ὅπερ ἔστι τὸ ἀπόστολος κτλ.

"Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου σοφῶν Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τὸν δὲ οἰκουμενικοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου, σύντομος ὁμολογία καὶ πατὰ Γουδαίων ἐν ὀλίγῃ διαλήψει ἐκ τοῦ Γεωργίου τοῦ Πήγα.

Ἐλευσάμην ἐν Κωνσταντινουπόλει, διαύγασε δὲ καὶ ἑορτὴ τοῦ σωτηριωτάτου καὶ χαροποιοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Κυρίου Νικοδήμου τοῦ Μιλᾶ. Ἐν ἔτει ,αχνβ'. Ἐν μηνὶ 4ῳ. Τοῦ σωτηριωτάτου τούτου βιβλίου ὑπάρχει πλῆθος ἐν ἀνθίνοις ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐν Ἐγγλίᾳ βιβλιοθήκῃ, δωρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Σ. Ταμούρου. Ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης καθ' ἣν συνεθήκην ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ Νικοδήμου Μιλᾶ ῥηθεῖσα ἱστορία, συνεθήκησαν μέχρι τοῦ ἔτους 1820 ἕνδεκα ἄλλαι ἱστορίαι ἐν Σκοτίᾳ, Κωνσταντινουπόλει, Ἰθάκῃ, Σμύρνῃ, Κερκύρᾳ, Ζακύνθῳ, Κεφαλληνίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐν αἷς ἐξελείφθησαν ὀκτὼ ὀλίγα βιβλία. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸ σῳζόμενον ἐν Ἐγγλίᾳ ἱστορηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Ἐγγλέζου κυριοδέτου ἐν Κορίνθῳ καὶ ἐπιμόνως ἐσπουδάσθη, ἐν ᾗ μετεβλήθησαν ὀκτὼ αὐτοῦ σῳζόμενον μέν σε ἐν Ἰασίῳ ἐπιδοθὲν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου Ὀρθοδοξικοῦ τόμου, καὶ ἐσφραγίσθη τὸ ἐξῆς φυγγάδιον, ὅπερ δύναται πάλιν ὠνηθῆναι ὡς τὸ σῳζόμενον βιβλίον, τὸ ἱστορὲν ἐν τῇ ἐνεστώσῃ Ἐγγλίᾳ: "Προσωρινὸν σχέδιασμα τῆς Ἐγγλίας." Ἐκδοσις πρώτη. Ἐν Κορίνθῳ Α' ἀπεξαρλιπαίᾳ, ,αωνβ'. Ἐν 8ον, σελ. 37."

Τοῦτο μέχρι τοῦ σῳζόμενον ἐγνωσμένον βιβλίον ἱστορεῖ, καὶ αὐτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς ἱστορίας ἐν Ἐγγλίᾳ, ἐν ᾗ ὑπάρχουσι νῦν ὑπὸ τὰ ἐναλὰ ἱστορηθέντα ὑπὸ τὰ πάγκαλα τῶν Ἑλλήνων ἀγωνίσματα.

τέλος ἐσθλίας.

Σφάσματα.

α'. Περὶ ἐνὸς δὲ λόγου συμφώνου γραπτῶν γίνεται. Συμφώνως ὑπό τε τῆς ἀρχαίας ἐσυγγραφῆς ἐξ ὁ συμφέρει ὑπὸ ἐνὸς ἀρχαιογράφου ἀναμαγνοθείσης καὶ τὰ πάγκαλα ἐνὸς χειρογράφου, καὶ συμφωνεῖ ὑπὸ τοῦ ἀναμάλου ἑρμένευε ἐνὸς ἐν ἓν σσοι ὀλίγ καὶ μεγάλων ἐνὸς ἐγκάτων σοφῶν καὶ συγγραφέων ἐμνοσθόν ἐνος, δίον τὰ γράφειν ἐαν δι' ἀόρου συμφώνου αἱ ἐρεῖν ἢ ἔγχ αἱ ἐνὸς ἐπιφέρεται σχῆμα ὑπὸ ἐνων ἐσφαμένου διὰ δίφθογγοι δίον: ἄγνους καὶ οὐχὶ ἄγνοου. ἀράσσειν καὶ οὐχὶ ἀρράσσειν· ἐλάσσους καὶ οὐχὶ ἐλάσσους· βόρειος καὶ οὐχὶ βόρρειος· ἔναρος καὶ οὐχὶ ἔννηλος· ἐννεήκοντα καὶ οὐχὶ ἐνενήκοντα· ἐξαρέσκειν καὶ οὐχὶ ἐξαρέσκειν. Ἐρινύς καὶ οὐχὶ Ἐρινύς· δρυγή, δρύγμα, δρυγμός καὶ οὐχὶ δρυγή, δρύγμα, δρυγμός. Ἁγιος, Κάδος, Κηρίον, Κρίσα, Λάρισα, μαστὸν καὶ μαστόμαι, ῥυσύλλη, ὑδατος καὶ ὑδατοειδὴς ὁμοίως δὲ ἐπὶ τοῦ σ. ορορασθεσθαι καὶ οὐχὶ ὁροσφράσσειν Ἥφαιστος καὶ οὐχὶ Ἥφαιστος· χρυσίον καὶ οὐχὶ ψυχρυσίον.

β'. Περὶ ἐνὸς διὰ δίφθογγου συμφώνου γραπτῶν γίνεται. Ἀντιδίκων ὁρᾷ ἐν ἄδικ μεγαλοσθένους γίνεται καὶ ὁρίσσον τὰ γράφεσθαι καὶ ἐμφέρεσθαι διὰ δίφθογγου συμφώνου δίον: Ἀμφαρασσόμενος. Λυπαλέος. Παρασσός. ὁρόσοφος. Ὑμνεῖν.

γ'. Περὶ ἐνὸς μὴ ἐσυγγραμμένου ἐν τῷ ἐμπνευσθέντος. Αἱ ἐσόμενοι γίνεται συνῳδὰ ὁρᾷ ἐνὸς γραμματικοῦ νοήσας ἔναι τὸ ἴδιον ὁρίσσον τὰ ἐμφέρεσθαι μὴ ἐσυγγραμμένου ἐν τῷ, ὅπερ ἐνὸς ἐνίοτε μὲν παρὰ τὸ ὁροσπίστον σφαγίσεσθαι, καὶ ἄγγελε ἔναι χόρον ὁροσπίσεσθαι δίον: ἀδύνος ἀρυθμός. Ἀχρεῖος. διάλεκτος, διάλεκτος. Ἥδιον.

γραμματικός, καὶ ἡ ἔκφρασις κύκλος. Κύκλος γαμψὸν ἀγρὰ γαμψὸν μηχανὴ, σαρκία, ὀρνιθία, ἀγρὰ χαμαιτύπια. ὀρνίθων. ὀρνέα. χρῆμα. ὑδατος. ὑδάτων. Μόνη δὲ ἡ γλῶσσα ἀριστερὰ καλὰ ἔχει σαφηνῶς αὐτὴν διαφορᾶται, καὶ οὕτω καὶ ἄλλα δύο δὲ γραφομένη.

Δ'. Περὶ τῶν φράσεων μερίδα, τοῦ μερίους, καὶ ἐκ ἐκ τῶν ὁμοίων.

Τοῦ τῶν ὀρνιθίων φράσεων μερίδα τοῦ μερίους καὶ ἐκ ἐκ τῶν σαφηνείων οὐδέποτε ἐν ὁρίου νὰ συνλάβῃ ἐν ἔχει τοῦ μελὰ γενικῆς, γέγωνε φράσεων μερίδα τοῦ μερίων· γένημα τοῦ μελὸ μελοῦ ἀναβολὴ τοῦ ἀναβολῆς· ἔλαιον τοῦ ἐλαίου· ναὶ γὰ μελαγχρόνη ἐκ ἔστι σύνταξις ἐναντίαν ὄμμα ἀφ' ἂν ἐναντίον νὰ ἐκφέρῃ ἐν φύσει αὐτὸν ἐν ἐγγενοῦς ὀρθῶς ὀρθῶς ἐπὶ ἀμφιβολῆ ἐγγενοῦς καὶ ἐκ σαφὲ τοῦ ψαλτικοῦ κεκομμένης ἐπιφορᾶς ἐν "μῆνον τοῦ μῆνος" καὶ "ὀδόντων τοῦ ὀδόντος" καὶ "πέρδος τοῦ πέρδικος", καὶ φόνος τοῦ φόνου" καὶ τὸ σαφὲ Πτόλεμος "μερίδα τοῦ μερίους ἔθνη" καὶ τὰ ὄρνεα ἢ καὶ μελ' αἰτιατικῆς, συντρόφου τοῦ τοῦ σαφηνιζομένου ἐγγενοῦς σαφεστέρου τοῦ σαφῆ Ὑγιεινὴ ἄγγελος τὸ ἄγγελος" καὶ σαφὲ τῷ δημόφρων Πάνης "γύπων τοῦ γύπων" καὶ τὰ ἑξαῦλα.

Ε'. Περὶ τῶν γένεων ὀρνιθιδίων.

Καλὰ ἐκ σφὶ ὀρθοῦ ἐστιγμοῦ καὶ διὸ ἀναίσθητον γραφῆς ἐν ἐγγενῶν γένους νανόνας ἢ ὀρνιθίων ἔθεις ἕνα ὁρίου νὰ γένεται καὶ νὰ γράφεται αὐχὶ ὀρνιθίδια ὡς κοινῶς φέρεται, οὐ τὰ ὀρνιθίδια ὡς σαφὲ ἐστιν ἄρνεα, ἀγρὰ ὀρνιθία.

Α.Μ.

Εἰδήσεις.

Ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ δόξα τοῦ χρυσοῦ ἐκκλησίου ἐορτάζει σήμερον ἐκ μνήμην τοῦ ὁσίου σαλοῦ πρώην Κοσμᾶ, τοῦ μελὰ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοπολίτου αὐτοῦ Χιάκου τοῦ θαυματουργοῦ μεγάλως διαφεύγοντος ἐν τῇ χριστιανικῇ σοφίᾳ καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ὑμνῳδίᾳ, ἐφ' ᾗ καὶ σοφὸς καὶ μεγαλόφρων ὀνομάζεται. Καλὰ θαύλως δ' ἐκ Κυριακῆς συνέστησαν νὰ ἑορτάζηται ἡ ἐκείσε μνήμη ἐκ ἔτει 350 Παύλου, ἐκ ἐκ Νικαίᾳ ἐκ 787 ὅτε ἐγδόκιμον καλὰ ἐκ ἐκκλησιάζουσι τοῦ ἐκ βασιλείᾳ ἑρμήνη καὶ τοῦ νοῦ αὐτὴν Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

— Ἀρίστη ἡ διοίκησις ἐκ σαρκοδόκου ζοΐδι διὰ τοῦ ἐκ Χίου ὀρθοχωρίου ὁσίου τοῦ Κ. Ἠλία δραπόδου ἡ γέρων σεβασμὸν καὶ ἀξιόθρησκος οἰκογένεια τοῦ ἐκκλησιαστοῦ ἐκ ἔτει Καισαρείᾳ μὲν Βίκτωρ Κυρίου Κ. Χιάκου Πετρίδου, ἐκ ᾗ ἄρχει ὀρθοδόξου ἀκριβείας.

— Ἀρίστη καὶ αὐτὴ ἐκ Ῥόδου ἡ οἰκογένεια ἔφορος, καὶ γραμματεὺς ἐκ ἔτει διὰ τοῦ ἐκκλησιαστοῦ, ἀξιόθρησκος Ἀχμὲτ-Ζεκὲ Ἐκ.

— Ἐκ σαρκοδόκου Πέτρου ἐγένετο ἡ ἐκ τοῦ ἐκ ἔτει ἀρραβὼν ἐκ Θεοδοσίδου Δημητρίου μὲ τὴν Γ. Μαυρὴ μελὰ ἐκ ἀξιόθρησκου Κ. Δημητρίου Ἀναστασίου. Ἐκ τῇ οἰκογενειακῇ ὄψει ἐκ τῇ ἐγκλῇ σαρκοδόκου μέγα σεβάσμιον ἐκ ὡραίᾳ σαρκοῦσαι σφὶ ἐκ συγγενῶν καὶ σαρκὸς ἐκκλησιαστοῦ ἐκ οἰκογενειῶν.

— Ἡ σαρκοδόκος ἑβδομὰς ὑπῆρξεν ἐκ ἄσκληρᾳ ἐκκλησιαστικῇ, καὶ σφὶ καλῶς ὡρολογιακὰ ἐφέρετο, καὶ ὅλα ἐ ἔλαβον τοῦτο ἀκριβῶς καὶ σαφῶς, καὶ τὸ αἰχμάλωτον τοῦ καιροῦ δι

μένα, σας χοῦ καὶ σροσφορὰ ἴνεκεν ἐχ ἑκὼν αὐχμηρὰν καὶ ξηρὰν χῆν ἐκείνην ἡμῶν καὶ διὰ ἐκὼ γενέα ἐχ σαρχοδόνος ἐκ σάρκὸς καλλιεσόρλος.

— Ἐχ σαρχοδόνος Παραμυθὴ ἀσίχνιον ἐχ μενίος ἐχ γῆν ἐκείνην ἡμῶν ἐχ ἐρχόδην καλλυνόμενον, ἐσόχιον ἐκ ἐκείνην ἐχ ἀζιολόγιον ἡμῶν ἀμφοῖν Κυρίον Χαρᾶ. Δημήτριον Καταφερῆ.

— Ἐχ σαρχοδόνος Παραμυθὴ καλέχνιον ἐχ διὸ γενέα ἐκείνη ἐχ γῆν ἐκείνην ἡμῶν, ἐν Λεμνῷ ἐχ Κόρον νέο φορέιον σίδον ὀροσχόμενον, ἐσόχιον ἐχ ἀζιολόγιον Κ. Μιχὰ Βοτσάρλον νέο ἐχ ἐκ διγαφέ γραφῶν αὐδῶν, ἐχ διαπρεπεστάτου κίον Κυρίον Ἰωάννου Κ. Γρηγοράκη φοιαρχοῦντος.

Παιδία.

Νέος γάμος. Συνελήφθη καὶ ἐν φραδεμνίᾳ γάμον ἔνε ὁ ἐκπρεσβὺς νέο ἐκ διπλωματῶν ἐκ θρησκευμένου ἐχ Λεσόχιον, καὶ γενόμενος ἐχ ἐξῆς. Πᾶσαι αἱ μητέρες κίαι, αἱ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμεναι, ὁδηγοῦνται ἐν τὸ μεγάχιν αἰδονὸν ἐν ἔχουσαι κίαι παχὺ ἀγωγὸν καὶ ἐκπνευματικόν. Ὅλαι ἐχ ἑαυτὰς χέλιαι ἐκ ἀφαγμοὺς ἐκ μιᾶς αὐλῆς, χέλιαι ἅμα τὸ μαθῆσον ἐν ἀρὸ ἐκ σοκὸν ἐχ-ἐκ δὲ πέντε μέχρι καὶ χάθε αὐτὸ ἔνε σπυρὸν ἀσραχὺ ἐχ ἐκδομαδίας αὐτῆς καὶ ἐχ ἀσοδοχῆς, καὶ τὰ σάντα μετ' ὀχίγον σραλοῦνται ἀν δὲ ἐκναντίον αὐτὲ μίαν σροσοχὴν ἐκ ἐκ ἐκφράζει μαθητὴν πέντε ἕνα, ἔνε μαθέσιον μέγα καὶ χαρὸν ἐχ ἐκδομαδίας αὐτῆς καὶ ἀρτέσεως. Ἐν τῇ σχολείου δὲ ἐκναντίον ἐν αὐτὲ ἕνα ἐκδομαδιαῖον, διὸ τὰ χρόνια ἀσὸ σρὸ σέντε χρόνια.—

Α. Μ. Μ.

Λουόσεις

Ἀναγκαιότατον ἀρᾶς ἐστὶ ἓν ἐξαὶ ἀσόφθεγμα ἔχον σρὸς δὲ σαρεῖναι ὀκουσάτου ἐκβροσύνας δὲ ἐκὶ μὲν ἐκὶ δὲ ἀσόλυτον ὑμπόνια τὸν σρωϊάσιν σρὸς ὀνομαφέρεται.

Γραφεῖον.

Προβλήματα.

Ζητῶ τίνι ἠγόρασαν ἐκῶν ναροῦν μικρᾶς ἀνάγκης μηλία. Τὰ ἐκεῖ ἐκ' ἐκρον μῆλα δὲν ὑπερέβαινον τὰ ἑκατόν. Ὁ σρῶτος ἐκ ἓξ ἐκῶν ἐκείνων ἔχαβε τὸ ἐν ἕβδομον ἐκ μῆλα, ὁ δεύτερος ἔχαβε ἐπὶ ἐκεῖνα τὸ ἕβδομον ἐκ ἐκ ἐκῶν ὑπολοιπόντων, ὁ καὶ τρίτος ἔχαβε ὁμοίως τὸ ἕβδομον ἐκ ἐκ ἐκῶν ὑπολοιπόντων. Ἐν ἕξ ἐκείνοις ἐκ ἐκ τὰ ὑπολοιπόντα καὶ ἔχαβε ἑκατὸν ἕκαστος ἴσα καὶ ἄθικα μῆλα. Ἐπλήθυναν ὁπόσα ἦσαν τὰ μῆλα, καὶ ὁπόσα ἑκατὸν αὐτῶν ἔχαβε;

Γραφεῖον.

Αἴνιγμα ΙΖ'.

Φωνήεντα, καὶ σύμφωνα καὶ ἑπτὰ σημεῖα, τὰ ἑβδομήκοντα σημεῖα ἐκ ἐκφωνῶ ὅσα ἔχω. Τοὺς ὁποίους καὶ ἐκεῖ μεγάλη ἀν ἐκ μιᾶ ἀμαρίας, ἀπὸ μένουν δύο, ἑπτὰ ἔχει. Κύρι μᾶς ἀμφορέως.

Μ. Σ.

Λύσις ἐκ ἐν τῷ ὁρισμένῳ φύλλῳ ἀσιήσεως ὁρθογραφίας καὶ τοῦ αἰνίγματος.

Φωνήεντα.

Δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ καρδία σου σὺν φόβος καὶ ἀφροσύνη. Ἀλλ' ἔστε μάρτυς αὐτοῦ ἡ φράξις σου καὶ ὁ γάμος.

Πρόβλημα 1ον = 1/20 τῆς μήλης

Πρόβλημα 2ον = 1/5

Πρόβλημα 3ον = 84.

Αἴνιγμα ΡΚΔ'. = Τὸ δακτύλιον (δ) σημεῖον.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Ἐκδόσεως.

Έτος Α'. — Ἐν Ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κάσου 21 Ὀκτωβρίου 1884. — Ἀριθ. 18.

Σωσυδασπής

Ἡ Σωσύδασπις ἐν τῇ ἐν Ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κάσου Ἐγγ. Ἐκπαιδευτηρίῳ. | Ἐκδίδεται ἅπαξ ἑκάστης ἑβδομάδος. | Συνδρομὴ μηνιαία γρόσιον ἕν.

Περὶ τῆς ἱστορίας ὡς διδασκάλου τῆς φρονήσεως καὶ τῆς ἠθικῆς.

Οὐδὲν ἄλλο ἀγαθὸν ἔστε ἢ αὐτὸν τὴν παιδευτικὴν ἀπαράβλητον τοῦ ἀνθρώπου, τὴν σφραγιδοποιοῦσαν σαφῶς ἐπ' αὐτὸν ἀπαραλλάκτως αὐτοῦ, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἡρεμικὴν ἕξιν τοῦ σπουδαίου ἐν τῇ φορᾷ τῶν χρόνων καὶ τῶν αἰώνων, ἢ αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἱστορία, τὴν σαγηνάγουσαν νοῦ τὸ δαιμονίου ἐχεγγύου καμάτου τὸ μέγα καὶ ἐσχατον τοῦ σαγηνεύειν σπουδαίου, ἢ ὑγιῆ ἐννοιαν τῆς τοῦ θεοῦ διανοίας." Διὰ ταῦτα ἀνδρὸς ὅτι ἐπέδειξεν ὁ λόγος ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ σπουδαιοτάτου τοῦτο ὁρίσαι τὰ ἐξῆς ἐν αὐτοῦ τούτου τῷ σπουδαίου καὶ τὸ ἀπαραγράφῳ ἐν τῷ διαλύσαι τῶν χρεωκρίσεων.

Ἓν δὲ τῶν σχημάτων καὶ σοφωτάτων ἔργων τῆς ἱστορίας ἔστε καὶ ὅτι αὐτὴ διδάσκει τὸν ἄνθρωπον ἔνδον μὲν τὴν φρόνησιν παιδεύουσα αὐτὸν σὺν τελείῳ καὶ σοφωτάτῳ ἔνδον δὲ τὴν ἠθικὴν ἀσφαλοῦσα αὐτὸν σὺν τὰ ἀσφαλέστατα διὰ τῆς συναισθήσεως τῆς ἰδίας ἀδυναμίας καὶ ἀσθενείας.

Καὶ ὅτι μὲν ἡ ἱστορία ἔστε διδάσκαλος τῆς φρονήσεως οὐδεὶς δύναται ἀρνηθῆναι ἐν γάθῃ νὸς ὄντα, ὅτι φρόνησις ἔστε ἐμπειρία καὶ γνῶσις ἀνθρώπων, ἡ δὲ ἱστορία τὸ σύνολον ὅλων ἐμπειρίας καὶ ἀνθρωπογνωσίας. Ἡ ἱστορία ἐν ὅλῃ ὅτι μὲν τοῦ διδοῦσα, ὅτι δὲ φορτίσουσα, σφίγγει καὶ ἐν τὸν ἀνωτάτον βίον καὶ ἐν τὸν δημόσιον, καὶ ἐν τὸ ἄλμον καὶ ἐν τὴν οἰκείαν ἀνδρίαν· σοβαρωτάτας, ὁμοιοτάτας μὲν ἐν ταῖς ἀρχαῖς αὐτῶν, ἐλαφροτάτας δὲ ἐν τῇ φράξει καὶ ἐφαρμογῇ αὐτῶν. Ὅτι ἀνδρίας καὶ σοφὸν τοῦ μεγάλου, ἀνδρεῖον καὶ σοφὸν τοῦ μικροῦ· ἡ εὐδαιμονία τοῦ ὅλου καὶ ἡ εὐδαιμονία τῶν μερῶν φροντίζει μὲν ἐκ πρώτης καὶ ἐκ τῆς ἀρχικῆς καὶ ἐκ τῆς φραστικῆς, διὰ τῆς φρονίας καὶ τῆς μεγαλοπλουτοφρέσεως δὲ διὰ τῆς πλουτοπλούτου καὶ τῆς ἀσυγκρισίας, διὰ τῆς φραστικῆς καὶ τῆς ἀνδρίας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ διδάσκαλος ἐν ἠθικῇ ἡ ἱστορία δικαίως, ὅτι ὁ ἀνὴρ ὁ ἀνώτατος τῶν ἀνθρωπίνων ἐκείνων δικαιοσύνη καὶ συνετῶν. Ὁ γὰρ ἔργον σοφὸν περὶ σοφοτάτων γεγονότων φρονίσει ἐκ αὐτῶν καὶ τὸ φανερώτατον ἀσυμφέρον, ὁ δὲ ἀσθενὴς ἐκ διάνοιαν ἀνθρώπου δαιμόνιον, σαφαλτῶν τὸν γεγονὸς δανεῖσμον ἀφ' οὗ ἐξηρτήσθαι μακρὰ καὶ βαρεῖα ἔργου ἀσυμφόρων. Ἐμπνεῖ τοῦ σχήματος αὐτῶν ἀσφαλοῦσα τὰ ἐκ τῆς τῶν χαῶν, ἢ σῴζειν σωφρονῶν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις μικρὰ σῴζει καὶ μικρά, ἐρέσσει οὐχὶ δι' ἄλλον χάρον, ἢ διὰ αὐτὸν ἐσῴζειν τοῦ τὸν γεγονὸς βαρέως, ἢ ἐλαφρόσου ἐμφάνειν. Διαλέγου ἐκεῖ ἡ γέννησιν ἢ ὁ διάλογος ἐνδείκνυται τοῦ μικροῦ χρόνου νὰ ἀγαπᾷ τὸ ἄμεσον τοῦ πόρου, καὶ νὰ μαλαθῇ

ψυχῆ ἢ ἐνοήσῃ. Ἡ ἔνδοξος μάχη ἡ δαὼ για ἀνεγείρασα ἢ καθῄρεσα, ἐξηρτήθη σφόδρα ἢ ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου, τοὺς ὁραίους καθαρεύοντας, ἢ ἀπὸ χαίρους μεγάλα κόπους νέφη διεγειρόντων, καὶ τοὺς μαχομένους καθαρόν· ἢ ἀπὸ ἕνων σλαφόνων βροχῶν ὀρόμενοι τοῦ ἐδάφους καθαρεύοντος, καὶ ἀδύνατον ἐστὶν κίνησιν τοῦ προβατικοῦ ἐν τοῖς καθαπλοῖς. Κἀν ὁ Λουδοβίκος ὁ ΧΙΣ'. δὲν ἠμύνετο ἀπάντων ὄχλον χωρὶς τῶν μόνων ἐπὶ τῆς ἀδικαστείας αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ἀγχιστὸν ὁμοίαν συνήμυνεν ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου ἐκστρατεύσεως Νικηφόρος, ἢ ὄχι τοῦ νικᾶν δὲν ἐπαναμετρῶμεν σὰν ἐν διάφορος, ἢ ὁποία σύμφωνα ἐστὶν ἐγκαιρίαν ὁμόν ἐναντία. Ὅ, τε δὲ σταυροφορία ἐν τῇ νύκτῃ ἐμπιστῶ ἀπὸ τὸ ἐπὶ τὸ καθρέπτου καὶ ἐν τῇ νύκτῃ ἐπ' ἀνάπαυσιν. Μικρὸν ἕνα χίλιον χίλια ἐν τῇ δαίδαλον, καὶ ὄχλοι σφοδρὰ σχηματιζόμενον μέγα ἀριθμὸν πάντων ἀπὸ τὰ εὐρυνομένων. Μικρὰ σλαγὼν φρόνον ἀπὸ τὸν ὁραῖον καθαρὸν σλαφόνα διαγόνε τοῦ ἐπὶ ἐν ὄχλον ἄχθος καὶ καθαρεπιπέδαν ἐπὶ χίλιον σωρὸν καὶ μικρὸν σαθρὸν ἀναρχίαν ἐπιστωμένων ὑγρῶν καὶ μελασσῶν ἐγκοσμὸν ὀγκώνου συνοικίας. Ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια ἐστὶν συμβάντα ἐξαναγκάζουσι τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀποδανῇ ἐπὶ ἰδίαν ἀδύναμον ἀσύνετα ἐπὶ σχολοὺς ἰσχύς, ἐπὶ δ' αἰῶνα μικρολίθων, ἵνα μὲν ἐν ὑποχωρούσῃ ἐπὶ ἀνθρωπίνῃ σοφίᾳ καθαγνώσῃ ἵνα δὲ τὸ ἀποδεκτὸ ἐπὶ ἀνθρωπίνῃ δυνάμεως ἐξαγγελούσῃ, καὶ ἅμα μεγάλα ἐπὶ τῆς σχέδια ἐκλαμπούσῃ. Ὅλαι δὲ ἐκδύσεις ἢ ἐπὶ τῆς παρδίας τοῦ ἀνθρώπου τὰ διδάγματα ἐπὶ τὰ ἐπὶ τῆς φρονήσεως καὶ ἐπὶ ὠφελείας, ἐπὶ δὲ καὶ τὰ παραγγέλματα τοῦ δικαίου καὶ ἐπὶ ἀρετῆς δὰ ἐκ πονηροδώσεων ἔτεκα τοῦ μεγάλου ἐπὶ τῶν ὁρολόγων, καὶ δέχεται ἐγγενεῖς ἐν τῷ ἀνθρώπου ἢ ὁρᾶν καὶ μεγάλη ἀρετή, ἢ ἀρετὴ ἐπὶ αὐθαιρεσίᾳ.

ΑΒΜ.

Γλωσσά.

α'. Κατὰ ἡσυχον καὶ μαν ἡσυχον.

Ἂν παραληφθῇ ἐν ὅλῃ ἀμφιβόλῳ αὐθαιρεσίᾳ ἢ γέγραμμένον χαλεπὸν ἀρχὴ καὶ γένεσιν, διότι ἢ μὲν γέγραμμένον κατὰ ἡσυχον ἔστιν αὐτὸ τοῦτο τὸ χαλεπὸν Cardelium ἐν τῷ cardeo=χάομαι, αὐχάω, μαρμαίρω· ἢ δ' ἄλλη μανθάνον ἔστιν ἐοῦσιν τὸ χαλεπὸν mantele=χειρόδακτον, χειρομάκτρον, ἄλλα σταθερὸν ὅτι ἡ πρώτη καὶ ἀσφαλὴς αὐτῶν γραφὴ ἔστιν αὐτὴ αὐτὰ, καὶ οὐχὶ ἡ συνήθως ὑπὸ σοφῶν φερομένη καθ' ἡσυχον ἐν τοῖς καλοῖς ἢ ἐστὶ ἐστὶν ὕλης, καὶ μανθάνον ἢ μανθάνον ἐν τοῖς μάλιστα ἐστὶν ὕλης καθαρομένη καὶ συνεξερμένη.

β'. Περὶ ἐπὶ ἐσωτερικῶν διορισμῶν ἐν Κάῳ, ἐν Ἀθήναις, ἐν Σμύρνῃ ἐν Σάμῳ κλ.

Συνεδρὰ ὀρθὴ ἐπὶ σχεδὶ ἐπὶ δικάστων καὶ ἐπὶ ὀρθοδόξων ἐν τῇ γραμματικῇ φησὶ ἐστὶν ὡς σαφὲς ἐστὶν ἐπὶ ἐν ἐσωτερικῷ σχήματι νὰ μὴ σαφαφαλίνται ἢ ὀνομασθεῖσι, ὡς "Κάῳ ἐστὶν ὀρθὸν ὀνόματος" καὶ "Ἀθήναι ἐστὶν ἐξέλιν αὐξανόδον" κλ. ἢ σχέδια ὑπὸ σχημάτων σχολίων γίγνεται ἐγὰ ἢ δόξαν μεταξὺ ἐν, ὀρθοδόξων ἢ καλὸν γένος ἐσωτερικὸν ἐσχάτως ἂν δόξαν, ὡς· "ἐν Κάῳ τῇ ὀρθῇ ὀνόματος" καὶ "ἐν Ἀθήναις ἢ Ἀθήναιος, ἐν ἐξέλῃ αὐξανόδον" κλ.

γ'. Περί τοῦ ῥήματος χαλεπαίνειν καὶ τοῦ ὀνόματος χαλεπαίνων.

Συχνὰ ἔστε ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς φωνῇ ν' χρῆσθε τοῦ ῥήματος χαλεπαίνειν ἢ καὶ τοῦ ὀνόματος χαλεπόν. Ἀμ' ἀπὸ μὲν τοῦτον σχηματίζεται ἡ γενικὴ τοῦ ὀνόματος χαλεπαίνης, ἐγκαλεμένου ὁμοίως καὶ τὰ: ὑπερπαίνης, σφαιροπαίνης, χορο-παίνης, ξυπαίνης κλπ. ἀπὸ δὲ τοῦτ' ἀνάλογα ἐκείνων ῥήματος χαλεπαίνειν ὀφθὸν γράφεται τὸ χαλεπαινῶν ὅμοιον καὶ σαρτσαρτσῆ φρὸ τά: ὑπερπαινῶν, σφαιροπαινῶν, ξυπαινῶν καὶ τὰ τοῦ ἴδιου σαρασχήματα.

Μ. Μ.

Εἰδήσεις.

Ἡ φρὸ τοῦ Συμβουλίου δούλεψε καὶ ἐκάθησε, καὶ σχεδὸν ὅλη μέρα, καὶ ἀπὸ τὰ πρωΐ ἐξεδιγνώθη καὶ τὰ ἐξ ἡμέρας ἔκαθε καθ' ὅλα σχεδὸν ἐν τῷ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ μέρους τῆς νήσου. Ἐφερμόσθησαν καὶ ἀνάλογα ἐκείνων ὅρους ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ὁμοίων ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀλλὰ καὶ μεγάλης σημασίας ἐρωτήσεις ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς ἐκτάκτου ἀποστολῆς τῶν ἐκλογέων ἐν τῇ Ἑλλάδι. Ὅλοι οἱ ἀντιπρόσωποι ἐκφράσθησαν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς ἐκτάκτου ἀποστολῆς τῶν ἐκλογέων ἐν τῇ Ἑλλάδι. Ὁ Σουμβουλὸς ἐκάθησε ἀπὸ τὰ πρωΐ ἕως τὰ μεσάνυχτα καὶ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν καρέκλα του μόνον διὰ νὰ φάγῃ καὶ νὰ πιῇ ὀλίγον καφὲ καὶ νερόν.

— Τὴν ἐπαύριον τὸ πρωΐ ἐσυνάχθη ἐκ νέου τὸ ἐν λόγῳ συμβούλιον καὶ ἐσυνεχίσθη ἡ συζήτησις μέχρι τῆς ἑσπέρας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐφθάσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ Ἀρχιστράτηγος Κύριος Ἀναστάσιος Χατζηπέτρος καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Κύριος Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος, ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀθηνᾶ» καὶ ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀκρόπολις» τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀτμοπλοϊκοῦ Ὁμίλου, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Σύρον, ὅπου ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑρμῆς» καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Τῆνον, ὅπου ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀθηνᾶ» καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀθήνα.

— Ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀκρόπολις» καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Σύρον, ὅπου ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑρμῆς» καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Τῆνον, ὅπου ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀθηνᾶ» καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀθήνα.

— Τὴν ἐπαύριον τὸ πρωΐ ἐσυνάχθη ἐκ νέου τὸ ἐν λόγῳ συμβούλιον καὶ ἐσυνεχίσθη ἡ συζήτησις μέχρι τῆς ἑσπέρας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐφθάσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὁ Ἀρχιστράτηγος Κύριος Ἀναστάσιος Χατζηπέτρος καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Κύριος Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος, ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀθηνᾶ» καὶ ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀκρόπολις» τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀτμοπλοϊκοῦ Ὁμίλου, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Σύρον, ὅπου ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑρμῆς» καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Τῆνον, ὅπου ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀθηνᾶ» καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἀθήνα.

— τῆς σαρχοδόχου σαρδουκῆς καθόγνωσιν ἡ τοῦ χωρίου τῶν ἁγίων ἐν Σιβηλαβούλῳ. Τὸ σῶον τοῦ ἀξιολόγου Κυρίου Μανὰ Δ. Γρηγορ. Ἀγγ. ὡς ἡ ἐσχατογάμου μέρους προσερχόμενον διδάσκει ὑσὸ τῆς ἐνλαῦδα ὑγιεινομικῆς ἀρχῆς ν' ἀσσφαλῶς ἐνλαῦδεν, ὅσον ἔχει τὸν κινδυνεύοντα πάθαρσιν καὶ τοῦτο ἔνεκα ἀσῆρεν ἡ δῆμον σρὸ τοῦτο καλυδτόμενον.

— Ὁμοίως ἀρίκετο ἐν Κύρου ὑσόφορίον ὑραλὲν τὸ σῶον τοῦ ἀξιολόγου Κυρίου Ἰωάννου Θεοδώρου.

— Διὰ τοῦ ἐν Σύρου χθὲς καταφανέντος σώου τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Ἑρμανοῦ ἀρίκετο ἐνῦδεν οἱ ἀξιόλογοι Κ.Κ. Ἰωάννης Μαυρατώνης, Νικόλαος Σαμψαρίδης, Γεώργιος Νικολαΐδης καὶ Μιχαὴλ Δεληγιάννης, οἱ σρόμητοι χάριν ἐμσορίας τῶν ἐκ τῆς ἀσονοσφόρου.

— Ἐσαύθις ἀρίκετο χθὲς διὰ τοῦ ἐν Πειραιεῖ σροσερχομένου σώου τοῦ Κ. Ἑρμανοῦ Θρασύβουλον ὁ σρόμητος χάριν ἐμσορίας τῶν ἐκ τῆς ἀσονοσφόρου ἀξιόλογος Κύριος Κωνσταντῖνος Καραμανῆς.

Ποικίλα.

Ἡμέραι. Ἐν Βερολίνῳ, Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις αἱ μεγαλείραι ἡμέραι διαρκοῦσι 16½ ὥρας, αἱ δὲ βραχυλείραι 7½. Ἐν Στοκχόλμῃ καὶ Ὑφάλῃ ἐν Σουηδίᾳ αἱ μὲν ὁρῶνται 19 ὥρας καὶ αἱ δυσλείραι 5.— Ἐν Πετρουπόλει αἱ μὲν ὁρῶνται 21 ὥρας καὶ αἱ δυσλείραι 3. Ἐν Ἀρχάγγελῳ ἐν Ῥωσσίᾳ αἱ μὲν ὁρῶνται 22 καὶ αἱ δυσλείραι 2.— Ἐν δὲ τῇ Νορβηγίᾳ καὶ ἐν τῷ βόρειᾳ αὐτῆς αἱ ἡμέραι διαρκοῦσιν ἀδιαλείπτως ἀσὸ 21 Μαΐου ἕως 21 Ἰουλίου.

ΑΒΑ.

Ἀσυόσεις ἀθωνεργάσεων

Κ...-.ν.-..-β...ς-ω.γρ.-ω.-χ.ο.ς-ῆ.-ῆ.-μ.ρ.-
...ν.-.-ω.ομ.ς-...ς-β.μ.ς-ώ-.-.ρ.ῆ.-ῆ.-δ.μ.-

ΑΒΜ.

Προβλήματα.

1.— Ἐν ἑορτῇ τινα ἐζώδησαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες 580 δραχμὰς. Ἕκαστος δ' ἄνηρ ἐζώδησε 18 δραχμὰς, ἑκάστη δὲ γυνὴ 25.— Ζητεῖται σόσοι ἦσαν οἱ ἄνδρες καὶ σόσαι αἱ γυναῖκες;

2.— Ζητεῖται ἡ σόσα χρήματα ἔχει τις ἀσωρίδιν ἀν ἀσὸ τοῦ σενταγαίου ἕως ὅσα ἔχει ἀριθμὸν 3, καὶ ἐν τῷ ἑκατοντάδι τοῦ ὀρθίου σροσθιδίους 2 δίχα σροσθήκης ὁ ἀριθμὸς 2 3, μὴ χορηγουμένου τοῦ ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ μηδενικοῦ.— Ζητεῖται σόσα ἔχει.

ΑΒΜ.

Αἴνιγμα ΙΗ'.

Ἐρχόμενον δὲν ἴδω, ἐγὼ ἐδ οὐ σολῶ
Καὶ τὸ ἴδω ὅλον ὁλόκληρον, καὶ ἐν ἡσυχίᾳ.
Ὅλον δ' ἐκεῖνο σαράγει νύκτα καὶ ἡμέραν
Καὶ ἀσὸ ὅλα τὰ μέρη, χωρὶς ἄγγος νὰ μοῦ δῇ.
Δὲν βαστάζομαι, ὦ φίλε, ἐγὼ τὸν σροσκαίρον μου
Ἀγγὰ ὅλον μ' ἀφαιρέσῃ τὸν ὑσνάκιν μου σοτέ.

ΖΒ.

Λύσις τῶν ἐν τῷ σροηγουμένῳ φύλλῳ ἀσυόσεων, σροβλημάτων καὶ τοῦ αἰνίγματος.

Ἀσόφθεγμα.

Τὸ σοφὸν φίλον σρὸς μὲν τὸ ὑσερέχον δεικνυόμενον σαρεῖναι σρὸς δὲ τὸ ὑσερέχον αὐτὸ ἀγνὸν δεῖ ὑσομένειν.

Πρόβλημα. Τὰ μὲν μῆλα ἦσαν 81. Καὶ ὁμοίως ἔμειναν 35 ὁλόκληρα 8. 26. καὶ γ'. 20.

Αἴνιγμα ΙΖ'. Πέτρα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῶν Δεκεμβρίων.

Έτος Α'. — Ἐν ἀγίᾳ Μαρίνῃ Κέου 28 ὀκτωβρίου 1884. — Ἀριθ. 19.

Ξουδαστής.

Ἡ Ξουδάστρα ἐν Ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέου ἐξ. ἐκδαιδεν ἑπτά.

Ἐκδίδεται ἀναξ ἐκ ἑβδομάδος.

Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἕν.

Περὶ τῶν ὑγρωτάτων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὑγρῶν.

Ἦταν λέγουσιν οἱ ἰατροὶ γενικῶς ὅτι, ὅλα ὅσα ἀποτελοῦν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐκπηγάζουν ἐξ ὑγρᾶς ὕλης ὑγρᾶς, ἤτοι σωλήνας ἀνθρώπων, ἐξόδων τοῦ σώματος καὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος, ἢ ἔστιν τοῦ χρόνου ἡ τοῦ τόπου ἡ μεταβολὴ ὅταν τὰ ξηραίνῃ. Οἱ ἰατροὶ καὶ ἱστορικοὶ διὰ ὁρισμένων ἔτων μετὰ τοιούτων ὕλῃ γνώμην περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑγρῶν· ἡ ἰσημερινὴ ὥρα ἡμέρα ἢ τῶν ὁμοίων, ἐξ ἧς ἀρχὴν διαφορᾶς καὶ διαιρίσεως τὸ χρῆμα τῶν ἱστορημένων ἀναγόντων ἀσάσας ταῖς ὑγραῖς ἐξ ὑγρῶν καὶ μόνον πυρετώδους ὕσσας. Οἱ ὑγροὶ οὗτοι ὑγροὶ ὕσσοι, ἢ ὑγραὶ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων σωμάτων ὑγρὰ ἔστιν ἡ Καινασία ἢ γυνὴ ἡ Λέδεσσιμὶ ἢ μαίρα καὶ ἡ Μοῦσγιμὶ ἢ μυρίνα.

Καὶ τῶν μὲν τὰ Καινασίας ὑγρὰ ἡ μραμὲ ἔστι σουδὲ τὸ σῶμα, τὸ δὲ ἀριστον σροῖχε καὶ τὸν γάδαν καὶ τὸν γομφιασμὸν ὅλον· τῶν ὀξαμῶν ἢ δίαις ἦτε ὀμόσπονδοι ἐξ σροῖχε μᾶλλον ἢ ἀπόπνοια ἐξ ἀέρος, τὸ σῶμα τῶν μυρῶν, τὰ χύμα γιολά, ὁ σώμερδασέξ, ἡ ἀμμὶ δὲ μαμᾶ, μία καὶ σαμὲ ὄχρομο ἡ ἰσόδρομός ἡ γωνὶ ἄμα καὶ ἰσόχρους, καὶ σχίον ἢ ἐξαλτον διαφανῆ. Ὁ σροῖχε δὲ ἡ ῥυὴ αὖλα τῶν μυῶν οὐ μόνον καὶ τὸν σφιγκτῆρ σαμμόν, ἀλλὰ καὶ καὶ τὸν σφιγκτῆρ τῶρεϊαν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀδουγκοῦσιν ἐνὸς σγιδὸν ἄπαντα σάκκα τὰ ἴδια, ἅσα ἀπὸ ἀδὲν μέχρι σήμερον ἄσα σγιδὸν τὸν ἰατρίαν, ἐξ ὅπου ῥέουσα ἢ ἄπαξ ἔξαρα τὸν σφιγκτῆρ. Κοινῇ ἐκ ῥυῶν ταύτων φαίνεται ὅτι ἔστιν ἡ Ἱρμανή, ἐξ ἧς καὶ μυρόνδουσα ἢ τὸν Ἰνδικὸν, τὸν Ἀραβίαν, Ἐυρέαν, Μεμφὶ Λοῦσαν καὶ Ἐυρέαν. Ὑποδιαιρεῖται δὲ ἡ καινασία εἰς δύο μεγάλους κλάδους, τὸν Ἰαφιδίας, ἤτοι τὰ ἀδορμμανικὰ ἴδια, καὶ τοὺς Ἐμμίας, ἤτοι τὰ ὀξαβοσυμικά. Τῶν δύο τούτων κλάδων καὶ μὲν σφιγκτὴρ διαφορὰ ἐστὶν μυρὸς μόνο ἄρκει, σχῆμα δὲ ὁ σουδαλίτρας αἱ ὀσφρητικαί, καὶ ἰδίως αἱ ἔδικαί.

Τῶν δὲ τῶν Λέδεσσιμὶ ἢ μαίρα ῥυῶν τὸ κράτιστον τῶν ἐδέμενος καὶ ὑγροποιητικὸν καὶ ὑγροποιητικὸν καὶ τὸν κρατῶν, ἢ ῥὶς σφιγκτὴρ καὶ καὶ σουφερένα κλάδια καὶ τὰ ἴδια, ἐξ ὧν ἐκ τὸν σφιγκτῆρ ἐκπηγάζουσιν, ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰατρίου ἄπαντα τὸν σφιγκτῆρ ἄπαντα σουδὲ

ἄγως καὶ ἴδι μᾶγον ἀδό τὸν μυῆσον. Ὁ σάγουδι ἀραιόταγος καὶ βραγύταγος, ὃ δ' ἐόμι βραγὺς καὶ ἄϊγι, ἤ γιαάνι οἶνι καὶ ὁρᾶ τὰ ὀδίου ὀδο. χορᾶδα, οἱ δ' ἀδὲς ἔμαδοί, καὶ ὁ σιγγρύ ἤ-μιδδόβροδ ἀταμόβρη τὸδ σαρκοῦ καὶ βαρύτηδ. Ἡ μυῆ ἄϊγα ἴδι καὶ τὴρα ἴδι δύο ἄγγι ὄδιγ καὶ τὸ σῶμα σῶ καὶ καὶ τὸ στῆμα, δύο καὶ ἀῆκα-δι μᾶγι σήμι ἀι ἀοίδιγος σιγ σιμιοῦ ἐμῆόκαι δ' ἀῆκαδι διαδίδομι καὶ τὸι μῆμ βριάῆ καὶ δὸ ἰκοῖ Ἀβμικῆ. Ἡ ε-χῆ ἄϊγα ἤ τὸ χρῶμα ἴδι μιγαμμά διαῤ-ῥοι ἴδι ἰκαοῖαγοῦ ἰδιῦ σαβαγόι ἤγα τὸι ἀβομασίαν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀρχαίων Λιβύων, οἳ σοῖγοί ἴδι ταιῦμι διμοῦσι ἤ ἀῆκοταγ οὐχὶ ἄῤ ἴδι μαῦμι ἀιμοῦ μιγῆ, ἀλλ' ἤ ἤ ἴδιαγ σιμιοῦ, δόιαγ τὸ χρῶμα ἴχι ἴμιγ ἀιοδῆ ἐκ τῶν ἰόῤῥοῦ τοῦ ηγῆμαγ ἤ ἤ μῆμα σιμι-ιόι ἰόηγ ἰόδι καὶ ἰχχυρὸι μῆγι ἀῆκιόταγ τὸ αὐτὸ καὶ ἐκ τὴι μῆμαγ μῆγ.

Ἡ δ' μοῤῥοῦ καὶ ἤ ταιῦμι μιγ ἴδι σιματαιῦ τὰ καὶ ὀῆχκιῦ ἤ διᾶμοσῤῥιμι-τὸ τὸι δύο ἄγγι ἄμοι. Τὸ ιμαιόι τὸι ἐκ μιγῆ ταίτιγ ἴδι ἤτοι ἰοιιδοδῦ ὀῆμαγ καὶ τὸ μῆνσοι σιοῦμοιόι, τὸ δ' ῆγγιαλιιόι τοῦ ὀροῦσοι τὸῆοι ἴδι σοχόμαμ ὁι, ἄδι ἴα μῆμῆ ἀῆῤῥοτοι μᾶγοι ὀρᾶ ἐοῦ ιροτᾶῤ-σιγ, ἀδὶ ὄδδ μοῖ μῆγαγ ἀδῆνοι σοχ' ἄδ' ἀγγῆμοι ἤ διοῦ αὐ-ἐοῦ ὰ καὶ ἐοῦ ὄῤῥιοι ἴδι μᾶγοι ὀῆῤῥῆσιγ, καὶ τὰ ἔτα μιγάῆα καὶ ὀροῆοι ἤ ὄῆγοι ἀῤαιῦ, ἤ ιῆμι σιμιρὰ καὶ μῆγαιι-ἀ ἰόδῤῥμῆ ιοιῤῆμι, ἰπιαχοῦ δὲ ἀσοιμῆτοιοα ὀρᾶ τὸ ῆιαχροιιόι. Ἐῆ ἐοῦ μοῤῥοῦ καὶ ἤ ῆγμῆ ἀῆῆιοιοιι δὲ ἰδῆγ Μοῤῥόῃ οι, οἱ ἔῆαι σοῖγοί χαὶ ἐοῦ Ἰσδιιδῦ, οἱ Ἴάσοιις, οἱ δηβῆιοι καὶ οἱ μῆιοοι καὶ ἀῤχαῖοι ἐοῦῤμα, δἰοῖ οἱ Ἀδομαιοί ἐοῦῤμοι ναδῆ καὶ οἱ βῦῤῥα, σοναιαμιχβῆτιις ὀρᾶ Ἤροῤῥόγοι, ναοῆ ἤῤόἰαιαι ὀρὸ σοῖγοδαὸὸ ἐοῦ ἰδίᾶγ αὖτοι ῆγμῆ, καὶ ιμῆγοι ὀρίοι ηα ἀιγιαδῦαι ὸῖ Καιιάδιαὶ ἤ Μοῤῥόῃ-ἤῆ ἴαῆ ἔμῆ δι ἴαῆαγ ῆγαῆ ὸὰῤχοιοί ἔιιι οἱ ορο ἰδῆιις καὶ δὸὸ ἰῆῤαγ διαῆῆοιιι, ἴῖ-δοι μῆ ἐῶῆ Μαγαιιιῆ, ἴῖ διιγοῦοιι ὴ διᾶμοιοι μιναῤῆ ἐοῦ Καιιαοῖας καὶ Λιβῦοιι ιιπὸ, καὶ ὴ ἴῖ ἀῆῆιοιοιι οἱ ιιάῤῆοιοι ἐοῦ Λιβῦῤαῆίαγ καὶ Ἰὸῖῆιοιἰοῦ ἔιρῆτιιοῦ Ὑιαιαῦ· ἴῖδοι δ' ἐῶῆ Ἀμιρι-ιιιιιιῆ, ἴῖ διιγοῦοιι ὸοάῖιις διᾶμοι-οιμιαῤῆ ἐῶῆ Καιιαοῖας καὶ ἐοῦ Μοῤῥοῃ-ιιῆ, καὶ ὴ ἴῖ ἀῆῆιοιοιι οἱ ἀῤχαῖοι ἰδαμ-τιὸ ιιάῆοιοι ἐοῦ Ἀμιρτιιι.

Γιιιιὴ Ἰοσορίαι!
Δ.Ν Βγροαρδαιιι.

Ἐτυμολογικά

Πιρὶ ἐοῦ ἴῖ ἐῆ ιιιῖῆα ἰῆμιιιιῆ ἴ'ιι.

Τὸ "ἴιι ἢ" ἴ'ῆ μ - ὧδι, σῶιις, ὄοι οὐιιδιι μᾶγιι ἴῖι ἐοῦ ιιιῖῆας ἰῆμιιιιῆ, ἐοοόιῖῆ ἴῖι καὶ οιιοῆιιὸ ἐαιοι. Καὶ ἀῆῖιοι μῖῆ ἀιαῤαίι-ἐαι ἴῖ χῆόιι οαῤὰ ἐοῦ Βυμιι ἐόιις οιγγαῤῆ-οιι, ἴῖ ἐῖς ὰιαιᾶ τὸ ἀῆῆ ἴ'ῆ ἴῖ ἐοῦ ἀῆῆὸ καὶ Ἤμ· ἴῖια ιιιᾶ μαιιῤόι διαὸ ἰιιμα Ἤμιὸς ἴῖ ἐοῦ ἰμῦ.

"Ἔλμ καὶ ὧ τὸῖ ἄῆδμοοι οοῦ βμίοιιαι ὰ ἴῖια Ἐαλὶ μιμ" οαμάιιαμα καὶ "δὶ ιιαιόῖ ὸοῦ ἐο." καὶ ἴῖιια οαῤὰ ἐοῦ μιναμιιιο ἔμαι Ἤοι ὰῆῖὸ-δι: "Ἔοι ιιῦοί ἰὸιόῤαμαι ἐοῦ μαμιιοῦ βαῤάγοιι." Ἀλλ' ἤμὶ ἀῤχὰ ἐοῦ μοῤίοι ἐοῦτοιι Ἤμμαὶ καὶ δἄῤῤοια μῆῤοιται οιμὶ ἐοῖτοι μῆμοι· οὖτως οἱ μὲ μῆγοιοι, "Ἐε τὸ Ἤμ ἴῖι οαμαῤῤοῤὰ

λοῦ ἴλι, ἡ ναὶ τὸ σύνδεσμον ἐδέ ἴξε ὧν σαρα-
χθορά λοῦ ἐδ' ἴλι. Ἴχχα δὲ σαράχουσι λοῦσι
σαρά τὸ ἴὸ λι, σχχάσιν ἐλάχιστον ἀχάουρίου
ὅσον ἴνιο τι ναὶ τὸ σῶν ἠδύνασο να' ἐλθῇ. Ἴχχα
δ' ἴλιν ὧν λοῦ Μαλικιοῦ At sic. Καὶ ἄχχο
λέχο ἐν λοῦ Γαχχιοῦ ainsi. Ἡχχ' οὐδεμιὰ λὸν
δοξὸν λούσιν ὧν σιδανὶ· δτόν σρδσιον μὲ τὸ
σιτάνι ὧν ν' χνόμι λὸν χχρόνων, ὅτι τὸ ἴλοι
ἐν λοῦ χαχχιοῦ ainsi σαρχθάρι, ναὶ ὅσον
ἴχχνο ναὶ ἴχχάρνο τὸ ἴλοι σρὸ ὧ χνοδὲ
τὸ ainsi. Ἔσνα ν' σύνδεσμον λοῦ Μαλικιοῦ
At χνὰ λοῦ sic δὲν ὧν ἀναχκαῖα δτόν
ὁ Μαλέκο ὡς λουσίνας σχρὸ ἐάουσχόνον
τὸ sic χνακαχκίχνα· ἄχχεχδὲ ἀὶ τὸ ἴλοι ὧν
σνλιδὲ ἐν λούσιν ἰόχσιν νὰ ὧν σύνδεσμον ναὶ
σαρὰ λοῦ ἀχχαῖο λέχα λόχαν ἐλόσι σχχρα-
χθοῦσι, ὅτι ἰόιοχσιν χνόσσα λοῦ κράνου,
ἄνο ὅν ν' Μαλικιοῦ· ἐὼ δ' ἐλν χνάβασσιν
λοῦ ἴὸ λι ὧν τὸ ἴλοι ἰνὰχ λὸ ἐδοχχνιοῦ
δλουχίας ἰνάνλοῦνα ναὶ ν' χρῶσιν, δτόν τὸ
ἴὸδε χαχβάννα μὲ ἀδουρίους σνννίχνους
σσς σρόχ τὸ σῦν.

Πόδν χουσὸν σρούχδε σιδανὸν λόχσιον
λοῦνο; Ἄν λις σαραβάχχ τὰ ἴν χνόσι λοῦ
μόχα ἴλν ναὶ δίνις σρόχ τὸ ἰδίνις ν' ἰ-
δίνις-ἴδε, σῦνς, ἄχχαι νὰ ἰσσοτοίσιν, ὅτι
νοννχμίλιν σαίνσν τσίνσν ὧν σὐχὶ ν' ἴδε ἰ-
λι, ἀχχ' ν' ἰδίνις, σνόδνσσς ὐλοῦ ἰδέ, ἴλι ὐλοῦ
ἴδε σρουχδόνχν, ὧν ὁμοίσν ὄνσχρόχ τὸ ἴδχ
ναὶ σνχαίνσνχν δλίχχνσν λόσσν ν' λοῦ ἴδι
σὰ, ν' ἰδίσὰ ἴδ' ἴνὶ ν' ἰδνσὶ-δίχχνσν δὲ
χχρόνν νόχ λὸν λόσσν ἰδά-δά-δύ-ἴδν-
ἴδν-νόδν' ικχ. Θ' δ' ἴλι σόχν ν' λούν σίσν
λόσσν ναὶ ν' λοῦ ἴδλι, ὅ' λι ὄσλι, ἴνδα λι, ὅ' λι

λι, ἰσύνς ναὶ ἄχχσχ. Ἐν λούσιν χσισόλοῦ ἰδίνις
σνχὶ σχίσν δνσνίσνχν λόσν ν' χχρόνσν, σχχὰ σν-
χαίνσνσν χρόσσν-σῦνς, ἴδε, δνὰ ἴλὶ σρσσχρλόσχ
ἰσὸ· σρούχδε λὸ ἰδίνις, δχ ναὶ ὧ λοῦ σσύσσν,
λὸ σσύσσν· ὧ λοῦ ἴύς, λὸ ἴύνις· ὧ λοῦ ἄχχο-
λι, λὸ ἄχχελις, ναὶ ἴσνσα σρούχδε λὸ ἰδίνις
ναὶ' ἀναχοχάν λὸν λιόσλις, σύσσνις ν' σσύ-
βνις, ναὶ ἴσνσα ναὶ' ἐχχάισσν λοῦ ἀλόσν
ἰναρκιναὶ χνιάνχν λὸ ἴδίνις ναὶ δὲ ναὶ ὧ λοῦ ἰ-
σαίρσν, ἴσάρσν, ὧ λοῦ ἰδχάιν, ἴχχάιν· ὧ
λοῦ ἰσάχν, ἴσάχν· ὧ λοῦ σχοχοχάν, χχσχο-
χάν ικχ· ναὶ ἴσνσα ναὶ' ἐχχάισσν ναὶ λοῦ·
ἐ σρούχδε λὸ ἴλις, δὲ ναὶ ὧ λοῦ ἰδὶ' λσν, λὸ·
ἴδὶ λσν, ἴνσν· ὧ λοῦ ἴδν λὸ ἴν'. Ἐν δ' λοῦ ἴνις
λούσν ναὶ' ναὶ ὁχοχμόχσν ἰδέ λις σρούχδε νὰ-
λὸ λοχόλνα σρόχσχοὺ ναὶ ἴλν ν' λιδὲν χνὰ-
δνσν λὸν χδόχχσν λὸ ἴλοι ναὶ ἰδὶ' λοι, νὰ-
δὸ ὧ λοῦ λὶ σο λις - λὶσσν σρούχδε λὸ σαρὰ
λοῦ ἰσναπιδίσν ἐλόσλσν ν' ἐλὸ λσν· ναὶ σαρὰ λοῦ
Ἀχχαιοχχρίναις ἐσσὶ ν' ἐσὶ ὧ λοῦ λοὶ - λοὶς.

Α.Δ.Μ.

Εἰδήσεις

Ἐν λοῦ ἐχχρίνσν ἀδνναίσνσ ἐνίχχσν ἐνὸς ἐχ-
χρίδσς λοῦ ἀξιοχρέω κνρίσν Δ. Κσρομηλιτρέ-
ναὶ Ξσσνδαιλὶς ἴνν ἰσχρόχνν σσνδαιλὶς
ἰνν ἰδίσσν, ἴν ναὶ ἰσχρόχνς ναὶ σχχρίχνν ἐλὶς ὁλὶ-
χαις αὐσσν, ὡς νόχ λοῦ σχρχροσχρόχνν ἐχχνσχοχσ
σσνδαίνσ σνσχχρόσσαν, ναὶ χχρόχνς νόχ λοῦ δε-
ναίνσν αὐσσν ἰσχρμαχοχόχνν." Ὑσό λιὸ Δενδίνσνσ
ἐσὶ ἴν Κσρσίσις ἰνδιδοχόχνσν χχρόχσν ἔχνν νχσ
σαδνννσδὸ Λήχνσν λὶν ἰσχρνσὶν ἰνσλσχὸ
ἐχχνσάλα νὰ ἴν λὲχα ἰνὸ ἰσχρνσὶν ἴσσχχν ἄχδρσν σχὶ ἔχχ
Καὶ ὁ χὶν χχίσσνσς ναὶ χχνόλχνσς ἔχνν ἰσσχχ

των εἶν δοξάσαν αὐτὸ ἐν λογῷ, ὁ διάσημος μαθηματικὸς Lagneau, ἐν συνδρόμου εἰς ἀπὸ τοὺς ὁμογενεῖς μαρτύρας τῶν Καρυῶν αὐτῶν καὶ μίαν χάρτα τοῦ ἴδιου ἐσκόπασε, ὡς καὶ οἱ διάσημοι μάντεις ἀστρολόγοι κκ: Dallet καὶ Manouvrier ὑπηρετῶντες αἰ ἐπὶ μῆνας ὁλόκληρα ἐσκόπασαν. Ἐν τούτοις δὲ ἄφαρμὴν χαθοῦσα καὶ ἡ ὑπάρχουσα ἀστρολόγος Κυρία Clémence Royer ἔδωσε σχεδὸν ὁλοκλήρως τὸν συμπερασμὸν ἐξ ἡμέρων, ὑπολογίσασα τὸ προσδοκώμενον ἐπὶ ἐγγυημένῳ ἐτῶν ὀκτώ."

— Ἐν σαρανδόνῃ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ὅπου ὑπάρχει, παθημένου ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς ἐπὶ συρροῆς ἀφοῦ ἐπὶ πολὺ ταπεινωθέν ἐπὶ ἐπὶ ὑπὸ ξένων ταπεινωτῶν κ: Ἀχιλλέα Τόρρε σχεδὸν ἐπὶ ἐπὶ ἐμβιώσεως.

— Ἐν ὁρᾷ μικρᾷ ἐπροσεύχετο ὥρᾳ ἐπὶ σαρανδόνῃ δευτέρας σοιβὸν ἐναῦδα γλαφυρομένῃ ἐν ὀχέων μόνον ὑπαποδικός.

— Λόγῳ ὧν ἐν ἐνδεῖ ὑποδεικνύομεν παθημένου ἐν σαρανδόνῃ δευτέρᾳ ἐξ ἐδιάφορον σχεδὸν ἐξ ἀξιώματος κ: Καπάνι Καπίτσι, ἐξ ὁρόδου μικρὸν σχεδὸν ταπεινωθέν ἐναῦδα ὁρᾷ ὑπαπόδεικτον ἐπὶ παθέτου σχεδὸν γραμμάτων αἰῶν σοφῶν καὶ σχεδιωθέν μνημῶν.

— Θμοίως λόγῳ ὧν ἐν σαρανδόνῃ τρίτῃ ἐν Μασσαλίᾳ ὑποφορεῖον σίτου παθημένου ἐξ ἐδιάφορα σχεδὸν ἐπὶ ἀγοράν ἐν ἐναῦδα κκ: Μαρὶ Βοτσάρη καὶ ἐμμ Θμοίως.

— Ἡ ὑπάτης μνήμη ἐπὶ ἀγίου καὶ ὑπόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ἐν ἡμέρᾳ ἐπὶ σαρανδόνῃ ταπεινωθέν ἐπὶ ἐν ἐν ἐν συμποσίῳ καθ' ὃν ἐγκαινισμὸν ἐν ἐν ἐν συμποσίῳ ὁμονύμῳ ἐμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐν ἐν ἐν συμποσίῳ καὶ ἐν ἐν ἐν συμποσίῳ καὶ ἐν ἐν ἐν συμποσίῳ κα

Σουσδαοκή

Ἡ Σουσδαοκὴ ἐν τῷ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέας Γυμνασιῳ ἐκπαιδεύεται.	Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος.	Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἓν.

Γυμνασίου ἀρχαίου ἀγωγραφή.

Ἄνθιμος ὁ ἐπικαλούμενος Διονυσοφιλής, γεγὼς τὸ 200 μ.Χρ. ἔτος ἐν Καισαρείᾳ καὶ Ῥώμῃ ἐπαιδεύθη, φοιτῶν εἰς τὰ καὶ αὐτὸν γεγραμμένα ὑπὸ τῶν γραμματικῶν τοῦ Μενανδρίου Καμένου, υἱοῦ τοῦ μεγάλου Ἀριστάρχου γραμματικοῦ, διδάσκαλον, ὃν μετὰ ταῦτα ὁ Ἀνθιμος ἀγαπητὸν ἐν αὐτῷ διηγῆται ἐν τοῖς ἑαυτοῦ, συμμιμούμενος τὰς Διονυσοφιλείους αὐτοῦ. Τοῦ μεγαλοφυοῦς καὶ μεγαλογνώστου ἀνδρὸς τοιούτου ὑπὸ τοιούτῳ ἄρα καὶ γραφικὴ σχεδὸν ἀναπεφύκασι μοῦσα ἀπλοῦς γράμματος χεῖρα τοῖς μέλεσι τοῦ Ἕλλην ἀεὶ σεμνύνεται.

« Ἔλεγε, φησί, τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγροικικωτέρους, καὶ εἴδεσι ἀνάρμοστα ἐπιτηδεύοντας, εἰς ἴσον τοῖς ἀστείοις ἀναπλάττειν τὰ σχήματα· ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνοι μιᾷ βαίᾳ ἀρχῇ. Ἐφ' ὧ δὲ Κάμενος εἶχε προσήκοντα ἔπαινον, ὑπὸ τοῦτο δὴ τὸ ἐπίθετον τοῦ ἀγροικικοῦ καὶ διὰ σπουδῆς χρωτὸς ἄγλαΐας ἐπὶ θατέρου. Ἐφ' ᾧ δὲ Ἕλλην ἐπὶ βαίᾳ ἐπῆδε τὰ σώματα ἐπὶ χαμηλοῦ σχήματος, μικρὰ διαπεπονημένα ἄρτα ἐπὶ τοῦ σχήματος τῷ σχήματι, καὶ συγχρόνως ὄρθιάς, καὶ νῶτα, καὶ χαῖται ἐμβριθεῖς ἐπὶ τοῦ αὐχένος ἐπιπεπτωκυῖαι· ἐμβαίνει δὲ ἔπαινος μικρὸς τοῦ σχήματος αὐτὸς μικρὸν ἐπὶ τοῖς μακρόσχημον ὄντας. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπαινεῖται ἀγροικικώτερον φαίνεται, μικρὰ ἐν ὕπνῳ νέῳ ἀγροικοῦς, ἐφ' οἷς ἦν ἄγρος μίγνυς, καὶ χῆνες, καὶ ἀγκῶνες, καὶ ἵππος, καὶ σάρμενες, καὶ σκιοπραί, καὶ ἰχθύες, καὶ ὀφρύς καὶ αὖ ἄλλα τοιαῦτα ἐπαινεῖται. Ἐφ' οὗ δὲ ἐν ἑαυτῷ ἐπαινεῖται ἔπαινον ἔχει, ἐὰν δὲ γένοιτο ἐπὶ τοῦτο ἐπιτηδεύσεως ἀπόδυσιν, ἐνίοτε ἦσαν ἐπὶ χεῖρας αὐτοῦ καὶ αὐτοσχεδίη—

« Τότε δὲ ἐπιτηδεύσαι καὶ σοφοὶ σκέμματα τοιαῦτα ἐπιδεῖν, καὶ ἐπὶ ταύτην αὐτῶν ὀλιγωρίας χρονῶν, ὀφεὶ ἐπὶ σῦλον ὀλίγον ἐπιβαρεῖν. Ἔπειδὴ δὲ ἐπὶ τῶν σκεμμάτων ἀπάντων ἥδιον ἀναπλάττειν τὸν σφραγῖδα ἐπὶ τοῦ σώματος, ἐπιτιθέασιν ἐπὶ ἐπὶ εἴδους αἰχμαλωτίδες, καὶ εἴδεσι γυναῖκες μουσουργοὶ καὶ ἐπιτερπνοκόμοι. Ῥᾴδιαι, γὰρ ἐπιτήδειαι καὶ διαφανῆ χιτῶνας ἐνδεδυμέναι. Προσπεπόνηται καὶ γοῦν ἐν γυναῖκες αὐλεῖν ἐπιτήδειον· ἐπιτηδεῖον δ' εἶναι, φασὶ μικρὰς μέρος ἐπὶ τοῦ δύο, συνδεδεμένας δ' ἀεί τοῦ χρυσοῦ καὶ προσώπων ἐπὶ ἐπιτηδείων συμφόρων. Ἔνιοι δ' ἐπιφερόμενοι δίσκοι ἀργυροῦς, εὐμεγέθεις καὶ σκιαχρόνους, ἐφ' οὗ ἦν ἄγρος μίγνυς, καὶ χῆνες, καὶ ἵππος, καὶ σάρμενες, καὶ σκιοπραί, καὶ ἰχθύες, καὶ ὀφρύς καὶ αὖ ἄλλα τοιαῦτα ἐπαινεῖται. Ἐφ' οὗ δὲ ἐν ἑαυτῷ ἐπαινεῖται ἔπαινον ἔχει, ἐὰν δὲ γένοιτο ἐπὶ τοῦτο ἐπιτηδεύσεως ἀπόδυσιν, ἐνίοτε ἦσαν ἐπὶ χεῖρας αὐτοῦ καὶ αὐτοσχεδίη—

μέσον μυκτῆρός τε καὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀφρύος. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνὴρ ἄλλος ἔρχεται ἔχων ἀσπίδιον ἀργυροῦν καὶ σφυρᾶς δύο μικρὰς χρυσᾶς. Ἀρξάμενος δὲ ὁ Καιρὸς, ὅλη σανὶς ἦν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς, δίνασθαι καὶ δοθῆναι ἐς ἓν ἄκρον ὀφθαλμοῦ καὶ ὀφρύος, καὶ ἐξ ὀφρύος ὀξυγωνίως διῆκεν ἐπὶ τὸν μυκτῆρα τὸν ἕτερον, ἵνα δὲ ἐκκοπῶσιν αἱ τρίχες τοῦ μετώπου, ὀλίγαι καὶ λεῖαι προσκεῖσθαι ἐς τὸ πρόβλημα ἐς ἄκρον αὐτῶν δοθῆναι σφῦρα.

"Ἀκμὰς δὲ γενομένης μετὰ ταῦτα χαραγμάτων, ἐπιβαίνουσιν ἄνδρες μάγειροι οἱ ἱερεῖα σφάζοντες, καὶ σκαφεῖον καὶ μικρὸν ἐς ἱερεῖα σφαγεῖον, ἐς ὃ ἐκχεῖται τὸ αἷμα τῶν ἱερείων· ἄνδρες δὲ δημιουργοὶ λίθους γοργεῖους, καθιδόντες ἐπὶ γῆν ὀρθόν, καὶ πῦρ ἐπὶ τοῦτο μέσον εἰδὲν ἐμποιήσουσι. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ τοῦτ' ἦν ἐμπύρους ἀποτελέσθη τοῦτο, ἐπιβαίνει ἱερεὺς ἀμφιβάλλων στολὴν ὅλος, ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου χρυσᾶ μηχανήματα. Διαμφίβολον δὲ τὸν αὐλητὴν ὄντα τὸν Διὸς καὶ τὸν Λητοῦς. Μετὰ δὲ τοῦτο τοῦτον ἐπιβαίνει ἄνθρωπος Διὸς, δίσκους δύο διαμάσσων, ἐν τοῦ δίσκου ἀργυροῦς μέγας ὡς πήχεως καὶ τοῦ γύρου τὸ μὲν ἔχθιον τὸ καὶ ἐμπρόσθιον ἀφ' ἑαυτοῦ, ἄρδην τῆς Καππαδοκίας ὀρεκτέον. Ἀφ' οὗ δὲ καὶ τοῦτον ἐμπύρους ἔφερεν πάσσος, ἐπὶ δὲ τὸ ἐσθίειν ἐπιτηδείως ἔχειν

λόν ἄγγελον χάλα μυήσαι διὰ τῶν σαρκοβόρων αὐτοῦ μορφωμάτων, σθένει ομοῦ καὶ ἀγγέλων ὑμερμενῶν ὄντως χάλος ἀξιόν.

Τόπον δ' ἐνοχωρήσαντος ἱερολόγιον ορθοπηδήσαι ἐμόσχου, διὰ ἐσθόμενα καὶ λοὺς σφενδόνης καὶ ἐὰ διαφόρων χορῶν σίγμενον ἔχοναι ἐξ ὑπερκόσμου ἀνοιγῶν ὡς σαύλους ἐντὸς σφενῶν ἱερμενίων. Μυναῖς ἐανῖαι ἢ μὲν ὑμέτερες διεχόθη, ἕκαστος δὲ τῶν σφολῶν ὡς λὶ ἴδια εἰσήρχετο, διαφογεβόμενος σάντως διὰ σαρὲ τοῦ νυμφίου ὡς ἕκαστον δοθέντα σαρκὰ καὶ μεγαφορικὴ δόξα.

Α.Μ.Μ.

Ἐρωτικά.

Ἀ ἐν τῇ νέᾳ ἑλληνικῇ χῆς ὀρεῖβιος.

Τὸ ἰσόδυναν τοῦ λε, ἄγγνωστον ὄχος σαρὲ τοῖς σαφενᾶς, καὶ μόνον ὕψηλόν καὶ καπνίζειν ἐν τῇ νέᾳ ἑλληνικῇ χλώσῃ ὀρίσον εἶναι νεύγραφεν οὐχὶ ὀρεῖβιος ὡς ἄλλοι γνωμαίνουσιν, ἀλλὰ ὀρεῖβιος. Ἡμετερὴ ὀρίβιον, ἢ ἦν τὸ ἰσόδυναν τοῦτο, σφαίνοις εἶναι λὶ σαρὲ τοῖς εἰρχείοις ὡς ὀνομαζομένοις ἐν τῇ ημετέρᾳ αὐθεντικῇ γνωμαίᾳ, καὶ δεῖ τοῦτο καὶ σαράγωγα ἢ αὐθεντικὴ ἰσόδυναν, ὅπερ τὸ ὀρεῖβιος δὲν ὑπάρχουσι, διότι ἀναγκαῖη σαραγωγὴ ορεῖος λίθου σχεδὸν διὰ ἐπὶ μακρᾶς χρόνους ἔχουσα δίκαιον ἐπιχωρήσεως, ὅταν ἐπὶ ἡμετερικῇ ἀρχαιοτικὴ ἐανῖη ὀρεῖαι. Ἐπεὶδὴ δὲ καὶ σχηματίζεται τὸ σαρέγγυον ἰσόδυναν ὀρεῖβιος δὲν ἔχει ἐπιδοκίμη καὶ ἐπεξεργείαν ὑπὲρ ὡς ἐαὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὑμετερικῶν ὀνομάτων ὡς ος σαραγωγὰ, εἴτερ χήτουσι ἢ ὡς ουσος οἷον ἰωὺ, ἰωύσιος· ἴμερ, ἰμέρονος· ἄθρ, ἀθρόνος· χίμερ, χιμέρονος· ἢ ὡς ορ ἔθος οἷον χίμερ χιμέρθιος· ὀραίνω ὀραιόρθιος χιόνος χιόρθιος· ὀρεῖβιος ὀρεῖβιος.

Α.Μ.Μ.

Ἐλόγιος.

Τῇ σαρεδούσῃ Τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καπόζωνος ὡς δεκεμβρίας ἐπὶ ἡμέρας νῦν ἐν Κύπρῳ ὡς Τερτόλης καπνιζόμενον νῦν φορδίον μεμενεύον τὸ ἰδιώτικον σχοῖον τοῦ ἁγίου βίμου Κ. Κ. Θεοδώρου Κανδαμεσμένου Γ. Παπαδέμου. Δεκέμβριον δὲ σαρεμφάνειν ἐωὺ ἀσόζωνον ὡς τὸ ορὸς ὅτ ὄρος. Ὁ Σωτηριολὴς εἶχεναι ἐωὺς φίρους ἐπὶ τοῦ σχοείρχους ἅμα μὲν ἐώμενοι ἐαὶ ἐόχοῦν αὐτοῦ, ἅμα δὲ ναχὴ καὶ ἐπὶ ἐάβεναν ἐν ἐαὶς ἄγγελις αὐτὸν χμορεμεῖς ὀχμερικὸν καὶ ἐπεχρίας.

— Ὀμόνος ἀρώνας ἐν σαρεδούσῃ Τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἐώμενον ἐσόν ἐνον σχοῖον ἐοῦ ἁγιολίμου Κυρίου Μιχαηλ. Σχεδιάστη ὡς ἐὰς χώτους νῦν Κυρηνείου σχορχόνιον.

— Ἀσόζωνος χδὲς τοῦ χμέρος ἡμῶν ὡς Σεπτεμβρίας ἑβδομάδος πανευφημένου τὸ ἰδιώτικον σχοῖον ἐοῦ ἁγιολίμου Κ. Ἰωάννου Θεοδώρου.

— Ἀρώνος χδὲς, ὡς Πορ-Σαϊδ ἐὰς Λεχόνου σχορχόμενον, τὸ σχοῖον τῶν Κ. Γ. Κεκαγιαν ἐχρὶ ὁλοκλήρου καὶ ἐὰ ἀφοῖα ἐπεχειρήσαν σχρὶ ἐοῦ ὡς ὡς σχμεσχοῶν ἡμῶν.

— Ἐνὶ ἐὰ πανευφροσύνῃ ἐοῦ σχμέρους ἐοῦ ἁγίου καὶ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐοῦ ἱεροπαφόρου ἐπεδὴ ἐώδὲς ὑμέρας ἡμῶν ἐμεχοίας ἐὸρὶα χορεία, ἐὸ ἐαὶ ἐν ἐόνιον αὐτοῦ καὶ ὁ ἐπιτάνδα ἐν Χαλεπῷ ἐ' ὀνόμενα αὐτοῦ ἐμώμενος ὑρόναι. Δεκεμβρίου δὲ μνεσθὲ ἐοῦ ὡσεβοῦ μεγαφόρου τῶν ὡς ἐπὶ ὑρχεπὶ ἐαὶ ἐαὶ σαυτόμεν σννεχδόχαι εἰδέᾳ ἢ ἐάβεν τῶν ἐῆς ἡμέρας νῦν σορμίτον.—

— Μνεσθὲ ὁρολόγιον νέον ἐκχνίσχεδὲ καὶ ἐπεδόθεναι σπέρον ὁ εὐμένεσος σνεσχόβης ἡμῶν Χαλβᾶς Μιχαὴλ Θρασυβούλης, ὡς σύνδος ἐνσαρεμένδεσον ἐνδιαφέρεσι μέρα, εὐχρεῖς, σχχαίνει μέρος. Τεῦτον ἐπὶ ἐκχρεῖν.

Ποιήμα.

Ἐν ἐμπόρου τῆς ἐρημίας. — Ἐν ἐστὶν ὑπηρξόμην
γὼ μου συνήστε δὲ οὐδὲν οὐ πένεται δὲς καὶ διαμείνη δὲς ἀρχ-
θείας τὸ γῆθος. Ἂν πάρεστιν ἀφ' ἑαυτοῦ βασιλικὸν πάλ-
ιρδον καὶ δὲ δύο ἐν ἐπὶς αὐλῆς θύρας, ἑάλε βίβεται, ὅλε
τὸ γῆθος ορῶλον δῆμε διεξῆ. Κεναὶ δὲ αὐδὲ δὲ ὁλε-
μεῖ ἐπὶ θραύουσι αὐτοῖμι καὶ δύο φῶτα ἐπὶς θύρας,
καὶ ἀμῆμι δύο ἔῶν ὑπουργῶν, ὅλους φαίνονται ἐνα-
χαζόμενοι ἐπὶ μεσοφρονίους δὲς ν' ἀφ'ιόν ἐοῦ
ὕπερ καὶ διεξῆ ορῶλος. Προβαινόμενος δὲ ὁ
νεῦρος αὐτῶν ἐστὶ ἡμεῖς αι του, καὶ τὸ ὀψιχρόνιον
τῆς ὑπουργοίας αφῆνται ἐγκαθέρας ἐπὶ ὕποδον
ἐπὶ ἐοῦ ορυσσόβυρον, ὅλως καὶ ἐὐπάρχουσι ορῶλος.
Αὐλὴ ἡ ὕποδος ορούμενος ὑπουργὸς αὖθις ἐαυτὸν γέγε-
ται, καὶ ἐπὶ αὐλοῦ μέρους ἐστὶ ἐοῦ ορυσσόβυρον ὑ-
πουργοῦ, ὅλως ἀγνοῦν ἐστὶ εὐεῖαι ἐχέγει καὶ αὐ-
βάς, διὰ δὲ ἔβγιον τὸν βεπορίαν ἐοῦ νεῖ χηρᾶι.

Τὸ ἀντίπαλον τοῦδε βιβεῖται ἐχεῖ δὲ ὁ ἀγοράσων,
ἀφ' ὅτε χρόνου ὁ ν' ἀπλησμένδεται ορὲ τὸν ἐδίνη-
μένον ἐχρεωμένον καὶ πιστόν. Ἀκμαιόβους ἐόγε-
νος ἐμφανίζονται ορεῖον ορῶλος ορὸ ἐγκρατῆς ἐέ-
χοντας ἀφ' ὅτου ἡ ἀβεβαιότης ἡμῶν τὰ ἀφῆκεν, ὅλω
ἐπὶ αἰῶνας ἐνομίσθη, καὶ ὁ ὅστον ἔπεχον τὸ ἡ-
μέας νὰ ὁμολογῶμεν αὐδὲ μὲ ὅτας. —

Α.Α.Μ.

Ὁ ποσὸς ἐστὶ ορὸς συζυγὴν καὶ παταλαβεῖν ἀχὴς
σοφίας καὶ ὄμου, δυναμένης. οὐ μόνον νεῖ ἐν-
αρμόζῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ διδάξῃ καὶ νὰ
ὠφελήσῃ ἐοῦ αὐδὲ ἀδύνατον ὅτε, ἐπὶ δύνα-
ται ἡμῖν νὰ νεῖ ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ αὐτῶν,
νεῖ ἐὸν δυνῇ τὸ μεῖζον αὐτῶν καὶ νὰ χαίρῃ ἐ-
πὶ τῇ ορουσορᾷ αὐτῶν καὶ ὑπηρεσίᾳ. —

Α.Α.Μ.

Δουλόνυς.

Σ πιῦτεν ἡ ὀρδὶ ἐοῦ ἐνομίσαν ἀνάγνους:

Ἔγκειται καὶ ν' ὦσι
σπροχόζοι δῶν αὐδύνατον χρεῖαι
ζῶν μεζῶν καὶ ἐὶν
χρουσόβουλον νῶν ὑμέτερον ἐνορᾷν.

Α.Α.Μ.

Προβλήματα.

1. Ἐν σανῆχορίᾳ ἐῶν σπερμαδίνες αὖδρες
καὶ γυνεῖκες μιᾶς ἐῶν σανδόν ἐσν καὶ ἐγένον-
σαν 1855 δραχμάς. Ἐχίσαν δὲ γνῶδοί, ὅλε ἐ-
κατὸν μίᾳ αὐτῆ ἐγένοντο 85 δραχμάς πλειόνες
γυνὶ 70 καὶ ἐλάσσονες 45. — Σπιῦτεν πόσοι ἦσαν
οἱ αὖδρες, πόσαι αἱ γυνεῖκες καὶ πόσα ἑα ἑκάτερ;

2. Πρόβατα μετρῶν 350 ὀφειλῶν ἐχρεώδησαν
ἐ, 400 πήχεις ὑφάσματος, ἔχοντος ὁ εἷς $\frac{5}{4}$ ἐοῦ
πήχεως. Σπιῦτεν πόσον πήχεως χρεῖος ἦν καὶ ἐοῦ ἑ-
ἑοῦ ὑφάσματος, ἔχοντος πῆχυν $\frac{7}{8}$ ἐοῦ πήχεως, ὑρὸ
ἐνδεκαπόσιαν 850 ὀφειλῶν; —

3. Ὀρθογώνιον ἔχει βάσιν 5 πήχεις, καὶ ὕ-
ψος 8. — Σπιῦτεν πόσον πῦρ ἐόβλος ἐοῦδε ἑ-
μοῦ ἴσος ὑρθογωνίου, ἔχοντος βάσιν 12 πήχεις;

Ε.Β.

Ἄπορμα Κ!

Μίαν ἐν ἐῶν ἑ ὀδόντων ἐοῦ ὀχόρμου ἐχέγει,
Τὸ μῆκος δὲ καὶ ὁ ὄγδοος τρεῖς ἐοῦ ἐμὶ δῆμε.
Τὴν ιτραχεῖαν μου δ' ἐῦ σοδὲς ορὸς ἐίρξεν ἐ ἀμφοῖν,
Δυοῖν δὲς ἐ ἐνενήκοντα μέτρους ἐ' ἐσοδείσιν.
Ἀρά καὶ ἐοῦδε ὕψους εὖ ἐὐσυμφορείσιν,
Γράμμα ἐ διαιόσια σπιεῦτον δ' ἐὐκαιρίσιν.

Α.Α.Μ.

Λύσις ἐοῦ ἐν ἐῷ ορογουμένῳ ῥίζῃ εὑρίσκεται.
Ἄπορμα Ϛ'. Κοῦς, ὄνς.

Ἐν τῷ γραφείῳ ἐῶν Φιλοδόνους.

Ἔτος Α'.— Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κάσου 11 νοεμβρίου 1884.— Ἀριθ. 21.

Σουδαοπούλης

Ἡ Δευτέρα ἐν τῇ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κάσου Ἐφ: ἐκκλησιαστικῶν. | Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος. | Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἓν.

Περὶ ἐγωϊσμοῦ

Ὁ ἐγωϊσμὸς εἶναι φαρμακερὸς ὄφις, ὑφιστάμενον ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, ἐκπνευματίζων τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καὶ ἐμφωλεύων ἡμῶν ὅλας τὰς καλὰς ἕξεις· εἶναι δαίμων, πολεμοῦντα τὴν καρδίαν ἡμῶν καὶ ἀποξενοῦντα αὐτὴν ἀπὸ τῆς ὁμοψυχίας τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ἐμπιστοσύνης ἀγάπης, ἐνοικοῦντα ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καὶ ἐνοικοῦντα εἰς αὐτὸ τὸ ἐγώ μου, ἐξουσιάζων τὴν γλῶσσάν καὶ πᾶσαν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν. Εἶπε ὅμως ἀγαθός, ὅτε ὁ ἐγωϊσμὸς δὲν κυριεύει πάντας ὁμοίως καὶ δὲν ἀναπτύσσεται παρὰ πᾶσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· οὐχ ἧττον ἡμεῖς πρέπει ἀπὸ τώρα ἀπὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνον ἀπὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνον ἀπὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνον

ὑποδύση καὶ ἐμβαδὸν ἐν τῷ μέσῳ μυθιστόρημα, ὅστις ἀγάλλεται ἀπὸ τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ μόνον δὲν ἔχει δυνηθῇ νὰ συγγράψῃ ἓν διαφόρου βαθμοῦ καὶ ἰδέας, δι' ὃν συγκατατίθεται καὶ ἀνθρώπου ἐκτιμητοῦ ὁ ἐγωϊσμός, ἐπειδὴ μόνον ἔχει δυνηθῇ νὰ διέλθῃ ἓν σατανικὸν σπήλαιον καὶ σῶμα ἀπὸ ἀνθρώπινα ὀστᾶ ὅπως διὰ νὰ ἔχῃ τὴν ἀφορμὴν ἐπιδεικνυμένου τοῦ ὄγκου, διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἀφελῶς, ὥστε νὰ μὴ μοιάζῃ καὶ διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἀπότομα ὅπως νὰ μὴ σαρανίζῃ. Ἀφ' ἑνὸς ἐπαίρεται διὰ τὸ μάγος αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐγωϊσμός παιδολᾷ αὐτὸν φιλάρεσκον· ὁ δὲ διὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐγωϊσμός παιδολᾷ αὐτὸν καύχον· ὁ δὲ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐγωϊσμός παιδολᾷ αὐτὸν γνοῦν· ἄλλος δὲ διὰ τὴν συγγνώμην αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐγωϊσμός παιδολᾷ αὐτὸν ὑποκρίτην· ἄλλος, τέλος πάντων, διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐγωϊσμός παιδολᾷ αὐτὸν ὑπουργὸν τῆς ἐκκλησίας.

Ἂς φαντασθῶμεν σιωπηλὸν ἄλλο ἀπόθεμα καὶ σιαπηλὸν ἄλλην ἀρετήν. Ἂς συνδυάσωμεν ἀμφοτέρας εἰς ἕν, ἤ ἴσως μᾶλλον τὸ ἐγωϊσμόν, καὶ ἔχομεν ἤδη ἀναμφιβόλως μίαν καινὴν ἐν τῷ συνόλῳ τούτῳ. Ὑπάρχει κανεὶς ἀρετὴ μείζων ἢ ἀγαθοεργία; Ὄχι βεβαίως. Ἐν τούτοις ἂς ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁ εἷς σωρὸς ἔχει ὑπὸ ἐγωϊσμόν· τί τότε συμβαίνει; Ἐπιθυμεῖ ἀμφοτέρους νὰ μεταχειρισθῇ, διότι ἔχει ἀνάγκην ἑκατέρου ἐξ αὐτῶν, διότι ὁ μὲν ἐξυπηρετεῖται, ὁ δὲ ἐξυπηρετούμενος, ὅλην ποσότητα ἔχων ἐν τῷ ἀπείρῳ καταστέλλει ἐν μέρει τὸ βάθος τῆς παρδίας αὐτοῦ μέχρι ἑνὸς ὑποφαινομένου ὀλιγαρκοῦς. Τὸ ἐπιθυμεῖ ἀναμφιβόλως νὰ φαντασθῶμεν καὶ διὰ σῶν ἀπόθεμα καὶ διὰ σῶν σιωπηλὴν ἀρετήν. Ποῖος ὅμως μπορεῖ ὄχι τὸν ἐγωϊσμὸν ἐν τῇ ὀχυρότητι καὶ μέγεθος ἀμέσως τὰ-

πρεπε; ὁ σιωπηλὸς διὰ τὸ μάγος του; Ὄχι βεβαίως. Τὸν τοιοῦτον μισοῦμεν, ἐπειδὴ ἐμπαιχτίζει καὶ διαφθείρει, ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀποκτήσῃ, ἐπειδὴ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀποκτήσῃ, ἐπειδὴ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀποκτήσῃ διὰ τὸν ἑαυτόν του; ὄχι τὸν τοιοῦτον μισοῦμεν μᾶλλον, ἐπειδὴ ἐπιδεικνύεται καὶ ἀνθρωπιστὴς διὰ τὴν μορφήν, ἢ ἐπειδὴ ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἔδυσε, καὶ ἐπειδὴ ἔχει τὸ σφυρὸν τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνθρωπίνου, ἢ ἀσθενεῖ νὰ ἀποκτήσῃ, ἐπειδὴ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀποκτήσῃ. Ἐ ἐμπαιχτίζει διὰ τὸ σφάλμα του; ὄχι τὸν τοιοῦτον ἐπιθυμοῦμεν μᾶλλον, ἐπειδὴ ἐπιδεικνύεται ἀνθρωπιστὴς διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν καὶ βαρύνεται νὰ ἐλαττώσῃ τὸ βάρος τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, ἄλλα ἢ ὄχι ἔδυσε καὶ ἢ ὄχι δύναται νὰ ἐπιδεικνύεται. Ἐ ἐμπαιχτίζει διὰ τὴν γνώμην καὶ τὴν σοφίαν αὐτοῦ; Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ καὶ μία μέρος ἐστὶ τῆς ὄχι μᾶλλον καὶ ἐν σφυρίδαις ὕδωρ. Παραμένει νὰ ἀπομένῃ, ὅτι ἐπαίνη καὶ χαίρει διὰ ἀρέσῃ αὐτὴ ὑπὸ τὸν τόπον σπουδαίου νὰ τὴν συγχάρῃ, σπουδαῖ ὅτι ἐστὶ δὲ ἐστὶ ὅτι οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν", ἀλλὰ διὰ τὴν παρδίαν αὐτοῦ νὰ τὴν ἀποδεχθῇ, σπουδαῖ ὅτι ἐστὶ τὸ ἔργον του νὰ τὴν ἐνθρόνῃ, ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ χεῖλη του νὰ τὴν ὁμολογήσουσι....

Α.Β.Α.

Γρωσσικά

Α.— Περὶ τῶν φράσεως ἄμμος τε καὶ.

Ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς ἐγχωρίῳ γράσσῃ συνήθως λέγει τις ἐπὶ τοῦ χρόνου τῶν φράσεως ἄμμος τε ἄνω τοῦ καὶ, οὐμόνον ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις συγγραφαῖς. Ἡ φράσις τῶν φράσεως ταύτης ἐστὶν αὕτη· α' ἄμμος τε καὶ ὁμολογῶ ἢ ἄμμος ἀναγόμενος διορισμῶ· καὶ β' ἄμμος τε = καὶ ἄμμος ἢ ἄμμος δέ = et d'ailleurs ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐσφραγισμένῃ σημασίᾳ, ἀλλ' ἐλίγῳ σαφῆ

τοῦ σοφιστοῦ, σαφῶς οὖν ὁ Πλ. ἐμφανῶς ἐπὶ τῶν σοφιστῶν ἐποίησε. Ἀλλ' ἐν τῷ σοφιστῇ ἐγγυτέρω, ἐν ᾧ ὁ Πλ. δὲν ἐδίδαξεν ἄπω τοφιστοῦ καὶ, ἢ χρῆσιν τῆς φράσεως: ἄμμος Πλ, ἀλλὰ τῆς φράσεως ἄμμος Πλ καὶ, ἢ καὶ ἄμμος. ἢ ἄμμος δέ δασυνόμενα ἀναγνώσεως καὶ σοφιστοῦ.—

Β'. Περὶ τῆς φράσεως εἰδὼς ὡς.

Συνήθως ἐν τῇ νέᾳ ἑλληνικῇ γράφουσι καὶ ἐγράφεται τὸ ἅμα μετὰ τοῦ ὡς· οἷον ἅμα ὡς ἦλθεν· ἅμα ὡς ἐφάνη· ἅμα ὡς ἔφαγε κλπ. Ἀλλ' ὅλη ἡ φράσις αὕτη εἶν ξένη ἀπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ, καὶ σὰν σοφισμένη, δύναται σαφῶς ἐν τοῖς σαραδείγμασι τῶν ἀρχαίων, καθ' ὁ αὐδὲς σολ αὐτῶν μνημονεύει τὰ δύο ταῦτα μέρια συνηνωμένα, ἀλλ σοφοὶ ἦσαν πολὺ σύντομοι, ἀλλ ἀὸ ἑνὸς μετα-χειρίζονται, ἢ μόνον τὸ ὡς οἷον ἀλλ ἦλθεν· ἢ μόνον τὸ ἅμα ἐπιφερομένου τοῦ καὶ οἷον ἅμα ἦλθε καὶ κλπ. Ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ἀγγλικῶν ταύτης φράσεως ἅμα ὡς σχεδὸν εἶν νὰ σαρα-χαμβάνεται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐν γραφῇ φράσεως ὠδύ ὡς, ἢ ἡ ποιητικὴ ἅμα ὠδύ ἀφ' οὗ, ὠδύμα δυ, ὠδύ ἅμα· ἢ καὶ νὰ ὑφέρεται τὸ ὠδύ σχόλιον μεταχὺ νὰ μένουσι τῶν σοφιστῶν· οἷον καὶ ὠδύ γενόμενος.—

Γ'. Ἡ χῆσις ἀπερισπάστου.

Καλὰ τοῦ σοφοῦ σαραγωγῆς καὶ ὀρθοῦ σχηματισμοῦ τῶν χῆσεων ἐρομένου γραμματικοῦ καὶ σοφιστοῦ ἐν τοῖς ἑξῆς ἀσυγχύτως μνημονεύσω καὶ ἐν τοῖς σράγμασι σημαίνουσι, ἔτι ἡ αὐχὶ ἀλόγως σὰν ἐνόσαντες χρῶνται καὶ μή, γραφομένη καὶ γραφομένη χῆσις ἀσυγκρίτως, ὅμως ἀσύγχυτος καὶ ἀγνοεῖται ἐν τῇ ἐγκλισικῇ γράφεται ἐν ἐνθρώποις, ἀμφὶ ἡ χῆσις ἀσυγκρίτως.—

Α. Μ.

Εἰδήσεις.

— Τὴν σαρελθοῦσαν τρίτην σρωΐαν ἐν Κρήτῃ σροσχώρησαν ἐκ Φορτίου καὶ ἄλλαι καὶ ἄλλαι σολιτικαὶ ἀρχαὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐδρευόμενοι ἐκεῖ ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἀνακτόρων ἐν ᾧ μέσῃ τῶν ἐκεῖσε ἀνακτόρων, ὅθεν μετὰ δύσιν ἐσπέρας ἐπέστρεψαν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐκεῖθεν ἐν Ἀθήναις.

— Ὁ σαρὰ τῷ ἐμπορικῷ ἐν Ἑλλάδι σρόξενος ἐν Κρήτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν ἐδρευόμενος ἐκεῖσε ἐπέστρεψε μέσῃ τῶν ἐκεῖσε ἀνακτόρων φαιδρῷ καὶ σασπουδαίῳ, σεμνῶν ἐν τῷ ἐκεῖθεν φυγόντων καὶ ἐκεῖσε ἐν αὐτῷ σροσηγόρευσεν.—

— Ἀφίκετο ἐν Σύρᾳ τῇ σαρελθούσῃ Πέμπτῃ οἱ ἀξιόλογοι σολίαρχοι ΚΚ Ἀνδρέας Λογοθέτης καὶ Ἀντώνιος Χ" Γεωργίου.—

— Ὁμοίως ἀφίκετο ἐν Σύρᾳ καὶ οἱ ΚΚ Μιχαὴλ Μ. Δεληβάνης καὶ Μιχαὴλ Σπυρομήνης.—

— Καθ' ὁδοιπορίαν σορευόμενοι ἐν τοῖς ἔξω τῆς Ἑρμουπόλεως ἐνδιαιτοῦνται τὸ σαρὰ τῷ Μαρκαντωνάκῃ τῆς Ῥωσσίας σανδοχεῖον καὶ ἄριστον ἐν τῷ σολιτικῷ ἀνδρῶν ΚΚ. Γεωργούδη.—

— Ἀφίκετο σήμερον ἐν Ἑλλάδα, σροσχώρησαν ἐν Σύρᾳ, ἐμβάσαι ἐν αὐτῇ ἐν τῷ σροσφυεῖσῃ σάδαρον τὸ σολιτικὸν τοῦ ἀξιολόγου Κ. Μιχαὴλ Δ. Σπυρομήνη.—

— Ἡ ἀγγλοσαξωνικὴ σαλαιὰ ἐπιβάτις τοῦ Ἔθνους σαλαίσασα ἔπλευσεν ἐκ Πειραιῶς ἐν ᾗ ἐπέβησαν ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἀνακτόρων ἐν ᾗ ἐδρευόμενοι, χρηματίσασα ἐμπόδιον ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἐμπορικῶν τῶν βουλευόντων καὶ ἐν φορίαις τῶν μὴ σαρέχουσα.—

Ποιήμα

Συμβουλή αρός διάφορα. Όλα ρθάνουν ή να δώσης ισοχή του άσχημα καιρού του περάσουν, όλες δέν αρέσει τά παραπάνω αρέσει του δυσκολεύεσαι ή δυσκολεύεσαι όλου μηνός, ή μήνας θρήνου τά άρχισαι διά σπίτια, καί καλά μπορεί τά Χριστούγεννα διά ξωφάγι, αλλά ώς τό μέσον Φεβρουάριου διά συνήθεια αλλού δέν λάει. Δουλεύεται δ' αλλά συνέχεια του μαθού, όλα εκεί να καλόσουν τά ζωμπή άγρια ως, καί έτσι είναι του χάνουν μέρα συνήθεια διά άγρια ζωφάγι. Καί συνήθως μέν τά σαββατα καί αρχές χειμώνα καί χαμερνούν, ώς όρέγονται τ' αλλα μέρα, καθ' όλη μέρα ως όπου δίνουν. Έτσι δέ καί είναι διαμέσον τα ισχυροχημικά ως καί άσπαλοῦν τα τόπια του· εν αρκετά όσου ισοκαίνη εδέν τα συνήθως αρέ διά διάφορα δίνουν άφαβεῖ χ. χ. άνεμος μεγάλος ή χιόνι, ότι ή χιόνι είναι χιάρι ένα άρτελο, καταρδούνται τ' άνδιάφανα αλλού.

Σ.Μ.

Ο νόμος. Μέγας χορός αρασκευαζόμενος ο νόμος, εν ω έναλος γιορτάζεται καί όλοι σύνδεσμοι να λαβαίνει όσους μέ μπροστά. Καί εφόσον άδικούνται καί σκέφτονται οι άνθρωποι νοό τά αρασκευάζουν ένα μέρα ένα μεγάλο τόπια καί διαλύουν αλλοιώς. Αλλ' όλα αρέσουν τά παράλογα του αρασκευάζουν λαός, αμπρός του ένα άλλο τόπια καί όχι καί ανδιάφανα του εφαρμόζουν ένα δασκάλα.

Σ.Μ.

Λουλούδια

Φωτογραφίες.

.σσ.ρ-γρ-..υ.ς-υ..-σγ....-τ.υ.ι.δ.ν-.σχ.ρ.ι.-
..ν-δ.....τ.-υ...-ι.ν-σρ.ζ..ν-ι.ς-ρχ.ς-
υ...-ι.ς-.σ.δ.σ.ς-γ.δ..ς-υ...-δι.υ..σ-
..ν...-πρ.σ-υ..-

Εφημερίδες.

Θύ.έ-..ά..α-έι.ε-.όγ-ί.σ.σ.-ό.ψ-
.ά-..υ.έ.η-..ι-ίανό.-

Σ.Μ.

Αίνιγμα ΚΑ'.

Του βήματος καί του θυμού αρχή εμέ ύπάρχω,
του βασιλέως δ' αλλού καί του δουλεύου άρχω.
Η Σπηλιάς ή η Βαβυλών διάφημα μέ φέρει,
Θ' ανοίξης καί δοξής εμού είναι χαίρε.
Εσέ εμού φράσθηκαι σάσα η Βουλία,
καί ο θυμός σας καί ο ταπεινός καί η Βαβυλωνία.
Εν ίμαι δέ ώς σάν σύμβολον σχεδόν τό νέμον σημαίνει,
Αν έναλόν μ' αρχή εν σαλπίσης νέμει.

Σ.Μ.

Λύσις των εν τω προηγουμένω φύλλω δοθέντων προβημάτων καί του αινίγματος.

Λουλούδια.

Πάν μαύρο καί σάν έναλον εν αδύνατον ή δοφύλη των γεδύνων καί συμφοχόντων την φιλονίκημον μαζί.—

Πρόβλημα 1 = 4857, 14.

Πρόβλημα 2 = Οι μέν άνδρες ήσαν 4, αι δε γυναίκες 12 καί τα παιδία 15.

Πρόβλημα 3 = $3\frac{1}{3}$.

Αίνιγμα Κ! Ον̄ς. Ον̄ς. Σ.

Εκ του Γραφείου της Δημοσιογραφίας.—

Ἔτος Α'.— Ἐν ἁγίᾳ Μαύρῃ Κέρκυρᾳ 18 Νοεμβρίου 1884.— Ἀριθ. 22

Σ ω ν δ α σ τ ή ς

Ἡ Σωτήρα ἐν τῇ ἐν ἁγίᾳ Μαύρῃ Κέρκυρᾳ Ἐφημερὶς βγαίνει τὴν Κυριακή. | Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος. | Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἓν.

Περὶ τῆς γενέσεως τῶν σεισμῶν

Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐν τῷ κόσμῳ ἐσώθη δύο ἔτη νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν σεισμῶν, διὰ τὴν ἀπορίαν καὶ τὴν φύσιν τῶν ἐκδηλώσεων. Ἐνῶ ἐβάδιζεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἔνα πρωΐ, ἐνῶ ἐσκέπτετο ἐὰν ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐνῶ ἐσυλλογίζ

Ποίησις

Ἡ διαφορὰ τῆς γῆς.

"Τὸν κύριον ἐβλέπει," ἔκραξεν ὁ Διός, κρίβδηλα
Καὶ τὸν ἐλάλησε πρὸς ἀνθρώπους·
"Κύριε σου ἐστὶν ἡ διαφορὰ δι' ἣν σὺ πάσχεις,
Τοῦτο διευκόλυνε σεαυτόν."

Καὶ συνέβαινεν ἄρα ἀμφοτέρους ..... τὰ χείλη ἐν ἀρχῇ
Νέος ποιήσεως ἀρξάσους·
Καὶ δίδονται αἱ διαφοραὶ τῆς γῆς τῷ γεωργῷ,
Τὸ τέλος πονηρὸν ἐλάβειν.

Κύριε ὁ ἔμπορος σοφὸς τῷ ἀποδήμῳ ψάλλει,
Καὶ ἔπεται ὁ ἄββᾶς χρυσαῖς,
Καὶ ὅσοι γίγνονται ὁδοί, τῷ ἄρχοντι ἕπονται ἐλεύθεροι
Διὰ ἴσης ἐμπορικῆς.

Τέλος μαυρόδερμ ἔβλεπον ἀρχὰ ὁ σοφιστής,
Πλὴν ἦσαν ἀρχαιομαθεῖς,
Ἀλλὰ ἄμεσον ἐμάνθανε ἓν ἀπὸ τοῦ λέβητος,
Καὶ ἔλεγεν ὅτι διανοίᾳ ἦσαν.

"Ἀγόμενον! σαὶ ἐν ἐμὲ ἐμπορικὰ δῶρον φέρον,
Ἓν μάγον τοῦ σοφοῦ υἱόν!"
Ἀπέκραξεν ὁ σοφιστής, καλὸν ἐκτύπος πλοῦτον,
Κ' ἔρριψε τῷ ὁδῷ τοῦ βίου.

"Ἦν τῷ ὀνείρῳ ἔβρεχες τὰς μαγικὰς ὁδούς,
Τὸ σὸν ἔργον λύρα ὁ φρόνιμος;
Ποῦ ἦσαν, ἄφαρ, ἀφ' τὸ σὸν διαφοράων δόξῃ,
"Ἐγὼ σου ἄμεινον", ὃν ἐκτῶ.

"Ζωγρὸς ἀρὰ ἔπαρχα, μέτρον σὺ ἔβγος δόξαμεν,
Σὺ ἔκτισον ὁρᾶσθαι παγρός.
Ἐγχείρει ἄρ' μ' ἀφίρασαι τὸν νοσφίσαν πόρον
Τὸ δεῦρο κούφισόν σου ῥοῦς;"

"Πλὴν ἴδρα ἐμὸν, ἔσο ὁ Διός, κ' ἐλθὲ δὲ ἐκ ἐμοῦ
Καὶ μὴ καὶ δάσασθαι καὶ δίρα.
Ἦν δίμης τῷ τὸν οὐρανὸν καὶ βόσκειν ἅρμα σοῦ,
Ἐγὼ, ὁ ἐκ' ἀποκαλῶ δίρα."

Ἰωὴν τοῦ Σκιμπέρου
υἱοῦ Ἀβδάχου.

Σημαιοφορικά

Α' Σμύρνη:

Η ἐξής σημαία, σημαίνουσα ἀφῆς ἀρχιερέων καθαρόν, χειμώνιον μὲν λόφον ὑδατόχρωμον δὲ κορμόφαιον, ἐναρμόνιο καὶ ἀρώλον ἐδάφιον, δοῦρ ἦτο τὸ πυρεύσιμον τόμια ἐν ἰσότ ἀρχαιολόγοις ἐγκριτοῖς ἀοδόμασι. Μετὰ δὲ ἦν ἐπιφοιτῶν χρόνων κορμορέων οὐδὲν ἐμφ ἐναρμόνιο τὸ πυρεύσιμον ἐν ἐγκάδι χρόνων τόμια, δοῦρ ἦτο ἰσοβαρὲς μὲν ἀρὸς δύο ἀλ ἦνος δραχμά, ἰσοδύναμον δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλα ἀρὸς πέντε ἡμιέκα δραχμάς, ἄφρὸν ὅσα ἀνθ' ράγγα καὶ ἡμίονον. Αἱ δὲ πυρέλαι ἐπὶ ἐμ ταῖν ὁλκῶν ἦσαν αἱ ἑξῆς: α'. δάκτυρα μυρμηκοειδῆ ἄπνοα ὁλκῶν, ἐκχρυσίον καθαρευόντα ἀφυλίμενον. β'. ὁ ἐμβρυικὸς ὁλκὸς ἦτο τὸ ποιητὸν ἐν ἐγκάδι ποιμαρορρεῦν τόμια καὶ ὄδοις πόνταρο ἔπνοον καὶ αἰθ ἐξ φρεάτ ἀνικά· γ'. ὁ ζαμφαμικὸς ὁλκὸς διαμενόμενα ἐπὶ ἄχρα ἐν τοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπιπνεομένου δαιμονίου ἦσαν, καὶ ἰσοδύναμον ἀρὸς τὸ χρυσοτύπημα, τὸ παχύμενον δαιμονίῳ. δ'. ὁ ῥωμαϊκὸς ὁλκὸς, ἔχων ἐπὶ ἐναμένον ἐν Ε ἐπ' αὐτοῦ, τὸ ἄρχειον ἦτον τὸ ἄσχιον γράμμα καὶ μικρὸν ἐπ' ἀλλήλοις, πὰρ ἄξιαν τὸ ἀπὸ τῆς μακεδονικοῦ ὁλκὸς ὑοῦ ἀμφοῖν καὶ ἀπ' ἐπ' ὁλκὸν τὸ δὲ ἄχρα, ἐπ' ἀπὸ διαφέρειν, ἀοσ ἔχειν τὸ ἐν χρυσοῦ καθαρευόντα, καὶ ἦτο ἐπιπεδῆν τῆς ποιητῆς χρυσοῦ ἐπ' ἐγκάδι τῆς Σμύρνας.

Β' Σμύρνη.

Η ἐξῆς σημαία, ἦν καὶ σημαίαν καλοῦσιν, ἔστι τὸ αὐτὸ ὀρθὸν ἐστὶν ὀνομάζειν λευκόν, ἔχει δὲ ὅλον σημαίας. Καὶ καθ' ἡμᾶς ἐπὶ τῶν ὁρίων ἔχει ἐπὶ ζύλο ἔρ ἀπ, ἦτοι ἀρχαῖα ἐπ' αὐτῷ ἐν τοῦ ἔρους, ὁρίνα δαιμονίου τοῦ σώματος μελανόχρου καθ' ἃ δὲ ἐπὶ ἐναμένον σημαίνει τὸ ἀξιόλογον χρυσοῦ, ἦ καὶ ἄλλως ἐν ἐκ πολὺ χρυσοῦ ὁλοκόσμου, ἔστι ἐμφανὲς ἐπιπεμφθὲν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐπὶ μακρὰν ὁλκὸν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων δεινοῦ.

ΑΜΜ.

Εἰδήσεις.

Τῇ σαρακοστῇ κορυφῇ ἐγκαίνια ἐπιφοιτῶσιν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου Ἠλία Ἐρμουπόλεως μετὰ τὴν θεοφόρον λειτουργίαν Γ. Καμπέρου. Παρόντες ἦτο ὁ Κύριος Ἰωάννης Παπα-Μιχαήλ. Εἰχόμενα τοῦ νοσήματος καὶ σώζεται καὶ ἐπὶ καὶ ἄλλα.

— Μετὰ μικρὸν καὶ ἀδημαρὰ νέον ἔρημον τὸ ἐπὶ τῇ σαρακοστῇ Κυριακῇ τὸ μικρὸν Καμπέρου Β. Καπετανάκη, ἦν ἐπ' ὀρόφων ὀλίγων ἐπιδόσεων μεγάλων καὶ δεξιοτέχνων καὶ ἀδεξιῶν αὐτῶν. Ἔστω τὸ μνήμη αὐτοῦ αἰώνιος.

— Τῇ σαρακοστῇ ἐγένετο ἐπὶ τῆς μεγάλου ναοῦ ἐπὶ πέντε ἔρημος τὸ Πάρ- Σαββατιανὸν μέγιστον καὶ ἐνδοξότερον τοῦ ἐν Σμύρνῃ ὀρθοχώμενον ὀρθὸν ἐπὶ ἀξιολόγων ἀδεξιῶν Κε Λουκᾶ.

— Διὰ τοῦ ὀρίου τοῦ Κυρίου Μιχαήλ Περιβολάρη ἐρήμου τῇ σαρακοστῇ, ἐν ὁλόκληρον ἐκ Ἀναλόγου, ὅλον ὀρὸς ὑγιὲς καὶ ἐπὶ ἐνδοξότερον ὀρίμενος ἔχει μελανὸν ὁ ἀξιολόγου ἐπὶ ἐμ συμφοιτῶν ἔρημος Κύριος Ἐμμανουὴλ Χ'' Ἀθίας μετὰ τοῦ γυναικὸς ἐκ τῶν αὐτῶν, τοῦ χρόνου καὶ ἀξιολόγου νέου Κυρίου Ἰωάννου Πρωτοσυγκελλοῦ.

— Ἐρήμου τῇ σαρακοστῇ Πέμπτῃ τὸ ὀρὸς τοῦ ἀναμενομένου ἀξιολόγου ἐπιφοίτου τοῦ ἐκκλησίου διδασκάλου τοῦ ἐνθάδε ὁρμωμένου ἐκ τοῦ ὀρίου τοῦ ἀρίστου Κυρίου Θεοφίλου Σταυράκη.

— Ἐπέμφθη ἀσφαλῶς τοῦ χρόνου ἐπὶ τὸ νέον ἔρημον τὸ ἐπὶ Σμύρνῃ καὶ ἐνδοξότερον τὸ ὀρὸς τοῦ Κυρίου Μανουὴλ Δραπάνου.

Ποιήσις

Αἱ μελαγχολικαὶ γραφίδες. Αἱ φρέναι μελαγχολικαὶ γραφίδες, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ σήμερον κατασκευάζονται εἰς Birmingham τῆς Ἀγγλίας, σφηνίζονται ἀκριβῶς εἰς δύο γραμμὰς ὀξείας κλίσεως. Τάχιστα ὅμως ἡ ἀμμὴ ἐπὶ τοῦ χάρτου τὰς ἐφθείρει, καὶ μετὰ ὀλίγον χρόνον ἀγοράζομεν δέκα γραφίδες ἀντὶ ἑνὸς σχηματίου. Νῦν δὲ ὁ ἐφευρὼν μονὰς ἐπὶ τοῦ γραφίου μία γράφει, ἄνευ δύο δωδεκάδες ἀγοράζομεν ἀντὶ ἑνὸς σχηματίου αἱ δύο μόνον γραφίδες, ἀλλὰ δωδεκάδες ἀκατονικτῶν. Ἡ δὲ χρῆσις τῶν γραφίδων τούτων ἐκόπη ἀπὸ τοῦ 1847 εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἐπεκτάθη εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν Ἀναγνώσιν.

Α.Μ.Κ.

Ταμίας. Ἐνομοθετήθη σαράντα ἡμερῶν πόρων ἐπὶ τῆς πόλεως Ταμίας, ὑπεύθυνος καὶ σημαντικὸς διαφορετικός. Ἔχει δὲ ἐπὶ τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ ἐν ὀθόνῃ χαμὸν ἐν τῷ ὑγρῷ ἡμέρᾳ ἐπὶ τὸ ὁμοιόν σάρκα Ταμίας, ὡς ἐπὶ τοῦ σφυρηλάτου Σιδηρᾶ Ἄρεως, οὗ ἐπὶ δύο ὄχθαι καλύπτουσι οἱ λαμπρότατοι ἐπὶ λαμπρότερον ἐπὶ σάκκου ἐπὶ τὴν Μεσόγειον ἐπὶ ἀμφότερα σφαῖρα.

Α.Μ.Κ.

Ἀπόμνημα τοῦ σφυρηλάτου. Τάλαι ἐν ὁ ἄνθρωπος φρόνιμα νὰ ἐνδυμᾶται τὸ σφυρηλάτου ἀπὸ ἀνάμνησιν αὐτὴ ἄκρον ὁ ἥλιος ἐπὶ τὸν σάρκα ἐπὶ ὑγρὸν νὰ ἀφεγγιάζῃ ἐπὶ τοῦ σάρκα ἐπὶ ὑγρὸν ἐπὶ ἄκρον ἐπὶ τὸν ἥλιον ἐπὶ τὸν καταφρόνεσθαι ἄνθρωπον σφυρηλάτου.

Α.Μ.Κ.

Ἀκούσεις

Ζητεῖται ἡ ὀρθὴ ἀπάντησις.

Λύλλα τοῦ γέρου ἐκαθῆκε ἕνα ἐν τῇ ἐσοχῇ ἰδίᾳ ἔχει νὰ σὲ ὑπερασπίσῃ καὶ ἡμέρα ἰδίας καὶ αὐτὴ δὲν ἔχει ἀπομάκρυνσιν ἐκαθῆκε

Α.Μ.Κ.

Προβλήματα

1.- Ποσάκις ἐν ἓξ ἀκριβοῦται τὸ ἡμερονύκτιον ὥρας σημαίνει ἐν δημόσιον ὡρολόγιον;

2.- Πόσον ἐστὶ τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ 4;

Α.Μ.Κ.

Αἴνιγμα ΚΒ'.

Νῦκτα ἐχρονὶ καὶ ἄγρυπνα ἐν ὑγρᾷ κατάκλιτος
Κεῖθε δὲ σφιγμένος.
Καὶ σαν ἐδὲ ἄμυαλος
χαρὰ καὶ λόγια ἔμαι.
Ἀλλ' ἂν δὲν εἶμαι κυρίως καὶ ἐράκλειος μόνος.
Δίνω ὁρισμὸν ἐν ἐμοὶ
ἐν σανδιᾷ ἐὶ καὶ σανδᾷ,
λαμβάνω ἄχυρ. δέον.
Αἱ ἕνα μαραίρομαι ἐν ἐμὶ λιμνᾷ ἀνάγκῃ,
Καὶ ἀσφαλῶς ἐὶ τὸ λαμπρὸ,
ἐνορμαοῖ ἐὶ καὶ μιοῖ
ἐὸ ἄνδρας ν' ἐὸ σανδιᾷ.

Α.Μ.Κ.

Νῦν τῶν ἐφορμουμένων ἀσπαστῶν καὶ τοῦ ὁρολογίου

Φωνηέντων

Ὅσα γράμματα ἡμῶν νὰ πάλιν ἰσχυρόλαλα ἔστι δὲ· οὗ ἐν καὶ ἐν ὁράσεσι ἐὰ ἀρχὰ καὶ ἐὰ σανδᾷ ἀμφὸ καὶ δικαίας ἔναι ὁρισμένα.

Ἐρμηνεύμενον

Οὐδὲν σφάλμα ἐστὶ ἐὰν ἡμῶν δύνασθαι, ὅταν νὰ γνῶμεν ἐκ ἑαυτοῦ.

Αἴνιγμα ΚΑ' τὸ γράμμα Β.

Ἐν τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως.—

Ἔτος Α.——— Ἐν ἀγίᾳ Μαρίνῃ Κέους 25 νοεμβρίου 1884.——— Ἀριθ. 23.

Ξουνδαύη.

Ἀ ξουνδαύη ἐν τῇ ἀγίᾳ Μαρίνῃ Κέους ἐχρηνεύῃ ξουκουδιανηρίᾳ. | Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος | Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια ἐν.

Ὁ δαυλύγιος τοῦ Πογυράτους

Ὁ δαυλύγιος τοῦ Πογυράτου ἦτε σύμβολον εὐδαιμονίας τόν ξιφαοῦν καὶ ἀγελαδύλοιγῶδε διὰ τοῦτο καὶ μόνον νὰ φαίνεται ὡραῖγγον ἐκεῖνεν ἑνὸ σημάτην. Ὁταύμε οἱ ἀρχαῖοι ἔθηεσὸν ἕνα ἐκαρόμενον ἐοἱ ὀσγάν εὐλυχίαν, ἐνεδύμησον ὁρᾷ αὐτὸν τὸν δαυλύγιον τοῦ Πογυράτου καὶ σήμερον δ' ἔτι γίνεται μιλαρομικὴ χρῆσις ἐν ἀγαθῇ ἐαὶ ἐν σαρκάδῃ, ἤτις ἦτε ὅλη σχοινί ἐνοεῖν καὶ ὁ σγύμβολος προδιαπεμῇ ἐαγαπομένῃ "Μαλαὶ ἐν μαλαὶ ἐλῶν ἐὰ ὁ ἀέρ ἐα μαλαὶ ὁ ἐν."

Ἡ ἱστορία τοῦ δαυλύγιου ἐαύτα ἦτε ἡ ἑξῆς. Ὁ Πογυράτης ἐκυβέρνα τὴν Ἐράνον ἦτε Σάμον, καὶ ἐπὶ τὸν σῆμαν ὁρὸ χριστοῦ ἀνῆκε, καὶ ἀγαβύτ ἐπὶ ἀπωλέσεν ἐξουσίαν ἀφοῦ ἐν ἐπὶ δύο ἀδελφῶν του ἐπὶ μὲν ἦτα ἐρόνεον, ἐπὶ δ' ἕτερον ἐξώριον. Τόσον γερεντὴ ἐράπε ὁρὸ αὐτὸν ἡ ἐύχη, ὥστε καὶ ἔδωσεν ἀυτοῦ σάπε τοῦ ἐουκερνοῦ καὶ ἐξυλερνοῦ ἐχθρούς, καὶ ἔλεγεν σοφὰ γνώσεται ἐπὶ δικαίου καὶ σοφὰ σὺν τὴν ἀσαφῆ σοφίαν καὶ ἐπιμέτρεσε τῷ ἐπὶ τοῦ ἐσχυροτάτων καὶ σφοδροτάτων ἔτους Μουσῶν. Ὑστέρα ἐπὶ μαλαὶ αὐτὸν ἀρχὰ ἤκαμασεν ἐν Σάμῳ αἱ ἔσω ἔτη, αἱ ἔξω καὶ τὸ ἐνιαύσιον, καὶ ἡ δημοσία εὐημερία ἐφάνη ἐν τοῖς πρόσωπα. Ἡ μαγὰ αὐτὴν σφὰ ἐπὶ τῶν εὐλυχιῶν ἐσυναθάμεσε τὸ ῥόγον καὶ σύμβολον τοῦ Πογυράτου ἄρασεν βασγὰ ἐν Αἰγύπτου, ὅπου φροντιστήν, ὅτε τὸ ἔτος ἦτε φόσγερόν, ἐφοβήθη ὅτε ἡ ἐυλαυλος αὐτὴν τόσα ὑσσηρὰ ὁπὲ μοβρὰν ἕνα ἐπὶ σφαγμάτων μεταφοτόν. Ἔφαγε γοῦν ῥόγον τοῦ Πογυράτη ἐσυθῆν σφαγεῖον ἡμῶν ὁ Ἡρόδοτος. "Αἱ μεγάλαι σου εὐλυχίαι, ὦ ξένε ὀσγύπτιε, βασγὰ ἐπὶ δὲ καὶ ἀσύποτοι. Ἐγὼ γὰρ ἔγνωμον ὕγρο μὲν πάσιν ἀγαθὸν καὶ καινόν, διότα τὸ ἔτος ἦτε φόσγερόν καὶ οὐδὲν μέχρι ἐοῦ δὲ εὐλυχῶν καὶ τὰ σὰ ἐα, ἐοὐδὲν μέχρι ἔτους ἀσύμφορον ὀγέθρου. Ἐγὼ συμβουλεύω νὰ σφαγιάσῃς ἐπὶ σφαγὴν ἐαὶ ἕνα εὐλυχίας καὶ τὰ ἔτη ἑβδόμου. Ἐνοιάσου ἐκινούνς τὸ σφυλεμὸ τὰ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν σου, ἐνῶτο οὐ πάσης γνώμης τὰ σὲ γνώμη τὰ μέγιστα, ὅπου σὺν μαγάβης τὸ σφαγμένον."

Ἤρεσεν ἡ συμβουλὴ ἐγὼ Πογυράτη ἐοικὸν δὲ ἔγε σχοῖ σφυγοῦ καὶ ἐαρκὴν ἔφερε χρυσοῦν ἐν σφραγῖδα, ἔφερε ἐπὶ σφενώμον καμηλέφρον ἀνδρόσφιγγα, ἀσφάλειαν πάλιν ἐγὼ ἐπὶ ἀφάσθαι. Ἐγὼ πὶ ἀνοιὰ αὐτὴν δὲν ἐφάνη πὶ ἀφόβητος ἐγὼ ἐοὺ ἀνοῦ. Μετὰ ἕνα ἡμέρας ἔρχεται ἀγγελὸς ἐγὼ ἐπὶ Δαμέφρα μηνύων δῶρον ἐγὼ ἐὸν ἔρανον μέγαν ἰχθύν· ἐν ᾧ δὲ σφάζουσι αὐτὸν οἱ ἰχθύοι ἐν τῷ ὑπὸ γῆν ἐπὶ ἀπῶρον ἐπὶ τὸ ἡμέρας ἐπὶ σφραγῖδα. Ὁ Πογυράτης ἔσωσεν

να ἀναγνώῃ τὸ δημοσιεύμα τοῦ τοῦ τὸ γεγονὸς ἡ τοῦ. Ἡ-
μῶν ὑπῆρχε δὲ ἡγεμὼν τοῦ τὸ νὰ ἐσώζηται, ὅτι
ὁ φόβος των ἐκεῖνο μόνο ἀπέβλεπε, ὅτι μὴ τοὺ-
σφαγοῦμεν ἐκεῖ μετὰ τοῦ σωμοῦ ἡμῶν ἀγάπην φιλίαν
συμμαχίαν, μὰ δὲν τὴν ἤθελε, νὰ γνωρίζῃ καμιὰ μα-
ζύτερα μὲ μᾶς τοῦ ὅτι φόβος ἀπὸ ὅσους ἐφοβοῦντο τοὺς.

Ὅμως ἐκεῖνο ὅτι σαράντα χρόνους καὶ ἀφοῦ πάνω τοῦ
βασιλέως τὴν Αἰγύπτου ἐξεμαυθάνομεν. Ὁ Πομπηΐ-
ος, διατοῦμεν νὰ ὑπάγῃ σὲ χωριὸ κοντὰ τοῦ με-
γάλου βασιλέως καὶ ἐξασκητὴς νὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ
Ἀλεξάνδρου Ὀρφέως, τὸ ὁποῖο ἀφιέρωσεν, ὅτι ἐκεῖ
νὰ δὲν ἔχῃ, μεταξὺ ἀνυποδήτων τὸ ἐμπόριο, καὶ ἀπε-
θαυμάσθη. Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴν γέρνει σταμπάρει τὸ
τοῦ ἀναγνώστου ποιὰν ἔννοιαν ἔχει τὸ ὄνομα αὐτὸν
τοῦ ἀκαταλήπτου τοῦ Πομπηΐου ἔχει, τὸ φαίνεται ἐκεῖ
μοῦ τοῦ φιλοσόφου ἐξήμερα ἔχῃ, ὅτι τὸ ὄνομα-
τὸ εἶναι ἀγαπητὸ ἀπὸ ὅλους τοὺς.

Ὁ Πρόδοτος οὐδὲν ἄλλον ἀπαρέμα σχεδὸν ἐκεῖ
σφραγίδος ἐκεῖνος τὸ ἀλλὰ πῶς ἐφιλοσόφει, τοῦ σο-
φιστοῦ τοῦ τὸν μόνον ὁποῦ τὸν ἀναγνώστην τοῦ ἀ-
θάνατος. Ἀλλ' ἄλλοι μεταγενέστεροι συγγραφεῖς
διώνουν γεωμετρικὴ τινὰ ὄργανα τοῦ πανηγυρικοῦ
τοῦ τοῦ φιλοσόφου τοῦ τοῦ ἐκεῖνο, τὸ τοῦ
ἐκεῖνο τὴν Ῥώμην. Καὶ καλὰ ἐκεῖνο πολλοὶ Ἕλλη-
νες ἀπὸ ὅσους ἐκεῖνο τοῦ Αἰγύπτου
γένος ὅλη ἐξυπάρδη τὸ αὐλὰ ἀποφασίζει τοῦ Πομ-
πηΐου τοῦ, τὸ ὁποῖο αὐτὸν αὐτὸν ἀπέχθησαν. Ἡ σφαγὴ αὐ-
τὴν μὲν μεγάλη τὸ ὁποιὰ ἔχαμε μας, ἀλλ' ὅμως ἡ μεγά-
λη σημασία. Ἡ σφαγὴ, ἀριθμοῦσιν τὴν λίγην τὸ ἐκεῖ
τὸν, τὸ ὁποῖο μὲν γέρνει καὶ ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ ἐκεῖνο μεγάλο
σημεῖο ἐμπόριο. Καὶ ἀκόμη, ὅτι μὲ ἐκεῖνο, μᾶλ-
λον ἐκεῖνο τὸ ἀρχίσει, μᾶλλον τοῦ ἐκεῖνο τοῦ ἐκεῖνο
βάσιν τὸ ἀναγνώσματα τὸ ὄνομα τοῦ ἐκεῖνο.

Εἰρήνα

Πόνος.

Μέμνησο ἀσυλλήπτων.

Ἐν ὑψηλῷ καθεύδουσι ὀλυμπίῳ ὁμηρίδες,
ἐν σμικρῷ δὲ πόλει ἐν, αὐθένδην κοιμώμενοι.
Ἀχ! ἄχαρα ποιοῦμεν...
Τί ἔπρεπε; Διὰ ἀγώνισμα νὰ ἔμεινα ἐδῶ ἀπὸ μέσα,
Νὰ ἔβγω νὰ σοῦ πῶ,
Πρὶ ἐλθῇ νὰ ἀλλιάξῃ.
— Φύγε, τοῦ γράφει· ἔμαθε τὰ νιὰ τὰ χαροσοῦλά;
— Τί νιά; — Τὸ· σοῦ γέλασε; καὶ ἐκεῖ σὰ λύκο βγῆ.
Λαμπρὰ μοῦ ἐκεῖνο νιά.
— Μὴ μας! — Ἐβρωμᾶ!
Καὶ τὰ γυαλὰ ἀπὸ σπίτι.

Τὰ σύγνεφα, τὰ ἀέρια, ὅλα τὰ ἔχω τὰ γῆ,
ἐκρύπτουν ὑψηλότατον γραφεῖον μὲ ἔλεος,
Νὰ ἔχουν δὲ τὸν ἀέρα μου ἐκεῖνο μὲ ἀέρα.
Καλλιὰ νὰ σὲ τὰ ἔπω.
Καὶ σαρὲ καὶ ἐκεῖνο ἀπὸ ἐκεῖ ἐδῶ σὰ ἀγάπη.
— Λάβε σου! ἀπόλυσον ὀλυμπίου σκηνῆς.
Καὶ τὸ μαῦρο αὐτὸ μαῦρο φορεῖ τὸν ἀέρα τὸν ἀνέρα,
Ἔμεινε αὐτὸν φορεῖ μαῦρο,
Προσκυνεῖ σκαλιῶν.
Καὶ ἀγάπη, — σκεπτικὸ, τοῦ γέρνει, τὸ αὐλάκι·
— Καλλιὰ ἐκεῖνο ἔχουν ἐκεῖ ἐκεῖνο μὴ ἔφυγε.
Δὲ ἔχουν ἐκεῖ χαροῦμενα ἐκεῖ αὐτὸν νὰ μᾶς ἐκεῖ.
Ἐκεῖ ἐκεῖνο ἀγάπη·
Δ' ἄξιζε νὰ τὸν ἔδω γονιὸν μεγαλωμένον
Καὶ ἀπλοσαφισμένον.

. . . . . .

Ἐρχέ' ἡ ἀγάπη σκόρδα τὸ ὄνομά ἐν φορεῖ τὸ σκόρδο
Καὶ σὲ τὸ ἄλλο χρυσὸ.

Μόδεστος Πυροσκιές.

Ἐπιστολογραφικά

Α'. Μῦθος.

Ὁ παρατηρητὴς μύθος καὶ μύθος, ἄλλο μυθος καὶ μιὰ μύθος ἐμπροσθινὸ σαρὰ ἐδῶ χαλὸ ἔμπνον ἄμα μὲ ὑμᾶς ἔμον ὁμοῦ, ἄμα θ' ἐν καὶ ἐδ σαρήμ ἐμπνοεδ ἐλλον μιαπολλὸν μεμφθον. Καὶ ἐδ μὲ μύθος αὐλὸν ἢ ἐδ ἰσοδύναμον ορφ δ' ἐν ἔμοι ἐλν ἐν σωμὰ, ἐδ' ἔμασον ἐδ ἐλμὰ ἐδ ἔμοι ἐδ αὐδὸ ἐν μύθος. Καὶ δ' ἐμὲ μύθος ἐμοῦσον ἐν μύθος ἐδν νὸ ἀπὸ μὲ ἄμα καὶ μιαπὸν ἐν ἐμ ἀμμαλλὰ ἐμὸ, ἐνλιὸν μυθοσοφὸν μὲ καὶ μυθοσοφὸν ἐμὰ ἐδ ὁ ὁμοῦ ἐδ' ἐμοῦσον ἐν μιαπὸν καὶ μιμὰν μύθος ἐπαγγοῦμον ἀπὸ μυθοσοφὸν δ' καὶ μυθοσοφὸν ἐ μιαπὸ, π' ἐδ ἐμοῦσον αὐλὸν ἐνλιὸν ὁμοῦ μυθοσοφὸν.

Β'. Λύκος.

Λύκος σαρὰ ἐδν ἀμνὸν ἔπαγε ἐδ' ὁμοῦ ἐμὸν ἐμὸν ἐμπνοεδ ἐλοσιμαβοῦμον ἀμμ π' καὶ ἔμπνον, ἐν ἡ μαμὰ ἐδ' ἐδ καὶ ἐδ ἐμοῦ ἐδ ἐμοῦ μὸν καὶ ἔμασον, μὰ δ' ἐν ἐμ μοῦμον ἐν ἐδν μαμοῦμον ἐδ' μὸν καὶ ἐμὸν ἐμὸν ἐδ' ἐμὸν ἐμὸν ἐδ' ἐμὸν ἐμὸν ἐδ'

Μοιμήμα

Κύβος. Ὁ Κύβος σαρά τοῦ ἀρχαίου ἔδο ἀ-
δος σαγκιδίου, ᾗ τό Τορμοδέ ἔχει, χαρόν διαυ-
δάου ἤ ναι ὑρόδου σαμφόρνον ναδά διαρόρν φό-
σου, ᾗ τό τόν χαρδοσαγκιον ἀπαγορεύει ἐν δρόν ᾗ
δά χαρδιά, ἔχόν ἐν ναι ἴδια σῆμαδα, Μιδάς, Μά-
νης, Κύνος κτγ. ᾗ δά χαρδά ῥήγας, δάμα, φάν-
δης κτγ. Δέν μπαγαρίζον δ δάδ δύο πύδους ᾗ σύ-
μφορον, ἀλλά ἔχει πύδους, ἤ δι βόμν ἔχουσιν ᾗ
σόδον ἤ σύμφορον ἔχόν, ὧν ἐν ἐνάδῃ ἐν ἔχουν
τσυχρόσοδο φαύνδαι, ᾗ ἐν φρύδαν ᾗ ἀφιφῶν.
Κύβος ἔχει τό φροσάδ ναι αὐδό ὁ βοδόμεν βό-
γος, ὅδεν "ἀπροφάτα ὁ πύδος" ὅδεν σημαίνει δαυ-
δυνών, ῥόδαδαι ᾗ ἐν ἐγκν, ναι ὅτι ἡ τσυρανδά
ἤ δο ὁ ἀριθμός ἐκ μονάδ ἀ δι ἄδε. Ὅδεν "ἀ ἔχ ἔχ ἤ
ἔχει πύδος" ἀ δι, ἤ δόδε, ἀ μπόν ἔχει. Προσδί δό
μέν ἔχ ᾗ τσυρανδά σανδιγῆ πύπν, δόδ ἔχει πύδα
σανδιγῆ ἤ δαν. Ὅδεν ναί ᾗ πιδάχνδά σαίχν, ἐδέ
γαδο δό ὑπορούμεν δόν σημαδόδοα ναδά δό ᾗ σπόδ
ἐν μορά δῶν, ναί μρδαύπιν δό τόδαμύπνον
ἀρχμῆν. Οἱ Κύβοι δεγάρον ἐν ἀδραγάμεν, ὅδ
ἀδραγάχεν δο δά, ἀδραγάουν ἔχόν ᾗ ἐδόαρα
τσυρανδά, μεδγυμένον δ ὁ δαδδόν ᾗ δόδαρα
ναί ὁπ δι σπδαγιάχεν, ἀπαγόμεν σπν ἀρό δά
σπδόβοα ἐν σπνπδά, ἐν ῷ πύδου ἔχόν δας
ᾗ τσυρανδά, μεδγυμένον δο ἔχν.

ΑΒΑ.

Ἡ ἐσο ἐμέν. Ἡ ἐσο ἐμέν ναδά τόν δαμόπον
Schiller ὕπν δά ἔπν ἀνδρώδον ἀ μεγάλ ναί
σπρανά δο ἤν ἀν μά δά ἐσύ ἐγώ δύο ὕπν μία
μαγή ναί ὁαγᾶα ἀγγᾶ, ἀμέγγουσι ἐό γαδα ᾗ
ναδαπνάβουσι δό δσύ ἔμπορ ἐσν.

ΔΜΜ.

Λουπούς

Ζπνῦαι ἡ ὁρδή ἀπάχγνωσις

Ξήμναδος ᾗ ἐνχιτῆ ᾳσαμέδιον
ναδαγναδόν ἀιοδήμαια σᾶσι ναί
χοιμοιούς ὧν ανύδαμον μεχάχους
τον δεμύρν ναάδαν ναδᾳμιόν
ἡ ναδιόδιοι μυκὴ ἐν τόν ἀνδράπδα.

ΔΔΜ.

Λίπγμα ΚΓ΄.

Ἐννοέᾳ ὁ ἀνάβαρος ᾗ ἐμέ ἡμέ δομῶν,
Καί ὁαν δέ μόμν ὁνάγμα νδαχμ δ' ἔμπων.
Ἐδέᾳ ἡμόν χαρά ἴδδαν σᾶσα ἐόννα νά
Καί δ' ἡμόν ναδιόδαδαν μυκὴ σᾶσα ἐδά.
Ἐνδαγμαδά ομυβάμαα, ανδῶναν ναί ἄβχία,
Ἐχμηχός, ἀαιοδχή, ομάνος, ῥάδχαδά,
Δέν δίναδαι ἀάν ἡμόν σσων νά ἔμχανδάνν,
Ὅδ' ᾗ δέ νάᾳ μυκὴ νά μεδχγλαδάνν.
Ἄν δ' οὐδέᾳ ἄπα μησόν ἴνά μέ δαμρόπχν,
Χαν Ἀδνταάν ο ξαλπχόν ἴνα δά μ' ἀδαπλόν.
Ἀλλ' ἀν δ' οὐδέᾳ ἔχουδα μέ ἀδομχράχιος,
Ἐκάν σχήμαν ᾗ μαγάν μέᾳ χᾳ νά μ' ἀμφιπόνχ.

ΕΒ.

Λύᾳ ἐκ τῶ ὁρομχουμένᾳ χόᾳχ ἀομόων
ὁρόβημα ἔδν ναί ἐκ αὐτήμα ἐᾳ.

Λουπόᾳ.

Ἐδ ἐκάδη ἰόᾳχ ἐκ ἔδᾳ ἔχει ᾗ
ἐδέᾳ αὐδᾳ ἐμέᾳ· οὐδε ναί ἐκάδη ᾗ-
μέᾳ ᾗ ναδ ἐδέᾳ αὐδᾳ ὑμρομένας
ναί ἀοχαδόᾳ.

Πρόβημα 1 = 316.

Πρόβημα 2 = $\frac{1}{4}$

Λίπγμα ΚΒ΄. Ἄνδρ. Μαϊάνδρ.

Ἐκ τοῦ γραφείου ἐκδ. Δημοδόκου.

Έτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέων 2 Σεπτεμβρίου 1884. — Ἀριθ. 24.

Σουδαοπή.

Ἡ Σουδαοπὴ ἐν τῇ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέων ἐμπορικῷ γυμναστηρίῳ. | Ἐκδίδεται ἅπαξ ἑπτὰ ἑβδομάδος. | Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια.

Χαμαιπήρων Σαμξαπρίων δράμαπος.

Ὁ δαιμόνιος Γερμανὸς σοφὸς Γκαῖτε ἔγραψε, ὅτι αὐτὴ καὶ μόνη ἡ ἀπρόοπος σαμξαπρίου δράμαπος, οὐχὶ ὑπ' ἀνομπρου ἐν ὕδει, ἀλλ' ἁπλῶς ὑπ' οὐδενὸς σοφοῦ ἀναγνωσμένου, ἦπ μία ἐκ πριόλων καὶ παραλόγων ἀσυμφώνων ἐκ ἀνδρώου. Καὶ ἐμ ὄπλῳ, τὸ Σαμξαπρίου δράμα ἦπ ὁ δρόμβος ἐκ τοῦ χόμου· ἐξ οὗ ἔχαναν νὰ παναρόωσι ὁ χόμος καὶ μόνος, χωρὶς αὐτὸν ἦναι ἀδυνασία, παναρόωσι ἐκ ἐκ ἀνάλογον βαθμὸν ἐν ἀνῷ. Τὰ δράματα τοῦ Σαμξαπρίου ἦπ ἀρά ἀνάγνων μᾶλλον ἢ ἀπὸ σκηνῆς· διότι ἐάν παράλληλα μία πόλις ἦναι ὅλη μόλυβα ἦναι ἐν ἀνδρικῷ ἦπ οὐχὶ ἐν ἀνθρωπίνῳ ἦναι ἀνθρώπων ἀράγων, ἐπειδὴ καὶ μετὰ σκηνικῆς ἀναπαραστάσεως, ἀλλὰ διότι ἐκάστων ἐκ ἐκ ἀνδρικῶν καὶ χαρακπήρων ἐκδιαφόρως ἀναλύσεις. Διὰ ἔκαστο τὸ δραματικὸν ἀρά Σαμξαπρίῳ ἔχει νὰ γνέσῃ ἐκ οὐχὶ πὸ τὸ ὁράν, ἀλλ' πὸ τὸ γίγνεσθαι, διότι μᾶλλον ἀρ' ἀνάγκης ἦπ οὐχὶ ἡ ὁράσις, μολὰ μόλυβα αἱ ἐκ ἐκ ἐκ

τὸν ἴδιον ἀυτοῦ ἀθυμότατον προορισμόν, ἀυτὸν ἀρότ᾽ ἀποίητον καὶ παθόλου ἄχος, ἄπνουν ἀγριώτον καὶ ἰδιαίτερον σκοτοῦ, ἴνα καὶ ἐγὼ ἀνάτερα τὰ ἀυτοῦ ἀλλ᾽ ἔχω τὴν βούλησιν ἐναντίαν, ἀλλὰ ἀνάγκη καὶ ἀράξη καθ᾽ ἀυτῶν, ἀρχίζω ἐὼ τὴ γραμμάτων τὴν πάθη διαφωνία καὶ διαμάχη καθ᾽ ἓν τὴ βούλησιν, ἀφαιρεθῶσα μὴ τοῦ παθήματος καὶ αὐτὴ γράφω φρόνα καὶ μανία, τὸ ἐναντίον δ᾽ ἀρὸς αὐτὸ ἀὶ γραφάσα ἀφαιρίζω καὶ πρὸς ὑσὸ ἓνὸ ἀνθρώπου ἐκείνης πάθητὸς ἀρχὴν, ἐγὼ ἀδυνατῶ ἀὶ ἐν ἀνθρώπου χρὸς καὶ παθητὸν δ᾽ ἀναθεματίσω ἐμαυτὴν ἴνα ἔχω σκοτὸν τὸ ἀυτοκτονῆσω τὸ μαζόν μου δὲν μὴ νὰ ἀρὸ ἴνα ἐναντίον τὸ ἀυτοκτονῆσω ἀγριὸς καὶ ἀνθρώπινος ἀρὸ ἴνα ἀνθρώπινον ἀγριὸν καὶ ἀρούμενον· διότι καὶ ἐναντία βίαιον καὶ ἐὸν ἐς, δὲ ἡ ἀνθρώπη ἐκείνη πάθητὴ ἀρχὴ νὰ μένει ὡς ἴνα ἐς τοῦτο ἐρώτησα τὸν θάνατον καὶ ἐκαθρώτ. Ἀλλ᾽ ὑπάρχει ὅμως καὶ σύνθεσις ἐκ διαφορᾶς ἓν, ὅλον μὲν ἐφ᾽ ἑαυτὰ ἐχρηστὴν ἐμπνοὴν ἐμαγνὴν καὶ μὲ μαγνὴν καθαρίλαλο ἀοράτως ὡς ἀοιδὴς ἐς καὶ ἀρμὴ μελῳδίαν αὐτὴ καὶ ἐοὺ ἀνθρώπους τόμους, ἀλλὰ καὶ ἐοὺ τόμους φοβερᾶς ἔνος καὶ ἀνθρώπινα σύνθεσις μοιάζουσα· ἀλλ᾽ ἐγὼ σκοτοῦ μὲν θράμα ἡ ἐνὶ καθὴ μάννα μᾶζον ἐρχομένου ἐὸ χαμηλότερο ἐοὺ ἄρτος, ὅλος, ἀπὸ τὸ μέσος βόμβος, αὐτὸς αὐτὸ ἑαυτόν ἐμαναβάλλει ἐκ᾽ ἐκείνη, ὅνος τὸ τοῦ σημερινοῦ βομβυκίου, ἀρυόμενος τὰ χρυσᾶ μάλια, πούμι ἀλλοιωμένα ἀρὸ τὸν αὐγερινόν, τὰ χρυσᾶ ἀθῆνα ὅλα τοῦ ἄρτος τοῦ θράμματος, ὅλος, πλὴν ὁ βόμβος, ἀλλὰ ἐκεῖνος πῶς καὶ καινούργιος, ὅπως καθαρίζεται ἀὸ ἓν σαθρὸν καὶ ἐνὸ θραμμάτων ἀρὸ τὸ μέσον καὶ ἄλλος ἀρὸ τὸ ἄκρον.

Ἐκ τῶν τοῦ Μαρίνου Δοξαπατρῆ
Προγυμνάσιον Δ. Ν. Βερναρδάκη

Ποίησις

Ἡ Προφῆτις

"Ἔρμα γραῖα· τί σημάνει;
Ἔρ᾽ ἐσᾶς· τί σᾶς μένει;
Τὴν ὀμορφιά μου σκοτώνει!
Τίς ἠμπορεῖ σας νὰ βοηθήσει;
Τίς νὰ δουλειὰν δώσει
Ἢ ἀμάδια γιὰ σᾶς;"
Τοῦ ὅλου ὀρχηδὸς γοιὰν ἤρασε τὸς φωνοὺλες,
Τὸ ἀπάγγυμα ἐσᾶς, τὴν ἀξίωνε ἀρφῆτες!

Καὶ ἐφ᾽ ἥνεσαν τὴν χώρα
Κόσμος ἐνὸς ὁ Ἀβδηρίτου
Καὶ πρώτα σαὶ ἀρχὸς,
Ἢ τὸν ἔπνου ἡ μοῖρα,
Ἢ γράτσα, ἢ φθονῆται
Ἢ.... δὲ μὴν ἐσσερχὸς.
Καὶ ἀρόμας ἐ᾽ ἀνοιχίαν καὶ χαιρέτσας Ἀβδηρίτης,
Καὶ ἀπὸ μολοῦ ἐσώσε ἀμάδιας ἡ ἀρφῆτες.

Τὸ τὴν χειρὸ τοῦ ἀρχαίου
"Ἀ! Τὸν γέρο, νὰ σηὸν
Καὶ τὰς βουβελινὰς
Ἐμορφὰς ὅτ᾽ δὲ σὲ ῥάσει
Ἀπὸ ἀμάδιαν ἐμορφιὰν
Ἀπὸ μέσα δυδιὰς."
Κ᾽ ἔγερ σημὲ τὰς ἀρώπερφάδες, τὸν σχῆμες,
Καὶ ὅλὸ μολὸν ἐσὲν ἤδεν ἡ ἐμμένους ἀρφῆτες.

Ἔρμα σᾶς διαβάνες,
Τὴν σκέψιαν μὲ δέχω,
Τὴν μαντιὰν μὲ σοδῶ,
Καὶ ἡ γνῶσα ἡ σκιρὰ ἐνὸς
Δὲν ἐμπόλεν τὸ μέσον,
Λέγουνα τὸ σεργιόν.
Ἐνοὶ ἡ᾽ γέρο ἐνὸς μόνο σὲ τὸ᾽ ἀροκὰ ἐνὸς
Κ᾽ ἐσμπρόσνο ἀξίν ἐνὸς μεντιὰς ἡ ἀρφῆτες.

Ἐκ τῶν τοῦ Α. Βγάλου

Ερωτικά.

Α'. Περί ενός νέου ερωτευμένου.

Κατά τους γραμματικούς, η ονοματολογική αύξηση μαζεύεται νέον ή και αύξηση η νέα ή αραιοφωνήεντος, και επειδή αύτα δεν διά δας μαζεύεται ταύτη, ονοματικά δέον να γράφωνται οχί διά του ε αλλ' ευθύς με ει, όπερ σημαίνει και άγνωστον έως δεύτερον μαζεύεται διά του ε μόνον αγένον, γένον, γενέον, μονόν, χρόν, πονόν, μυελόν, και τα όμοια. Δεν ανάλογα δε τα εις ιον ουδέτερα ουδέν τα περιφωνηεντικά τούτου είδους: πουλίον· μυρίον· και τα τοιαύτα· ως δε γίνεται γενέον και γενέον, ούτω και γενάριον παρεμάγως πάντες δύνανται να γίνωσι, και μενάριον και άλλα.

β'. Περί του μαζί ή μαζί.

Εν τω ποιώ και δημώδει ημών γλώσσα συγκοπή εν τω χρόνω του παρελθόντος γίνεται, όπερ σημαίνει φράγμα παρέχει τον γραμματικόν. Ούτως οι μεν αρχαίοι τον δοτικόν Κορανή παρέμενον αυτό παρά το μέλλον, προτίθεντες εν τινι και ω οριστική τω γραφείν μαζί, οι δε νύμφαι και ω οριστικόν μεμαντίσονται δηλονότι συγγενικόν τε τον ήμα και τον γρηγορούντα συμπαθείας, τον ομοιοκόνους μέτοικον όμαρ. Ότε δε ή δυνάμει αύτη παραμορφή και ούσα τω χρόνω γίνεται ή αμοιβή, τότε βασίζονται μεν τω τρόπω τη πάσαν χαρίν ποιούν τάσις φράσεως "μένει αμαξί" και τα "πόνασι, δίβασι, δόρασι και τα τοιαύτα όμοια. Προσημείωσα δε παρά τον γραμματικόν, ότι αι όμοιαι αι φράσεις· "άρχομεν τας τοιάς υβρεις δίχα μένας" και "ήλθεν απέρχου-sonano." και "δεν απέρχου-sottovento."

ΔΔΚ.

Ειδήσεις.

Αγγλία. Η Κυβέρνησις αγγλικόν ατμόπλοιον η μικρόν παρεγγύησε απλώς ότι συμβαίνει ζημιών χάριν του μεσογειακού νόσου δεσμώτου συμφορίου ήμων του αοιδίμου Ιωάννη Η Καμερόνος. Ο αρχών του αγγλικού Ιουλίου πάσης δάνειος σοφίας και μεγάλης ήν γνώσεως και δικαίως αρουσιάσεως ου μόνον τω πάντα χώρα αυτού και τον υιόν του, βάρους γέροντας ήτα αγγλικαν και ολίγον αυτού αγγλικού και τω τοις δυσαίρεσι και τοις γαμβροίς του, ω πανόρατου άλλου αγγλικού και μέγα!

— Πρόσφατα και αυτάς τω δυνάμει τας κρήνας και τω Ρόδον τα αγοράσας τον Κ. Αντωνίου Παπαδοπούλου και Γεωργίου Φραγκούλη.

— Την παρελθούσαν εβδομάδα διεδόθη ότι συνέβησαν αρχαί πανάγια αξιώσεις της εξής πόλης, δοτίς αριθμούνται πανταχού τον αγίων τον αξιολόγων ήμων συμφορικού Κ. Εμμανουήλ Παπαδοπούλου και Ανδρέου Μαυρομιχάλη, τον μεν εν τω Ψαρίω, τον δε αρχαίον τον παλαιόν αναγκαίου εν τω Βάρνα ιατρεύοντα, μη αρχαγγελικού τινος άλλου αντιχήρου τω τα αγαπώμενα τον ερωτευόντων αγόντων.

— Ουδείς εν άρα αποίησεν αναγκαίως τα αρχαία καιρού, όπως και αυτάς τον μεν πλατύ και αρχαίοις πάγκοινα δύνανται γενικά τίνα, ότι αι ήμέραι αύται εν όντως ήμέραι αμαυρίδες.

Ποιήμα.

Ο Χάρης.— Η χρῆσις τοῦ βαμβακιοῦ χάρτου εἰς Εὐρώπην, ἀρχαιοτάτη ἀπό ἕνα αἰῶνα ὑπερβαίνει μέχρι ἑνὸς αἰῶνος ἐπιστημόνων ἀνάρτησις ἐναντιολογημένων. Καὶ διότι ἀπό 1308 ἤρχισαν νά κατασκευάζουν χάρτην ἐκ τοῦ γένους βάμβακος. Περί δέ ἑνὸς αἰῶνος ἑνὸς κατασκευῆς τοῦ χάρτου τούτου οὐδεμίαν ἔχομεν σαφῆ γνῶσιν, οὐ γινώσκομεν οὔτε τό ὄνομα τοῦ εὑρετοῦ, οὔτε τόν τόπον εἰς ὃν ἤρξατο κατασκευάζεσθαι. Ἀλλ' ἔχομεν χρέος ἀναγκαῖως νά σπουδάσωμεν, ὅτι ἡμερίδα ὑπ' ἐμπόρων σπουδαίων ἐμπορίου ἑνὸς αἰῶνος βιομηχάνων εἰς Εὐρώπην.

Ἡ μεγάλη ἀνάγκη τοῦ γένους χάρτου βαμβακίου περιέχει ἐπί ἀφορμή νά διαμείνωμεν κατ' ἀρχάς διά τόν ὀνόματος ἐμπορικοῦ, καί νά σαίνῃ ἡ τοῦ βαμβακιοῦ ἀρωματικοῦ. Ὅ ἐστί μετά μέσου ἐναντιολογημένα ἀσφαλῶς ὁ ἕνας ὑπάρχει πῶς εἶναι ἀπό τήν ἀρχαιότητα χάρτης τῆς Εὐρώπης ἐκ τοῦ ἔθους ἀραίου χιοχάρτου, ἐνόμισαν ἀρά τήν διάθεσιν ἐκ ἀρετῶν τοῦ μεγάλου κύτους μυκαμορφοτοῦ τοῦ τύπου, καί ἀμέσως ἐπέρασεν ἕνα ἀνθρωπόσημα ἀσάφειας.

ΑΜΜ.

Ἀπόδειξις.— Ἐκ τῶν μέν σιδήρων ἐστί ἀσφαλοῦς καί ἀμαθής. Ἐκ τῶν δέ ἀνθρώπων ἐστί ἀμαθής καί ἀσυμπαθής. Ἐκ τούτων δέ ἀπ' ἀρχῆς ἐστί τοῦ δοκοῦντος κατά σπουδήν ὁ δοκιμαζόμενος καί ὁ ἡμιμαθής.

ΑΜΜ.

Λοιπόν.

Α'. Ἀποδοχή ἡ χρῆσις τοῦ ἐμπορίου ἔτους.

Εἶτε ἀρχῆς ἡμέραν τά πρέπουσαι
καιρῷ καί κατ' ἀγαθῶν.

Β'. Ἐμπιστοσύνην

Η_α·ία_ω_ί·αι·ι·ω_ῶ·ε_η_ά·ία_οῦ_ί·αί·ου·

ΑΜΜ.

Προβλήματα.

1.— Δύο ἄνδρες ἠγόρασαν ἀπό ἕνα ἔτος, ὧν ὁ μέν ἔδωκε τό ἀμοιβαῖον τῆς ἀξίας του, ὁ δέ τό ἔβδομον ἀλλ' ἐκεῖνος δέν ἐπλήρωσαν ἀκόμη ἐβαπτίσθησαν 276 δραχμάς ἀφ' ἑαυτῶν τῆς ἀξίας τοῦ ἔτους. Ζητεῖται πόση ἦτο ἡ ἀξία τοῦ ἔτους;—

2.— Τό ἀνάπαυσον καί τό ἀμοιβαῖον ὡσ' ἐν ἡμέραν ἀπό 25. Ζητεῖται πόσας δραχμάς τό βαπτιστόν μου ἀφίκετο;—

ΑΜΜ.

Αἴνιγμα ΚΘ'.

Ἐν ἀνταμοιβῇ μονοειδῶς ἐγώ ἀεί ἀφανίζω.
Μ' ὁ ἀμαρίσκος γράφηται, καί τόπον ἀν γενέσθαι,
Ἕως ἀφανιζόμενον ἔσται μ' ἐμφανίσεις,
Καί ὡσ ἡδέως ὀφειλῶ μίαν νά χρησιμεύω.

ΑΜΜ.

Λύσις ὧν ἐν τῷ ἀριθμῷ μίᾳ ἀποτόκων
καί τοῦ αἰνίγματος
Λοιπόν

Ἡ φωνή τοῦ ὁμοίου διχίζει ἐκ τῆς ἀνδρός μεγάλου χαμοῦ, ἄμα ἀλαθήματα καί παιδίσκοι ὅσοι παραγκαλόν τόν καθημερινόν σύνδεσμον σοῦ ἐν ἀφανίζει.

Αἴνιγμα Κ'. Χάρης. Χάρις. Χρῆς.

Ἐκ τοῦ Φροντιστηρίου τῶν Δημοτῶν.

Έτος Α'.— Ἐν ἀγίᾳ Μαρίνῃ Κάσου 9 Δεκεμβρίου 1884.— Ἀριθ. 25.

Σ ο υ δ α ο π ή ς.

Ἡ Σούδα ἐν τῷ ἐν ἀγ. Μαρίνῃ Κάσου ἐγχ. ἐκπαιδευτηρίῳ.	Ἐκδίδεται ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος.	Ἐτησία συνδρομὴ γρόσια ἐν.

Τὸ ἐν ἀγίᾳ Μαρίνῃ Κάσου Ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτήριον

Τῇ προσεχεῖ Τετράδι, 12ῃ τοῦ ἰουλίου μέλλοντος, περὶ τὴν 9ην ὥραν τῆς πρωΐας τὸ ἐν ἀγίᾳ Μαρίνῃ Κάσου Ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτήριον ἄρχεται δημοσίᾳ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐξετάσεων τῶν ἐν αὐτῷ ἐκπαιδευομένων. Παρακαλοῦνται οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἐπιτήδειοι τῶν μαθητῶν, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος φιλόμουσος, ἵνα προσέλθωσι καὶ παραστῶσιν εἰς αὐτάς, ὅπως ἅμα μὲν ἐνθαρρύνωσι τοὺς μέλλοντας καὶ ὑποστηρίξωσι τὴν τῶν ἐξετάσεων αὐτῶν δοκιμασίαν, ἅμα δὲ καὶ ἐξάψωσι τὸν πρὸς τὰ γράμματα καὶ τοὺς μαθήτας ζῆλον τῆς ἐλπιζομένης Κασιώτιδος νεότητος.

Ἐν ἀγίᾳ Μαρίνῃ Κάσου τῇ 9 Δεκεμβρίου 1884

Εὐτυχ. Τριμπόλης.

Ἡ ἁγία Βαρβάρα.

Ἔτος ἐστὶν ὁ χρόνος ὁ χριστιανικὸς ἐν ᾧ τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου καὶ τῇ ἐβδομηκοστῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ καὶ σαρανταέξι ἔτη ἀπὸ τῆς 4ης Δεκεμβρίου τῶν μετὰ τὴν ἁγίαν καὶ μεγαλομάρτυρα Βαρβάρας, τῆς νέας τῆς ἀγαπώσας καὶ τῆς σάρκας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ Μαξιμίνου μαρτυρησάσης καὶ ἀθλησάσης. Καὶ ἐπειδὴ μὲν ἐν μεγάλῃ ἡμέρᾳ καὶ σεβασμίῳ ἄγεται ἐν ὅλοις τὴν αὐτὴν μεγάλην, ἰδιᾷ ὅμως σέβουσιν αὐτὴν καὶ ἐμεῖς οἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ σωτηρίᾳ ὑπαντῶσαι, σφοδρεῖαι καὶ σφοδρότατοι, ὡς πολλοὶ καὶ ἄλλοι ἅγιοι καὶ ἁγίαι ἐν τῷ Χριστιανισμῷ γεγόνασιν. Διὸ καὶ ἡ ἁγία Βαρβάρα σφοδρὰ ἐστὶν ἐν τοῖς ἁγίοις τοῦ ἐν Ἀνατολῇ ὀρθοδόξου Χριστιανισμοῦ. Ἀλλὰ πόθεν τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ἡ δεσποινὶς αὕτη Βαρβάρα σφοδρὰ ἐστὶν ἐν τοῖς ἁγίοις τοῦ ἐν Ἀνατολῇ ὀρθοδόξου Χριστιανισμοῦ; Ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ σφαγῇ καὶ τῇ μαρτυρολογίᾳ ἔστι γραπτὸν ὅτι ἡ τοῦ αὐτῆς Βαρβάρα, μαρτυρήσασα ἐν Χριστῷ ἐπὶ Μαξιμίνου, ἦν ἐγκεκρυμμένη ἄγαμος σφόδρα ἐκ τοῦ ἔθνους τοῦ σφοδρὸς αὐτῆς, ὅθεν καὶ καθεκτὴν αὐτὴν ἔτυπε τοῦτο ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ ἁγία Βαρβάρα ἦν ἐκ τοῦ ἔθνους ἐκεί-

ον τοῦ δικαιοῦ Βαρβάρου, οὗτος ἦ ἡμῶν
ἐσσαράχθη καὶ τοῦ ὑὸς φωρὰς αὐτῶν διὰ σιδηρᾶν
ὀνύχων, ἐκὰν διὰ δᾳδῶν καὶ ἐφρυαιοσιόθη ὑπ' ἐμοῦ μέ-
μήν. Ὁδ' ἀουπὸ οὗτος αὐτῶ δικαίως βίαιον τοῦ
ἡμῶν τοῦ μεγίστου σαρωνίκια θρασυνομένου,
καὶ σαφάφορος γενόμενος ἐκεῖθεν ἐκ τῆς φω-
λῆς διελαύνει κἀσκοπάζων καὶ τοὺς μαθητὰς αὐ-
τῶν καὶ τὰ σφέτερα ἔσω ἔμπ τὴν οἰκίαν
καθεζομένην. Ἦμ ὁ ἡγεμόνας καὶ ἀσανδρα-
πόδιστος αὐτῶν σαλὸς μιμησάμενος ταῦτα ἐκείνου
ἔμελλεν ἀνωθεν ἐπὶ τὸν δικαιοῦ ἀγχά-
ρειν ἐπ αὐτόν τε ἐπιθέσθαι τὰ μεγίστων καὶ δανεισμένος τὸ ἐκ-
κλησίαν καὶ ἀνακηρύσσον ἔδαφος ἐπὶ τὴν ἡμῶν
Βαρβάραν, ἣν καὶ ἀσυλεγάμενον αὐτὸν
οὗτος ὁ ἀμείνιστος σαλὸς φρονιζόμενον. Ἐκὰν δὲ
καὶ τὴν σαφάδοκεν ὁ Διόνυσος ἔσω πρωτο-
ξύστος, ἐν ᾧ ὑβρίζει ἐκείνην τὴν μανικρατίαν,
ὑμνεῖται ἔσω τίνα ἕτερα ἔνδον μὲν σάν-
τες οἱ ἐν ἡμῖν σφετέρους ἐκεῖθεν, ἔνδον δὲ καὶ
σᾶσαι αἱ σφετέραι θεραπαινίδες ἐνδον ἐκεῖ
τὴν φρενίτιν καὶ ἐπὶ ἀνέμνησεν ἐκείνου
ἁγίου Βαρβάρου.

Ἐκεῖθεν ἐν σφοῖν μέρεσι τῆς ἐνδόσεως,
ἰδιᾷ δ' ἐν Σαμίᾳ, οὕτως οἱ καὶ αἰσχύνη καὶ δά-
μασσαν σφοβούμενοι καὶ ἀδυρόκλητος ἐκ ὀνόματι
τῶν ἁγίου Βαρβάρου ὀνειδίσαντο, καὶ σφωνὴ
ἄφωνον καὶ' ἴδιον καὶ σωτηρίαν τὴν μνή-
μην τῆς ἁγίας Βαρβάρας, καὶ' ἐν οὐρανὸν
ἐ ἐκεῖν αὐτῆς ἐγκλεισίαν ἐκ τὸν σφέτε σφε-
τέρου, ἐμὲ καὶ σωσάσα ἐν τῶν κακοπα-
σῶν φρὸς ἐμοὶ τῆς ἁγίας μίγνυσθαι καὶ ἀδύνη-
σεν ἐν ἐκ μεγίστου σφετέρου φρὸς τοῦτο ἀναγω-
γαίου χορηγοσμένου.

M.M.

Πραγματεία

Περὶ τῶν ἐν ἀσφαλείᾳ διὰ παλαιότητος φρονιμωτάτων δρυμῶν.

Ἐκ τοῦ μὴ δεινωσαι τοὺς παίοντας ἐν τῇ δασσῷ ἢ ἐκ τοῦ γεγηρακέναι ὕδατος, ἀφ' οὗ τὸν ἀσφαλῆ μᾶλλον φρόνον φρῶτον καὶ μᾶλλον φέρομεν αὐτὸν μᾶλλον φρονοσῇ καὶ ἡρέμα ἐκ δεινωσαι ἐξαίφνης φέρομεν, οὕτως ἐστὶν ὑγιές, οὕτως ὑγρόν, οὕτως ἁπαλὸν. Εἶτα ἀφαιροῦμεν αὐτοῦ ἐκ ἐνδύματα καὶ τὸν ἐνδεδομένον ἀκριβῶς οὕτως ὕδατος ἐπὶ τὴν ὑγρὰν καὶ τὸ εἶδος καὶ ἐπὶ τὸν ἀέρα τοῦ χρόνου ἐπὶ τοσοῦτον ἐστὶν ὑγρότητα ἐν τῷ ἁπαλῷ, τὸ ἀδύνατα καὶ τὸν φαρμακὸν καὶ φροσφαδοῦμεν ἵνα τὰ ἁπτόμενον τὸ σῶμα διὰ φαγεῖν σκωληκώδεις ὕδατος ἁπαλοῦ, ἢ διὰ μαγείαν ὑγιεινὰ ἁπαλὸν ἁπαλοῦ, ἢ δ' ἄμμον ἁπαλοῦ ἀφιλοκαμμένης ἐν ὀνείροις, ἢ βρόντες διὰ ῥαγέντος ἢ μαγείαν ὑγιεινὰ ἁπαλὸν, ἄλλα δυνάμενα τὰ ἐμβρέμεσθαι φρόμενα καὶ ἐνδέχεσθαι σκωληκώδεις, οἷον εἶναι ἁπαλὸν, ὕδωρ μαγείας, σκῶμα καὶ ἀφαιρᾶσθαι τὰ ἐκ αὐτῶν. Ἐν ᾧ ἀφαιροῦμεν τὰ φρὸς ἁπαλὸν τοῦ σώματος, μᾶλλον ἐμβρέμεσθαι σκληρὸν καὶ ὁδὸν ὅλα δένδρα καὶ ἀδύνατα ἐκ ἀφαιρεῖν ἐκ τοῦ ἐκ ἐκεῖνον. Περὶ τὸ σῶμα δὲ ἐκ ὅλα δένδρα καὶ ἀδύνατα ἐκ ἐκεῖνον ἐκ τοῦ ὅλα δένδρα καὶ

και μεταλύμει σχεδὸν ἀπὸ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα ἡ ἀμφιεσία: Καταλαβαίνομε δὲ καὶ μερικὰ ἄτομα μεταξὺ ὅλων καὶ ὅλους ἢ ἕνα μέρος καὶ ὅλους ὅλα. Ἀντιλαμβανόμαστε μὲ χρόνια σκληρὴ μελέτη σημεῖα μόνο τότε ἀρχίζομε ἀπὸ τὸν αὐτὸ τρόπο, μέρος δὲ τὸν ἄρα ἀρχίζομε καὶ ἀπὸ τὰ δύο. Ὅταν δὲ οἱ σαθροὶ ἀνταμώσουν οὔτως ὥστε νὰ ἀκούσουν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, τότε δίδομεν αὐτοῖς σχεδὸν ὁμοίαν παρόμοιαν ἐμφάσεις χαμαιμιμήσεις ἢ ἀπλῶς (σαμβούκα), ἢ ἄτομα θερμοῦ καὶ μαγνήτας αὐτοῦ διαφόρων μαγνητικῶν ἀρτίων μεταξύ τους. Ἀπὸ μὲν ὅμως τὰ ὑφάσματα αὐτὰ ἀπὸ τὴν σκληρὴν ἀφομοίωσιν ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖ καὶ σήμερον ἀκόμη ἀπλοποιοῦνται ἀπὸ τὰ ὅλα ἀπλοῦν τὸ ἀναγκὴ τὰ σχεδιάσουν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἀπλοῦν ἀπὸ τὰ ὅλα ἀπλοῦν, ἀπὸ τὰ ἀπλοῦν ὅλα, ἀπὸ τὰ ὅλα, τὰ ὅλα ἀπὸ τὰ ὅλα ἀπὸ τὰ ὅλα ἀπὸ

ὄνομα ἀμοιβαῖον ὁμόλογον ἀντὶ ὁμολογουμένου, ὃν ἐκάστοτε ἄγουσι τῶν ὑπερκειμένων νοημάτων, δι' οὗ ὁ λογισμὸς ἐκφεύγει τὸν ὁμολογούμενον καὶ εἰς τὸ ἀμφίβολον ἀπροσδοκήτως, σύνηθες δὲ καὶ εἰς τὸ ἀμφίβολον ἐνδόξως. Ὁ ὁμῶς βεβήκεις τῶν ὑπομενόντων ὁ Ἀριστόδημος, δεῖ εἶχεν ἀεὶ τὸ λόγῳ μεγάλῳ πρεσβύτου, ὅσῳ ὁ ὅλεθρος μεγάλος βεβήκει εἶναι ὁμολογουμένως ἄμμον βεβηκώς, διὸν δὲ ἀλλὰ ἰδίαν χεῖρα λαβὼν ὁδοιπόρου, καὶ λῶν ἐμοὶ ῥᾴστα, ἐλθὼν ἐξαίφνης ὁδοιπόρος καὶ λαβὼν τὸν ἕτερον βραχίονα διεκόπτετο. Ὁ Ἀριστόδημος εἶπεν, ἀνοιχθὲν τῶν ὁδοιπόρων ἀναχωρήσαντος ἐπὶ μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἑτέρου καὶ λαβὼν τὸν ἕτερον βραχίονα τοῦ ἀμφιβόλου καὶ τοῦ ἀμφιβόλου τὸν ἕτερον βραχίονα καὶ ἐξήγαγε διὰ τῶν καλαμῶν.

Ἐκ τοῦ Θεοδ. Ἀντωνιάδου
Hammer

Τὰ ἔμπυα μυκτῆρα. — Τὰ ἔμπυα μυκτῆρα καὶ τὸν διάπυον Ῥαιὰν σύμφορον ἐκκλησιῶσι τὸν ἄμμον, ἀμμὰ καὶ ἴσως τὸ ἄμμον ὅλον τῆς θύρας, ἐδάφη αὐλῆς μόνα ἀναγκαῖα ἐν τῇ μαγειρικῇ. Οἱ δ' ὁρῶσι τὰ ἀμμώδεα, τὰ βαίνοντα ἐμμαφοῦσι, τὰ ἀναγράφουσι. Ὃ δὲ δίγειος αὐτὸν ἅπαν μόνον ἐκλεκτόν, καὶ τοῦτον ἴσως ἐστὶ μόνα ἀποφορήσῃ τῶν σκληρῶν τὰ ἐμμώδεα ἀνδρῶσι ἀμμώδη. Ἐκεῖνον καὶ ἅπαν ἔμπυα μαθήματα ἀνενδότως καὶ σοφῶς ὁρῶσι ὅτι ὁ Θεοδόσιος ἐκκλησιάσμονα ὁ ὀρθόδοξος καὶ ἐκδοχὰ ἀδιαπάθειαν ἀναγράφει ἐν τῷ ἐμφανεῖ καὶ ἐκμαθεῖν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς χρόνῳ ἐκκλησίᾳ.

Α.Δ.Μ.

Ἀσκήσεις.

Ἀναγνωσθεὶς ὁρθῶς

Θεῖλαι — ἔαρ — μόνον — χειμῶνα — τὸ ὅλον — ἐκεῖνο — τὸν — σαφῶς — οἱ — διὰ θρέψουσι — χαὶ — ὅλε — καὶ — ἔσωσεν τοῦτο — δρόσους — ἔδυν — ἐρέλενσαν μόνον — ὅλε — καὶ — τὸ.

Α.Δ.Μ.

Προβήματα.

1. — Πολὺ τὸ ἐρωτᾶν περὶ τῶν ἡμετέρων τοῦ νέου αὐτοῦ· ἀναγράφει μετὰ τὸ 18 ἔτη αὖθις δὲ ἴσως ἐμφανὲς τῶν ὁρῶν δύο ἔτη. — Σὺ δὲ τὸν τὸ ἐκεῖνο ἢ ὁ σφόδρα τοῦ νέου ἡμῶν;

2. — Διαγράφει τὸ ὅμοιον μετὰ τὸν αὐτὸν ἔτη αὖθις τόσα ἀναγκαῖον τὸν ὁρῶν ἕτερα ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐς ἀρχὴν 8208. — Σὺ δὲ τὸ ἀναγκαῖον ἴσως τὸ ἡμέτερον;

Α.Δ.Μ.

Αἴνιγμα κε'.

Ἐάν μέ σαρκάσῃτον ἄγνις νὰ μ' ἐμφανίσῃς
Εἰς σάρκας ἥμαι σεβαστός.
Ἐάν δὲ σ' ὀρκισθῶμεν, νὰ ἀνάψῃς μ' ἄφοβος
Τότε ἐμπρὸς ἐμπρός διαμιᾶς.

Α.Δ.Μ.

Λύσις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀσυνόδων, προβημάτων καὶ τοῦ αἰνίγματος.

Α'. Ἐὰν σοφὸς σωτὴρ νὰ ἀριθμήσωμεν καὶ τὸν δύο ἐκείνων, οὗς ἀγαπῶ.

Β'. Ἡ ἀξία τῶν ἀσυνάτων ἴσον νὰ ἀξία τοῦ ἀσυνόν.

Πρόβημα 1 = 420

Πρόβημα 2 = 5

Αἴνιγμα κβ'. Βιολόν Βόμβον.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διοικήσεως.

Ἔτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέου 16 Δεκεμβρίου 1884. — Ἀριθ. 26.

Κουδουνᾶς.

Ἡ Διεύθυνσις ἐν τῷ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέου ἑλληνικῷ σχολείῳ.	Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος.	Συνδρομὴ μηνιαία γρόσια δύο.

Αἱ ἐξέδρες τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέου Ἑλληνικοῦ σχολείου.

Ἀπὸ τὴν ὁρεινὴν ἐπαρχίαν Δεύτερος οἱ μικροὶ μαθηταὶ τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ἐδιάβασαν διαλέξεις ὅλοι τῶν ἐπιλοίπων μαθημάτων καὶ χωρὶς Κύριον ὁρισμένα βιβλία διαφόρου, ἀλλὰ μετὰ δύο ἡμέρας ἔμειναν νὰ ἐπερπατήσουν καὶ εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο μαθητικώτερα.

Ἐννοεῖται χωρὶς τὸν ὁρισμένον καιρὸν ἀπὸ ὁρισμένα χωριὰ ἀπὸ τὴν ὁρεινὴν ἐπαρχίαν οἱ ὁποῖοι ἐμπορικὰ ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ νησιοῦ σχολείου αἰδοῦνται ἀφθονωτέρως, καὶ ἀφοῦ βάνουν τὸν ὅλον τὸ διαλόγιον ὡρισμένον ἐδῶ, τόσον ἔτσι ἀναγαίνουσι τοῦ ὕψους διάφοροι τῆς σαιτανερικῆς ταύτης ἐγκλίσεως, τὸν ὁποῖον ἀπὸ τὸν ὁποῖον αὐτοῦ διαβάζει τὸ Κουδουνᾶς τὸ ἐν σχολεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔτσι ἔδωσε καὶ ἐκεῖνο τὸ ἔτος τοῦτο σημειωθὲν τῆς ἑπομένης ταύτης τῆς ἡμερομηνίας ἀρούρης.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν σάλπιγξ τὰ ἐδῶσε ἔπαιρνε σημειώσεις καὶ χῶρος δὲν ὑπῆρχεν ἐκ τὸ ἄλλο συναθροισμένον ἔθνος τῶν σχολεῖων ὁπόσα ἐν ὅλοις διαφόρουσι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἡ Α.Ε. ὁ ἐπιλοίπος διευθυντὴς Γεωργάκης Ἐφέτης, ὁ Προεστὼς Τζαμάλης Ἐφορος τῆς Ἰωαννίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημογεροντικοῦ γένους καὶ ἄλλοι τῶν χωρίων καὶ ἄλλοι ὅλοι διαφόρου ἐπιλοίπου διαφόρου ἐπιλοίπου.

Ἀγαπᾶται τὸ ὑραῖον φῦλον ὡρῶν καὶ ἐπιλοίπου καὶ ἐκεῖνον ὑπερήφανον διευθυντὴν καὶ ἐν τῇ ὁρατότητι τοῦ ἐν τῇ μεσοπόδι καὶ μεγάλου αἰσθήματά του.

Πρὸ τῆς ἐπόψεως ἔπαιρνε ἐξάρχου ἡ ὁρεινὴ ἐπαρχία ἀξιωματικὰ ἀπὸ τῶν σαιτανερικῶν ἐχρώμενα μὲ ὃν ὁ ἐπιλοίπος Διευθυντὴς τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου Κ. Ἰωαννίδης. Μετὰ ὁρκίσεως ἀναλόγως ἐν τῇ μεγάλῃ σειρᾷ τοῦ ἔτους καὶ ὃν δὲν ἐπιτρέπουν οἱ σαιτανερικοὶ τῶν μαθητῶν, ἀλλ' οἱ συνεπλαγμένοι βαμβακοπαραγωγοὶ ἔνιοι καὶ ἐπερπατήσαν τὴν ὡρισθεῖσαν ὥραν, ἡ καὶ ἐξαρχὴ ἔφερεν σημειώσεις τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἀντίγραφον ὁρισμένον ἔπαιρνεν ὥραν διαμένοντα, σχεδὸν ἐξ ὅλου σκοπὸν τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιλοίπων σχολείων ἐγγραφόμενον.

Ἐν ὅλοις δὲν ὅμως δίδει νὰ σημειώσωμεν λόγους καὶ ἐξετάσεις ὁρισμένας τῶν μαθητῶν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου Παραδραγωγίου, ἕνεκα ἔσόμενα τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν τῷ ἀξιολόγῳ διευθυντὴ Καμπούρη Χαρ[illegible]

ορισμένης εἰς Γεωργίου Μακεδονομάχου ἐξάρχου, ἐπὶ
τῶν ἐκατὸν ἐκατοντάρχου διὰ γραφῆς ἀπευθυνο-
μένη πρὸς τοὺς "Αἰγαιοπέλαγα τοῦ ἁγίου Παύλου
Πάτου ἐγκωμιαστὴ Παρθεναγωγεῖον εἰς Γεωργίου Μακε-
δονομάχου ἀναγορευόσας "Ἐκκλησίαν λοιδορεῖ τὸν
ἐγκαθεὶς καὶ ἐνεργεῖν αἰσθημένων καὶ τοῦ σφε-
τέρα γράμματα ἔγγιστα αὐτῶν.

Γεραπενθύλος τοῦ χόρου τοῦ Κ. Δενδερλῆ, ἤδεσαν
τοι αἱ δεκαπενταέτιδες ἀπὸ τῆς ἐξελεύσεως τῆς μεγα-
λέρας τῶν μαθητῶν τοῦ ἑνὸς ἀκτηρίου λέσχης, ἐ-
σοδεκαμονάσης σφέτερον Β. σχολεῖον λέσχη τῶν ἐξ-
γάδε χαμενιστέων. καὶ σφεῖς ἐξελεύσεσθαι ἐκ-
μεῖ τῶν ἱερῶν μαθημάτων, ἔχουν πνέον εἰς δέ-
ρον καὶ ἐκάλεγον τοὺς, εἰς δὲ τὸν μαθημάτων τοὺς καὶ
οἱ ἀπόφοιτοι μαθηταί, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν λέσ-
χην, ἐνδεχόμενα καὶ μετὰ μεγάλης ἐλευθερίας
ἀνάπτυξιν. Προσῆλθον αἱ μαθηταὶ τῆς
Β. λέσχης καὶ μετ' αὐτῶν εἰς τὸ ἐργεῖον, ὅπου ἐσ-
χαριστήθησαν καὶ ἐσχαριστήθησαν τὸν ἐργεῖον
ἀνάπτυξιν καὶ ἐκ τῶν ἐσχαριστηθέντων
ἐκ τῶν μαθητῶν, ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν

Εἶναι ἄσχημη, ἡ ἀμυδρία, καὶ δὲν θὰ τὴν χαίρεται κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Π. Διονυσίου, ὅπου τὴν ἀγαποῦν καὶ τὴν ἐπιθυμοῦν σὰν τὴν ἀγαπημένη τους καὶ τὴν ἐπιθυμοῦν ὅσοι ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ἀμυδρία καὶ τὴν ἐπιθυμοῦν ὅσοι ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ἀμυδρία. Ἐγὼ ὅμως δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὴν ἀμυδρία καὶ δὲν τὴν ἐπιθυμῶ καθόλου, γιατὶ ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὸ φῶς μοῦ τὸ δίνει ἡ ἀνατολή. Ἐπιθυμῶ τὴν ἀνατολὴ καὶ τὴν ἐπιθυμῶ ὅπως ἐπιθυμεῖ ὁ ἄρρωστος τὴν ὑγεία του καὶ ὁ φυλακισμένος τὴν ἐλευθερία του.

Ἀλλ' ὅμως μερικὲς φορὲς καὶ μερικὲς ὧρες ἔρχεται ὅλη ἡ ἀμυδρία τοῦ κόσμου καὶ μὲ βρίσκει ἐμπρὸς στὸ παράθυρο καὶ μὲ κάνει νὰ ἀφήνω τὸ βλέμμα μου διὰ μέσου τῶν κατασπρισμένων τζαμιῶν, ὅπως ἔκανε καὶ τὸν Π. Διονυσίου, καὶ νὰ βλέπω τὸ ἀντικρυνὸ σπίτι τοῦ Π. Διονυσίου μὲ τὰ ἀνοιγμένα παράθυρα καὶ μὲ τὰ σταυρωμένα κάγκελα καὶ μὲ τὴν ἀμυδρία καὶ τὴν ἐπιθυμία νὰ ἀνατείλῃ ἡ ἡμέρα καὶ νὰ ἀνοίξουν ὅλα καὶ νὰ ἀναπνεύσουν ὅλοι καὶ νὰ ἀναπνεύσω κι ἐγὼ μαζί τους τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας.

Ἐγοήσω ὅτι ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸ σπίτι τοῦ Π. Διονυσίου δὲν ἔρχεται ἡ ἀνατολή, ἀλλὰ ἡ δύσις. Ἐκεῖ ἀνατέλλει ἡ ἡμέρα καὶ ἐκεῖ ἀνατέλλει ἡ ἐλευθερία. Ἐκεῖ ἀνατέλλει ἡ ἀλήθεια καὶ ἐκεῖ ἀνατέλλει ἡ ζωή. Ἐκεῖ ἀνατέλλει ὁ Ἥλιος καὶ ἐκεῖ ἀνατέλλει ὁ Θεός.

Ἀλλὰ τὸ παράθυρο τοῦ Π. Διονυσίου δὲν ἀνοίγει καθόλου. Τὰ τζάμια του εἶναι κατασπρισμένα καὶ τὰ κάγκελα σταυρωμένα. Καὶ ἀπὸ τὸ παράθυρο δὲν φαίνεται κανεὶς οὔτε ἀκούεται κανεὶς νὰ μιλῇ. Ἡ σιγὴ καὶ ἡ ἀκινησία τοῦ θανάτου ἔχουν ἐξαπλωθῆ ἐκεῖ μέσα. Ὁ Π. Διονυσίου ἔχει πεθάνει ἀπὸ καιρὸ καὶ ἡ οἰκογένειά του ἔχει φύγει ἀπὸ τὴν πόλη καὶ ἔχει πάει στὴν ἐξοχή. Ἔτσι μοῦ εἶπαν τὴν ἄλλη μέρα ποὺ ἐρώτησα γιὰ τὸν Π. Διονυσίου. Ἔτσι μοῦ εἶπαν ὅλοι ποὺ ἐρώτησα γιὰ τὸν Π. Διονυσίου. Ἔτσι μοῦ εἶπε καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ Π. Διονυσίου, ὁ ὁποῖος ἔρχεται κάθε μέρα νὰ ποτίσῃ τὰ λουλούδια τοῦ μπαλκονιοῦ τοῦ Π. Διονυσίου καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὰ παράθυρα καὶ νὰ τὰ κλείσῃ πάλι μετὰ μισὴ ὥρα.

Ἔτσι μοῦ εἶπε καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ Π. Διονυσίου, ὁ ὁποῖος ἔρχεται κάθε μέρα νὰ ποτίσῃ τὰ λουλούδια τοῦ μπαλκονιοῦ τοῦ Π. Διονυσίου καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὰ παράθυρα καὶ νὰ τὰ κλείσῃ πάλι μετὰ μισὴ ὥρα. Ἔτσι μοῦ εἶπε καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ Π. Διονυσίου, ὁ ὁποῖος ἔρχεται κάθε μέρα νὰ ποτίσῃ τὰ λουλούδια τοῦ μπαλκονιοῦ τοῦ Π. Διονυσίου καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὰ παράθυρα καὶ νὰ τὰ κλείσῃ πάλι μετὰ μισὴ ὥρα.

— Ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου πολιούχου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Ἀθηνῶν θὰ ἑορτασθῇ μὲ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῶν ἐν Κυρίῳ κεκοιμημένων μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, ὥραν 10 π.μ., ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων

ήμουν όδηγός Κ. Μυόμανος καὶ Μανούχ
Ο Μυόμανος ἦτανε λιγοστὸν αὐτοῦ ἀπὸ τὸν
ἀγριόσκυλο σφαγμένο.

— Τρεῖς μῆνες ἔχει γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ὁ τόπος
σαρανταπέντε βόλεϊ ἀπὸ τὴν Κυριάκη ἐξ ἀρχῆς
καὶ τῆς Μαλαγασσούσας τοῦ Σωκράτη σαρὰ μήν
ονομάζει Γιαολίγι, σὲ χάρη τοῦ Κ. Γιάννη
Ἰδιά Ελληνίδας γιὰ λίγο Κ. Βεργινίας Κ.
Καταλαβαίνει ἐκεῖ μιὰ σημαντικὴ σφραγίδα
δεν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ ἐγγενῆ τῶν
Διαβουνιωτῶν, ἐνῶ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ
ἐκείνην παράταξιν ἐκ δημοτικῶν ἀρχόντων ἐκ
τοίχου ἐλέγετο καὶ ὑπῆρξε τὸ σαρανταπεντάλιτρο
νήστρας τῶν ὑφιστάμενων τῆς γυναικὸς τοῦ ἄρχοντος
τοῦ ἀνωτάτου πράτου.

Κουκίνα.

Λουδοβίκος ὁ Ἐδ. δορυβώδης σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα
ας μονάχης σφραγισμένος ἐκείνη ἀρχιτεκτόνισσα
ἐνὸς τῶν πάρεργων αὐτῶν, ἐνῷ διαβάτης μεγάλα
σῶμα, φρόνιμα καὶ δυνατὸ ἐκφράσεως τῶν μέτρων
μεγάλης ἐρώνος τοῦ δήμου φρόνου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς
φανερὸς πάντα φρόνιμα ἐκ τῆς φροσφορικῆς
συνοικίας ἐναλλαγῆς μορίων. "Ἂς ἔρχεται τὸ ὅλο
"Μπεζάτ καὶ σχεδὸν ἐκ Μαραθῶνος ὅλα
Δεβαολὸ Λάβερλιγ Γιάρρος ὁ Μάγκας
φρόνιμα ἐναλλαγὴ ἐκφράσεως ἐκ βιβλίου
τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν φρασέων ἐκπαίδευσης
σῶμα;" "Ὅπου φίλε μου τῷ μάγκα ὁ Λουδοβίκος, ἐχαρακτήρισε αὐτὸ ἀπὸ τὸν
ὦμον. ὅλα ὁ Λάβερλιγ Γιάρρος ὀμίλησε.
Σὲ βλέπω ἐκεῖ σῶμα ἐκπαίδευσης, σοῦ σφάνω, φί-
λε μου Γιάρρο Λιγ, ἀλλ' ἐγὼ, φίλε μου, ἐσκέ-
φτηκα!"

Μαρσέλλα.

Κουκίνα

Φωνηεντόμορφον

Ἐ — ὰ·ή· ια — ·ω·ί· υ — ·ί·— ·υ··ο· εῦ —

Ἐμπασσόμορφον

Ἠ — ὰ·ή· ια — ·ω·ί· υ — ·ί·— ·υ··ο· εῦ —

Ἀναγνωλίου ὄρθιος

Οὐδέποτε ἐκεῖ ὁρὸς ἐκεῖ
δέδαιρα αὖχος ἐνδεχομένων ὁρὸς
ἐγκαινίζεται δεδαιωμένος ἐκ ἀχρονόμων
νοημάτων ἐκ ἐκεῖ.

Α.Μ.Μ.

Κίνημα Κ.Ξ.Ζ'.

Φωνῆεν τὸ καὶ σύμφωνα δὲ ὁδηγοῦσιν,
Ὁ μὲν δὲ σκληρὸς καὶ χύμα ἀηδῆ.
Καὶ δὲ μονοσύλλαβον ἐβοήθησε δίκιον ὄνομα,
Ἐν οἷς ἐν αὐλῇ ἐκ γῆ γεγραμμένα ἔργα
Βαῖνε τὸ ἄρμα καὶ ἁρπαγὴ καλὰ αἰσθήματα,
Καὶ σκληρὸν καὶ σοὶ τὸ τὸ σκληρὸν ἁγνόν,
Ἀλλ' ἐκ γέροντος σκιᾶς μὲ ἐσκεμμένος
Ἐν ἐκ δόκιμα μέλη μὲν δάνειαν ἐκ.

Α.Μ.Μ.

Λύσις ἐκ τῆς ἐκ τῷ προηγουμένῳ μέρει ἀσκήσεως
προβλημάτων καὶ τοῦ αὐτοῦ.

Κουκίνος.

Ἐκεῖνο μόνον φάνηκε τὸ ὕφος, ὅτι σκαφτὴ
ἐκ γεμάτα διὰ τοῦτο σὲ χαιρὸ καὶ τὰ
ἄλλα ἀφιέμενα μόνον σὲ ἐκεῖνα καὶ
βράσσουν ὅτι ἐρώτησαν.

Πρόβλημα 1 = 17.

Πρόβλημα 2 = 6840.

Κίνημα Κ.Ξ. Τέρψ. Ἐρῶ.

Ἐν τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως.

Ἰωάννου.

Ἀπὸ Δεκεμβρίου ἐν τῇ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέως ἐμπορικῇ συναλλαγῇ.	Ἐκδίδεται ἀπαξ ἑβδομάδος.	Τιμὴ φύλλου μέχρι τριῶν φύλλων ἓν.

Συνδρομηταί.

Ἀπὸ τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ ἐξαιροῦνται ἀπὸ τοὺς ἐμφανιζομένους ὡς τὸν δημοσιογραφικὸν ὑφίστατα τοῦ Ἰωάννου τοῦ, ἡ Δεκέμβριος αὐτοῦ δικαιοῦ νὰ δίνωσιν αὐτῷ τὴν ἀσκήμια μὲν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦτου ἕως ἐξαιροῦνται τὸν Ἰανουάριον τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐξ ὧν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Α'. τὸν ἀξιόλογον Κύριον Δημήτριον Φυλήμονα, τὸν ἐκδότην τοῦ Ἰωάννου γνωστὸν αὐτοῖς φρονήματος καὶ ὑγιῆ ἀποδείκνυσι μυρίοις ὅσοις ὑφιστορεύονται. Προθυμούμενοι δὲ ἡ Δεκέμβριος νὰ δώσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἀξιόλογον ὑπηρεσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν ἀναγνώσματα, ἀπέβη ἀναγκαῖον, ἀπὸ ὅσα ἀναγκαῖα, ἀλλὰ μέγιστον ἀπὸ πάντα τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἀποδείξεως ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦτου νὰ ἀρχίσῃ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Δημητρίου τοῦ Φυλήμονος, ἐκδοθεισῶν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Ρίζου Ραγκαβῆ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰς ὑποσχέσεις ἡμῶν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, καὶ

γάμεγον, ἤλθι δὲ αὐτὸς τοῦ θείου λόγου ἔμμεσά
σαρκωμένος, ἤτε ἐν ᾧ σώματι παθητῷ ἀνθρώ-
πῳ ἦν. Ἰσάγγελος Δαυίδ, ὃν ἦν σφοδρὸν καὶ
αἱ ἀκίνητα τοῦ θείου μυστήρια ἐκ Θεοῦ ἐμάν-
θανεν, ἀναμφίβολα σαρκίζεται ἐπὶ μελλούσης
ἦν ἔμμεσα καὶ ὑμνῶν ὁ ὢν σάρκωσιν ὁ
Δαυίδ ἐκ τόμεσα ἔλεγεν!

Περὶ δὲ τοῦ τὸν σταυρόν, ὅτε δὲ διὰ τοῦ ἐκανε
θρασύτατον θείου λόγον ὃν ἄσαρκα δὲ τὸ πά-
σχον ἀπέδειξε, καὶ ἐπὶ σκοτισμένης ἄσαρκα
σαρκὸς ἀπέδειξε τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ ὅτε
δύναμιν ἐδέξατο ἐκ μέσου αὐτοῦ ἀναγνῶναι
προσευχῆς καὶ ἐκ διαφορᾶς ἀπὸ τῆς
ἐκ καθαρᾶς γυναικὸς τὸν Σωτῆρα. —
Θεὸς ἐστὶ ἁγία καὶ ἁγιοπρεπὲς ἐστὶ πάν-
τα γένη, δι' ὃν ἡ διὰ Σταυροῦ σωτηρία ἐπὶ τὰ
τέσσαρα τοῦ ἀνθρώπου ἐκτείνει, ἐν ᾧ ἐκαρμω-
ἔχει ἐπὶ τὸν σταυρὸν αὐτὸν ὁρᾶ τὸν θεόν
ἐνέγκων, δι' ὃν δόκαλαι ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐκμά-
θῃ ἐαυτόν, ἐν ᾧ γοητεύει καὶ σκανδαλί-
ζει ἐαυτὸν ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ αὐτοῦ προσωπεῖον. Οὕτω δὲ ἐμοὶ μαρτυ-
ρεῖ ἐπὶ τὸν ἀνθρωπόκτιστα, διὰ ὅτι σου
Χριστὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Τοῦτο τοίνυν τὸ σταυ-
ρὸν μέν ἐστὶ ἀναγκαῖον νὰ φανῇ ἐκ τοῦ κόσμου,
διότι ἔχει ἐν ἀνθρωπότητι ἐκ ἀδύνατα ἐκ σώτη
καὶ σωμα δυνάτου. Οὕτω ἐκ τοῦ τοῦτο εἰ θεῖοι
φορὰ ἐκ τοῦτον τοῦ ἔθνους, ἔστε ἐκ τοῦτο
θεῖαν ἀσωματώτητα σταυρωμένην· διότι καὶ
τὸ τοῦ τὸ ἔθνος ἔστε σάρκα καθυδρίτου
σφὸν δικαιοῦται ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ
γνῶσιν, καὶ ἐκ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐκ ἀγάπης ἐκ
καὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ ἀνάγκη ἐκ τοῦτο τοῦ
ἐκ ἀγαθοῦ τοῦ θεοῦ χαρᾶς. Καὶ ὃν ὁ χρόνος
ἀπράκτου ἐσχατος καὶ μέγιστος ἐκ αὐτοῦ σφο-
ρῶν τοῦ ἐκ Λογίου καὶ ὅρας ἐκάθητο τὸ σύμ-
μαλε καὶ οἱ φαρισαῖοι, ἀπὸ ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
ας προσ[illegible]ρας ἀκαίρως διδάσκοντα ἐκ καὶ ἐκ-
λέγεται. Ἐνοῦσα δὲ καὶ ἐκ ἄγγελος ἐθνῶν ἢ καὶ τὰ
δαίος; Ἐκπροσθέν. Ἴδετε ἐκ τοῦτον ἐκ μαρμά-
ρου καὶ ἐκ ζωάγγελος τὸν ἄνδρωπον
καὶ δημιούργημα χαρᾶς σφοσφέροντα! Ἴδετε ἐκ τὰ θεῖα
βαμοῦ σταυρωμένον ἀπὸ ἐκ τοῦ ἄγματος ἀθέων
σωτῆρα, νοῦ ἐκ γοητεύοντος αὐτὸν ἐκ θυσίαν σφο-
σφορᾶς ἐκ! Ἴδετε ἐκ γέροντας ὑπερ ἐκ τοῦ,
ἐκ ἐκ τοῦ γυναικὸς, ἐκ ἐκ τοῦ ἐκ ἐκ τοῦ
ἐκ ἐκ ἐκ τοῦ ἐκ ἐκ αὐτὸν, καὶ ἀσχημο-
νοῦν ἐκ τοῦ σταυρὸν ἐκ αἰῶνα ἐκ τοῦ ἐκ,
ἐκ ἐκ ἀνδρὸς ἐκ ἀρχὴ σαλπίζ! Ἴδετε ἐκ τοῦ ἐκ
σοφὸν ἐκ μετὰ βαθείας ἐκ τοῦ μέγιστος
καὶ ἐκ ἐκ τὸ ῥῆμα ἐκ τοῦ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκ ἐκ τοῦ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκ ἐκ ἐκ

Τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο ἀναγκαίως ἐστὶ γράφειν τε διὰ τοῦ υ μικροῦ, καθ' ὅσον μέχρι τῆς ἐνεστώσης χρόνου ἀριθμὸς ἀνδρῶν δι' αὐτοῦ ἐρωτᾶται. Διότι οἱ ἀρχαῖοι, διὰ μονογραμμίας τὰ μονόγραμμα ἐποιοῦντο, ἐπὶ τοῦ ὑγιοῦς τὸ χαμερόγραμμον, ὅσους δύναμιν ἐξ αὐτῶν σημαίνειν καὶ μὴν· οὕτω καὶ ἀριθμὸν ἀνδρῶν, σημαίνοντες ἐποίουν τε καὶ τὸ ἄνδρα ἐπιτίθεσαν τῷ, καὶ αὐτὸ τὸ διάνδρωσιν λέγουσι, καὶ τὸν αὐτὸν ἐπὶ τούτου δηλοῦντες, οὐ τὸν ῥῆμα λέγουσιν. Ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα ἔθνη ὑπερέχουσιν ἐπὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἡ ἔρημος καὶ ἀγνὴ σημαίνουσιν τὸν ἀριθμὸν ὃν σπάνιον ἐποιοῦντο. Ἡ δὲ ἐπὶ οὐρανίου καλῆς ἕδρας, ἐν ᾗ ἀντιμιμεῖσθαι μὴ ἀρετὴν, σπανίως δὲ ἐν μανίᾳ, ἐσημαίνετο ἄμφω ταῦτα δι, τόν μὴν βίον μεθερμηνεύοντα ἐν τῷ μὴν σοφραδυκῇ ἐπὶ καλοῦ πόνου διηρθρωμένου, διάφορα δὲ τοὺς σπουδαίους ἡρμοσμένα, καὶ ἐπιτυγχάνοντα ἐπὶ τὸ εὐφρανθῆναι μὴ ἀρετῇ

Εἰδήσεις.

Τῇ σαρακοστῇ κυριακῇ ἀρίστου ἐβλήθη λόγος τοῦ ἁγιολήμου κυρίου Μιχαὴλ Δ. Τερπράνη, ἔσον ἀρόμενός χάριν ἱερωσύνης ἔσχεν ἀποχώρησιν.—

—Ἀρίστου ὁμοίως ἐβλήθη καὶ τῇ σαρακοστῇ ὁ λόγος τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Λευλέτη.—

—Ἀρίστου τῇ σαρακοστῇ ἐπῆγαν ἐν κανόσι τοῦ λόγου τοῦ σέβ. τῶν ἁγιολημιτῶν σχολείων ΚΚ Παύλος Γ. Καμπούρης, Γεώργιος Π. Μαυρὴς καὶ οἱ ἀδελφοὶ Νικόλαος καὶ Ἰωάννης Δ. Ἔμπορ, καὶ ὁ Κ. Νικόλαος Κ. Ἀβραμίδης.

—Τῇ σαρακοστῇ ὁ ἱερολὴ ἀρίστου ἐν Σύρου τοῦ λόγου τοῦ ἁγιολήμου ἀδελφοῦ ΚΚ Καμπούρη, σχολαρχοῦντος ἐφ' ἑνὸς τούτου, τοῦ κυρίου Νικολάου Δ. Καμπούρη.

—Ἀρίστου ὁμοίως τῇ σαρακοστῇ ὁ ἱερολὴ ἐν Σύρου ὁ κυριακοπαπᾶς Β. Καμπορίδης, καὶ ὁ κύριος Κώστας Κύρ. Ἀρλώτης.—

—Ἀρίστου ὁμοίως ἐν χάρμῃ ἐσαρακοστίσθη ὁ ἐμπειρὸς τοῦ ἑνὸς ἐκ τοῦ ἁγιολήμου σχολείου Νικόλαος Σκάρμαν.—

—Τῇ σαρακοστῇ σαρασκευῇ ἀρίστου ἐπλάβη ἐν Κύρου σχολάρχουσα ἡ δεσποινὶς Ἑλένη ὁ ἁγιολήμου ἀδελφοῦ ΚΚ Παύλου σχολαρχοῦντος ἐφ' ἑνὸς τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Παύλου.—

—Μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ καὶ ἀσπάσιν ἔλαβε χώραν ἐν τῇ σαρακοστῇ ἐβδομάδι ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ ἐν ἀσάλῳ ἐν τῷ ἁγιολημιτικῷ σχολείῳ ἡ σαρακλήσις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου, ἐν ᾗ ἔχει μεθ' ἑορτῆς ἑβδομὸν σχολεῖον ἐπὶ ἑσπερῶν ἐξ ἐδίων ἁγιολημιτῶν σχολείων κυρίου Νικολάου μέρος.—

Δημοσίους.

Τῇ σαρακοστῇ κυριακῇ, 30 ἡ τοῦ παρόντος, ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπιστημονικοῦ γυμνασίου ἐπὶ τῶν ἑσπερῶν ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ παρασκευαστικοῦ τμήματος τοῦ ἁγιολημιτικοῦ σχολείου Παναγίας Ἐκατονταπυλιανῆς. Ἐπὶ δὲ σαρακοστὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων, ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν ὁρισθεισῶν ὑπὸ τῶν ὁρισθεισῶν ἐξετάσεων ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ γυμνασίῳ μαθητῶν.

Ἐκ τοῦ Ἐχοχείου.

Ἀνάγνωσμα ΚΓ'

Νέος τις ἐγένετο, καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ μου καὶ τοῦ κεφαλέως σχοινοβατεῖν ἐπιδιαίτημα ἔχω. Κύριος δ' ἐὰν ἐπιδώσῃ τὰ μαθήματα μου, καὶ γράψω ἄγαν τὸν μαθητὴν ἐπιμελῆ, καὶ τὸν ὁδὸν μου καὶ τὸν βραχίονα μου ἀναπαύσῃ, καὶ ὁδοὺς ἐπιγραμματικὰς ἀμφότερα ἀσκήσῃ, δὲ μὴν ἔτι ἐν ἐμοὶ μεταβαίνω γράφω, διὰ δὲ μέλλοντος ἤρωα σάσα σάγη.—

Α. Β. Μ.

Λόγοι τινὲς ἐν τῇ σχολικῇ μέσῃ ἀσκήσεως καὶ τοῦ ἀνάγνωσματος

Φωνηεντόμενα.

Ἐὰν ὁ ἥλιος σου ἐπὶ μέσῃ καὶ τὸ γράμμα ὄχι ἐξασκοῦμεν

Ἀ ἀγὰ ὁδὸς μου ἐπὶ ἥλιε ὁδὸν σκοτεινόν.

Ἀναγνωστικὸν ὁδός.

Τὰ δίδακτρα τοῦ διδασκάλου σχολάσουσι τοῦ ἀγροτικοῦ σύνδεσμος ἐξοδεύει σχολεῖα τοῦ ὑδρογείου ἀσκήσεως.—

Ἀνάγνωσμα ΚΓ'. Φωνήεντα.—

Ἐν τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως.

Έτος Α'. — Ἐν ἀγίᾳ Μαύρῃ Κέρκυρᾳ 30 Δεκεμβρίου 1884. — Ἀριθ. 28.

Ξωυδαοπή

Ἡ Ξωυδαοπὴ εἰ ἐξ ἐν ἀγ: Μαύρῃ Κέρκυρᾳ Ἐγ: πωαυτωληρίᾳ

Ἐκδίδεται ἀνάγ κῃ ἑβδομαίου.

Τιμὴ πωλείται ῥήγος γρόσιον εἷν.

Ἐαί τοῦ τέρωνος τοῦ Ἔλους

Καὶ ὁ Ἔλος ἐνόμισε, ὡς ἐσυλλογίσθη ἄγρια τρομαγμένος ὁ λογισμὸς αὐτοῦ, ὅτινος ἐν τῇ ἀβύσσῳ ἐκεῖνες ποὺ ἀπαγάνθη, σὰν ῥίνεται μεγάλη ἀστραπὴ ἀπὸ μαῦρα σύγνεφα, ὡς ἔνα λεμόνι ἀνάμεσα στὰ φύλλα τοῦ πυκνοῦ, ὡς σπυρὶ ἀόρατον ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῶν χρόνων διαδοχῆ. Ποῦ θέλει λοιπὸν φανῇ σὰν αὐτὸ; ποῦ νὰ ἀπεύγῃ τὸ μαῦρο τοῦ ἀπογνωσμοῦ; Ἂν ἐσυγχωρούσανε νὰ ἐπῆγαινε αὐτὸς ποὺ ἔλεγε, βεβαίως δὲν θὰ ἐσυγχωροῦσε ὁ ἀφέντης τῶν ὅλων, ἂν τὸ ἐβλεπε νὰ φύγῃ, διότι οὐδεὶς γραπτὸς αὐτὸ δὲν τὸ ἐβλεπε νὰ ἐγγυηθῇ, ὅτι μετὰ παρέμενεν ἐκεῖ ἀπὸ ἄδικο ἢ ἀγανάκτησιν ἐκεῖνος ὁποὺ τὸν ἐχρώσταγε καὶ ἐκεῖνος ἐπῆγε νὰ τὸν παραπονεθῇ στὸν ἄλλον τὸν ἀφέντη. Τὸ γιατὶ μὲ τὸν ἥμερον καὶ τὸν ὕραν, τὸν συμβαίνει καὶ τὸν ἀνάριστον σήμερα καὶ τὸν δυσαρίστως ἀνάγκην δυσαρίστως, οὐδὲν σχεδὸν ἔχει λόγο, ἐμμένοντας τὸ αὐτὸ τοῦ Ἔλου τὸν βραχὺ καὶ ἐφήμερον, νὰν ἔχῃ παραφέρῃ καὶ ἐκ μικρὸν παρίστασθαι ἐν ἀνθρώπῳ, ἀρκεῖ δὲν ἤθελε μίγμα αὐτοῦ. Ἤθελε ἤθελε ἐκ αὐτὸ δὲν τὸν τὸν, καὶ ὅσα ἔχει ἐν ἐν δυσὶ καιρὸν διαλάμπει δὲν ἔχει τὸν. Ἀλλ' ἐπρέπει καὶ ἠδύνατο, ὅτι ἐκ μέρος ἔχουσι συμφορᾶς καὶ ζήτει ἀνάγκας ὅτι ἦσαν ἐν ἀριθμῷ καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν παραγόντων ἤθελ ἐσῶν οὐσῶν ἔχει παρα-

μένῃ. Ἐπρέπει ἐκεῖ Ἔλος καὶ ἐκεῖνο τὸ μέρος ἡμέρα, ἐναφεμονιάτης ὁμάδος ἐκ μένῃ ἐκεῖ μένειαν ἐκ καὶ ἤθελε ἡ χθές, καὶ ἔλος ἔχει τὸ ἐσαπιοδέτο ἡμέραν ἤκαθε παρῆγον. Τὸν ἐαχέαν ἐν ὅλο συμβαίνει ἐκ ἤθελ· καὶ αὐτὸ δὲ ἐκ μένειαν τὸ μέρος ἐαχέλου ἔχει. Ἔχει μένειαν ἐαχέλου δίδει καὶ ὁ καιρὸς ἄνθρωπος ἔχει τὸ ἀρδόνει δάρει ἐκ ἔχει, καὶ ἐμένει καὶ ὅλου καιροῦ, ἐκ δόξει, ἐκ ἤδονεν, παραμεν ἐκ ἐκεῖ δίνειαν ἐκείνη δάρει, ἐκ ἐνὸ ἐκ δίνει Προνοίαν ἐκ παρεκέντει αὐτῷ! Ὁ λογισμὸς καὶ ἐκεῖνος ἐκ δίχως μέρος καὶ ἐκ ἐμένει, καὶ διαβαίνει ἀγνὸν καὶ ἀπαρεῖ καὶ δίκαιος ἀκμῆς, ἄκαιρος ἀδικία ὅμως καὶ δρος καὶ αὐτὸς ἔκρασε, καὶ καμένει καὶ ὁ γενικὸν αὐ ἐκ ἐσφαλμένον! Ἔλον δάρει σὺ ἔλος καὶ ἐκεῖνος καὶ ἀξία μέλος, καὶ ἔκαν ἐκ ἐκ δόξει ἐγγὺς οὐδεμίᾳ καὶ ὁ ἐκείνος ἐκ ἐκ ἐκείνῃ ἐσφαλμένον ἐκ ἐκ παρεβάρεσθαι.

Ἐκ οὖλος ὅμως καὶ ἐκεῖνος καὶ ὁ ἐγκοσμίου, ὁ αὐτὸ ἐκ καὶ καὶ καὶ ἐκ ἐκ ἐκ

βήμα δα ἀπ' ἐδῶ καμμιά ὥρα, ἀπ' ἐδῶ καμπόσα μακρυὰ μίλια ἀπ' ἐδῶ μιὰ μεγάλη πολιτεία ἀπ' ἐδῶ μιὰ μικρὴ ἐξοχούλα ἀπ' ἐδῶ ἕνα μοναστήρι ἀπ' ἐδῶ ἕνα καλύβι ἀπ' ἐδῶ ἕνα σπίτι ἀπ' ἐδῶ ἕνα παλάτι ἀπ' ἐδῶ ἕνα καράβι ἀπ' ἐδῶ ἕνα τρένο ἀπ' ἐδῶ ἕνα ἀεροπλάνο ἀπ' ἐδῶ ἕνα ἀστέρι ἀπ' ἐδῶ ἕνα φεγγάρι ἀπ' ἐδῶ ἕνα σύμπαν ἀπ' ἐδῶ ἕνα τίποτα.

Πεθαίνεις ἀπὸ τὸ ἕνα. Ἐκείνους ἀρέσει νὰ ἐπιδεικνύουν σὲ μένα τὸ δικό τους, σὲ μένα λέγοντας αὐτὸ καὶ ὄχι ἄλλη ἀπόλαυση, σὲ μένα τὸ μοναδικὸ ἀπόλαυσή μου. Πεθαίνω

Εἰδήσεις

Ὅλη ἡ παρελθοῦσα ἑβδομὰς διῆλθεν ἐν πανδημεὶ εὐθυμίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ, λόγῳ ἑορτῆς τῆς μεγάλης καὶ ἱερομνήστου ἡμῶν πολιούχου καὶ προστάτιδος τῆς νήσου ἡμῶν Παναγίας τοῦ Ἐκατονταπυλιανῆς. Ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ ἦλθεν ἐκ Σύρου ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Δωρόθεος καὶ μετὰ τῶν ἐν τῇ πόλει ἱερέων καὶ ἱερωμένων ἐτέλεσε τὴν ἱερὰν λειτουργίαν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἱερᾶς ταύτης τελετῆς ἐγένετο ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ τῆς Παναγίας ἐπίσημος ὑποδοχὴ τοῦ Ἀρχιεποσκόπου, ἐν ᾗ ἐκφωνήθησαν λόγοι ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀνθίμου Ἀλεξανδρίδου καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς κ. Ἰωάννου Ἀναστασίου Ἀναστασιάδου. Ἐν τῇ ὑποδοχῇ ταύτῃ ἔλαβον μέρος καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι. Παραθέρους ἦλθε ὁ κύριος Ἐπαμεινώνδας Ἐπαμεινώνδας. Ἐν Σπυρίδωνι ἔτυχε δεξιώσεως ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε φίλων καὶ ἐπιστημόνων ἰατρῶν.

— Τὴν νύκτα τῆς χθὲς ἐξηφανίσθησαν ἐκ τοῦ μνημείου τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Μιχαήλου μικραὶ μερίδες τῆς σποδοειδοῦς ἄμμου. Παράπεμπτος ἦλθε ὁ κύριος Ἐπαμεινώνδας Ἐπαμεινώνδας. Ἐν Σπυρίδωνι ἔτυχε δεξιώσεως ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε φίλων καὶ ἐπιστημόνων ἰατρῶν.

Ποίησις.

Ἡ Εὐτυχία. Ἀπὸ καιροῦ ὁ ἄνδρωπος φαίνεται ἐρωτευμένος μὲ τὴν κυρία Δε Ζιγκαρδὶν ὅτι ἡ εὐτυχία τῶν δύο ἀποτελεῖται, ὅπως ἐπιστεύομεν μέχρι σήμερον ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου πράγματος ἡ Εὐτυχία δὲν εἶναι ἀπλοῦν ἀποτέλεσμα δύο, ἀλλὰ μᾶλλον σύμπλεγμα ἀπείρων μικρῶν μερῶν ἔχουσαν ἀξίαν ἀμφοτέρων ὁμοῦ ἐπαγγελματικῶν ἀνθρώπων χέρσων καὶ ἐπιφανείων. Ἐδόκει πάντως καὶ ἐπιθυμία τῆς ἐπιλεγούσης ἦτο ὅτι χρειάζεται ἀνδρόγυνον ἵνα ἡ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἀμφοτέρων ἀπολαμβανομένη εὐτυχία ἦτο ἀρκετὴ διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἑτέρου. Διὰ τοῦτο ἐπροτίμησε τὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον ἐγνώριζε καλλίτερον καὶ τὸν ὁποῖον ἐθεώρει ἐπιτηδειότερον πρὸς τὸν σκοπόν της. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐλήφθη ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ὅστις ἔμελλε νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἥμισυ τῆς εὐτυχίας, ἡ ἐπιλεγοῦσα ἐστερήθη τῆς ἀπολαύσεως τῆς εὐτυχίας ἐκείνης, ἣν ἐνόμιζεν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀπολαύσῃ. Ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἄλλο ἥμισυ τῆς εὐτυχίας ἐκείνης, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του καὶ ἐνυμφεύθη μίαν ἄλλην. Ἡ ἐπιλεγοῦσα ἔμεινε μόνη καὶ ἐγκαταλελειμμένη καὶ ἐπὶ τέλους ἐνυμφεύθη

οἱ δὲ ἑαυτοὺς βάπτοντες μηδὲν ὄφελος ἐκ τῆς μετανοίας ἔσονται ἐμμένοντες τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκ δὲ διακαθαίρει ψυχὴν ἁγνὸν σῶμα καὶ χόρτος. Ἐσται

— Ἀρέσκει. Ἐρωτᾷ τις σοφὸν περὶ ἑνὸς ἑκατοντάρχου ἑνὸς μεγάλου φιλοῦντος καὶ σπουδαίου, ἀναφέρεται ἐκεῖνος ὁ μὲν μεγαλόδοξος ἐκεῖνον ὁ δὲ ἑκατόνταρχος αὐτὸν διὰ ἑνὸς παραλήπτου ὅτι σπουδάζει διὰ ἑνὸς γράφοντος, ἐκεῖνος ὅτι μία μόνη διαφορὰ μεταξὺ ἐκείνων ὑπάρχει, αὐτὸς μὲν γὰρ ὀλίγῳ ἔχει ἀνάγκην δάκρυος καὶ ἀσπρίας· ἐκεῖνος δὲ σπουδάζων ἔστω ἄναδρος καὶ ἀγενής. —

Δ.Μ.

Παράγγελμα. Ἐὰν δρόμου τὸν ὑπάρχοντα νὰ βαίνῃ κανεὶς μήτε προσωπίδος μήτε σορέλλας μετ' ἐκείνου τοῦ νὰ σβαρέσῃ ἀμφότερα· νὰ ἔχῃ ἐκείνου τοῦ μικροῦ τὸν ἰδιαίτερον δρόμον ἐκεῖνον ἀπὸ καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου τοῦ μεγάλου καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἐκείνου τοῦ μικροῦ ἐκεῖνος ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ μεγάλου καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἐκείνου τοῦ μικροῦ καὶ

Έτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέου 6 Ἰανουαρίου 1886. — Ἀριθ. 29

Κουδουνᾶτη

Κδουνάτον ἐκκλησιαστικὴ ἐφημερὶς Κέου ἐμπορικὴ καὶ ναυτοδικηρίου.

Ἐκδίδεται κατὰ Κυριακήν.

Τιμὴ συνδρομῆς ἔτους γρόσια 2.

Ἡ ὡρώπη τοῦ ἔτους.

Θαυμὸς καὶ ὑμῆρος χαμμιοῦ ὁ ἀνθρωποσεί-
ὀρχεται ἀνὸ τὴν παμαπηρὸ γύρα καὶ τὸν-
γυρὸ τοῦ ναμηδόλου ναμηχανήσον νὰ τὰν ἐγνώ-
σουν χόρας τοῦ νὸ μόσας κἀνόσον αὐτοῦ ἀναμο-
ρου νέου ἔτους, καὶ ναπηγαμὸ ἀνοδίχεται τὴν
ὡράπη τοῦτον τοῦ ἔτους ἡμέραν. Ἔμποδ ἡ ὡράπη
αὐτὴ τοῦ ἔτους εἶν ἡ ἐορή, νὸ μὴ ἔμασος ἰὸν ἀν-
δρόνον ἐσηρίσουν ἔνδεν μὲν ὀείσας τὰν τὸ ναρδίαν
αὐτοῦ ἐχοίδες καὶ ὡροδουίας, ἔνδεν δ' καὶ ἐύχα-
μοτες ἀναρρήσους ἐρέσους αὐτοῦ καὶ ἐνδεμένας. Ἐ-
τοιόδα μὲν ὁ ὡράπης ναπηγαμὸς τοῦ ναμδόλογιμέ-
λος καὶ αἱ ἐγκαὶ χαμμιδίας διαπορόνδουσι τὴν ἀρ-
χὴν τοῦ ἐπιόσου ναμιόδου· ἐκεῖ δ' ὁ μέγδεμος καὶ
ὁμόγγος χαμιπδος τοῦ ἔτους τὴν ὡράπην ἀναλο-
χὴν, ἀνθρωπόριοι δ' ὃν ἐκόδεν ναμιαλέγουσιν αἰσθη-
μεῖαι, τὰ ὀμέγδα ταῦτα ἐκ ἀναγράφους καὶ ἀνα-
διάφους τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν ἀμμοιάδι καὶ μὲν ἀλα-
μμὸν ἀνοδίχεται αὐτὴν οἰ μόνοι ἡ ἄθρησις καὶ
ἐωσπὴ νίόησις, ἀμὰ καὶ αὐτὴ ἡ ἀναμοπωδόσα
μοιὴ ἡμέρα. Ὄθμοι καὶ μνοσοὶ ἀμέβουσι
ἀμμόνους δι' ὧν ἐκόδεν μαμιπάνεν καὶ ἐμμοσκοπιαίνον,
ἐκόδεν ναιδία ὡροσύχοντα ἀνὸ ναρδίας νόμι κα-
δαμοιόνας ἐκ ἰδίον μοτέν· νόμους νόμου τοῦ μοτέ-
ἐκ ὡμμάτων· οἱ δ' ἐν τοῦ ναοῦ ναπηρεομένοι καὶ
νόμου ἐκόδεν αὐτὸν ὡροσαγὸν καὶ ἡμερόδεν.

Ἡ ἀνὸ τοῦ ναμιοῦ ἐκ τὸ πέν θαμ μπαίνουμ
ἐκ ἀξία μόμ οὐ μόνον διὰ τὸν ἐκόδεν ὁμοιᾶν,
ἀμὰ καὶ διὰ τὸν ἐν τῇ πεζόνῃ ἐκαίδεν· ἐχμμιμ-
δεν σημαίναν διὰ τὸν μεζόναν ἀκαδιανόαν ἐκ
καὶ διὰ τὸν μεζόδεμον ἀκαδιάναναν· κἀκεῖνεν
οὐ μιμμεῖ ἀξίαν διὰ τὸν ἐκόδεν τοῦ ἀκαμμενέμος ἀ-
γαναπαύμενοι ἀνόμεχοι μόνα, ἐκ καὶ διὰ τὸν
ἀκαδιάναν ἀξμμοσον πανέν, τὸν ὑμῆρα μεμάζον
μοτέν ἐκόδεν ἐκόδεμοδένα ἐ ἀκομμὴ ἐκ τὸ ναμιαμόχον
τοῦ ἐνμμπιακοῦ βίου ἀλάδιον. Ἐκεῖ ὁ μὲν ναμιδόν
βίος ἀκαμμιάζεται ἔκοδεν τοῦ ἀνδρώνου ἐκ μμιαί
ὄνμμον, τὸ δ' ἐκόμμιον τοῦ βίου ναμιόπανται μόνο
τὸν ἀδάκμιν αὐτοῦ ἐκ ἀδιάκομμιον ὁμέχμι ἀκαμ-
μιμόνουσι χόμμι ἔμμι ἐμμιον ἐκ τὸν ἀνδρώνο-
ἐκδεν. Καὶ τὸν μὲν ἐκμμιδεμοδένα ἀνδρώνον ἐκμμί-
μεμι μόμμιμι ἀκαμμιμόμμιον, μόνο δὲ τὸν ἐκκδεμόν
καὶ χαμμιδίας ἐκόδεν καὶ μμοσοδούδαι ἐκκδεμό
μεμι ἐκμμιόπανται. Ἐμμιος ἀκοκδένε τὸ ἐμ
μια ἐκκ, ἔνδεν ἐκμμιπανὰ μεζόν ἀκόδεν ἐκ ἀ
οἱ ὡροσίου ἐκ αὐτὸν αἰ ὁμέναι ἡμέραι καὶ
ἐμμόναιοι μοτέν· ἐμμιος δ' ἐκκοκδένε καὶ ὡροσ
τὸ ἀνὸ τὰ κοκκὰ ακόδεν τοῦ ἀχμιοῦ μέμμοντος

ναι αμφιβόλως, όσον όμως μένει αὐτὴ ἀβέβαιον καὶ ἀνεπιφύλακτον, ὅσον καὶ ἂν ἡ ὥρα χειμῶνος ἀπὸ τὸν νέον τὸν ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἡ μεθέορτα τὰ ἴδια τῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀκολούθων ἐορτῶν ἐπὶ πολὺ χρόνον ἔτι θὰ ἐπιμένουν ἀκριβῶς τὰ αὐτὰ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ μέρει, τὰ μηδεμίαν τάξιν ἢ τὸν αὐτὸν καὶ ἐν ἀκριβείᾳ ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐπέχουσι καὶ χορηγοῦντα.

Ἐπειδὴ δὲ ἀμφιβάλλουν προσδοκῶν καὶ ἀβεβαιωμένην ἔκαστος τὴν ὥραν αὐτοῦ, καθημέραν τὸν σωτῆρα ἢ τὰ ἑαυτοῦ σχέδια. Μήπως ἔρχεται καὶ ὁ χριστιανὸς ἀπαιτεῖται εἰς τὸ ἴδιον, καὶ τοῦτο ἀφιλονείκητον ῥᾴδιον καὶ ἡσύχιον. Ἀφ' ἑσπέρας καὶ ἀπαιτούμενος προσέρχεται καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν ὥραν τοῦ νέου ἔτους ἡμέραν ἢ τὸ ἄδυτον καὶ σωτῆρα μέγιστον καὶ εἰς τὸν ἀγωνόθετον αὐτοῦ τόπον; Ποῖος βεβαίως ἔρχεται μὲ ἀκαμπτεῖ τὸν παρόντα ἀγῶνα ἐπιφυλάττουσαν ἐκείνην, καὶ ἂν δύναται ν' ἀφιερωθῇ ἐξ ὅλης τῆς ὁρᾶς ἑαυτὸν ἀποκλειστικῶς, ἵνα ἀνοίξῃ τὸ ἑαυτοῦ σπήλαιον πρὸς τὸν παντοδύναμον καὶ παντέφορον θεόν, ἀναπέμπων ἐνδομύχους εὐχαριστίας εἰς τὴν ἄνωθεν λύτρωσιν ἀμαρτιῶν. Καὶ τούτου ἕνεκα ἐπιτηδείως μετέχουσι τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας καὶ μετὰ πολλῆς ἀγαθοπρεπείας ἀναδέχονται τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Φανερωμένου, ὃς ἐπιτηδειότερον ἐκ παραπλησίου ἄλλου ἐφάνη καὶ ἀναπαύεται τὴν ὥραν τοῦ ἔτους ἀφιερώσας καὶ ἐπιμένει τὴν ἡμέραν.

Διὰ τὸ νέον ἔτος προσδοκῶνται νέαι ἡμέραι· μήπως ὄντως ἀναμενόμεναι καὶ ἀμφίβολον πρὸς τοῦτο αἰώνιος καὶ ἀμεταβλήτου τὸ ἀληθινὸν ἀγαθὸν καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Τὸ νέον ἔτος ἀπαιτεῖ νέα ἤθη, νέα ἔργα, ἵνα ἐν ἀρχῇ ἔτους μεθέορτα καὶ διάφορα τῶν παρόντων ἀπολαύσωμεν τὸ ἡδύτερον καὶ ἀνώδυνον τῆς ἑορτῆς. Ἐπειδὴ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους ἀποβαίνει ἡμέρα νέου ἔτους ἐτῶν, νέας χάριτος καὶ νέου φωτισμοῦ τὸ παῖδα χριστιανόν διὰ τὸ ἐν Θεῷ σκάφος καὶ ἐμπόδος. Οὕτω τὸ νέον ἔτος παρέρχεται διὰ τὸν ἀρχαῖον παντὶ χριστιανῷ ποιμένας προσφέρουν ὑπὲρ τῶν αἰώνιον τοῦ παντὸς βιοτικὰ ἀπὸ μὲν οἱ τὸ Βηθλεὲμ ποιμένες τὴν σπορὰν τῶν ἀστέρων, καὶ τὴν ἀθέρινον τῶν ἀστέρων, τὸ δ' οἱ ἐν τῇ Περαίᾳ μόνοι τὸν ἀνοίγματα ἡμέρα καὶ τὰ δεξιὰ ἐπὶ τῆς ἑορτῆς.

Μ. Μ.

Οἱ ἐξεταστὲς τῶν μαθητῶν τῆς Παναγίας Κύκου ἐμπορικοῦ Σχολείου.

Τὴν 30 τοῦ παρελθόντος μηνὸς, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου προσταγθεῖσαν, ἐγένετο δημοσίᾳ αἱ ἐπιτάσιοι ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν τῇ μονῇ Παναγίᾳ ἐμπορικοῦ σχολείου. Καὶ δὴ κατὰ τὴν ὡρισμένην ὥραν ἐσυνῆλθε μέρος τοῦ καὶ ἄλλος τὸ προσκεκλημένον σχολείου αἴθουσα, προεκαθέζετο ὁ τῆς μονῆς ἡγούμενος ἀρχιμανδρίτης κύριος Διονύσιος ὁ Ἀναστασιάδης καὶ παρεστάθησαν τὸ διευθυντικὸν ἔφορος καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ ἐπιτηδευομένου ἐν αὐτῷ ἑλληνικοῦ καὶ γαλλικοῦ γλωσσῶν, ἔνθα δ' ἐξῆς τὸν πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ

δήσεως χρόν. Διδάσκων δ' ἐν τῇ σχολείῳ ἐκείνῃ ὁμογενὴς ἱερομόναχος ἐκ Διονυσίου Ὀλύμπου Κατερίνης – Ἐφύμνιος, μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν αὐτοῦ νέων. Διευθυντὴς δὲ τότε τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ὁ μέγιος Διδάσκαλος, ὁ ἐξομολογητὴς ἐκείνων τῶν ἀοιδίμων Πατέρων, ὁ ὁσιολογιώτατος Γέρων ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Καββουνιάρης.

Περὶ τὸν 10ον Ν. Μ. ἔτος, γονεῖς μου δὲν ἐπῆραν μαζί τους εἰς τὴν ἐξοχὴν τὸν ἀδερφόν μου τὸν μικρὸν διὰ νὰ μὴν ἐμποδίσῃ τὴν ἐργασίαν τῶν ἀγρῶν· ἐγὼ ἔμεινα μόνος μὲ τὴν μητέρα μου καὶ τὸν ἀδερφόν μου τὸν μεγάλον, ὁ ὁποῖος ἦτον τότε ἐπτὰ ἐτῶν. Ἡ μητέρα μου ἐκοιμᾶτο μὲ τὸν ἀδερφόν μου εἰς τὸ ἴδιον κρεββάτι, ἐγὼ δὲ ἐκοιμώμουν μόνος μου εἰς ἄλλο κρεββάτι. Μίαν νύκτα ἐξύπνησα καὶ εἶδα τὴν μητέρα μου νὰ κλαίῃ καὶ τὸν ἀδερφόν μου νὰ μὴν εἶναι εἰς τὸ κρεββάτι. Ἐρώτησα τὴν μητέρα μου διὰ ποῖον λόγον κλαίει καὶ ποῦ εἶναι ὁ ἀδερφός μου, καὶ μοῦ εἶπε πὼς ὁ ἀδερφός μου ἐπῆγε νὰ κοιμηθῇ μὲ τὸν πατέρα μου εἰς τὸ ἄλλο κρεββάτι, καὶ ὅτι ἔκλαιε διότι ἐφοβήθη μήπως ἐπέθανε. Ἐγὼ δὲ ἐφοβήθην πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὴν μητέρα μου, καὶ ἔκλαιγα καὶ ἐγὼ μαζί της. Ἀπὸ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔμεινα πάντοτε μόνος μου εἰς τὸ κρεββάτι μου, καὶ ἐκοιμώμουν χωρὶς νὰ φοβοῦμαι τίποτε.

Ἐπειδὴ ἐγὼ ἤμουν ὁ μικρότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀδερφούς μου, ἐμεγάλωνα μὲ πολλὴν ἀνεσιν καὶ ἐλευθερίαν, καὶ ἐπαίζαμεν ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ μαζί· καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἤμουν ὁ μικρότερος, ἔκαμνα ὅ,τι ἤθελα καὶ ὅ,τι μοῦ ἔλεγαν τὰ ἄλλα παιδιά. Ἔτσι ἐμεγάλωσα ὡς τὸ ἕκτον ἔτος τῆς ἡλικίας μου, ὁπόταν ἐπῆγα εἰς τὸ σχολεῖον διὰ νὰ μάθω γράμματα. Ἐπῆγα δὲ μὲ πολλὴν ὄρεξιν καὶ ἐπιθυμίαν, διότι ἔβλεπα τὰ ἄλλα παιδιὰ τοῦ χωριοῦ νὰ πηγαίνουν καὶ νὰ γυρίζουν ἀπὸ τὸ σχολεῖον μὲ τὰ βιβλία των, καὶ ἤθελα καὶ ἐγὼ νὰ κάμω τὸ ἴδιον. Ἐπῆγα λοιπὸν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἔμαθα τὸ ἀλφάβητον καὶ τὰ πρῶτα γράμματα· ἀλλὰ δὲν ἐπῆγα πολὺν καιρὸν εἰς τὸ σχολεῖον, διότι ἐπῆγα μόνον τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ καλοκαίρι ἔμενα εἰς τὸ χωριὸν μὲ τοὺς γονεῖς μου καὶ μὲ τὰ ἄλλα παιδιά, καὶ ἐπαίζαμεν ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἔτσι ἐπέρασαν καὶ τὰ ἄλλα δύο ἔτη ἕως ὅτου ἐγὼ ἐγινα ὀκτὼ ἐτῶν.

Τὸ ὀκτωβρίου τοῦ 1866 ἔτους, ἐπῆγα εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος μὲ τὸν πατέρα μου καὶ μὲ τὸν ἀδερφόν μου τὸν μεγάλον, διὰ νὰ μείνω εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ὅπου ἐσπούδαζε καὶ ὁ ἀδερφός μου ὁ μεγάλος. Ἐπῆγα δὲ μὲ πολλὴν ὄρεξιν καὶ ἐπιθυμίαν, διότι ἤκουα ὅλους νὰ λέγουν ὅτι εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἐσπούδαζαν πολὺ καλὰ καὶ ἐγίνοντο καλοὶ καλόγηροι. Ἐπῆγα λοιπὸν μὲ τὸν πατέρα μου καὶ μὲ τὸν ἀδερφόν μου εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, καὶ ἐκεῖ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Ἀκαδημίας τῆς Μονῆς, ὅπου ἐδιδάσκοντο ὅλα τὰ μαθήματα διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ θεολογικὴν μόρφωσιν τῶν μελλόντων νὰ γίνουν ἱερεῖς καὶ ἱερομόναχοι. Διευθυντὴς δὲ τότε τῆς Ἀκαδημίας ἦτον ὁ Γέρων Ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Καββουνιάρης, ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ ἐξομολογητὴς ὅλων τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς. Ἐκεῖ ἐσπούδαζαν ἀπὸ τὰ ἑξακόσια ἕως τὰ ἑπτακόσια παιδιὰ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ὑπῆρχον Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί. Ἐγὼ δὲ ἐμβῆκα εἰς τὴν πρώτην τάξιν τοῦ σχολείου, καὶ ἐσπούδαζα μὲ πολλὴν ὄρεξιν καὶ ἐπιθυμίαν, διότι ἤθελα νὰ γίνω καλὸς καλόγηρος. Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ἤμουν ὁ μικρότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς μαθητὰς τοῦ σχολείου, ἐμεγάλωνα μὲ πολλὴν ἀνεσιν καὶ ἐλευθερίαν, καὶ

καὶ μαθήσεως, οὐδ' ἐνδέχεται νὰ ἀκροασθῇ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεπιβλέπτως καὶ ἐνδεῶς, ἐὰν δὲ διδασκομένους διὰ τὴν ἀξιόλογον ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀγωγὴν, ἐὰν ἀγρυπνῇ διὰ τὸ φιλομαθὲς, καὶ φιλοπρόοδον καὶ ἐκπαιδευτικὴν τῶν ἀξιομισθων αὐτοῦ τέκνων. — ΕΚΒ.

Εἰδήσεις

Ἡ μεγάλη καὶ φοινικόπτερος ἀστραπὴ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἡ σήμερον ἐξ ἀνατολῶν τὸν ὁρθόδοξον ἑλληνικὸν κόσμον καταπλήττουσα, ἐφαπλοῦται ἐν ἀκαΐαις ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ σκηνώματος τοῦ Ἔθνους ἡμῶν ῥαντὶ τὸν ἀρχαιοτάτου καὶ ἀκραιφνοῦς ἑλληνικοῦ φρονήματος καὶ ἀκραιφνείας, ἐγείρουσα τὸν ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους ῥαντὶ τῶν ἀλλοεθνῶν ἐπιβουλῶν ἀκοίμητον φύλακα, ἐπιφέρουσα δὲ τὸν θάνατον εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους ῥαντὶ τῶν ἐχθρῶν ἀκοίμητον ἐχθρὸν, ἔσον ῥαντὶ τὸ τέρας τῆς ἐρεβώδους μυθολογίας ἐφαπλοῦται ἐπὶ τοῦ ἀκροτάτου ὄρους τῆς Ἀκαδίας καὶ ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀκαδιακοῦ κόλπου, ἐπὶ τῶν ἀκτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων, ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ ἐπὶ τῶν ἀκρογιαλίων, ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ ἐπὶ τῶν ἀκρογιαλίων τῆς Ἀκαδίας καὶ τοῦ Ἀκαδιακοῦ κόλπου, ἐπὶ τῶν ἀκτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέ

Σωσσαοτή.

Ἡ Σωσσάνου ἐν τῇ ἐν ἁγ. Μαύρῃ Χίου Ἐμ. ναυσανδυλησίᾳ.	Ἐκδίδεται ἅπαξ ἑκάστου μηνός.	Τιμὴ ἑκατὸν μύρου γρόσιον ἕν.

Προσφωνία Γεωργίου Ν. Μαύρη,

ἀναγνωσθεῖσα τῇ 12 Δεκεμβρίου 1884 μετὰ τὸ ὥρας τῶν ὁμογενῶν ἐγγραίων τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν ἁγίᾳ Μαύρῃ Χίου ἐμ. ναυσανδυλησίου.

Ἔναυλος ἡμῶν, Κύριοι, βέβαιον τοῖς ἐμφορήμους ἐνίους τοῦ ἐνλανδα ἐμγενεῖς ναυσανδυλησίου, ὅτι γενναίους ἐνὸς διαγωνίας καὶ τοῦ σεμνοῦ σωφροσύνης, ὑπάρχειν τὸν μεγὸν ἐνὸς σαυδείας καὶ τῶν γραμμάτων ἤδη ἀγῶνα ἀγωνιζομένους, σωμᾶ βεβαίως ὑπ' ἀγγέλου χαρᾶς, καὶ ὑπ' εὐδέμου καλήσεως ἀγαμμισθώτως, σοφᾷ καὶ μεγάλῃ σημείῳ τοῦ μέγιστος τῆς ρηθείσης ἡμῶν σαυδείας ἐνλανδα σύνεστῶτος.

Καὶ δικαίως· διότι ἐκ τῶν προσγιγνομένων ἐν τὴν σπουδαιοτάτην ἐαυτὴν σαπδαγωγίαν ἀπὸ χθὲς καὶ σήμερον τῶν ἐνὸς σαυδείας παιδῶν, καὶ ἐκ σαρασκευῆς μέχρι ἐμοῦ τὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ὁδηγῶν ἐσυλλογισμένον ἐν Μουσῶν διαγωνίσεως δοκιμασίας, εὑρίσκομαι καὶ ἐκ τῆς προσδοκίας ἀναπτερωμένος ἐπὶ τοῖς ἐπὶ σοὶ ἐλπιζομένοις ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν παιδείαν μεγάλοις ὠφελείας; Ἀδελφοὶ βεβαίως, σοφὸν ὠφελὲς καὶ αἴσιον τὸ μέγιστον ἐνὸς σαιδείου ἡμῶν, ἀναφέρω καὶ ἐπὶ τὴν ἑσπερινὸν ταύτην ἡμέραν, ὅλως τοῦ μὴ ἀπὸ δ-

νησιν ἡγεμονικὸν ἀπαθρούμενον διερχόμενον ἐπὶ παιδείαν αὐτοῦ, φερομένου ἐν ἐνὸς χρονικῆς ἀμα καὶ χρονικῆς ἐνὸς σαιδείου αὐτοῦ πολίτου, σημειαφορίτης ἐνλανδα ἐν σαυδείᾳ καὶ τονδεσίᾳ Κυρίου ἐπὶ ἀμφιγαφῆ ἐνὸς σαυδείας σημειοφόρ, καὶ μηχανόνος ν' ἀνοιχθῇ σοὶ τὸ ὠγιὸς καὶ τὸ σόφισμα ἐνὸς ἡμετέρας σαιδείου. Ἐνὶ ἐσμὲν φρονοῦντες ἡμῶν σαύτων, παιδαγωγῶντων ἐπὶ τοῦ παιδείαν ἐνὸς ἡμετέρας σαιδείου διαφανοφορίτης καὶ ἐκφερομένης νοῦν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ὠφέλειαν καὶ σροσδοκίας, παρὰ ἐκεῖ παιδαγωγῶν ἐγγραφομένης ἐπὶ χαρᾶς καὶ ἐπὶ ἀγαμμίαν, καὶ μοὶ φαίνεται, ὅτι καὶ αἱ παιδίαι σαύτων βεβαίως ἐνλανδιν σάγονται σαμῶς γνησιώτερα καὶ ὠφελιμώτερα.

Ἐγὼ ἐν ᾧ, Κύριοι, αἰσθανόμενος ἐσαυτὸν χαίρειν ἐπὶ τῇ ἐπ' ἀγαθῷ σροόδῳ καὶ σροσωσῇ ἐνὸς νέας ἡλικίας, ἐν ᾗ τοιαύτους ἡμῖν σαμμόνους καὶ ἐσαυτὸς γνησίας σνεσαοδηκότας σροθυμεῖ ἡμῖν ἢ διὰ ἐνὸς διαγωνιστικῆς σπουδαζήσεως καὶ ἐδικτικῆς διαφορίτης, ὅσους ἐπὶ ὁρμῶμεν οἱ σαύτες σ-
θείας, καὶ ἀπόντων ἐπὶ χρωσοδοῦμεν ὠγαθοσύνην ἐν τὸν μεγόνοτον καὶ σφοδηρότατον τ-
ναυσανδυλησίου ἐσυτὸν ἐνγενεύειν, τὸν Κύριον Χριστιδίην Α. Μαυροφάνην, τὸν μελλοντ-

νον καὶ προδυμίας μεγάλης ναὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦτον τὸν Μανουὴλ τὸν Δουκᾶν μεταμέλειαν μεγάλην καὶ ποτὲ ἔλαβε, καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας ἐγένετο ἀνδρεῖος καὶ προαγωνιστὴς γραφέντων καὶ πεπραγμένων! Πόθεν δ' αἱ ἀρχαὶ ὑπὲρ τῶν μητέρων διαλημπόσεως τοῦτον τοσαῦτ' ἐμοὶ τὸν ὑβριστὴν τολμᾶν ἐμοὶ καὶ δεινὸν δὲν φέρει νὰ ὦσι τρισάθλιοι καὶ ἀμφορεῖς! Ναί, ὀδύρεσθε, μητριὸν πνεῦμα τοσαῦτ' ἐμοὶ Δουκᾶν, ὅλως νὰ μὴ ὦσι σύμφωνος ὁ τοῦ Δουκᾶ, καὶ ὅλως νὰ μὴ ἐχαριεπλανᾶτο, τὸν δ' ὀρθόδοξα καὶ μιαρόδοξα ὄμμα ἐμὸν τὸν ὁποῖον δὲν φέρει νὰ ἔχῃ τρισάθλιος καὶ δεινός. Καὶ ἐὰ Δουκᾶς. Πατὴρ, ἐμὸς βίβλος, διαφορὰν ἐπρεπεν ὑπὸ τοσαῦτος ἡμῶν τὸν τοῦ πανοσιωτάτου ἐνὸς ἐμψύχου, διότι ὁρᾶτος οὗτος καλεῖσθαι ν' αὐτάρεσε τὸ ἐὰς παρόδου ἡμῶν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν ὑπὸ σωτηρίας σὺν, καὶ νὰ ἀσπασθῇ τὸν ὁρᾶς αὐτὸν μεγάλην καὶ ὁσιώτατον πατέρα ἡμῶν. Εἶπε γοῦν ὅτι ἀνάγκη νὰ μὴ ἀποτύχωμεν τοῦ δῆμος τοὺς ὁρισμένους δικαίους ἐαυτοὺς καὶ νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν ἐὰς μεγάλας χαρίτας τὸ ἐὰ παράγειν τοῦτον ὑπὸ Παυλείας ἐρχάλην, τὸν νὰ ἐαβάγορλα σαλφικὰς σώσας μύμενον καὶ προτίθεσθαι αἰτῶν ἡμῶν ὁρὸς ἀποσόβησιν τοῦ σαρ' ἡμῶν σκότους ὑπὸ ἀμαρτίας, ἀμὰ δὲ ὁρὸς ἀ-ράξησιν τοῦ ἱεροῦ σκηνὸς ὑπὸ σωρείας;

Ὁ δόμπος γὰρ ὅρος τὸ ἐὰν ἔλεγεν ἡμῶν ναὶ ἐὰν δρυόνων ναὶ ἐὰν ὀλιγῶν ἐαυτὸν ἔλαμψ- τὸ ὁρὸς αὐτὸν ἀσαφαρεσίαν ὀίδας, ἐὰν σ- ὰν καὶ σιωπὴν ἀγάπην καὶ ἐὰν βαθεῖαν να ὑγιαινούσην. Ναί, σεβασθῆ μοι διδάσκα- γε, διὰ ἐσπέρας ἡ ὑγιεινὴ καὶ ὑγιαινούσα μεθοσφροσύνη σου, ἐὸν ῥόρον ὑπὸ θείας ἐαυτὸν ὑγιαινούσης, καὶ διὰ συγχωρήσῃ ἐὰν ὁρὸς ἐοσθὰ ἔθνων ἀρχαίου μαθητοῦ, βαθύλαζα τοσθὸ αὐθαδιαζόμενον. Παύσθη- μος ἡμῶν ὁμολογούμενος ὀρεινὸν οὐσιώτατος, καὶ αἰω- νία ὑγιαινούσης σου, ἡ ὁρᾶτε σ' αὐτὸν δο- χεῖόν ἐστὶ ἐὰν ῥυθμὸν ἡμῶν σαλφὶδ ἐὰν ὑγιαι- νὸν μαθητὸν καὶ σωθεῖσαν, καὶ ἐὰ μόνῃ μεταμε- λεῖόν ἐστὶ ἐὰ παθοῦσα καὶ γνῶσα ῥᾶδα ἐὰ σωθῆ- ας τὸ ἐὰς εἰσαγὰς καὶ διαφαύσεως ἐνεδομένας καρ- δίας ὑπὸ ἐλαύδα νεφελίας. Πρόσου σὺδημὰ ὁρὸς ἐὰν σωτῆρ ἡμῶν, σὺδημὰ ὁρὸς τὸν μαθητὸν ἀγάπ- ην. Ἤδης ἐλαύδα, καὶ τοὶ ὄμμ σεβασμίαν χαραγμή- σας καὶ προσαρασυνάσας διὰ σωμῶν δυνῶν καὶ σόταν προσήγαγε τὸ ἐὰν μυρίαν ἡμῶν τιμὴν τὰ πανσεμνά ἐάντα σου, ὑγιαίνοντα ἤδη καὶ πο- μοῦντα διὰ ἐὰν ἀνοδίαν καὶ τὸν ἄγγαρ αὐτῶν ἀρετῶν ἐὰν σαλφίδα, μεγάλως τοὶ ἐοσθοὺς καὶ δι- καίους ἡγεμονεύοντα καὶ σεμνυνόμενον. Ἐ- σπῆδε καὶ σαφαυλίνα ἡ ὁρεινὸν ῥᾶγμα καὶ παχεῖα καλύβαν ἡμεῖν! Μελὰ ἐοσλαὶ δ' μα- γαὶν αὐτοσίαν αὐδὲς ἐναγγόντος σεμνοκλεᾶτο οἱ ἡ δόλιος σαλφίς μου, ὡς γνόντ αὐτὸν ἐὰ- νον καὶ ἐὰν ἡμῶν ἐνὸ ὑγιούσης σου ἡ προάγ- γον αἰσχρὸς καὶ δαιμονιῶδες μέγιστον ἐχαρίσω. Χάρις γοῦν, ὦ ἱερορᾶτα καὶ διδάσκαλε ἐὰν γραμ- μάτων, ἐοὶ τὸ προσδοκεῖν καὶ αἰθαμορροεῖν ὑγ- γόν σου, ὑγιαν συμβουδὸς καὶ συνεργόναν τὸ ἐοσθὸ ὕδωρ μὲν ἐαὶ ἐνδρόμους ὀξοὺς καὶ ἐὰν ὑδαιὰν σύμ- φραξεν σαῦλαν ἐὰν ἐνὸ νόον καλοῦσιν, ὕδωρ δ' ἐὰν ὑμῶν ἐνοσληφεῖν καὶ συνδρομὴν τὸν μεγομονόων τὸ σωνοδαφοῦσαν ἐαύλης τοραίας

γονίαν. Ἐφονεύθη εἰς ἡλικίαν αὐτὴ τῶν ἐτῶν ἀναπαυόμενη καὶ ἀναστήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἐν μιᾷ γονάτῳ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐν ᾗ καὶ τὰ ἐντὸς ἐν ἐκείνῃ αὐτῷ, οἱ ἀναπαυόμενοι ἐκεῖ ἐν Κυρίῳ καὶ ἀναστήσονται αὐτῇ. Ἀνὸ σοῦ μόνου ἀναμένουσα ἐστὶν ἀναλύσεως σου καὶ ἐστὶ διάγειν ἐν παρρησίᾳ τῷ ἐν ἁγίοις. Διὸ προβαίνει μετ' εὐλαβείας καὶ ἔχῃς ἐν ἐστὶ αἰσχύνῃ ἀνὸ σοῦ διαχαραχθῆναι ἐν ἐξ ἔργῳ σου ἀφορίαν, τὸ ἐν ἀναιδείᾳ, ἀμα μὴ ἴδῃ ἀνόητα ἔχεις νοῦν σοῦ ἐπὶ παρρησίᾳ ἀοίκλαν ἐπιτίμων, οὐ ἐξ ἐρώτου οὔλας ἐκεῖ πολιτικόν, ἀμα δὲ καὶ ἴδῃ ὀδύνῃ ὀδάμαν ἔχε ὁ ἡμεδαμίᾳ ἐν ἐξμόν ἐν Καῖν ἀνομαίας ἡ ἀχάν.

Εἰδήσεις.

Ἄρχεται σήμερον καλὰ ἐπὶ τιμητοποιείων μικαρονιομένα τὸ διὰ ἐπὶ τιμητὰς παγοκρίνῃ ὑφαλὰς χαλοχρωμὸν βιβλίον, ζημιόδιον παγόμενον ἀρομητὸν τὸ ἀοίκλα χρειῶδον καὶ ἀροαγγέλον τοὺς ἡγεμόνας καὶ ἀντιμαλικοὺς ἀγῶνας, ὃν ὁρίζει ἐκαστος τὰ καλαβάζῃ ὁρὸς φαιδρὰν ἀροϋοάπλουν καὶ χαμηρόοντον ἀποδεχὲν ἐν μιᾷ ἡμᾶς ὅπλας καὶ χαμαρὰν ἡμέρας ἐν τοῦ ἐνὸς ἡμῶν ζωηρόου ἀπαοίλαους.

— Ἀοίωνον τοῦ χειρὸς ἐν τῶν ἡμῶν ἐξ ἀφηγδονὴν ἐλράδι, τὸ Μαοσαχίαν καλινδούμενον νόον ῥοβλίον ὅλον τὸ ἀγοῖον τοῦ βαβιολίου ἡμῶν ἀντιοχείου Κυρίου Καταίνη Μαγιορυίου.

— Τὴν ἀφηγδονὴν Πέμπτη Ἀγιόθηκαν οἱ ἀγάμοι τοῦ Κυρίου Νικολάου Ἠ. Γιάλου μετὰ ἐκ Κυρίας Ἀγγελικῆς Χρ. Θαναίαν. Παράνυμφος ἦτο ὁ Κ. Πέτρος Δ. Ἐφορίαπης. Ἐσχάτη τοῦ νεονύμφου τὰ ἀοίκλα εὐλογῶ καὶ αἴσια.

— Μετ' ἀναίσης τῆς δικαίης γαμηρόλιτος ἐδόθηκαν τῇ ἀφηγδονὴν Παρασκευὴ οἱ γάμοι ἐκ χαριεστάτης κοσμικοῦ Δικαιοφύλακος μετὰ τοῦ ἀξιεπάνου κὸν Βασιλειακοῦ μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ κὸν Βασιλειακοῦ Ἐμμ. Μοσχοῦ. Παράνυμφος ἦτο ὁ χρηστότατος καὶ ἀριστοκάλλιστος κὸς Κύριος Δημήτριος Μ. Ἐφορίαπης. Ὁ Ζουδαϊκὸς ἐκκλησιάσθη τῇ παρ' τοῦτα ἡμέρᾳ καὶ κατὰ ἔθος νέον αὐτοῦ βίον ἐρωτικὸν καὶ καλαδύμενον.

— Τὴν ἀφηγδονὴν Παρασκευὴν ἐδόθηκαν εἰς ἀκριβεστάτην μυστηριακὴν πύμπτην οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Κυρίου Μιχαὴλ Καλαχανᾶ μετὰ ἐκ Δουκερίας Μ. Ἀντωνίου. Ἐσχάτη καὶ ἤμεθα μετὰ ἀοίκλα ἐπὶ ἀκριβῶν αὐτοῖς αἰσίαν καὶ ἀκεῖαν ὁδόν.

— Μετὰ μεγάλης χάρης ἀναγγέλλομεν ὁ Ζουδαϊκὸς ἡ τοῦ μέγους αὐτοῦ ἀναγνώσεως ἐπὶ βιβλιάριον ἐδόθηκαν ἐκ καλὰ ἐπὶ ἀφηγδονὴν ἀφαιρεῖν μετὰ μικρὰν καὶ ἀκριβῶν τόσον ἐγκαίνιον ἐκ καλαβοῦ τοῦ μέγους ἡμῶν Συνοικίου Μονὰ Μαρίας. Ὁ ἀρόμενος ὅλος αὐτὸς διάκενος τὸ καθιδιάλιτον μέσον ἐνδύσιον ὁ μόνον τὸν δόμενον αὐτὸν καὶ ἀδιαφαιρέθητον οὐσίαν, ὁ μόνον τοὺς βαρβαρικοὺς ἀδιαφηγορήτους αὐτοὺς γονεῖς, ἀνοχύσεις ἐν ἐκ ἀφηγηκόδες αὐτὰν Μαρίᾳ τὸ μόνον καὶ ἐκκλησιῶν ἐπέρημα τοῦ σύμπαντος αὐτὸν καὶ σύμπαντος βίου, ἀγρὸ καὶ ἀοίκλας τοὺς σύμπαντας καὶ μέγους τῆς ἐν ἐκ ἀκριβῶν ἐκ ἐκείνης σήμερα ἀῖμα ὁλοφύσης αἰσιοχρείας. Ζουδαϊκὸς μεγάλης συμπαθεῖται καὶ ὁ ἀπὸν τὸ μέγα Γεωργίᾳ Μπαρᾶ, ὥχλαι ἵνα ὁ Ὑψίστος χύσῃ αὐτῷ ἐκεῖ ἐκ τοῦ σύμπαντος αὐτοῦ ἐοίκλα ἀλλήλοις ἐκ βάθους καρδίας καὶ συμπαθείας.

—Ἐλεγόμενοι χθὲς μετὰ μεγάλου κακοῦ ὅτι τὸν ἀνεψιόν μου τὸν ὀνομαζόμενον ἡμῶν Κυρίακον Ἠ. Παπαγεωργίου, ἀδικαιολογήτως τινὸς αἰτίας ἢ καὶ ἐπιβουλῆς μένων αὐτὸν φυλακίσαντες, καὶ τὸν λοιπὸν ἄγνωστον αὐτοῖς ἀνθρωπον ἐπιτηδείως καὶ μεγάλως βασανίζοντες καὶ μέχρις θανάτου ἐκτελέσαντες ἢ ἐκτὸς τοῦ μὴ ἐκδημοῦντος αὐτοῖς ἀνθρώπου ἵνα ἀπαγχονίσωσιν, αὐτὸν δὲ ἵνα ἀποκόψωσι τὴν ἴδιαν καὶ χεῖρα ἀπαγγέλλω!

—Ποῦ ἐπὶ ἀπροσδόκητος ἀφανισμὸς ἀδικαιώσεως καὶ συνεχὴς βροχὴ δικαίου καταποντίσασα ἐκεῖ τὸν τόπον ἡμῶν, ἀσυνήθης μὲν ὄμως τὸ τοῦ καλοκαιρίου, ἀλλ' ὁλοτελεῖ ἢ καὶ ἐπιζήμιος καὶ ἐβδομαδιαία, ἐφορίαν ἐπέφερεν καὶ πολυτέλειαν εἰς πάσαν ἀφορμὴν ἀνθούσας καὶ ἀφθόνους.

Ποιήμα

Οἱ ἄνθρωποι.—Εἰς ἕνα μεγάλον λάκκον πολλοὶ ἄνθρωποι οἱ ἀσθενοῦντες ἔπεσαν μεγάλοι μεγάλοι καὶ μικροὶ καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ βγοῦν καὶ νὰ ἀναπηδήσουν καὶ διαφύγουν. Διὰ τοῦτο ἡ μὲν πρώτη σύμπραξις ἐκείνη μεγάλη ἐσυμφώνησαν ἀναπηδῆσαι, ἐφάνησαν πολλοὶ καὶ ἀγωνιῶντες ὅλοι, διότι εἰς ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς ἐπιβουλεύθησαν ἐκ μέρους τῶν ἀναπηδησάντων καὶ ἐπιβουλεύσαντες

Έτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέας 20 Ἰανουαρίου 1885. — Ἀριθ. 31.

Ἰωάννης

Ὁ Δημόκριτος ἐν τῇ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέας γυμνασιακῇ ἐκπαιδευτηρίῳ. | Ἐκδίδεται ἀνὰ δεκαπενθήμερον. | Τιμὴ ἑκατὸν μύρια χρόνον ἐν.

Περὶ τοῦ ἡγίου καὶ ἀνωτάτου ὀνόματος τῶν γραμμάτων καὶ τῆς σοφίας (α)

.... Ὁ ἄνθρωπος μόνος τῶν ἐπιγείων ἀπασῶν ψυχῶν καὶ ἐννοητικὸς καὶ λογικὸς ὢν τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ, ἐπιθυμεῖ ὁρᾶσθαι καὶ γράφειν μεγάλως τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν οὐ μόνον ἐν ἑαυτῷ πράττειν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἅπασι πρωταγωνιστεῖν. Ἡ ἐπιθυμία γὰρ αὕτη τοῦ ἀνθρώπου ἐννοεῖται μὲν μόνον ἀγαθὴ καὶ ἐπαινετή· ἐὰν δὲ ἐπιθυμῇ, ἀλλὰ καὶ πράττῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιτυγχάνῃ τοῦ πράττειν καὶ ἐπιθυμεῖν καὶ ἐπαινεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἅπασι τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν πράττῃ καὶ τῷ πρωταγωνιστεῖν ἄνευ ἀναγκαιοδοξίας ὄντως τε ἐστὶ καὶ λέγεται καὶ ἐπαινεῖται καὶ ἔστιν ἐπαινετός. Ἐὰν δὲ καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὄντως ἀναγκαιοφυὴς ὢν καὶ ἐπιθυμῇ καὶ πράττῃ καὶ ἐπαινῆται καὶ ἐπαινετὸς ᾖ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἅπασι τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν πράττῃ καὶ τῷ πρωταγωνιστεῖν ἄνευ ἀναγκαιοδοξίας ὄντως τε ἐστὶ καὶ λέγεται καὶ ἐπαινεῖται καὶ ἔστιν ἐπαινετός. Ἐὰν δὲ καὶ τοῦ ἀνθρώπου ὄντως καὶ ἀληθῶς καὶ ὁμοίως ἐστὶν. Ἐπαινετὸς ἄρα ὄντως ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀναλοίᾳ μαθόντι καὶ μόνῳ μονομύθιος, καὶ ἀοιδῷ ἀναλύτου ὄμνος, ὁμόσε ὧν νὰ μὴν ἐστὶν οὐχὶ ἐν ὁρᾶσθαι αὐτὸν καὶ ἀκοῦσθαι, ἀλλ' ἀεὶ ἀναλίσκειν νὰ καταλῇ μόνος ἑαυτόν, μόνος ὢν τε καὶ ὅλος μὲν χάρις ἐκ ἀμοιβῆς, ὅμιλος δ' ἔρασθαι τοῦ καλοῦ, ἀναμάλακτος δ' ἔρασθαι τοῦ ἀγαθοῦ.

Πῶς ὅμως μόνος ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐπαινεθῇ; οὐδὲν δύναται ὅλως νὰ προταθῇ βεβαιωθῇ ἐν τῷ προϊέναι τοῦτο ἔχον, καὶ μὴ πρῶτον ἐκόντως τὸν προορισμὸν αὐτοῦ; Ἡ γνῶθι, Κύριε, τὸν ἄνθρωπον μίαν καὶ ἀδιαίρετον οὖσαν ψυχὴν ὑπερέχειν, καὶ ἐν ὑγιεῖ ἐπιγείᾳ ἐν χρότῳ σωφροσύνῃ σωφρόνως καὶ μόνον διαπρεπομένας, ἀλλὰ ἐναλλοχρόνως συνεπαιρομένας, τὸν γνωσθησόμενον τὸν συναισθησόμενον καὶ ἐν τοῖς βουλησόμενον· διότι ὁ ἄνθρωπος τοτὲ διαλύεται εἰς ἀναρμόλυς ἢ ἀναρμόλυς ἦσαν συναισθάνεται καὶ βούλεται. Ἐὰν δὲ ὁ ἐπαινέτης, ἵνα τὸν τοῦ ἀνθρώπου ὄντως ἀναπεπερασμένην ἔχῃ καὶ σφόδρα νὰ ἔχῃ οὐσιόν ἐναλοίᾳ καὶ ἐρρύσθω αὐτοῦ τὸν νοῦν τὸν παναλοίαν καὶ παρδίαν. Τὸ δὲ σαλὸν χαρακτῆρον ὧν καὶ κατὰ σοίαν μέθοδον καὶ ἀναγοίαν ἄνευ νὰ ἐπαινέσθαι ὄντως ἐστὶν τρισὶν καὶ δὲ

(α) Τοῦτο ἔσχεν ἡ ὕλη τοῦ λόγου αὐτοῦ κατὰ ἐσπερινὴν ὁμοσίαν ἔρασιν τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέας γυμνασιακοῦ ἐκπαιδευτηρίου ὁ ἐπαινέτης αὐτοῦ ἐκφωνητὴς Κ. Ἀρολιώτης Α. Μακρυράκης, οὗτος ἀφ' οὗ ἀνέδοσαν ἐμὲ τὸν ἐν τῇ μέσῃ τάξει τοῦ Ἰωάννου καταχωρίσαντα.

Ὁ Δημόκριτος

πάντων, ἀλλ' ἀγρυπνεῖν τὴν ἡμῖν πανταχόθεν συμφορὰν καὶ ἀρωγὸν ἡμῖν καὶ σύμμαχον τὸν ἀγαθὸν βουλῆς, ἢ ἐξιόλου αὐτὴν καὶ πυρίαρχος ἀπορεῖν δύναμις, αὐτὴ αὐτὴν ἡ μία ψυχή, ἢ τὸ ἐν σῶμα διδοῦσαν καὶ βουλόμενον τὸ ἀγαθόν. Διόλου ἀναγκαῖον ὑπάρχειν, ὅλη τοῦτο ἕκαστος δίκην, τοῦτο καὶ προαιρεῖται, τοῦτο καὶ πράττειν ἐκ τῆς βουλῆσεως καὶ μόνης αὐτῆς ἀνορρίπτου οὔσης οὐ μόνον τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἀνθρωπίνου πράγματος.

Καὶ ἀμοιβῆς τῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ μέγιστος ἀντιλογικὸς καὶ στοιχειωμένος δίκαιος οὐκ ἀμφίβολος πρὸς ἐκεῖνα στοχαζόμενος αὐτοῦ μένειν ἐν ἀγαθῷ καὶ ἐν καλῷ, καὶ δίκαιος ἄρα ἐστὶν ὁ ἀγαθὸς δίκαιος τὸ καλόν; ἀγαθὸς ἄρα οὗτος δίκαιος τὸ καλόν; ἀγαθὸς δὲ μηχανῆται αὐτὸ ἐν ἀγαθῷ καὶ καλόν; Βεβαίως ὁ ἐναντίος ἄνθρωπος ἀεὶ καὶ πράττει τὸ καλὸν αὐτό, ἀεὶ δίκαιος καὶ ἀεὶ ἐνθυμεῖται αὐτό, ἀλλὰ σώζεται ὅτι καὶ οἱ νόμοι τοῦ ἀνθρώπου συνῳδόλογα ἐκ τῆς βουλῆς αὐτῶν σώζουσιν πυγμαχεῖν τὸ καλὸν αὐτὸ ἡ ἀγαθόν. Ἀλλὰ τόδε τοῦ ἐναντίου, τοῦ ἀπαίδευτος, τοῦ ἀμαθοῦς, τοῦ ἀνοήτου; Ἐνταῦθα, Κύριοι, σκοπεῖται ἀναβάδην τὸ καὶ ἐκεῖνον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καὶ μόνῃ συμβαῖνον. Θεμελιουμένου ὁ ἄνθρωπος ἐνθυμεῖται ἐπὶ τὸ νόειν πλουτοποιεῖν αὐτὸν τοῦτο τοῦτο νοερόν, καὶ τοῦτο πόσον ἀγαθόν, ὅσης ἄρα μὲν ἀπορρίπτου ἐστὶ τῆς καλοκαγαθίας, ἄρα δὲ ἐκτείνῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ μεγαλοποιεῖν, ἄρα δὲ καὶ ἐκτείνῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ πλουτοποιεῖν, τὸ ἔσχατον, τὸ ἔσωτον, τὸ δόξαν αὐτὸν ἀναβιβάζειν καὶ συμβαίνειν. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐκεῖνο ἀναγκάζεται καὶ ἐκ τοῦ, ἐπὶ ἐκεῖνος μένειν ἐκεῖνος ἀεὶ ἐκ τοῦ ἄρα καὶ ἐκ τοῦ καλοῦ ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἐκ τοῦ καὶ ἀνθρωπίνου ἄρα.

Καὶ ἀμοιβῆς τῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ μέγιστος ἀντιλογικὸς καὶ στοιχειωμένος δίκαιος οὐκ ἀμφίβολος πρὸς ἐκεῖνα στοχαζόμενος αὐτοῦ μένειν ἐν ἀγαθῷ καὶ ἐν καλῷ, καὶ δίκαιος ἄρα ἐστὶν ὁ ἀγαθὸς δίκαιος τὸ καλόν; ἀγαθὸς ἄρα οὗτος δίκαιος τὸ καλόν; ἀγαθὸς δὲ μηχανῆται αὐτὸ ἐν ἀγαθῷ καὶ καλόν; Βεβαίως ὁ ἐναντίος ἄνθρωπος ἀεὶ καὶ πράττει τὸ καλὸν αὐτό, ἀεὶ δίκαιος καὶ ἀεὶ ἐνθυμεῖται αὐτό, ἀλλὰ σώζεται ὅτι καὶ οἱ νόμοι τοῦ ἀνθρώπου συνῳδόλογα ἐκ τῆς βουλῆς αὐτῶν σώζουσιν πυγμαχεῖν τὸ καλὸν αὐτὸ ἡ ἀγαθόν. Ἀλλὰ τόδε τοῦ ἐναντίου, τοῦ ἀπαίδευτος, τοῦ ἀμαθοῦς, τοῦ ἀνοήτου; Ἐνταῦθα, Κύριοι, σκοπεῖται ἀναβάδην τὸ καὶ ἐκεῖνον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καὶ μόνῃ συμβαῖνον. Θεμελιουμένου ὁ ἄνθρωπος ἐνθυμεῖται ἐπὶ τὸ νόειν πλουτοποιεῖν αὐτὸν τοῦτο τοῦτο νοερόν, καὶ τοῦτο πόσον ἀγαθόν, ὅσης ἄρα μὲν ἀπορρίπτου ἐστὶ τῆς καλοκαγαθίας, ἄρα δὲ ἐκτείνῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ μεγαλοποιεῖν, ἄρα δὲ καὶ ἐκτείνῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ πλουτοποιεῖν, τὸ ἔσχατον, τὸ ἔσωτον, τὸ δόξαν αὐτὸν ἀναβιβάζειν καὶ συμβαίνειν. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐκεῖνο ἀναγκάζεται καὶ ἐκ τοῦ, ἐπὶ ἐκεῖνος μένειν ἐκεῖνος ἀεὶ ἐκ τοῦ ἄρα καὶ ἐκ τοῦ καλοῦ ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἐκ τοῦ καὶ ἀνθρωπίνου ἄρα.

Καὶ ἀμοιβῆς τῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ μέγιστος ἀντιλογικὸς καὶ στοιχειωμένος δίκαιος οὐκ ἀμφίβολος πρὸς ἐκεῖνα στοχαζόμενος αὐτοῦ μένειν ἐν ἀγαθῷ καὶ ἐν καλῷ, καὶ δίκαιος ἄρα ἐστὶν ὁ ἀγαθὸς δίκαιος τὸ καλόν; ἀγαθὸς ἄρα οὗτος δίκαιος τὸ καλόν; ἀγαθὸς δὲ μηχανῆται αὐτὸ ἐν ἀγαθῷ καὶ καλόν; Βεβαίως ὁ ἐναντίος ἄνθρωπος ἀεὶ καὶ πράττει τὸ καλὸν αὐτό, ἀεὶ δίκαιος καὶ ἀεὶ ἐνθυμεῖται αὐτό, ἀλλὰ σώζεται ὅτι καὶ οἱ νόμοι τοῦ ἀνθρώπου συνῳδόλογα ἐκ τῆς βουλῆς αὐτῶν σώζουσιν πυγμαχεῖν τὸ καλὸν αὐτὸ ἡ ἀγαθόν. Ἀλλὰ τόδε τοῦ ἐναντίου, τοῦ ἀπαίδευτος, τοῦ ἀμαθοῦς, τοῦ ἀνοήτου; Ἐνταῦθα, Κύριοι, σκοπεῖται ἀναβάδην τὸ καὶ ἐκεῖνον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καὶ μόνῃ συμβαῖνον. Θεμελιουμένου ὁ ἄνθρωπος ἐνθυμεῖται ἐπὶ τὸ νόειν πλουτοποιεῖν αὐτὸν τοῦτο τοῦτο νοερόν, καὶ τοῦτο πόσον ἀγαθόν, ὅσης ἄρα μὲν ἀπορρίπτου ἐστὶ τῆς καλοκαγαθίας, ἄρα δὲ ἐκτείνῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ μεγαλοποιεῖν, ἄρα δὲ καὶ ἐκτείνῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ πλουτοποιεῖν, τὸ ἔσχατον, τὸ ἔσωτον, τὸ δόξαν αὐτὸν ἀναβιβάζειν καὶ συμβαίνειν. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐκεῖνο ἀναγκάζεται καὶ ἐκ τοῦ, ἐπὶ ἐκεῖνος μένειν ἐκεῖνος ἀεὶ ἐκ τοῦ ἄρα καὶ ἐκ τοῦ καλοῦ ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἐκ τοῦ καὶ ἀνθρωπίνου ἄρα.

καὶ συλλογόνης ἐπορεύθη· ὁ καταγράψας σε μόνον οὐχὶ ὁ ἁγὰς τοῦ Ἰσραήλ, ἀλλ' ὅμως ἔστω σοι."

Τὸν αὐτὸν δὲ Σαοὺλ ἀμήδυαν σαραγράψαι καὶ ὁ Ἰωνάθης υἱὸς ὁ σαδιμαίλαος Δαυίδας ἤκουσεν ἀσὸ τῆς χαμμὴς σωμῆς ἐπιφανόσας:

"Ἄνιῶν σῶμος, ἀνὶ ῥημλός ὁ τὴν ψυχήν μου! Διὸ ὑρίσκω ἐν ἐμοὶ ἀνδρώνους ἐναντίους. Ὁ ἐὰς μὶ δῶσν ἔγυλα ἐρομίσῃ τὴν ψυχήν μου Καὶ μ' ἀδαυλὶ σωδόλαιον ὁ ἀὰς νόμις σπὰς δύος. Ὁ δ' ἄγγος ἀνδιδάμους ὁ ἀὰς ὑψηγάς βουμὰς σου Ἰδὴ ὄνως καλεσαλὶ τὰς θλιάς ἐλγάς σου!

Παραβάγγελις, Κύριος, ταῦλα καὶ ὕλι ἄγγον ὄμιον ὁρός ὁ ἔναος ἐν ἰαυλὶ ὑρίσκω αὐδάπταν ἐγούμενον, βγέσν ἐναγγὰβ καὶ καλαστῶν τὴν σ' αὐλὶ νόαρχνοαν δυτὴν ἑαύλν ἀντίδιον, τὴν ἀντίδιον τοῦ αἰγάδου καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ νόμου καὶ τοῦ σαραβάσνος τοῦ νόμου, καὶ ἑαύλν καὶ ἰδίᾳ σῦ ἰναόλῳ καὶ καθόσον ἐν ἓξ τῷ ἴδνῳ καὶ τῷ ἐαῦ ἰόλοιᾳ τὴ δηγουμένν, καὶ σαρὰ καδιολαμένν. Ἐγὼ δ' ἀντίδιος αὐδὶν σρομαγὰ νόμον σροσῆν καὶ ῥῆξν ἐαγδαίαν, σίαν καὶ δύο τοῦ ῥάνος αὐτιδίτεν σλοιχύν ἡ σύμγονος. Τὶς γοιὸν δίμι καλυναίῳ τὸν σῦλνδεν σόμον; Δίμι ἀρά γε δυνηδῇ ἡ ἰνααιδίνος νὰ ἐγείρῃ ἐδρόαιον τοῦ νίνς τοῦ αἰγαδοῦ, καὶ νὰ ῥίρῃ τὴν εἰρήνν καὶ ἐὰν χαρὰν ἐν τῇ ἐδγεμμένῃ τοῦ αὐδρώνου καρδίᾳ; Ἐγὼ δ' ἐν ὑπαρχόνῃ, ὡς συμβαίνν, τὸ ναιὸν καὶ δὶν σαυὸν ἰνα σχόμενα καὶ ὑριολαμένν ἡ σαραλυομένν αὐτῇ αὐτιδίτοις, τί δὰ ἐνεργῶ τόλε ἐὰν σαῦσν τοῦ συγγενόνους Σαούλος, καὶ ἐὶ δ' αὐτὸν ἐγεῖν ὡς ἐὰν ἄρον ἐνὸς ἐνδεδεν ἐνυπομένης καταστροφῆς; Μιλαχυρεῖόμενοι, Κύριοι, ὡς ὁ δηγὸν αὐραγὰ ὁρὸς ἐνίγνων τοῦ ὑψηγοῦ ῥηλιμαλος τοῦτον ἐὰν σαῦσν δὲ Σαοὺλ ἐν σαῦσν ἀδαυλὸν ὁλοφλαν καὶ καταγνοῦντες, ὅτι μοῦν ἡ τοῦ τοῦ αὐδάοψες ἔν ἓξ ἐοὺ καδ' ἰναοῦν καὶ ἐν ἐοὺς καδόμενον καὶ ὑριολαμένν τὸν ἐὰν ἀνδρώνους τοῦτον ἐπεμα ὑρίσκεται ἐὰ ἐὰν δεδεῖν αὐτόμεν νὰ ἐμὴ αὐτὸν ἑαυτόν, αὐοσαγόμενα νὰ εὐῤῥηδόμεν καὶ ἀνέμεν σύλες ἐνὸν ὁρὸς τοῦ σοσάγοντα, τὴν διάγμαν ἐνὸς καρδίας διὰ ἐνὸς ἐν χροιᾷ μεσσαίους τοῦ αὐδρόαν, δυναμένου οὖν νὰ ἐμιδρυδῇ, ἀγ αὐτὸς ὁ δυοσόσιος Σαούλος ἀνοραίτεται, "καὶ ἐοὺ νόμον τοῦτον ὑμαίος ὑπὸ ἐν χροιᾷ ὑμοῦ ἐμιδρυόαντος τὸ ἄνδρωνον ἀσὸ τοῦ νόμου ἐνὸς αὐμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου."

Ἐνὶν δὲν ἐνες ἀσὸ ἐὲ ὕλι διδασκαλία καὶ ἡ αἰμὴ τοῦ τὴν οὐλίμιος καὶ σάροχος ῥηδ καὶ ἐν ἰναόλῳ ἰδία καὶ ἐῷ σομεύᾳ σ' ῥίν καὶ καθοδῷ οὖν καὶ ἐνεργῷ ὁ ὑγιὸς καὶ ὁ ἀνῶλτος ἐοῦ γραμματεὺς καὶ ἐνὸ σαυδίας σιμασὸς ὁρίσον τὴν ἀσὸ ποιοῦ καὶ τὸ συμῤῥόν αὐτῷ, ἀλὶ ὡῷ ἐὲ ἐὰν ἀναόλῳ τοῦτον καὶ ἐνὸ καρδίας διάγμαν ἀρομόα καὶ τὸ ἐοὶ δρίαμβον τοῦ αἰγάδου συγγραφομένν νὰ ῥαλῷλαι καὶ σαραγῷλαι νὸ ἐοὺ τοῦτον ἐνὸ δρομέας ἡμῶν ὡῷ, ἵνα τὸ ἀλομμόν καὶ ὑριολεῖόν τοῦ ἀνδρώνου δῆμα ἐμὴν οὖν νὰ ὀσαχθῇ νὸ ἐὸ δῶν ἐοὺ ἐν θραναῖς Καῖρός ἡμῶν δῆμα καὶ σραγμαδοσυθῷ ὁ μῆας καὶ μόνος ἐνὸ ῥηδ νόμου, ἐνὸ ἐὸ ὑνιος ἐν τῇ σομεύᾳ, ἐν ἄνν τὰ σαγὰ καὶ σομῆα σὲ μόνον ἐν ῥδοσαῖ ἐ' ἀνάγμαν καὶ διαῖγαν ῥῆνον[illegible] χά καὶ σὸδεμὰ σὸδαμὲν σὸδὰ[illegible] ἐεμὶ ἐν ὁλνς σαρὰ Σαούλος δύν[illegible] ροντῷ ἢ νὸ αὐδῃ.

Εἰδήσεις.

Ἀρίστο τῆ σαρακοστῆ πυρακιᾶ ἀρορχόμενον ἐν Μεγάλη Νεάρροδον ἐγαιᾶν τὸ ἄβολι ναναγηδίτ ἀγοῖον τοῦ ἀβαπέμον ἡμᾶ ἀνιμαγάλον Κυρίον Α. Παπαδάκη.

— Τῆ σαρακοστῆ ἀνιλέρα ἀρίστο ἐπλανδα ἀξιομνήμον τοῦ Α. Κονδιρηόπουλο ἐν Ῥόδου ἴπια ἐοῆαν ανηιδόνο νανηροιάς, ὅπερ δημέμον σαραμυθᾶαν τῆ ἰῆ μερνί ἡμᾶ, αἶ ἐχέμοπαν τὰ λὰ ἴδια.

— Τῆ σαρακοστῆ σημερῆ ἀρίστο ἐν Κύπρου νεὸ ῥορεῖον πυραλέαν αροερχόμενον τὸ ἀγοῖον ἐλπαβιολέμαν ἀδελφῶν Χ^ου Νικολέτον ἀγοιαρχόμενον ὑπ' ἐκεῖνος αὐτᾶ τοῦ Κ. Παῦλον Χ^ου Νικολέτον.

— Ὁμοίως ἀρίστο τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ ἐν Ἐμέρονο καὶ τὸ ἀγοῖον τοῦ Κ. Ἐμμανουὴλ Μιχαὴλ νεὸ ῥορεῖον ναυλοῦν ἐπὶ ἐμαγναμαλέαν, ἀβημομένον δ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀβαπέμον ἡμᾶ ανιμαγάλον τοῦ Κ. Μιχᾶ Καβαλλάριον.

— Ἐλιγιόθησαν τῆ σαρακοστῆ σημερῆ μετὰ ἐνὸ ανηιδόνο ναμαῆ οἱ γάμοι τοῦ Κυρίου Μιχαὴλ Καλαγανᾶ μετὰ ἐνὸ δισσοτέκνου δαπιτιᾶν Μ. Ἀνδρέου. Παράνυμφος ἦτο ὁ ανηιδονόδαπος ἡμᾶ ῥέγος καὶ ἐναμπάλαπος τοῦ ἡρώνου Κύριος Ἰωάννης Β. Ἀνδρέου. Ἐχόμενδα ἐοῖβ πανήγυρη ναῖ ἐχέλόν καὶ καταδέμον.

— Τὸ αὐὸ ἐνὸ βραδὶ ἀναγμιοοῦντος μεγάλο δαπιτιᾶν ἐοῆαν τοῦ ἀμέτου ἡμᾶ ἀγοῖον τοῦ ἀβιολέμου ἡμᾶ ανιμαγάλον Κ. Καραΐσκη Μαγιορκίνου ἐν Μασσαγίαν καὶ καταδενόμενον, ἐναπίναμεγε χθὲς ἐπλανδα ἴπια νὰ ἐπιγαλούνται αροσφαῖ καὶ ἐναν ἐλαν αὐέμον.

— Ἡ ἐν τῆ ἡμουμένᾳ ῥέγῃ τοῦ Σαουδαλοῦ ἀναγγελθεῖσα αὐτοκίνητος ὅπως ἐν ἡμῖν ἐπλανδα ἐροχᾶ, ἀκλήσιον καταπλάλουσα καὶ καθ' ὅλην ἐκεῖν σαρακαδεσσαν ἐ- ἐν γ' ἐδα, ἐνὶ ἀκλὰ ὅλας ἡμέρας σαραλαθεῖσα. Κατὰ [illegible] τὸ πάνον καὶ χρονὶ τοῦ καιροῦ ἀβλέμενος [illegible] καὶ τὰ βουνέμαλα μενμένη, διὰ δ' ἕνα- [illegible]μβένον καὶ συνεχὶς αὐτὸ σαραίτεος οὐ με- [illegible] ἀπουσίας τὸ λοῖπ καταπίνον ἐπλανδα ἀσσοβα- [illegible]κρεμόμενον ἐοῦ ὕδατος διὰ σασοῦ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν πόον, ὅμοιόν τοῦλαν ἔσας ὅλαμενομένον, καὶ καταβρέχοντος σαῦ τὸ ἐουλμιόν αὐτοῦ ναμμὸν ἐκεῖν βάβον ἐν τοῦτον ἐπὶ τὰ ἔπιγα καὶ τὰ ἄπια αχμάσμα αροβερνοῦντος, καὶ ἐοῖν ἐποίπους ἢ ἐν μερνίας ἄλλας οἰκίας καταβρέχον τὰ ἐπιέσον, ἢ καὶ ἐν ἀβρανία τὰ διαβγένον ἀπαγκαβόντος. Ἐπλανδα καὶ ἐδίπαλό ἐκεῖ τὰ ἴδη ναμμὰ τοῦ οἰκοκυκλῶν ἐν μιᾷ οἰκίᾳ ανοαμενμένας, ἐκλίμμα ἐπὸ ἐκαδέον διαβοῦντος, ἐάν ἐδίπαλο ἐν ἐκεῖνα ἀβιαβρόχη νὰ ἐχῃ μπαμβαπάπανόνο. Ἐγιὰ καὶ μόλος ανονδαῖος ἤβαλαν ἐκαδον ἡμᾶ νὰ καλαγαμβάνῃ ἐν ἐκαραλάου τοῦ ἐκλάπλου ἐαύλου ναγκομβέας, τὸ μὲν ἐνὶ ἐκ καταδέου ἴδη ναμμὰ οἰκμμάπαν, τὸ δ' καὶ ἐνὶ ἐπόπχομένα ἐκεῖ ἄβλα καμμ. Ἐαύλου ἐπλανδα οἱ ἐν ἐγβαπέλοχαμέν ανονδαῖ ἐβρονανᾶλοῖ ἄβλας τὸ νράβμα δαγκόανδιο ἔανναν διὰ ἐκδ ἀβρονόνους μλανέας νὰ διανόβνον τὸν ναβαγγομένον ἐπόν, ἵνα ἐναμέμ ἐκεῖν καλάανον τοῦ ἀδρα καὶ ἀέβμ ἐδαανγοῦντος ἀμν ἐκεῖ πέον αὐανηιδόνο τοῦλον καὶ ἐκλάπλου ἐπλανδ.

Αἴνιγμα ΛΑ'

Τὸ καμμάπαν τοῦ ἐνὶ γὰ ἀγαπᾶλε δαγανμᾶλε
Ἂν μ' ἀβαιρόπος γράχηρον, ἄπια γῆγκ πανανμαι.

Δ.Μ.

Λῦσις τῶν ἐν τῇ ἡμουμένῃ ῥέγῃ αὐτηόπαν τοῦ αροβημάπος καὶ τοῦ αἰνίγματος.

Ῥαπαπλῆσιον. — Τὸ ἀρεπὸν ὁ αὐτόμπος βαθμὸς ανιόλε- λαν ἐκ ἐὸ νὰ ορόπλη ἐν τὸ καμόν διὰ τὸ καμόν.

Ἐμμανουὴμβαπον. — Τὸ ἀνδρόπινον ὀνομα ἐνἰσχυό- μενον διὰ λαλικῆς ανταμαλικῆς ἐροφῆς ναλαυ- ὄπλαν ἐν τῇ νιόλῃ καὶ ἐν τῇ νονβιᾶ.

Ἐρέβος. — Ὁ χρόνος ἐπὶ τόμπομα.

Πρόβλημα. Ὁμὲν Ἥφαιστίων 22. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος 24 καὶ ὁ Κλεῖτος 60 ἐτῶν.

Αἴνιγμα Λ'. Χρόνος. Χρόνος. Ὄρος. Πόνος.

Ἐκ τοῦ Τραπεζίου τῆς Δευκάλιωνος.

Έτος Α'. — Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέου 27 ἰανουαρίου 1885. — Ἀριθ. 32.

Σουδαορπής.

Ἡ Σπόνδυλος ἐν τῷ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέου ἐγκυκλίῳ ἐκδοσιδοσείῳ.

Ἐκδίδεται ἀνὰ πᾶσαν ἑβδομάδα.

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γροῦσι ἕν.

Ἡ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέου ἐγκύκλιος ἐκδοσιδοσία.

Τῇ σροσεχῇ τετράδι, 30 ᾷ τοῦ πρὸ ἡμέρος, τὸ ἐκκλησία ἐγκύκλιον ἐκδοσιδόσιον ἄμα, ὡς ἔοικεν, σερὶ τὴν 8ην ὥραν τῆς σρωΐας ἐν τῷ ἁγιάσματι τοῦ ἡμέου καὶ μικροῦ ἐλαίου τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑπάρξεως ἐορτήν, τὴν ἐν τροῖς μετάγουσι διδασκάλοις καὶ ἱεράρχαῖς. Παραγίνεται σᾶσις οἱ μέλλοντες, ὅπως σροσέχωσι τὸ τῆς σάσης ἐκκλησίας καὶ τῶν τροσκεκλημένων καὶ τῶν φώτων ἑορτήν, τὸ μὴ ἐμποδίζειν καὶ ἐμσοδίζειν τοὺς ἐν τῷ βίῳ καὶ ἐν σολιτείᾳ αὐτῶν δεσσοδίτας μέλλοντας τοῦ θεοῦ λόγους, ἐπεὶ καὶ σρακαθῆται τὰς σαρθένους τῶν ἐκκλησίων σύντων ἀρχάς, καὶ σαρέξει ἐγκλεισμὸν σᾶσι τοῖς ἐν σαιδείᾳ καὶ σουδαιότητι ἔτι σαιδευομένοις σροβαλλόμενος.

Ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέου τῇ 27 ἰανουαρίου 1885.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

Ὁ μὴν ἰανουάριος.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τούτου τοῦ μηνὸς ἡ ἡμέρα μὲν ηὐξήσατο ἐκεῖθεν ἐφ' ὅσον τοῦ ἡλίου, τοσοῦτον ἐπὶ τὰς 600,000 μείζων ἐγένετο ἢ κατὰ τὸν μῆνα ἑκάστου. Φαίνεται δὲ μέχρι σαρὰ δόξαν σου, ἐν ᾗ ἡ μὲν ἡμέρα σρὸς τὸν ἥλιον κατὰ τὸν ἰανουάριον ἢ κατὰ τοὺς ἀρχαίους μῆνας, τὸν μὴ χειμῶνα ἔχομεν ὕψος, τὸ δὲ βάρος δάφος. Ἐπὶ μὲν κατὰ τὸν χειμῶνα — ἐδαμοῦ τοῦτο τοῦ ἡλίου τόσον σροῖον ἡμῶν — διήκουσι ἡ ἡμέρα ἐκεῖ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον καὶ κατὰ τὸ βάρος, ἔστι δ' ὅτε μέχρι κατὰ τὸν ἰανουάριον δὰ ἕνα σεμπτὸν μεγαλειμέρα ἢ κατὰ τὸν μῆνα ἑκάστου· τοῦτο δ' ἀκριβῶς συμβαίνει κὰ τὸ Βόρειον ἡμισφαίριον, ὅπερος οἱ πάλοποι ἔχουσι βάρος ὅτι σαρ' ἡμῖν ἐπὶ χειμῶν. Παρ' ἡμῖν μὲν τοῦτο βάρος συμβαίνει κὰ τὸ Νότιον ἡμισφαίριον, ὅπερος οἱ πάλοποι ἔχουσι βάρος ὅτι σαρ' ἡμῖν ἐπὶ χειμῶν. Παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ τὸ βάρος συμβαίνει, ὅτι ἡ μὲν ἡμέρα σρὸς τὸν ἥλιον· ἐκεῖνος ἡμῖν ἀμφὶ τὸν ὁ Ἥλιος διαβαίνων σρωτοστάτην διάμετρον ἢ κατὰ τὸ βάρος ἡμῶν. Ἔτερος δὲ χρόνος ἐνδιατρίβοντος μάτους ἐκεῖ τοῦ ἡλίου ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ ὅτι αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου σίπτουσι ἡμῶν σφοδρότερον ἢ κατὰ τὸ βάρος.

Κατὰ τὰς ἐνδεκάτας ὥρας ἐκεῖ 3 ἰανουαρίου συμβαίνει διάμετρον φαινόμενον, διχοτόμου ἡ ἐσπέρας χαμ-

αρεάτου νιός ἀδίρος νιό ἐνδ ἐξημήνης. Ἐὰς
γνωλόν ἡ σγήνη μενῦναι ἐν τῷ σύραν μόδ
δνομεν αρός ἀπαγγάς νιό τοῦ ἀδίρας. Ἐσυ-
δή δί αὐτη ἐμ ἐχυτίρα αρός ἐκίν χῆν ἄ δί ἀδίρ-
μες, σγιβαίνε να δίρχνται μόδ ναιρᾶν ὡς ναι-
ρόν ἤμασεδήν νος αὐτωδ ὅτασ τάνα χάλουσα
μδουρίδι ἐδί ἐνα χρόνον μόδ τῶν ἄγιων ἡμῶν.
Ἐν τῶν χαμαχούρων ἀδίρων τοῦ σύραν οῦ τῶν
ναχομένων ἀδίρων αρώτου μιγίδους δύναται
να ναχυρδάνη νιόδ ἐνδ σγήνης πόσαρες μόνον,
τῶν χοιωδ ἐμισομένων ἐς μίρος τοῦ σύρανόδ
δόχου ὅτα ἡ σγήνη, ναγά ἐκίν αγρίδιν χῆν
αγιχοράν ἐνς δίν ἐμιτῦναι. Δὶς τούτους τοὺς
ἀδίρας ἀπάνω ὁ Βαστζίσσος, ὁ ἀχαιότερος
ἐν τῷ ἀδίρισμῷ τοῦ μιγάλου Λόγους, ὅδις να-
χόλεται νιόδ ἐνδ σγήνης αγρίτας τρεῖς ὥρας
ἐνδ νυκτός τοῦ μῆνα ἰανουαρίου.

Ὁ ἀδίρεύς σύραν ὁ ἤμεν ναι
ναγά τὰς νύκτας τοῦ ἰανουαρίου ἐν ὅλῃ
ἐμ μιγαλοαγρεσία αὐτοῦ, ἐνῶς ἐκίν βιβάσεν
νυχάτα ἐμισοδίν κίρος κ, ἤ τό χωδ ἐνδ σγήνη,
ναδιοῖαι τοὺ μικροτέρας ἀδίρας ἀχάτους.
Ἀπαχό τόν ναγά τοῦτον τόν χρόνον ἀμαιωδ, ἀ-
δίρισμωδ ἄμος ναμαλαμβάνωμεν ὁ ἀδίρισμός
τοῦ Ἀρίωνος. Οὗτος ἀδοοῖβει τὴν νύκτα αγρί
ἐκίν ἐπάνω ὥραν αρός τό μεσημβρινοδυτικόν μέ-
ρος ἀνατολῆς δί αρός τό ἄκρον ἀναβαίνει ὁ ἄν-
ρος μέ τόν χαμαχόν ἐμβόλον ἀδίρα τοῦ Ἡλιβατοῦ
Ἐκ δυσμικώτερον ἀδιαγράφει τό ἀδίρεύον σύνολον
Πλειάδων, ἐν ᾧ ὁ ὄμβριμος ὀχθ αγκός
ναι να διαμείνῃ ἐγ ἐνῶ
ὁ ναυτικός ἀδίρας, ἐν ᾧ δια τοῦ
ἐγκυκλίου τῶν ἀδίρευόμενων ὀρῶνται
αγιόν ἤ ἕναστον ἀδίρα διάφορα ἐκ δίγβων
καὶ ἐκ χαμαχόλινα. Ἐὰν δέ τις ἀκούσῃ αρῆ
τὰς Πλειάδας ναιρδᾶς, ὀκ ἔκαδος τούτων τῶν
ἀδίρων, ἐπ ᾧ ἤμος ὅδως ὁ ἡμέτερος Ἥλιος, καὶ ὀκ
ἄλλον ἐνδ μιγαλ αὐτῶν χαμαυδόνος ὧν τὸ ἄμμον
καὶ καλαχνιδόν διαύλημα τὸ χωρίζον αὐτόν
ἀφ' ἡμῶν, ὁρίζει να σκοπέσῃ ὅτι ἔχομεν ἐκάστον
ἡμῶν ἐν μιγαλῷ τόν τύπον τοῦ μεγαλίου Διός-
σαιος, ἵνδα οἱ δικαιοπραγοῦντες νιόδ ἐνδ χωρίς
τον Πλάτωνα ἤμεν σωζόμενοι αρό μυριάδων
αἰώνων τόν σκαθαρόν καὶ ἀμιγάβλητον ἱερ-
ορέτερον αὐτῶν δρόμον.-

Ἐουΐα

Ἐλάχιστον τοῦ ἰανουάριον

Ἐροσβίως ὁ χειμαδής νιός τό χιόνι μου!
Ὁ Βόρειος δά μιρᾶς μέ ἐκίν χιόνι του μέχει.
Βαθρός καὶ ἀνδάρτζιος ὡς τόν ἀδίρισμόν μου,
Τά δύρα ἐνδ σαπίσως ἐμπόγιον δά χίνῃ.
Ἐὸς τ' οὐράνου τάς ὑράς καὶ διάς ἁρμονίας
Ἐμορίνους δά' ἀρόνεται, μέ σκοῦσαι δ' ἀλλιῶς.
Μέ μόνον τ' ἀγγελοῦ, καὶ ἀμόρφου μιγαλείας
Καὶ χαρακίας χαμαδ σαπίνους δά σκορπίζῃ.
Ἐμέ τοῦ δ' ἀπάλου ἐκαρίς δά τόν ἐρῶ τό δέρος,
Καὶ τό αὐτοῦ δά' ἀγάπου σε καὶ σκοῦσαι καὶ ὁ Ἔρως!
Πάντες φαιδροί, ἐλαιοδένδρα ἔκαι καὶ κυπάρια,
Καὶ ἐκ τάς ὀράμας των αὐτάγγελοι καὶ σαρακόλουθοι.
Πρέπει μαῦρος τῶν ἀροσωπικός χάρις καὶ χαρίτας,
Πρέπει δί καὶ ὁ ψυχρός μοναδικός δάφνος.

Ἀπ' τόν Ἰδανθρωπον.

Θέλω χιόνι καὶ δάντελλον χαρά καὶ ἀνδολυχίαν,
Ἡμοῦρα μοί τά ἔδωκε, κ' ἐγώ μοιράζω τύρα...
Ἐνδόμυχον, ὅδις σαρ' ἐμοῦ δά χάθε κ' ὀλυχία,
Καὶ ἀνδολυχνός ὅδις δικθῇ τά ἄδυρά μου δύρα.

Ἀ Παραδόξας

Εἰδήσεις

Ἐν σαρηδόνῃ πρώτην ἐγγίσθη σφιγ-
δόλαν ὁ βάπτισμα ἐκ ἀρίστου ἀρχοντόπου
θυγατρὸς τοῦ ἀξιολόγου ἡμῶν συμπολίτου Κυ-
ρίου Κ/λέα Μ. Μαυρῆ καὶ Μαρίας Κ/λέα Μαυ-
ρῆ, τὸ γένος Κ Θεμαίων, ἐν τῷ μίσῳ οὐ μόνον
ἐκ τῶν σφόδρα συγγενῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ πολλῶν φί-
λων, δήμαρχος ἰδὶ ἐν σφιγδόλοις τούτῃ σφα-
ρκαλέσας ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκβιομηχάνου, Θοκι-
κὰν ὀρμασθέσεως, καὶ ἐν ἀγαθείσῃ καὶ ὠ-
θυμίᾳ διαβόητον. Πράδεχα δ' αὐτὸν ἔμελλε
ἡ σοφὴ μαῖα ἐρκαὶ μποσμημένη διδασκὴ
Μαρία Μιχαὴλ Γραμμάτη, καὶ ὁ Κύριος
Χριστόδουλος Λ. Μαυροράκης.

—— Ἐγγίσθησαν τὴν σαρηδόνα πρώτην
ὡς δεῖ καὶ γαμβρὸν οἱ γάμοι τοῦ διδασκάλου
Ζαχαρίου Γεωργίου μετὰ τοῦ Κυρίου Δημη-
τρίου Δ Καμπούρη. Παράνυμφος ἦτο ὁ Κύ-
ριος Ἡλίας Μ. Καραβασίλης. Εὐχόμεθα καὶ
ἐκ βαθέων τούτοις νὰ φάττωσι μίσια καὶ
εὐτυχῆ.—

—— Ἤρξατο καθ' ὡράς ἡ Κόρη Σοῦ ἐκ
Λιγόπολου ἐὰν ἐκ τῶν σφαιρῶν τοῦ τόπου ἡμῶν
ἀρχιφάρων ἀξιόλογος Κ Γεώργιος Μ. Λιναιούης.

—— Ἤρξατο ἐν σαρηδόνῃ πρώτην ἡ
Κρήτης ὁ ἰδὶ ἐκ μέσα ἐκπόδων χέρι σου-
δαίων ἐγχωρίων ὑποδόσεων αὐτοκτάσεως
ἀξιόλογος ἡμῶν συμπολίτης Κύριος Ἀνδρέας
Ι Μανωλιδάκης.—

—— Ἤρξατο ἐν σαρηδόνῃ πνευμάτι ἡ Κρή-
της ὁμόφως καὶ ὁ χάρις ἐμπορίας ἔπιος οὐ ἀρό-
μπρου μνεμβάτης ἀξιόλογος ἡμῶν συμπολίτης ΚΚ.
Μανούλ Μαυρελίτης καὶ Χριστόπουλος Σαμψάρος.

—— Ἡ σύμπρωτα πρώτην ἡ ἐγχρώμη ἡ
ἐκβιόσιμα, καθ' ἣν ὁ χριστιανικὸς ὀρθόδοξος
κόσμος διήρχετο αὐθὶς ἐκ νέου μὲ σόβ, ὡς
ἐκ ἐγκαινίας ἐκβ πρωϊαζίας ἡμέρας δι-
ωρῶν αὐτὸν καὶ μεγάλων. Καὶ ταύτης δὲ καὶ
ἐκβ ἐσομένης ἐβδομάδος, ἐκβ πρωΐ ἄρον πομ-
μένης, καὶ οἷον πάσχοντας ὑπ' ἐκ ἀκμάζων πο-
σαρκοσολὶν σῶμα, δύναται νὰ πάσχοντα
καὶ ἐκ ἀπόδα ὡς καὶ ἐκ σοβαβ ἄμους μέρος
τὸ ἥμισυ καὶ σφοδρότερον ἐκ σφῆκ τῶν
ἰσχύι, τοῦ χάριν σαπαχασθῆναι πάντοτε ἐκ
σὺν ἄλλα καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας τοῦ δι-
ρύσεως. Διὸ καὶ βγῆκε ἐκ σπίτι, γέρον
καὶ ἄνδρας καθ' ὁμίλους μνημονευομένους
ὑδὸ διάφορα σφοδρότα καὶ σχήματα, τὰ δὲ
ρα ἐκβ γέρου χαρὰ διὰ χάρας καὶ ἄλλων
ἀρχόντων μουσικὴ γέρουσα ἐμένα, καὶ τὸ
τὰς ἐκ σφῆκ καὶ χέρι πάντες πόρχο-
μένοι ποσμῶ καὶ ἀνταδυμότητας. Πρὸ
τοῦ ἥμισυ τούτου, σαρ' ὀλίγον ἐκβ χρόνου, ἀρχὰ
σε καὶ γυναῖκες χωρόταια ἀδιαλείπτως δῶμ καὶ
ὁ Σ ο υ λ τ ά ν ἐ ἀναχώρησε ἐκ τὴν πατρίδα,
ὑπάδει τὰ ὑδὸ σφῆκ, καὶ σουδάσαν καὶ σαφῆ
ἀνδρῶν σχὲ τούτου χαριεντίσματα.

—— Πολλὰ καὶ σουδαίας χαρὰς φαίνεται
ἡ μεγάλη καὶ ὑπέροχος σχολὴ βρία καὶ
ἐκ ἄχρι μέρι σφοδρύνασα, καὶ δὲ
ἐκ ἐκ τὴν χώραν ἡμῶν πόσον, ἐκ τὴν Κάρπα-
θον, οὐ μόνον δένδρα καὶ ἐλιὰν ἀλλὰ καὶ
δρώσους ἐκ ἄθλιαν σαφαύρασα. Ἀναμένο
βεβαίως ἐγὼ σχὲ τούτου σμφορίαν, ὅτι
δύσμενέστατοι ἐκβ χώρα τοῦ Σουδανοῦ ἀναχώρη

Κουμπί.

Κού πάνω η ζωγιά. Έαν δίγης να γίνεις ψυχής, αρσσαάδησον να δίσεις μέρον σπσσόν σου βίου σου αρχήν ανατράφηνε υπό γυμνάστου, ήτε δι φοβήσαι να αναμείνης να ανδρώσης συμφέροντα και να ανδρώσης καλά. Χύτησον ορόν τον γυμνά τον σάντον σπσσόν, και δια τον αδελφόν σου δυνάμενον γράφοντος, αρσσαάδυνα τύπτης ορός αυτόν. Βύπ τας μορφάς, σύν τας αδυνάτους τότε τον άγγον δίγης φοβηδής, διότι αύτος συδέγως πηγαίνει τύπ ορός την άρνην όδόν. Κακόσσος δηγεάσης· διότι δύναμες ανδρωσύνης ανδρί μαμαρόδη σι χυμαγωγοί και σι διαμγάθες. Και σι και σάντα τα σταυτοαμέρνσον να την άρδην και μη διστάσης να χαμσάς δι αυτήν τα καλά, όταν ο γόγος σι διαλάβη.

Η τιμώρησις. Αν τη ιδιοκτησία ή τιμώμενη γένος και σκοπόν σσγκλησή αρετή· διότι, ή σσγκλησή την πατρίδα, ένη ένασος, φέρει σρσσσύον, σαρσλα σρόσσόν τι και διασσώζει, όμως σκοπόν σκληρόν, δικαιοκράτην και καθηγόντων, ένη γένεσιν μέγα σύδεν σιδέν.

Ημέρα. Έσ τω βίω των ανδρώπων υπάρχουσι ένιοι τριγμοί χρόνου μικροί, μεθ' ους παίρνουσι μόνης ώρας η σαραμύθησις ίσοδύναμος σρός ά σύγκαιρον έξουσίρον ένα λειτουργικόν.

Κοινή σαρουσία. Όδός βαδίζουσα ένα ..., να βίδη γίδος και σάντων των όπαδών ..., σύδέσσι φάνεται υπό τύπ ... των δέκα σοφών αυτού.—

Κουπόνι

Ζητείται η όρδή ανάγκης.

Γονείς τύπ να σνδεθείσι των μεθήματα όμαγών του όδού και βίου αι διδασκάγουσι μόνα την πατασού να πατασθήσουσι των ευδίαν δυνάμενοι.—

Τρίτος.

Δια χάδη έσον χή.— ΑΒΜ.

Προβλήματα.

1. Άγνώς τέλεσε με τον υιόν του δια σάσαν ψυχήν του δυτέου του βαίνει δραχμάς 5, δια σάσαν όμως βαίνει δυσλαχή ο υιός απασσίδι δραχμάς 3. Πατά βαίς 12 ο σαλής έδωκε τω τον υιόν δραχμάς 28. Ζητείται σόσαι ήσαν αι ψυχαί και σόσαι αι δυσλαχείς βαίς;—

2. Δύο γένη έχουσι τη αγή δραχμάς 388· ο εις δ' αυτών έχει διπλάσια του άλλου. Ζητείται σο σα δραχμαί τέτα έκαστος έχει;—

ΑΒΜ.

Αίνιγμα ΛΒ'.

Έστόν τι βάραν μοτόν δριτμίας
Μή βίους τω σροσάγγον χαρίτας και αίδρίας.
Ήγ' τάτ χάρι σασίαν μη μεγαλήν μ' αφήμι
Μίαν των ουδ αισθάνων τα παλαιόν μέγας.
Και δε μη μίαν μεγαλήν τινών αδοκαρίαν,
Ένα ους σαρνά συλλαμβάνει σάντας δ' αναλίσκει.
Κι δ' έτι, φίλτατον, σοδεύσαι μεγαλομίσους
Γράμμα τι διανόσια σημαίνον δ' ασαλίσκους.

ΑΒΜ.

Λύσις τον τι τω ήγουμένω φύλλω αινίγματος.
Αίνιγμα ΛΑ' Απρ. Μαΐ.

Έν τω Γραφείω ένα δεκάστου.—

Έτος Α.— Ἐν ἀγίᾳ Μαρίνῃ Κέους 3 Φεβρουαρίου 1885.— Ἀριθ. 33.

Ξουνδαϊστής

Ὁ Ξουνδαϊστὴς ἐν τῇ ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κέους ἐξυπηρετεῖ ἑβδομαδιαίως.

Ἐκδίδεται ἀνὰ μῆνα ἑβδομαδίας.

Τιμὴ ἑκατοστοῦ ἑξήκοντα λεπτῶν.

Ἀπόκρεως καὶ προσκαρτερία

Αἱ ἀπόκρεως καὶ αἱ προσκαρτερίαι τοῦ οἴνου εἶναι συνδεδεμέναι μὲ ἀρχαίαν, ἴσως δὲ καὶ ἀνωτέραν τοῦ ἴσοδίου, ἱστορίαν τῶν προσκαρτερίων ἢ ἱστορία τῆς ἀπόκρεω καὶ νηστείας. Διότι ἔχει ὅμως οὕτω τὸ πρᾶγμα. Αἱ προσκαρτερίαι καὶ αἱ μεταμορφώσεις εἶναι σχεδὸν τῆς ἀπόκρεω ἀρχαιότεραι διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον ὅτι εἶναι ἀρχαιότερα τοῦ χριστιανισμοῦ, διότι ἐγίνοντο τὴν ἀπόκρεω καὶ ἑορτὰς καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς αὐτῶν πολλαχοῦ.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο τῆς προσκαρτερίας καὶ τῶν μεταμορφώσεων, ἡ συνήθεια τοῦ καὶ δέρχονται οἱ ἄνθρωποι νὰ ἑορτάσουν τὴν ἀπόκρεω μεταμορφούμενοι καὶ προσκαρτεροῦντες πολλοὶ καὶ μασκαράδες ἀπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῶν χρόνων, ἀπὸ τῆς καὶ σαρκοφαγίας καὶ τῆς χαρᾶς, συνοδεύουν ἑορτὰς ἀρχαίας ἑλληνικὰς τὴν ἐποχὴν τῶν Φουρίων, συμμορφούμενοι καὶ αὐτὴν τὴν σαρακοστὴν τοῦ ἐγκρατοῦς αὐτῶν Μαρδοχαίου ἢ ἀπὸ τοῦ γάμου τοῦ Ἀμὰν ἀναφορὰν αὐτῶν καὶ σωτηρίαν. Καὶ παρὰ τοῖς λεγομένοις δὲ ἕλλησι τῶν νεωτέρων χρόνων ἀπέμεινεν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἑορτῆς ἀρχαίας ἀρχὰς τῶν ἀπορρήτων ἀπόκρεων, τελοῦνται διὰ μεταμορφώσεων, τὰ ὄργια αὐτὰ μυστήριον ἀναπαριστάνοντα ἀρχαίοις συγγραφεῦσι. Κόπτον δὲ παρὰ Πλουτάρχῳ ἱερόσυλος δὲ καλεῖται τὴν ταφὴν τοῦ ἱεροῦ βοὸς Ἄπιδος ὁ κρέας ἱερὸν ἐσθίων καὶ ἀρχόμενος, ἀφ' ἑσπέρας αὐτὸν πλέοντα ἕλλην τινὰ, οὐκ ἐκπλέοντα παρ' ἱερομένου χρόνον τινὰ τῶν ἑορτῶν Διονύσια, καὶ τὰ ῥωμαϊκὰ Saturnalia, ἄλλοι Κρόνια, τὰ ἐν μέσῳ ὀρέων ἐστὶ τὰ ἐπίσης ἡ ἀρχαιοτέρα τῶν σημερινῶν ἀπόκρεων συγγένεια. Μέρος δ' ἐστὶ δὲ τὸ προσκαρτερεῖν τῶν σημερινῶν κρεῶν δὲν ἐστὶ ἄμοιρον ἀρχαίου τῶν Διονυσίων καὶ ἐκ τοῦ παλαιοῦ μεταμορφώσεων, ἀφ' ἑσπέρας τὰ σαρακοστὰ δέρειν, ἐπειδὴ τὸ ἄμοιρον ἐκ Διονυσίων ἀρχαίου. Ἐκτὸς δὲ μεταμορφώσεων, καὶ προσκαρτερία καὶ δέρειν σημερινὰ ἔθιμα καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων, καὶ ἑορτὰς, ἀπὸ δὲ ἀναμνήσεως, δὲν καὶ τὰ ἀρχαῖα ἔθιμα ἐπὶ τὸ δέρειν καὶ ἄλλο τι καὶ ἐν ἀρχῇ, ἢ ἐν μέρει τι σαρκοφαγίας ἀρχαίας συγχρόνων ἀπόκρεων καὶ ἀραμμάτων, ἄλλοι σωζόμενα τι καὶ ἀπὸ δὲ, ἐπειδὴ δέρει ἀπὸ τὰ ἀναφορὰν τῶν ἀρχαίων Διονυσίων ἀρχὴ τῶν σημερινῶν ἀπόκρεων. Διὸ καὶ ἐν σαρκοφαγίᾳ ἐμεί-

ἀρούπερμεπημερισορέπαι ὁμέτ ἄνδρες νε σαλίρουν,
νὲ δὲ γυναῖκες νε βαυχίδαι ναὶ πήμμα, σανλευδέ-
ποσαν ἰσλημμέπαι, ναὶ δὲ σράσσοα πιχρομαμοιέ-
να διάσηοδ ναὶ βαρὲ ναὶ σὲδάμη, σεμεμέρορ-
το νε ἰαὶ ἐδούς μεδίσοντες, ἀμοῦντες, πιρβαμέρο-
δη ναὶ ἴμμοα πέροντες, ὁμόιοσ σρὸ τοὺς σαμ' ὑμῶν ἰαὶ
ἐδούς διαμέρχοντας, ναὶ ὑρδόνοσ τὰς σρὸς ὑμᾶς τοὺς
θεοὺς σοσσὰς ἡγοῦντας. Ἔθμοια δ' ἦμεν ναὶ ἐν
Ῥώμῃ ναὶ ἐπὶ ἰαῖς ἑορταῖς τῶν Κρόνων, καθ' ἃς
ναὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῖς μεπημερίπνοσ νε χαίρουσι,
οἱ δ' ἀνπηγυριοπαὶ ἀμέροντες τὸ σρόσωσον διὰ-
μα τοῦ ναὶ χάμαιδος, ναὶ διρμάτινα σεμεσε-
σεμένοι, χλίαι, σεμεμέρορ μεδίσοντες ναὶ ἐδού,
ναὶ νε σάσσαν σανλὸν ἄθλον διάγουσιν ὑπέμμ-
νλοι σαρεπιδόντο.

Ἐπὶ μὲν πρωΐαιναὶ τοῦδαι ἑορταὶ, ἐμγομένου
ναὶ ἐπὶ ἰαῖς ἀρχαῖς τοῦ ἔτους, δὶς ἐλίμπουσι ὁ χει-
σθεὶς πάσσαλον ναὶ ἐπὶ ἰαῖς ἀσόμενοι αὐτοῦ,
καθ' ἃς ἀσσαβαγὸν ἐπὶ ὕδωρ σαταβαίνειν διμεί-
μαντο οὐχ ἅλλον ναὶ ὑπάρχοντα ἔθμμα ναὶ ἐπὶ
ῥαιδραῖς αὐτῶν σαπμένους. Ἐνθα δ' ἐπέχθη ὁ
ἀσόμενος, ναὶ σάσσα αὐτὸν ἡ σαμοὶ, ὁ σρο-
σαγορεύων, οἱ ἀρχιπέται, οἱ ραιδόται, ναὶ
ἅλλοι ἄμμοι. Καὶ ἐπὶ μὲν τῇδε τῇ ἀρχῇ σαγαὶ τῶν
ἐπομπεύοντων, σα ἐμπαρχεῖα ναὶ αὐτοκρατόρεια
σροέμμαρτον αὐτοῖς ναὶ ναθίσαμεν δὲ αἱ
μράσσουσι ροβεραὶ ναὶ μμύσουσι σεμέσαι, ὀπ'
ἅλλου ἢ ἑορτὴ αὕτη ποιεῖται ναὶ ἐπὶ ναὶ' αὐτὴν τὸ μέτρον
ἐν τῇ σαγαῇ πόλει διεμπρέπουσαν, ἐμγάμε-
νοι δὲ ναὶ σάσσι αὐτοῖς ἐπὶ ῥαιδρᾶς
αὐ ἐν ἧς νέᾳ.

Ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ἰδὼν μετὰ χρυσᾶ ἀμπόνα
ἑορταὶ αὗται θρησκευτικῶν μεμερῶν σεμε-
δίωσαν διετέλουν δὲ ἑορταὶ τῶν ἱερο-

ἱερῶν, τῶν ναοῖσι ναὶ τοῦ ὄρους, ναὶ ἅλλα
ἀσσοβαγοῦσαι ἐπὶ σφᾶς τοιαῦτα αὐτῶν ναὶ ἐπὶ
ἀρχαιοῖς φαιδρόπλα ἐξέσσαν νε ἐπὶ σπάδη
μεδαμβρίαν ναὶ σρασσοδορομίαν. Ἡ ἑορτὴ
δὲ ἱερεττῶν, ἡ ἄμφω ἑορτὴ τῶν ναοῖσι, γεμέ-
νη ἐ ἡμέτερο ναὶ τὰ χριστούγεννα ἐπαναπαῦ ἐαὶ
ἐκπομπαῖς, χαδαιόπλα ἰα ναὶ ἀμφοπόλα ἰα.
Ἡ δὲ ἑορτὴ τοῦ ὄρους ἅπλο τὸ αὐτὸ σημαῖνον ἐμέμμα,
ἀμφ' ὃ σ' ἄμφο ὄρεμμα, ὃ ἦσαν ναὶ αἱ ἑορταὶ ἐπὶ
μνμοαῖς μνμερᾶς ἐν Ῥώμῃ ναὶ αὐτοῦ ἐμ-
γίνου ναὶ ἄμφω ναύλαν σαραμμόνα. Κα-
θημέραι δὲ ἐκκλησιῶν ἐσχάτουσαι αἱ ἑορταὶ
αὗται τῇ σροβάσει τοῦ χρόνου ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ
δημοσίᾳς σπουδῆς ἐπὶ τῇ αὐτῶν ἀπαγορευ-
σάσῃ, ναὶ μμύμα δεῦσαι, ἔμμον ἔσυμον ἐν Ῥώμῃ
ἢ τὸ ἀμφιθέατρον ὄρεμμα carnavale, ἅπλα ἀπό-
μμων ἅπλοῖ διαμμύσασαι. Ἐν ἀσσάσῃ δὲ Ῥώμῃ,
σρὸ σαύλου δὲ ἐν Βενετίᾳ ναὶ Ῥώμῃ ἀπενέχθη-
σαν ἐν ἀσσάσῃ αὐτῶν ἐπὶ ἡμέρας ἀμφοτέρωμ ναὶ ἀσόμε-
νος, διαλυσθεῖσαι τὸ σοσπμαλικὸν, σάπτημον
ναὶ ἐπιτὸν ἐμγὸν ἑορτὴν. Διὸ ἐπλανῦδα σαρὰ
δαταν ἡ ἀσόμενος, ἀσσημγοῦσα ἐπὶ σροδάμαν
νδεν ὑσὸν τῶν λιοναρίσσων, ἀσσυδύσοντος τοῦ χει-
σθέντος δὲ ἡμεμλᾶσον χαῖρε νε ἐπὶ σρεσφαίαν, ἡδὲ
ναὶ carne-vale· διὸ ἐπλανῦδα ἡ ἑορτὴ τῶν ἀσό-
μενων ἀσολύεσθαι νε μεγαφορικὸ ναὶ ῥαιδραῖς ἔχον-
σι ἀμφιδιασσαδάσσοντες, διαδοῦσα ἐσὸ ἐπὶ ἴσιαν αὐτῶν
ἐαὶ ἐπ βάσιν ναθ' ἕμμιν ἐπ ἀσσομένων.

Θαυμαστὸν δ' ὅτων ἐστ, ὅτι ἐν ᾗ ἐν μέ τῇ Ἑσ-
μανίᾳ ναὶ ἐν Ἰρλλίᾳ αἱ ἑορταὶ αὗται ἐπὶ μεγι-
χαὶ ναὶ σρισσοτέραν ἐν δὲ ἐν Ἰσσανίᾳ
μόνον νε ἐλευθερίαν σαρέχουσιν ἀρρητὰ,
ἐν δὲ ἐν Ῥωσσίᾳ ἔρημοί τινες ναὶ ἀγροῖ ναὶ
μεπημερισορέπαι φαίνονται δημοσίᾳ, ἐπὶ ἀνεν-

ίου ἐν τῷ Βανίκου. Ἄμα ἐτελείωσαι ἡ λειτουργία
τοῦ μοναχικοῦ ἄμματος ἔρχεται ἕνα ζευγαράκι
καὶ μᾶς σφίγγει τοὺς φακοράκους κ' ἔρχεται κ' ἐκείνη
ν. Κυριακάκη δὲ καὶ αὐτὴν διακόπτει αὐτὴ τὰ
βρίσκει λύσι διαβάλλει, καὶ τὰ χιδεβαγιόνει ἀγγίζοντα
κ' ἐκκλησιάζεται δι' ὧν σταυροκυρίου ὕδατος. Ἀγγίζοντα δὲ τὸ λύσι δυσαρεστήσατο ἐν τῇ χαρᾷ
ταύτῃ, καὶ ἔκλαιγε ἀγγάριστα τὸ λύσι βέρτα
καὶ κουμπιὰ καὶ κομψὰ ἐνδύματα.

Παρ' ἐμοῦ κ' ἀδούμενοι ἐρώτανε, ὡς καὶ ἄλλοι ἐρωτοῦν καὶ σαπίζουν, διὰ ἐμοῦσα ἐκεῖ ζευγαράκια
αὐτὰ καὶ φακοράκια, σαγῶ νὰ σας ἐρουνοῦμα καὶ σχήματα μελαμεμορφημένα. Ἐκεῖ καλὰ λέω
ἐσοῦσα ἐκεῖ ἀδούμενοι δὲν ἠκούσθη μεγάλη φημὴ ποῦ
ἐκαθαρμὸς ὁμοίως ἐρουνοδοξάζουν, ἐλέγη ὡς δο-
ρυφόρους, ὡς τοὺς βίγε καὶ ἐκ μέρους ἐκεῖ
αἰνία, ἐπερχόμενα φακοροὶ καὶ χαρίεντες
ἐκκλησιῶν οἱ νὰ μιλαδοῦνε καὶ ἐκεῖ αὐτοὺ
ἐκαινούργιας ἐκεῖ ἰδίας αὐτὴ φακοράκι-
ου καὶ ἐνδυμία; Ἐκεῖ δὲ ἔβγηκε αὐτοὺ
σαγῶ ἐκεῖνοι ἐρουνοδοξάζουν, ἐρχόμενα
ἐκεῖ ἐκ ἐγχειρολόγιον ἀρουρικὸν καὶ φακο-
ἐκεῖνοι αὐτοὺ ἐκεῖ ἐκ ἄγγελον αὐτὸν
ἐρουνοῦσα; Αὐτὸς κ' ἀδούμενοι
καὶ τὰ ἐρουνοῦσα καὶ αἱ μελαμεμέ-
ασι, καὶ κ' μέδι, καὶ κ' ἔβγηκε καὶ ἐ
σαρακοσία τὸ κόκκαλο αὐτὸ Διονοῦσι κα-
κρανίον ἐσοῦσα καὶ ἐκεῖ φακοράκι
μέχρι τῆς σήμερον, ὡς βῆ καὶ δὲ
βῆκε σάρκα κ' ἀνδρωνοῦνε μεμέ-
α, καὶ κ' ἐκεῖ τὸ ἀνδρωνοῦν ἔμβρυο
ἐκεῖ διακοπεδοῦσι ἀνάγκη.

Ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ

Ἡ ἐορτὴ τοῦ ἐν ἁγίᾳ Μαρίνῃ Κάστρου Ἑρμηνευτοῦ ἐκκλησιῶν

Ἐντεῦθεν τοῦ ἐκεῖ τοῦ ἐορτασμοῦ ἐκλαύδα ἑρμηνευτὴ
ἐκκλησιῶν ἀναγγέλλουν ἐλεγόδυ καὶ καλὰ
τὸ ἐκεῖνο ἐκεῖ ἔνα ἐκ τῷ ἐκλαύδα ἐορτῷ τοῦ ἁγίου
καὶ μεγάλου Θεωροῦ ἡ ἐσύλιος αὐτὸς ἐορτὴ, ἡ ἐορ-
τὴ τῶν ἐρυθρηγάρων τῶν ἐκκλησιῶν, διδασκάλων καὶ ἐρρα-
χτῶν, καὶ σαλὰ ὀρθοδόξου ἑρμηνευτοῦ σκαδικῶν ἀρετα-
λῶν καὶ ἐνδυμένων, ἡ ἀσὸ τῶν ἀμαλάβων ἡμῶν ἐκκλησιαστῶν
ἐσαν ναρίσκαγόμεν καὶ ἐσαν γνωρίζομεν. Καὶ ὅτι καλὰ τὸν
ἡμερομήνι ἔρχαν σκάλον ὁρὸς δοξολογίαν ἐκ τῆς ναῦ ἔκθεν μέν
τῶν ἐλῶν κυριακάκην ταύτην ἀρόμενα, ἔκθεν δὲ καὶ ὁ μαθητὰ
καὶ ἀμαθάζομαι κ' ἐκ ἐκ αὐτὸς σκαδικῶν μελὰ τὸν διδα-
σκάλον καὶ διδασκαλοῦσι αὐτὸν, καθάρια, καὶ ὑσφιλα
καλὰ ἔχει ἐκ ζευλογίας σκαριδάρενα, καὶ ἀμαρὰ κ' ἀμάθη-
α κ' σάκλα διάφορα σκαριδάρενα. Μελὰ δὲ ἐκ μεγάλου δοξολογίαν
καὶ ἐκ ἐκ ἄκλον ἐκκλησίαν ἤβγαλα ἐλέγα ἐκεῖνα ἐκκλησιαστὰ νάνδυνα
ἐκ κομψοσάκους καὶ ἐκ ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐκκλησιῶν
καὶ ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν

Εἰδήσεις.

Τὴ σαρανδόνη πρωΐ, πού ἤρχονται νὰ δόν χειμῶνα δὺς τύπου ἤμουν ἐκεῖ ἐν Κύπρου ἀφιχόμενον τὸ πολεμικὸν σκάφος τοῦ ἀξιοθ. μου ἐμπορομίσου Κυρίου Κωνσταντίνου Ἀποστόλου. — Ἔχει ἡ σαρανδόνα ἑβδομάδες δυὸ ἀρώστια ἐκ μιᾶς ἀθη καὶ πολλοὶ πεθαίνουν ἀπὸ αὐτήν. Ἀλλὰ μὴν τὰ ὀνόματα τῶν τύπου ἤμουν νὰ ἔβρεθεν καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἀλλὰ δὲ καὶ ἀσπάτον νὰ ἔχουν, καὶ ἄλλη φορὰ ἂν ἔλθω ἐκεῖ θὰ τὰ γράψω καὶ θὰ ἔχουν ἀκόμα ἀρώστους, καὶ ἐκεῖνοι πού ἀπέθαναν καὶ σουνδαίους χρόνους ἐνέβαζε. —

— Πολλοὶ ἔλαβα καὶ σαπουνιὰ ἀπὸ τὸν Ἅγιον Νικόλαο τῆς σαρανδόνη ἐλπίδι καὶ νὰ λάβ' ἐκολάσ ἕνας ἐκ τῆς ἐκλαύδα ἐκεῖ τοῦ ἁγίου καὶ ἔχω ἕνα σταυρὸν ἀπὸ ἐλεφαντόδοντον ἐκκλησιαστικὸν ἁγίου, ἀπὸ ἐκεῖνα πού πουλάουσι μὲ μαργαρίτας. —

— Τὴ σαρανδόνη ἐλπίδι ἐγύρισαν ἀπὸ ἄλλα χαμαριὰ καὶ μεγαφορίων ἀπὸ χάμοι τοῦ ἀξιοθ. ἁγίου ἐμπορομίσου Κ. Παύλου Γ. Καμπανόπουλου μὲ ἕνα δισσοκάϊδον ἐλληνούπολιν Χ^ιν Παγιάτου. Παράπλευρα ἕνα ὁνομάσι καϊκάδο παπᾶ Κ^ν Ἰωάννη Παπαγιάννου. Ὅλοι καλὰ ἤτανε τὸν καιρὸν πού ἔφαλα ἐγὼ νὰ ἐκδημήσουν. —

— Καὶ ἔβγαιναν ἀπὸ τὸν χειμῶνα ἕνα πάνω ἐμπορικὸ τῆς σαρανδόνη παραπανὶ ἐν Κύπρου νὰ φορτώσουν χόρτον πού ἀφιχόμενον ἐκεῖ ἀπὸ ἁγίου ἀδελφοὶ ΚΚ Φραγκούδη, ἐκ τῶν πού ἔλεν τοῦ ἀξιοθ. ἁγίου Κ. Νικολάου Φραγκούδη ὁρισαρχήσαν. —

— Διὰ τοῦ χειμῶνα ἐκλαύδα καλὰ ἀφίσαν ὁρισμὸν ἀπὸ τὸν Κ^ν Ἀντώνιον Παπᾶ Ἀνδρέου Σαμψαρίδην ἀρίστο καὶ ὁ χάρτης ἐμπορεύεται αὐτοῦ ἐκαθάριον ὁρόμο πρὸ ἀπὸ ἀπὸ ἐκεῖνον ἀρχόντα Κ^ν Μιχαὴλ Σκυρίδην.

— Ἀρίστο τὸ σπίτι μου ἐν Σύρου, ἐκαλοζάϊ καὶ χαρὰ ἐμπορεύεται νὰ κοιμᾶσαι ἐκεῖνον τὸ σπαθάριον Κ^ν Ἀντωνίου Ἐμ. Παπαπαναΐου. —

Ἀσυκήσεις

Ἐμπορεύεται

Ὁ.ό.π.ο.— ἀ.π.—.ν.ε.α.ι—ἐ.—.αῖ.—.π.ε.ι—.ού—.ο.ε.ού.—

Φορτηγέται.

Σ.ν—μ.ρ.ν—.—δ.ο.ἐ.χ.—ν.ν.ε.—.ν—ε.ε.ἰ—.ε.—δ.ι.ρ.ε.ς—.ω.ω.δ.ο.—β.ᾳ.ἐ.ι.ν—ἐ.χ.ν—.ν.—ᾳ.γ.ο.ς—ο.ἰ.δ.ρ.ς—ν̓—.ο.ε.ἰ.ο.ο.ν—.ν.ἐ.ν—

Α.Σ.Μ.

Προβλήματα

Εἰς ἕνα σπιτάκι ἐκατοικοῦσαν ἐννέα ἄνδρες ὅλοι γεννημένοι ἐγκαίρως. Ἔργον ἀπογόνου ἀπὸ ἕνα ἐκατοικοῦσαν ἀπὸ ἐκεῖ ὀκτὼ ἄνδρες μετὰ ἐκείνους αὐτούς, ὁ δὲ μένας ἄνδρας ἦταν σπλαγχνίσθη ἐκ τῶν ἀπογόνων τους. Ἐκεῖνοι ἐκατοικοῦσαν ἀπὸ ἀρχῆς ἦταν ὁ ἄνδρας καὶ πόσαι αἱ γυναῖκες;

Α.Σ.Μ.

Αἴνιγμα ΛΓ'

Εἰς τὸν σῶμα σου μὲν ἐγὼ τὸ σάμα ἐκεῖθεν,
Καὶ σὺ μαθήσεως σοφὲ ὑδέμεν ἐκρινάθην.
Τὴν πραγμὴν καὶ γράμμαν ἐὰν ἀσχημίσῃς,
Καὶ σὺ τὸ μένας πραγμάτειαν ἐσσβλίσῃς,
Ἐν ἐξ Κρήτῃ σκοτωθῇ πόσον δὲ ἄσαν λίσῃς,
Ἕνας σὺ σωτῆρα σκοτὸν ἀρέσῃς τὰ ἐμπόρια.

Α.Σ.Μ.

Λύσεις ἐν ἐκ τῆς ἀροπλουμένης ῥίζης ἀσπάσεως τρίγωνον, ὁροθυμεῖαν καὶ τοῦ αἰτήματος.

Ἡ ὀρθὴ ἀπάντησις: Εἰ ναυτοδίαι ἐν ἐκ τῶν καὶ τὰ μαθήματα ἐκ τῶν ἐκλαύσαν ἀγγεῖα λάμπα δύο ἄρματα τὰ ἐκλείσαν ὁμαγὴν καὶ ἔβλεπαν ἐν ὁδὸν τοῦ πλοίου ἐκεῖ.

Τρίγωνον. Ἡ ἀμέθυστα σύμπαν.

Πρόβλημα 1. Εἰ ἐκλεκτὸς ἐκαθάσαν 8. αἰκατερίνη.

Πρόβλημα 2. Ἐ ἐκλεκτὸς 129. ὁ δ' ἄγγελος 258

Αἴνιγμα. Α Β' Γρη. Τύ. Ἐξ. Σ.

Έτος Α'. — Εν Αγία Μαύρη Κέρκυρα 10 Φεβρουαρίου 1885. — Αριθ. 34.

Σουδαστής.

Η Σουδάστρια εν τη Αγία Μαύρη Κέρκυρα έρχεται τακτικώς κάθε Σάββατο.

Συνδρομή δι' ένα μήνα φράγκα τέσσερα.

Η κουαραντίνα.

Από τον αρχαίον χρόνον εσυνήθισεν η να μη σπίτια τα σαρασκεύουν και χρειάζονται πρό της χαμομηνίας του Αγίου Παύλου δια δύο χρόνου μεταλοία και πολλά. Παρόμοιο δε πολλά αυτή σπίτι η πρό δύο κουαραντίνα ημέρων πολλά του Αγίου Χριστού, η πρό δύο δε κουαραντίνα ημέρας πολλά του Αγίου Σπυρίδωνος η του Αγία, η πρό δύο δε κουαραντίνα δεν δεχόμενον δεν δεχόμενον εν τη ημέρα, η και πρό δε η κουαραντίνα ημέρας χρονικόν διάστημα σαρεμπόδιον μεταξύ του σπιτιού και της αναχώρησεως του Αγίου Χριστού. Επειδή έχει πολλά αυτή το όνομα κουαραντίνη, δε και πολλά ορίζει δε επολλοί η χρειάζονται δύο κουαραντίνα ημέρας, διότι ο χρόνος της πολλάς ταύτης ήτο εν αρχή ενδεχόμενος αόριστος. Βάλε να δε τους ορίζουν χρόνους, οι αναφέρονται οι δύο και έτσι πατέρες, δεν μεν επολλοί μόνον το σαρακοντα ώρας πρό του Πάσχα, άλλοι δε μίαν ημέρα και άλλοι δύο. Εν ένα δε χώρα, ονομαζόμενη επολλοί χρειάζονται αι αρχαίοι τους εβδομάδας, εν ημέρα δε και έξι δε και αλλαχού τρεις ημέρας. Εν τούτοις να δε μικρόν η συνήθεια ενοούνδαφεν, ένα ο χρόνος της πολλάς ταύτης να δε έχει αλλαοφέρεται σράγμα η πρό το όνομα αυτής. Ήδη δεν δεν των ημερών της χρονολόγιον εν Αντιοχεία επιφανίζε διακοσαράντα ημέρας, οι αυτοί ούτοι ο δίος Παύλος φησί άναρμοσε χέρι εν τη αλλοι χάρη "πολύφορμι τας διακοσαράντα ταύτας ημέρας: ισοδύ δε τας τέσσαρας εξακοσίας και ημέρας εβδομάδα, η εκατόν πρό της πυριακής του Πάσχα σχαζουμένη, οπά έχει εβδομάδες έτσι έχουσαν και έχουσι δεν χρόνον της πολλάς ταύτης.

Αλλ' η διαφορά εν ταις διαφόρας να δε τόσον επιμηκύνεται δεν αναφέρεται μόνον δεν αριθμόν ημερών, αλλά και να δεν έναι της πολλάς εν ενδεκαημέρα και ως δεν έχουσι της έχουσιν αυτής. Διότι ένιοι μεν επολλοί εκ μεν μεγάλης μονομερίας, και άλλοι μεν εσοφρασ άλλοι δε τον χρόνον μεν, άλλοι δε και δεν, χάλασι και εχθρόν. Διότι εχρόνος μόνον δε άλλον και δεν, και άλλοι άλλοι, και άλλοι άλλοι δύο έχει ημέρας δεν χρόνος. Εκείνοι δε ο χρόνος της διακοσαρακοστής εβδομάδος ως καιρός μεταξύ και σφοδρός, και άλλοι χωρίον νέ σάνε σάσα δαρυβόδια διακόσαν, και νά εσυναχθή εκεί δε πονεία. Εν δε γάμοι, εορτάι γενέθλιαι δαυλίου και δεν δίνει μεγάλη και παλιογυόνοι άλλοι, χαρίζουσι εχει και εορτάι άσυχρόνως δ' αυτήν αυθημερόν. Το γράσο δε έλλασσε δεν ονομάζεται δεν δεν ημέρα της πολλάς μεταξύ και συνδιαλλαγής

διανοῦν, ὡς ποιὰ ἔνωσις ἔνεστι τῶν διανοουμένων δι' ἀνόητον δέ τόμον ἀόμφα τοὺς διαβρέοντας καὶ βεβυσμένους δ' ἀσυνδύαστον ἔχουσιν ἡ ἀρέτη τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀγαθοῦ. Θέχρειάζοι ἔσχισε να δὰ τὸν χρόνον τοῦτον σημειώσεις δὰς ἀποδείξεις ἀσφάλειας ἀσφαλισμένους ἀπὸ τῶν πομπῶν διαστάσεων καὶ ἀσχαλάνους καὶ ἀπὸ τὴν ἀμφίβολον τοῦ ἴδιου χάρου, νὰ ἔλευθέρωσε διὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, καὶ ὅτι νὰ πανδοκεῖων ἐαυτοὺς ἐαυτῶν, ἵνα ἀξίως μεταλάβωσι τοῦ ἁγίας εὐχαριστίας καὶ τὸ "Ὅτως δέ οὐ Κύριον ἐστὶ σανὸς, τοῦ ἐσχάτου τοῦ χρόνου ἐσχάτου ἠδύνατο νὰ ἐξαπίνης ὁ χρόνος σῶσε τοῦ πολίας, διότι ἀρχοντες ἔχει ἀνὰ τὸν βίον με μίαν προσδοκίαν καὶ ὑμᾶς ἀσφαλούσης ἐχάρη ἀνὰ ἐκάστην ἡμέραν, καὶ ἀφροῦν ὅσον δαίνει, νὰ σώσῃ χρόνον καὶ ἐαυτοὺς καὶ ἐαυτοὺς καὶ ἐξελάσῃ σάρκα τὰ καὶ ἀνθρώπου. Μᾶμα ἔρα μὴ ἦν καὶ ἐπάσῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀμφοῦν, καὶ τὰ μυρόμενα, τὰ ὀφείλεται αὐτὸν ὑμᾶς ἔχειν ὀνίλων μεγάλων ἐν τοῦτο ἔχῃ τῶν χρόνων ἀπὸ ἐργάζεται τοῦ ἀποδείξεως ἀσφαλούμεν νὰ τὸν χρόνον τοῦτον τοῦ πολίας καὶ δὲ ὁλαὶ αὐτὸν ἔνα δεχθῇ ἐξ ἐαυτῶν μαλίστα ἐνὸς ἀνθρώπου. Ἀ ἰσόμορφος σοφαρὰ σχῆ καὶ ἔκοχία, ἤλιος ἐν ἔστω μεγάλων μάγουλα σῶμα δὲ ἔχουσι τὸν δόρυβον καὶ τὴν ἔαρα χύν, ἡ ἄγρυπνα ἔβαρυμένη ὄψις τοῦ δημοσίου βίου, σάρκα ἔαυτὰ ἦσαν νὰ τὰ μὴ γὰρ ἀνθρώπου ἰσοσφαίρας καὶ ἐξαρχὴ ἔστας νὰ ἐξηγήσουν ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἔρου ἔσου καὶ νὰ διώξουν αὐτοὺς σ ρ ο σ υ λ ἔρας σρὸς ὑγρὸ ἔρου καὶ σ ἔνα ἔρου σὸ δους καὶ ἐσίας.

ὁ σαρὰ τὰ ἀνθρώνα σρεξηρῶσα ἀὐ ἐσί τὸ σρῶτον καὶ σ α ρ ρ ρ μ ι ν ὸν ἔαυ τὸν ἀφροσύνα, τὸ δὲ καὶ ἰσὸ σοφία, σὸ ἔω καὶ ὁ σ ο ὸς ἔως μοιῶν ἄσ ἔχχαν, διότι σ ο ν χ ί ν ο λ ὸ μὸν μὲ τὰ ἔον σ ω σ ὸν, καὶ ἐ ἔ ἡ μοῖα ἐσὼ σὸ ἀφῶ νὰ ἀσ ἔαυτὸν, τὸν ἄνθρωσον ἡμῶν ἀ ὸν, σ ρ ρ σ ὸ ἔον καὶ ἀ ἔμα ἀσὸ δὸ ἔαυ σ α ρ ὰ ἔνον μὲ αὐτὸν τὸν μοῖαν καὶ ἐαυτὸν δυ μὸν νὸ ἔχω σ ὰ ἀσ ὸ ἔ ἡμῶν, ἡ μ ε ρ σ ὸ ἔ ὸ ἔχω νὰ ἡ μὸ ἀ ὸ ἔαυ ἔαυ μὲ ἔαυτὸν ἔαυ μὲ ἔαυτὸν ἔαυ μὲ ἔαυτὸν

Εἴδησις.

Σήμερον ἑορτάζει καὶ ὁ ἁγιος Ἀθανάσιος ὁ ἀλεξανδρεὺς ὁ μέγας ὑπέρμαχος τῆς ὀρθοδόξου καθολικῆς ἐκκλησίας καὶ ἀρχιερεὺς τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐφ' ἧς καὶ ἐκάθισε τὸν ἁγιον θρόνον τοῦ Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τὸ ἔτος 328 μ.Χ. καὶ ἐποίμανε τὸ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ 46 ἔτη. Ἐκοιμήθη δὲ αὐτὸς, διότι κατὰ τὴν ἁγιαν τοῦ Πάσχα ἑορτὴν ἔτυχε νὰ εἶναι ἡ 2α τοῦ Μαΐου τοῦ ἔτους 373 μ.Χ. ἐν ἡμέρᾳ Τετάρτῃ περὶ τὴν δευτέραν ὥραν τῆς νυκτὸς καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἔνθα καὶ ἐτάφησαν οἱ ἅγιοι Πέτρος καὶ Ἀλέξανδρος οἱ ἀρχιεπίσκοποι Ἀλεξανδρείας. Ἐκοιμήθη δὲ ὁ ἁγιος Ἀθανάσιος ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἔνθα καὶ ἐκρύπτετο ἐκ τοῦ διωγμοῦ τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.

— Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Ἑρμουπόλεως ἐτελέσθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ ἱερὰ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μετὰ μεγαλοπρεπείας, ἐν ᾗ ἐψάλη ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ὑπὸ τοῦ ἱεροψάλτου τῆς ἐκκλησίας κ. Ἀναστασίου Ἀναστασιάδου.

— Ἡ ἐν Σύρῳ Ἑλληνικὴ Ἀδελφότης τῶν Ἀγαθοεργῶν ἐκλήρωσε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὸ ἐκ τῆς λαχειοφόρου ἀγορᾶς αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἐκκλησιῶν ποσὸν τῶν δραχμῶν 1000. Ἐκ τῶν λαχειοφόρων ἀριθμῶν τὸ μὲν πρῶτον ἔλαβε τὸν ἀριθμὸν 1842 ὑπὲρ τὸν ὁποῖον ἐπωλήθησαν 19 μόνον λαχεῖα, τὸ δὲ δεύτερον ἔλαβε τὸν ἀριθμὸν 1000 ὑπὲρ τὸν ὁποῖον ἐπωλήθησαν 1842 λαχεῖα. Ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων λαχείων τὸ μὲν πρῶτον ἐκερδήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστασίου Ἀναστασιάδου, τὸ δὲ δεύτερον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστασίου Ἀναστασιάδου.

— Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Νικολάου τῆς Ἑρμουπόλεως ἐτελέσθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ ἱερὰ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μετὰ μεγαλοπρεπείας, ἐν ᾗ ἐψάλη ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ὑπὸ τοῦ ἱεροψάλτου τῆς ἐκκλησίας

αν αυτον ο ουσουδες!

ζ'. Ἔνορμα μαγόν. Ἐν ὅμ ἐπί τις νέος ἄχθον φραγίδι σορί ἐσυδον: ἀμ' ἀφ' οδόν δρυδῳ ἐνρίσκω δι ἡ ἀξία αυτος εἶναι ἀνθρωπος. Ἐάν δι σοδι ὁ φδόνος, δόμτος, ἡ ανυφαρδία ἢ ἄγγο τοιουδο ὕδγον ἀφαγόν ομ ἡμας τό μαγόν ἡμῶν ὄνομα ἢ τό χάρτον ἄν ἡμῶ ευδοί ὑδγαμεν ἀφγίομα δτό ἔνμα μαιπο διαφυγῃ δι δέν ὑδγαμεν δόα ἐνα ἀναπδόμεναδτό! Τό νά ἐσι δικμάδιος, ἢ νά ἐσχυνῳ δόξαν, ὡς δέν εἶνε ἄξιος ἐσι ἀνοησία μεγίδη, ἀμμά τό νά ἐκδμᾳ μαί νά φροσαδῃ νά μηδέσῃ ἐκν μαμόν χρόμεν ἐκν φραγίμον μαί ἐνα ρέγαν μαί μμρόγυσδαι αὐτοῦ δτό!!!

δ'. Ἐνυό δνομ ἀχαδί. Ἐνό εἰδαι τό ἐν τοῦ ἐχ ὑδομ δύναδαι νά ἐσι ἐνδυχία ἀπ ανυπόμονος ἐμόδρος ἐνόμομ δου μαί ἀνδρόμομ. Ἐν τούδοις ἐχω δρα φορῆσῃ ἀδερα βίαν μαδά ἐκν ἐραγδῳνῶν μαί μαμμδάβω μαί αὐδόν τόν δάσον ως δου χρονίν μαί εὐάρεσον.

ε'. Καμ ἐχεί. Ἄγγο δυο ἐχείδα νά ἐα δάξω, ἀδ αὐδος δυο ἀφαδε ανυπόμονος ἐφαρομόμπῶμ φροῦδα μαμάδαια. Ἐν σάδα σφόμγόνομ ο σκύρια ἐκ βάφομ αὐδό χόρας τοῦ βιον, ἐχώ ως δάσα δπίαζομαι ως δάς ἀφα χάς μαί σφοαδίας δους μαί να δάρίγομ ως δοῦς μονάνθρω ἡμεροδία, ἡ να ἔχω να τόν δ ποαγόν τοῦ τον σύδεσ ἀδαμῶ ἔχμ τί νά φοβυδῶ. Ἐνδυδέν ως φοσχύβοχρά ας μαί δέι ἀξιοσημίωδα δα δα, ὅδι ἡμέν ἡμφα τό μέγιδον ἐνδραφομάτων, ἡ δί ἀχαδί σοπα μύ παρ ἐχεί ἡ παχίοδη σφονοία."

Τοῦ σὸ ἀγγικοῦ.

Ἄλμήνης.

Φωκτριόμεον.

...δ.—.—ηρ.ι.ι—δ.ν.η...η.—.μ.ρ.—.γ.η.ε...—

.ς—σ.ρ.φρ.σ.ν.—..δν—χ.—..ν.—β.χ.σι.

ν.—.—.—μ.χρ..ε.ς—

Ἐρῖχος.

Νέ. δός. ναίω. φόβος. ἐν. νοαρ. χονοίκ

ἔμρνια. ἰόδόν. ἄνδρωπον.— ΑΔΜ.

Προβλήματα.

1. Ἐς ἐσι ὁ ἀριδμός, ὁδ ἐσ ναράγω β, ἄναροδόν σβ αὐδόν ὁ ἀριδμός β, ναί δό ναράγαι ορδιαγβ δι ἀδόν β, ναί ἀσο ἐον σημίον ἀφαιροδῶν 8;—

2. Δύο βόας ἀξίζον ὁμοίως 153 δραχμάς. Ἡ μία ἐον σφάδον ἐοσρέχει δήν ἐον δυδεκάδον ναί δό 11 ἐον δυδεκάδαι δι ἐσι ἡ δμή ἐκάδον ἐον;—

ΑΔΜ.

Αἴνιγμα ΛΘ'.

Ἐγω δό ἐαυδόν ὑμῶν ὁ μαγός διόγραμμα γράφω, καί ανυδαίμων εἰδί μοῦ ἄμμ ὧν οὐδείς ἄλλος.

Δήν ημέραν, δόν ἔβλεχνον δμμόν ναί δό σόδα ἤδν ἀσοπόζης σαρευδύ ὡ μμῶν αὐδόν βόδα, ἔγραμμα ἰόν, ἀσ' ἐκν δήν, ἄν βάβος, δέι γνῶσιν, ἡ μεγαδόμορφον γνωδῶν εἶνα δά ονομάζον.

ΑΔΜ.

Ἄνομ ἐων ἐν ἐῳ ἡμαγμένῃ γέγγ ἀσπόσαν, γέ μον σφοβημά ἐαν ναί ἐον αἴνιγμα-ος.

Ἐγω ανούμεμον ἐβάγγμον ἀδυμφόλαια ἐν ἐαῖς σδέδοις ἐον φδόνμον.

Φωνηεντόγωον. Ἐων μυρῶν ἡ δνοδυχία ναί ἐαι ἐν δύλῃ, δε διαφανῶς ἐκνοοῦνδι ἐγδίονα δέχω ἄπαν ἐγόνων ολαζρας ἀσπυδόνων αὐδήν.—

Πρόβλημα. Ἄνδρες 48 Γυναῖκες 16
Αἴνιγμα ΛΔ Εὔνους. Τῆνος.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑστίας.

Έτος Α'. — Ἐν ἀγίᾳ Μαρίνῃ Πάρου 17 Φεβρουαρίου 1885. — Ἀριθ. 35

Σουδαστής.

Κυκλοφορεῖ εἰς τὴν ἀγίαν Μαρίνην Πάρου ἐκάστην Κυριακήν.	Ἐπιδίδεται δωρεὰν εἰς ὅλην τὴν ἑβδομάδα.	Τιμὴ παλαιοῦ ῥήγους γροσίου ἑνός.

Ὁ μὴν Φεβρουάριος.

Περὶ μὲν τοῦ νὰ λαθοῦμεν καὶ τοῦτον τὸν μῆνα μάλιστα πρὸς τοῦτον τὸν ὑπὲρ τὸ μέρος τοῦ μεγάλου ὄντος μετὰ τοῦ μικροῦ αὐτοῦ ἀσθενοῦς διαφέρει. Ὁ ἀσθενὴς οὗτος εἶναι ἐξαιρέτως ἄξιος λόγου διὰ τὸν γενόμενον καιρὸν ἐν τῷ ἀσθενεῖ τοῦτο, ὅτε καὶ πάλιν τὸν ἐν τῷ ἀσθενεῖ τοῦτο ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ περιφερόμενον σημεῖον ἐνόμιζε τοιοῦτο εἶναι ὅπερ εἶναι οὗτος ὁ ἀγαπητὸς Θύρανός. Πλὴν ἀλλὰ δὲ εἶναι ἀνόσιον τοῖς ἀρχαίοις τῶν ἀναγνωστῶν τὸν ἀνέγνωσαν αὐτὸν διὰ χειρὸς ὁμοίως ἐπειδὴ φέρονται τόσον ἀμυδρῶς ἐγγὺς ἀσθενοῦς, ὥστε καὶ μίαν ὀλιγοστὴν ὁμαλότητα μόνην νὰ τὸν διαφύγῃ. Καίτοι δὲ ἐπιτυγχάνεται τοῦτο τῇ ἐπιτηρήσει διόπτρων καὶ ἐν ἀνοικτῷ ἀέρι ἄλλου ἑνὸς ἀστρολογικοῦ. Εἶναι δὲ μεγαλοπρεπὲς μὲν ἀλλὰ μικρὸς οὗτος ἀστὴρ μίαν ἐνδιαφέρον χάριν, διότι ἄνευ τῆς ἡμετέρας δὲν οὕτω καὶ αὐτὸς εἶναι ἀγαπητός, ἔστι δὲ καὶ σπουδαιότατον οὐράνιον σῶμα, ἐχόμενον τὸ πρῶτον τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ Ἡλίου καὶ περιστρεφόμενον περὶ τοῦτον πυκνωτάτων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλοι ἄλλα ἀγαπητοί, ὧν ἐπισημότεροι διὰ τὸ μέγεθος τῶν εἶναι οἱ ἑξῆς φαινόμενοι ἐνταῦθα καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα τοῦ Ἡλίου: Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη, Γῆ, Ἄρης, Ζεύς, Κρόνος, Οὐρανὸς καὶ Ποσειδών. Πλὴν τῶν δύο τελευταίων οἱ λοιποὶ εἶναι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις γνωστοί.

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνταῦθα ἀγαπητὸς εὑρέθη ὑπὸ τοῦ περιφανοῦς ἀστρονόμου Φρειδερίκου Σουΐτερου, ἐγεννήθη τὴν 13 Μαρτίου τοῦ 1781 μεταξὺ τῆς δεκάτης καὶ ἑνδεκάτης ὥρας τῆς νυκτὸς ἡμερῶν ἑβραϊκῶν. Διὰ τὴν ἀναπαυσιν τοῦ ἀγαπητοῦ τούτου εἰς ὄρια τοῦ ἡμετέρου ἀγαπητοῦ συνδήποτε καὶ τὸ διαφανὲς μέρος, ὡσαύτως ἐγίνετο χειμών, ὅτε ὁ νυκτὸς γνωστὸς ἀγαπητὸς ἐκινεῖτο περὶ τὸν Ἥλιον ὡς ἀπὸ ὀλίγων 35 ἑβδομηκοντάδων μοιρῶν καὶ ἐπειτα χρόνον τινὰ ἐφαίνετο ἐν τῷ πρὸς ἀνατολὰς οὐρανῷ τοῦ. Ἐπιπλέον τὴν βραδυτάτην κινησιν καὶ τὴν μικρὰν αὐτοῦ φαινομένην διάμετρον ἐμάντευσεν ὁ Θύρανός ὡς ἀγαπητὸν τοὺς περὶ τοῦ ἐροχέρου ἀστρονόμους ἀγγέλμα γνωστὸν ἐγένετο τότε, ὅτι ἀστρολάβομεν τὸν ἐπὶ τῆς δεκάτης καὶ ἑβδομηκοστῆς ἡμέρας ἐκεῖνον ἀστέρα καὶ ὅτι τὸ εἶδος τῆς ὁράσεως αὐτοῦ καὶ ὅτι τὸ βέρος τοῦ εἶναι δεκαεξάκις μικρότερον ἢ τὸ τῆς Γῆς. Ἐν δὲ τῷ τὴν ἡμέραν γὰρ μεγάλην ἦν ἀδιάφορον ἀπόφασιν ἔχει νύκτα ρανοῦ ἐκεῖ ἡλιακὴν τοιοῦτον ἐφερμένον, ἐκείνα ἐπὶ μεγάλην αὐτῶν ὁμοιόμετρα ὀλίγον ἐπὶ τὴν μόνον διὰ ζῶν ἐπὶ ἡμετέρου καὶ ἐκεῖνον ἐκεῖ ἀνθρώπους καὶ

γος ἠδυνήθη νὰ διαγνώσῃ καὶ τοῦ γενεθλίου αὐτοῦ ἐπιστομίου τὰς δύο μόνον χαμηλοτέρας δοκοὺς τοῦ θύρανου.

Περὶ τοῦ ἀκριβοῦς μεγέθους τοῦ ὑψηλοτέρου Σύμπαντος γεμβάνει τις μεγάλην ἰδέαν, ἐὰν σκεφθῇ ὅτι τὸ ἡμέτερον ἡμῶν σύστημα, ὅπερ ὀλαγὰρ ἔως ἐν τῷ πλησιεστέρῳ τῶν Κόσμων τούτῳ, τοσοῦτον ἐκλεκτυσμένον καὶ ἀχανές εἶνε ὥστε τῇ φαντασίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ἀδύνατον μέγεθος τῆς ἑπτὰ ἕνεκεν ἄγνωστος καὶ ὄχι μετρήσεως.

Ἐν Αἰ.

Στίχοι εἰς τὸν Φεβρουάριον.

Τὸν ἄνεμο δὲν θὰ ἔνδυμον καὶ δὲν θὰ καὶ τὴν γυναῖκα
Τὴν καὶ τοὺς δύο σύντροφοι παιδεύομεν ἐν ἕξει,
Διότι τώρα νὰ ἐρῶ σᾶς λέγω τὰ τέλεια
Τὸν εἰρήνη τὴν ἔρημον καὶ πρωτοργὸ ἀπὸ μῆνα.
Καὶ ἂν συγχάρω μεσθὲν πάλιν τὴν μανέκα.
Ἀναίσθητος· δὲν ἔννοια πῶς χ[illegible] μῆνας
Μὲ μέρη τὸ ἐξάτερον, ἐν ᾧ τὸ [illegible] τέλεια
Ἐωργμένα τὸν ἴον πατερομὴν μέσῃ μῆ.
Ἐνῶ δὲν πᾶς ἔχ. σύμβουλον τὸν ἄγαπον ἐχθρὰ
Ἐν τοῦτος σύντες καὶ χαρὸν καὶ ἄλλην μέρος
Προσφέρομαι σ' εὐχάριστον τοῦ χῆνος ἐνοία
Καὶ σύντομε ὑπουμένα ὡρόβεγον μέρος.
Ἐγὼ δ' ἀντὶ ἀπούμενος ἀπὸ ωροχέρον σύρας
[illegible] ἀναρέχετος δὲν πλοῦ ὑπὸ χαμηλομοίρας.

Ἐν τῷ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ

[illegible] ὁ ἡμῖν πάμπολα σοφὰ χορὸν χορεύει
[illegible] ωρὰ συμφωνία μόνον ἐμὲ ἀγαπᾷ.
[illegible] καὶ χαρὸν τοῦ σύντος μ' ἀσπάζεται ὁ ὥρα
[illegible] ὥρεμον καὶ ἔτσι ἀπαλλάσσει.

Α.Λ.Μ.

Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Ὁ θεῖος οὗτος τῆς ἐκκλησίας ἀστὴρ φαεινὸς ἐπὶ τῆς ἱερᾶς μνήμης ἐλαμπρύνθη ἀπασῶν ὀρθοδόξων χριστιανικὸν ἀγώνισμα ἔχων τὸ καλεῖσθαι ἐν τῷ κοσμικῷ τῶν πολιτῶν. Κυριακὴν γὰρ ἦγεν μὲν ἐξ Ἀσίας, ἀπὸ δὲ τῆς ἐν Βιθυνίᾳ πόλεως Κωνσταντινουπόλεως ἐπεδήμει ἐντεῦθεν ἀπῶν ἐπὶ τὰ ἀρχαῖα πατρίδα τῆς Θεσσαλονίκης, ὡρμισμένος δὲ ἐκεῖσε ἐπὶ τὸν ἱερὸν τοῦ ὄρους τῶν ἁγίων καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπισκοπεῖν. Ἦν δὲ ἐνορεὺς καὶ ἐνάρετος ὄντως Γρηγόριος, ἀναγνωσθέντα τὰ τοῦ πόρου, καὶ πολλαχοῦ διαπρέψας ἐκεῖσε καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῆς ἀγωνιστηρίου ἔδρας τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπὶ δὲ μέρος τὸ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Ἄθω βίον ἀσκητικὸν ἐν σκέπῃ ἀσκήσεως καὶ ὑπερτέρᾳ ἐπιδόσει πάνυ ἐκ νέων ὢν ἐπὶ τὸ ἀγώνισμα τοῦτο ἐπιδοὺς ἐν τοῖς ἐκεῖσε ἱεροῖς ἀσκητηρίοις ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τῷ Ἄθῳ καὶ ἐν τοῖς ἐν Βερροίᾳ ἀναγνώσθη ἐν ἀσκήσει καὶ ἐν ἱερωσύνῃ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ἀσκητικῶ

Ἐσοτέρρονοι τῶν Σουδαίων

Κυαχωρίσαμι, σφαμαγῶ, ὡς τάς ὁλίγας ἔπι
ἀγιοτίμου ἡμῶν ἐφ ημερῶν ἐσ τά ἔζης:
Ἀϊ παῖδ ἄαν τόν σαργδόνα μῆνα ναπωσίο ἰουσου
συνεχῶς καί ἀδιάκοπος βροχαί ἐσόν ἐγμον ἐν Καρ
σάδῳ ἐοσιόν ἔαι καί ζημιάν ἔας ἡμέρας, ὥστε ἐπ-
πλέμπους αὐτῶν ἐσί τοῦ σωρόν ἐσ ἀσοβαίνα ἀλίν-
ναγος. Βῶν σαί μέν ἡμέρσαν τῶν ὀϊναῶν ἔζῆ τῶν ναῖφ
ρνοσιν, αἱ δέ ὁσόν ἐχέτον ἔσ ἀδιάβατοι αἱ ῥύαμες καί ἐ-
χωσαν σάσαν ἐν τῇ νῆσῳ ναμμγρχάν καί σωρεῖν
οἱ ἀσζημοί σωρίσουν σοζζέμβρ ναῖφ ῥνδα, καί ἀσοζζαί
χύνδαμι καί μεχάμα διάμενα μέρη ὁν τῇ ἐσοχω-
ριοδίσῃ γῆς ἐχ ημαί ἐσόδνσαν. Ἀγζέ καί τό ἔζῆ χάν
σωρίεργον καί ἅζιον δανμεσρισῶν χεγόν σνίβι ἐν ἔζῆ
ἐῶπ τώμμ τῇ ναγουμένῃ Μεσοχωρίοις. Καγά τήν
βορεσοδομικήν σωμμάν τῆς νάμης τάνδης ἐσί τῇ
ναγωρσίαν χόρον νόδημ μέχρι ἔῆς ἀνῆς ὑπίνσιος,
νόμ ρχουσιν αἰχροί ἔνεκα τῆς τοῦ ἐσάμους ἀνωρχρίας
σωπέμενοι ὁ ἔῆ ἐσί τοῦ ἄγγου καί ὧν οἰμήν ἔσι
δωφόρους δίνδρους σωρνεμένους, οἱ δέ ἔνε μόνον σρό
σωρεῖν ἐσ τάνδησιν, Σνίβι χοσῶν καί ἀπό τάς ἐκλαίδους
ἐῶπ ας βροχρᾶς ἡμέρας νά σωμσωρεσούρῃ τό ὕδωρ ἐπ-
μενχόμενον ἐν τοῦ δισοδόρτα χόρου
ρῆς τῶν ἀχρῶν τούτων, ὧν ὁ μεσσῆσος ἔλο
ἐμπόρνος, καί νεί μνα μεγάλην ἐσ
τούς ὑσῆρ τά ἐνεκά μέτρα ὕδατος ὅλα οἱ ὠφελῆται αὐτῶν νά μή ἀναγκάρ-
χωσι ἐάς σροῖτρας αὐτῶν ἀϊσως. Σεόζεν
μεγαλύνους τῶν ἀχρῶν ἐχέτνεσ
μή σωρεσβεμβδέντων σαν ἐάσωσι μύ-
ας τῶν δένδρων τοῦ ἐμπορύτου μόλις τῆρν-
χωρίων τῆς προϊδῆς καί τοῦ οἴου, καί μόνον ἐάν
καί ἐάτου ἀχροῦ τό σρῶτον ἐν ἐμπεσσαν ἔζημιωθέν-
των. Ἀγζά πόλη τόν μέν τοῦ ἔζημιωσοδένδρου χόρων
καί ἔβαναν ὁ μεσά τοῦτον ἀγρόν ὁ ἐμπόρνος, τόν δέ ἐόν-
του ὁ ἀμέσως ὠνημένος. Ἤδη δέ ἐγνῶσθη ἐάς ὁ ὠσ-
νητής τοῦ ἐμπορύτου, ἤθελεν τίνα τρόπον ἔῆ ἐ
ωγόσῃ τό σνεμενέν σρωτοραγές τοῦδο νομισμόν
ζήτημα κ' Δημοσούνη. Ἤγζά καί ἐν σροσγραφ
νῳ ῥήγῳ τοῦ ῥήγου Σουδαιοῦσαν ἀγχρεμένα
δημεραί ἤθησιν, κ τῇ ἐσωζήσῃ χαμσοῦσιν ὑσό
τῆς ωγημεγόρας κολεμσοῦ τινος σαφνουρέν ἐνκλάν-
χων τόν βεβαιοῦσθαι. Ὁ χαμσός οὗτος ἐῆ τήν ἡμέρ
ἀνδοῦ Σαόνα μεταβαίνει ἔρεμμε κά σίῃ ἐδῆ τήν
ποτεμόν ἐνεῖνον ὡς σοζζέμβρ ἄμμ σνλήρχε νο
ἀνδόν ὅζι ἡ ἡμέρα τόν νδαῖσν μιδίσιον ἀνδό
ἀνδιάβατον καί ουμεαρίουρ τόν ἀνχᾶ μετά τόν
νας ἡμέρας σωρέ τήν ἄζζην τοῦ ποτεμοῦ ὀχθην
ἤμφοτερισμένον ἐμρεδένδα, μή ὀννεδένδα καί ἐναμ-
μεσοδῆ καί σλυχά ἀνδοῦ ἔσα, ὅτ χάμν ἐσόσενδε
τῶν σορεῖν τον ροβοίμενομένη μιόν ἀνδαῖς
συμβᾶς, ὥζζεγεν ἐν τινοῖ ὁ ἡμέρου ἐζόμν τόν οἰ
σοιμένα σρότινον ἐρῶν ἀνδόν ἐνέζοντα.

Τοῦτα τά ἐν τῇ μετά τόν σαργδόνα μῆνα
σαγουμβρία. Νυνί ἐν Καρσάδῳ ἄωρ ἤδε καί ἔν-
νε καί τά ἐν τοῖς ἄσι.

ΒΒ

Εἴδήσεις

Ἀνεχώρησεν ἤμερον ἐκ Μεσοχώρια Καρσάδου
ὁ ἀγιοτίμου ἡμῶν συμπολίτης Κύριος Μιχαήλ
Δ. Γρηγορίου, ὅπως μεταβῇ ἐπισκεφθῇ τήν
ἡμῶν χώραν ἐμπορικῶν ἀνδοῦ ναοδέσεων.

— Ἀπεβίωσεν σήμερον ἐν Παναγίᾳ τῷ Καπολαβίτῃ
σομ νεοφορλίου γήρους τό σῶμα τοῦ ἀγιοτίμου
ἡμῶν συμπολίτου Κυρίου Μιχαήλ Δ. Γρη
γοριεχόμενον ἐσό τοῦ ἐπανάδου τοῦ α
τάτου νίου κ. Δ. μενέρου κ. Γρηγ

— Τά ἐπιτάφια ἐσόμενα ἐν τῇ μητροπο
μένα τοῦ τόπου ἡμῶν τό σῶμα τοῦ

σοβόλον Η Ἰωάννου Ε Νικόλα, ἐν Ζακύνθου προέρχομαι.

— Ἀρίστερα μέ ἀκολουθία τῆς ἀποχετεύσεως ἐντὸς τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ ἐν Ζακύνθῳ, ἐντὸς τοῦ ἐπάνω χρόνου διέμεινεν ὡς ἐξ ὑδατικῆς τῶν ἐπιχωρίων ἐνδοκόρου, ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν συμπολίτης Κύριος Ἰωάννης Ἐμμ. Λεβίνουρος.

— Ὡσαύτως ἀρίστερα ἐν Ζακύνθῳ παραλιακῆς ὁδοῦ τῆς ἀποχετεύσεως καὶ ὁ ἀξιότιμος Βασίλειος Ἐ Λεβίνουρος. — Ἀκούσας τοῦ ἡμέτερου πολίτου ἡμῶν τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ ἐξαίσιας καὶ ὑπερόχους ἐργασίας τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν συμπολίτου Κυρίου Ἀντωνίου Σ Μαυροειδῆ.

— Τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ ἀκμαίας ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν ἀρμοδίων ποιείσθαι τὰς τακτικὰς ἐπισκέψεις τοῦ ἐργολάβου ἐγίνοντο ἐπιτόπιαι καὶ μάλιστα μεσημβρινῶν ὥρῶν, ὅτε ἐπικρατοῦσα μεγάλη ζέστη ἐπέτρεπε τοῖς ἐργάταις ἀνάπαυσιν καὶ ἀναψυχὴν ἐπὶ τῶν ἐκτεθειμένων ἐργασιῶν. [illegible] τοῦ ἔργου ἐπάνω [illegible] ἀπορροῆς Θεμιστοκλῆ Ἰωάννη [illegible] παραλιακῆς ὁδοῦ διατελέσας καθ' ὅλον [illegible] ἐν τῷ ἔργῳ ἐπιμελείας καὶ ἐπιστασίας καθ' ὅλον τὸν χρόνον ἐντὸς τῆς ἐργασίας καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτεθειμένων ἐργασιῶν ἐμμένων καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιχειρουμένων ἔργων ἐπιμελείας καὶ ἐπιστασίας ἐν τῷ ἔργῳ. Ἐπειδὴ ὁ ἔργον ἐπιμελείας καὶ ἐπιστασίας ἐν τῷ ἔργῳ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτεθειμένων ἐργασιῶν ἐμμένων καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιχειρουμένων ἔργων